

له بیرم دیت

(رۆمان)

۲۰۲۱

فه پۆخ نیعمه تپوور

له بیرم دیت نه مده زانی ده بی له بیرم بمینئ

ناوی کتیب: له بیرم دیت
نوسەر: فه رۆخ نیعمه تپوور
ژانر: رۆمان
تیراژ:

من ئەووتەى له بیرم دیت قۇناغەکانى تەمەنى خۆمم قەت بۆ لیک جیانەدەکرانەوہ. بۆ وینە قۇناغى نیوان مندالی و میردمندالی، میردمندالی و گەنجیەتى، گەنجیەتى و گەرەسالی و... . رەنگە زۆر کەس وابیت. ئیمە تەنیا سەرەمانیک له کات تیدەگەین کە بازمان بەسەردا دابیت و زەمەنیکی باشى بەسەردا تپەربیت.

له بیرم دیت زۆرم حەز بە خویندەنەوہى کتیب بوو، یان رەنگە گوتیان دەبى زۆر حەزت لیتی بیت! نازانم. رەنگە تیکەلیک له هەر دووکیان بووبیت. بڕواناکەم کەس لەم ژیانەدا، تەنانەت گەر بە زۆریش پێیان کەربیت گەر کەمیک حەزی لەسەرى نەبووبیت، توانیبیت لیتی بەردەوام بیت. چارەنووس و داھاتووی ئیمە شتیکە له نیوان ئەم دووانەدا، له نیوان زۆر و حەز، بەشیکی لەم و بەشیکی لەو.

رۆژیک پوورم دەستی گرتم و بردمی بۆ کتیبخانەى مندالانى شار کە ئەوسا بینایەکی گچکەى چیمەنتۆ بوو کە بەھۆی چیمەنتۆبوونەکەپەوہ خۆی بە تەواوی له هەموو خانووەکانى تری شار جیاوەکردهوہ. له

خانووە گلییەکان مەبەستە. ئەو سەردەمە، لەم جۆرە خانووانە زۆر نەبوون. تاق و تەرا دەستدەکوێتن. لە بیرم دیت سەرنجی خەلکیان زۆر رادەکێشا. وەک بلیی لەو دیواری کانیانەو جیهانیکی سەیر و سەمەرە بیت و خەلکیکی تاییبەتیان تیا بژی. هەلبەت یەک دوو ساڵ دوواتر گەرەکیک بۆ ئەم جۆرە مالانە تەرخانکرا و ناوی لێنرا "خانە سازمانییەکان"! گەرەکیک لە باشووری رۆژھەلاتی شار. کەس نازانی ئەم ناوە بۆ. یان رەنگە من نایزانم بۆ؟ ناوێکە فارسی بوو و تەنیا ئەوانە، بە شیوازی کوردی کرابوو بە کۆ. خانە سازمانییەکان، ئەوانە تیا دەژیان و خەلکی شار نەبوون و لە شوێنەکانی ترەو هاتبوون. لە کارمەندی ئاسایی ئیدارە جۆرەجۆرەکانەو بەگرە هەتا ساواکی و رەئیس و شتی لەم بابەتە. ئەو گەرەکە تاییبەتی بوو و بۆ چینی مامناوەندی تەرخانکرابوو، ئەو چینی کچ و کورەکان و ژنەکانیان لە چەشنیکی دیکە بوون و کاتیکی شۆرشکرا زۆرەیان ونبوون. ئەو چینی بە تاقی تەنیا لە هەموو گەرەکەکانی تری شار زیاتر خاوەنی پاسکیل بوون و کچەکانیان بە شەرۆل و بیجامەیی گولگولییەو سواریان دەبوون و دوواتر بۆ شەوێکەیی گەنجەکانی گەرەکەکانی تری شار دەستپەریان پێوەدەکردن.

رۆژیکی بەھاریی خۆش بوو. چنارە بالابەرزەکانی درێژیی ئەو جادەییی ئێمە دەگەیان دەکتێبخانە، بە دەم شەنی باو دەشەکانەو، گەلا گەنجەکانیان کە سەوزیکی کال و گەش بوون خۆیان لەیەکتەر دەسوو و ئاوازیکی نەرمیان دەچری. شتیکی وەک جریو. ئەمە تەنیا شەقامی شار بوو کە درەختەکانیان بەو شیوێیە چڕ سەریان بە سەری یەکتەرەو

نابوو و دالانیکی تایبه تیان لهم سهر تا ئهو سهری جاده که دروست کردبوو. وهک بلیی به ناو تونیلکی سهوز به سه قفیکی شینه وه تیده په پیم. نازانم تاوانی کتبخانه که بوو یان جاده که، به لام من به نیستایشه وه یه کجار گه شبینم و هه میسه لام و ابووه ژیان شتیکی عه جایه به و هه میسه به لینه شتیکی خوش روویدات. له داهاتویدا. هه رچهند هه تا ئهم قوناغی ته مه نیشم وه ها شتیکم به خومه وه نه بینیه و هه زه که ته نیا وهک هه ز له وئ ماوه ته وه. جاری وایه هه ست ده کم که سیک هه ر له سه ره تا وه منی خه له تاند. نازانم کی بوو، به لام ده زانم هه بوو. هه رچهند وهک له وه پینش گوتم مروف ناکری شتیکی به سه ردا نه یه ت که بو خوی که میک هه زی لی نه بیته. من هه زم لهم خه له تانه بوو. لهم روژانه له شوینیک خویندمه وه ژیان به ئه فسانه کانه وه چیژی هه یه و ئه قل ژیانی بیتام کردوه. بویه هه زه که کم ناوی ئهو درویه بنیم ئه فسانه. من هه ر له و سالانه وه هه زم له ئه فسانه بوو.

له شوینیک له جاده که لاماندا و چوینه هه وشه یه کی گه وره وه. له و سهری هه وشه که بینای کتبخانه که بوو. به سه ر سی پلیکانه دا سه رکه وتین و به ده رگایه کی ئاسنینی نیوه شووشه دا چوینه ژووره وه. من که لام و ابوو ده بی خه لکیکی زوری لی بیت، بینیم ته نیا ژنیک له پشت میژیک دانیشتوو و به شتیکه وه سه رقاله. ژنیکی چاویلکه له چاو. به بزه یه که وه له به رمان هه ستا و به ده م پورمه وه هات و به نیگایه کی پر له سوژ و پیکه نینه وه له منیشی رووانی. پوورم گوتی ده مه وئ لیتره وهک ئه ندام ناو نووسی بکه م. گوتی کوره که مان ده بیته خوینده واریکی

تایبهت! له بیرم دیت به ناو قهفهسهی کتیبهکاندا گهرام و له کتیبهکانم رووانی. پوورم که وهک بلئی له گهل خانمه بهرپرسهکه یه کترین باش دهناسی، دانیشتبوون و به گهرمی سهرقالی قسه بوون. کتیبهکان ئه وهنده زور بوون که نه مده زانی سهریری کامیان بکه. بوئی تایبه تیان، وینه رهنگا وره ننگه کانیان و ئه و رستانه ی که به جوانی له سه ر لاپه ره کانیان نه خشیان به ستبوو، به ته واوی سهرنجیان راده کیشام. ههر کامه یانم به دهسته وه ده گرت و بهرگه که یم هه لده دایه وه، ده مبینی جیهانیک خوی تیا حه شاردا بوو. من له ناو بی ئه ژمار جیهاندا گه مارو درابووم. جیهانه بیده نگ و ئارامه کان که پالیان به یه کتره وه دابوو و چاوه پروانی که سیک تامه زرۆی کردنه وهی خویان بوون. من ئه گهرچی تا ئه و ساته یه ک تاقه کتیب چیه نه مخویند بووه وه، زانیم ده توانم ته نیا به به دهسته وه گرتنی یه کیان و کردنه وهی، ده روازه یه کی تر به رووی خومدا بکه مه وه. چهند هه ستیکی سه یربوو.

کارتی ئه ندامه تیه که م وهرگرت و دوو کتیبیشم به ئه مانه ت خسته بن بالم و وه ده رکه وتین. ده با ساله کان تیپه رن و ئه وسا من ئه و ده رفه ته م بو بره خسی بتوانم لیکی بده مه وه که من ئه و رۆژه له قوئاغی په رینه وهی زارۆک به ره و مندالی بووم. تاوانی پوورم بوو، جاده که، یان کتیبه کان نازانم. رهنگه تاوانی ههر هه موویان پیکه وه بیت.

که گه راینه وه دیسان هه مان ریگامان گرته وه بهر، به لام ئه مجاره یان پیچه وانه و که میک دره نگتریش ببوو. هه تاو خواربووه وه. گه لاکان، سه وزه روونه که یان نه مابوو و بگره له گو رانیش که وتبوون. جاده که که ناوه ناوه ماشینی پیاتیده په ری، وپ ده هاته بهرچاوم. وهک بلئی له

شتیک ترسابی، وهک بللی کارهساتیک روویدایی و من و پوورم هیشتا پیمان نه زانیبی. دهستم خسته ناو دهستی پوورم و سهرم هه لپری و بهدمیه وه پیکه نیم. ئه ویش سهیری کردم و پیکه نی. رهنکه پیکه نینه که کارهساته که ی ئه و رۆژه ی دوور خستبیته وه، رهنگیشه نا. من سالانی سال دوواتر بوو زانیم ئه و رۆژه من ههنگاو یک له ماله وه دوواتر که وتمه وه. له دایکم، له باوکم، رهنکه له گهره ک و له شاره که و له نیشتمانیش. پوورم گوتی ده بی جوان ئاگام له کتیبه کان بیت، گوتی ئه مانه تن و گهر شتیکیان لی بیت ده بی به پوول قهره بووی بکه ینه وه. گوتی ته نیا کاتیک ده یانخوینیته وه له تاقه که دایانده گری و دوواتر ده سته جی ده یانخه یته وه سه ر جیگای خوی. گوتی هه ر دووکیشیان پیکه وه ناخوینیته وه، به لکو دانه دانه. هه رچه ند من سالانی سال دوواتر ئه م نه سیحه ته ی پوورم له بیرکرد و جاری وابوو سی چوار کتیم پیکه وه ده خوینده وه. نازانم بۆ پوورم ده یگوت ده بی دانه دانه بیانخوینمه وه. بۆ ناکری هاوکات مرؤف له چه ند جیهاندا بژی. مه گهر خه یال جه سته یه تا ته نیا بتوانی له یه ک شویندا هه بی؟ دیاره هه ر ئه و رۆژه ییش به قسه ی پوورم نه کرد و هه ردووکیانم پیکه وه ده خوینده وه. له مه وه بۆ ئه ویان و له وه وه بۆ ئه میان. به ناو رسته و وینه کاند شیتانه ده هاتم و ده جووم و هه ولیشم ده دا جیاوازییه کانیشیان بدۆزمه وه. راستیه که ی ئه وه بوو هه تا برده نه وه یان بۆ کتیبخانه و وه رگرتنی دوو کتیبی تر، که هه فته یه کی خایاند، من چه ندین جار ئه و دوو کتیبه م خوینده وه. بگره چیرۆکه کانیشم له به ر کردن و له کۆلان بۆ هاوړیکانم گیرانه وه. هه رچه نده هه ستم ده کرد به بی وینه کان ئه و تام و چیژه یان

نیه و ناتوانم ئهوهی له دهر وونمدا بوو بۆیان راگوئیم. به لّام ئهوان زۆر به تامه زوؤیییه وه گوئیان لیده گرتم. به نیگیاندا ئهوهندهی تر زانیم که من چیت نابی دهست له کتیب هه لگرم و ههتا بتوانم دهبی ئاویتیه یان بم. به شهویشدا خهوم به کتیبه کانه وه دهبینی. بۆ وینه خهوم دهبینی لیتیان دهرزیم و ونده بوون، ئهوسا به گریان خه بهرم ده بووه وه. دایکم دهستی دهربرد و لیوانه ئاوه کهی پشت سهری دهنه به لیومه وه و پاش ئهوهی ئارام ده بوومه وه، ده خه وتمه وه. دایکم ده بیؤ لاند و ده یگوت عاقیبهت سهرت ده خوئن! یان خهوم به خودی چیرۆکی ناو کتیبه کانه وه دهبینی. له خه وه که مده ئه و کچۆ لهی سه به تهی خواردنه کهی له ناو دارستانه وه بۆ دایه گه وره کهی دهربرد، ده هاته هه وشه که مان و له پشت په نجه ره کانه وه، چاو به بزه وهک بهرپرسی کتیبخانه که، لیی دهروانیم. یان خهوم دهبینی بۆ خۆم ده خزامه ناو کتیبه که وه و ده بووم به به شیک له چیرۆکه که و ههتا دووالاپه ره دهرؤیشتم. له بیرم دیت کاتیک بۆ خۆم ده بووم به که سیکی ناو چیرۆکه که، داستانه که یه کجار درئۆ ده بووه وه وه ها که ههستم ده کرد قهت ناگه مه دووالاپه ره. له راستیدا کاتیک به ئاگاده هاتم به خۆم ده گوت نا، قهت هه زناکه م ببه به شیک له چیرۆکه کان. شتیک له دهر وونه وه به شیوه یه کی ناروون پیی ده گوتم چیرۆکه کان ته نیا له ناو کتیبه کانه خۆشن، ... ده یگوت و شیاریه!

له بیرم دیت دایکم کاتیک خهریکی خاویت کردنه وهی ناو مال بوو و بۆ یه کهم جار چاوی به کتیبه کان کهوت، گوتی ئه مانه چین؟ ئهوسا ئه م دیواودیویکی کردن و به بی ئه وهی چاوه پوانی وه لّامی من بیت خستنیه وه سه رجیگی خۆی و دهستی کرده وه به کارکردن. باوکم به پیچه وانهی دایکم

سەیریکی ناوەرۆکەکەمی کردن و پاشان لە منی رووانی و ئەویش وەک دایکم خستنیەووە سەر جیگاگەمی خۆیان. بۆ سەبەی ئیوارە گویم لیبوو بە پوورمی گوت دەستت خۆش! پوورم بزەیهکی هاتی. سالانی سال دوواتر کاتیک ھاوڕێیەکم بە کتیبیکەووە گیرا، بیری ئەو بزەیهی پوورم کەوتەمەووە. داخۆ ئەو ئەم رۆژانەمی دەبینی؟ نا، پڕواناکەم. پێم وایە لای ئەو ژیان ھەمان جادەمی ئەو دووانیوەرۆییەمی ئەو سالانە بوو بەرەو کتیبخانەکە. رەنگە ئەو، ئەو رۆژانە لای وابوو ھیچ شتیک لە کتیبەکاندا نیە بتوانی ببیتە ھۆکاری ئەوومی وا بە سەر ھاوڕێکەمدا هات. رەنگە لای پوورم جیھانە خەیاڵییەکانی ناو کتیبەکان بچ نازارتین جیھانەکانی دونیا بن. ئاخر نەک ئەوومی ئەوان لە دوو توپی خۆیاندا دەمێننەووە و قەت ناتوانن بێنە دەرەووە و ببنە بەشیک لە جیھانی راستەقینە. من ھەندێ جار لام وایە ھاوڕێکەم خۆی گەمژە بوو.

رەنگە پیتان سەیربیت گەر بلیم من تەنیا کاتیک تەمەنم لە چل لایدا زانیم جادەکەمی ئەو رۆژە ریک ئەو شوینە بوو من تێیدا چوومە قۇناغیکی تری ژیانمەووە... قۇناغیکی دیکەمی تەمەنەووە. بۆنەکان و رەنگەکان ماون و بەردەوام شاھیدی دەدەن. گەر رۆژیک رینگات کەوتە ئەووی و بە ناو ئەو جادەیدەدا تێپەری، ئەویش بۆت دەگێریتەووە. ئەویش مندالیکمی لەبیرە بە دوو کتیب لە بن باخەلیدا کە لای وابوو ئاسمانی شینی سەر سەری لە شوینیک دەگەییە دونیایەکی عەجایەب، تەنیا ئەوھندەمی کە ئەو دەبا بەردەوام بووایە،... بەردەوام.

پوورم كە ئاگای لییه من لە كۆلان چیرۆکی ناو كتیبه كانی كتیبخانه بۆ مندالانی گەرەك سەرلەنوێ دەگێرمهوه، پێی وایه كتیبخوینی باش ئەوه نیه وا چیرۆكه كانی خەلكی تری جوان لەبیره، بەلكو ئەوهیه وا دەتوانی سەرلەنوێ هەمان چیرۆك بە شیوهی خۆی دابڕیژیتهوه و بە جوړیكى تر بیگێریتهوه. بگره ئەوهندهیش سەرنجراكیش كه له خودی چیرۆكهكه سەرنجراكیشتره. ئەو تەنانەت هەنگاوێك واوتر لەمە دەروات و لای وایه چیرۆکی ژيانى خودی مرۆفیش ئەوهی نیه وا روویداوه بەلكو ئەوهیه وا دەمانهوی رووبدات! ئەو كه ئەمەى لە رۆژیكى عەسرى هاوین لە بن تاقەدرەختی ناو حەوشەكەدا پێ دەگۆتم، زۆر بە دلنیاپیهكى سەیرهوه ئەم رستانەى بە دەمدا دەهات. من وهك هەمیشه لە دووای ئەوهی تەمەنم لە چل لایدا هاتەوه بیرم پێی بلیم داخۆ ئەمە خەیانەت نیه بە دەق یاخود بە ژيانى راستەقینەى خۆمان، هەستمكرد لە دووای هەموو ئەو سالانە ئەو دلنیاپیهى وا بەردەوام لە دەنگى ئەودا هەبوو، هیشتا لە مندا تۆزیشی دیارنەبوو.

بەلام راوهستن! نەكا هۆكارى هەموو دۆرانەكانى من ئەمە بیت؟... نەكا هۆكارى ئەمە كتیبه كان بن؟ سەیره، ئەوه دەستی منى گرت و بەرهو كتیبخانهى بردم و گوتى دەبى بخوینمهوه و كهچى خۆی یهكجار لە گومان دوور بوو. ئیستا بیرهكهمهوه رەنگه هۆكارى هەموو درپۆنگییه كان لە خۆمدا بیت نەك لە كتیبه كاندا. گەر بەردەوام ئەو سالانە بایه، حەزم دەكرد ئەم گفتوگۆیه لەگەڵ پوورم درێژه پێبدهم و بلیم چیرۆك لە راستیدا دوو جۆرن: راستەقینە و ناپراستەقینە (یاخود خولقیندراو). بەلام زۆر خیرا بیر لە خولقیندراو دەكهمهوه. داخۆ ئەوهی

وا روویشی دا خولقواو نهبوو؟ ئیستا دزمانم که پوورم ناراستهوخو
 دهویست ئەوهم پئی بلی ژیان بریتییه له خولقان نهک دووپاتکردنهوهی
 ئەوهی وا روویدا. پوورم دهیزانی ئەوانهیی وا خاوهن چیرۆکی خۆیانن
 بهراستی بهردهوام دهبن نهک ئەوانهیی وا چیرۆکی خهلقى و بگره
 تهنانهت ئەو چیرۆکهیی وا به سهرخویاندا هاتوو سهه لهنوئ
 دهگیرنهوه. لای ئەو چیرۆک گیرانهوهی ههموو شتیک بوو به شیوازی
 خۆمان. ئەو دهیهویست پیم بلی گهر ئیمه خۆمان چیرۆکهکان
 نهخولقینین ئەوا خهلقى دیکه دهیانخولقینین. من دیسان له دووایی
 سالانی ساله لهمه دهگهم. نازانم بۆ. بهلام راستی ئیمه چون چۆنی دهبی
 چیرۆکی خۆمان بخولقینین، داخو دهتوانین؟ روژیک ههولدهدم ئەمه
 بکه. دهبینم یهکجار نژواره. ههرچی دهکهه ناتوانم و دیسان لهویوه
 دهست پیدهکهمهوه وا روویداوه. زهینم له شتی تر بهتاله تا کتوپر
 تیدهگهم که دهبی له خهونهکانمهوه دهست پیکهم. بهلام خهونهکانیشم
 زور دوور و دریز نین و زوو دهگهمه ئەوسهریان. ئەوسا بیرم به لای
 شتیکی تر دا دهچی: تیکهکردنی خهون و واقع. ههموو شتهکان به
 گویرهیی خهیاڵهکانم دهگۆرم و خهیاڵهکانیشم به گویرهیی ئەوان
 دادهپژمهوه. دهبینم دونیایهکی سیراوی سهیر بهروودا دهکریتهوه.
 تهنانهت ئەمه لهگهڵ کتیبهکانیشم دهکهه. پوورم چهند زیرهک بوو! بهلام
 ئەو سالانه من به دزیی ئەوهوه ههر له گیرانهوهی ئەوهی وا له
 کتیبهکاندا روویاندهدا بهردهوام بووم. تهنیا بهو هۆکارهیی که له دووایی
 تهمنی چل سالی بهدوووه له قسهکانی گهیشتم. پووریشم که یهکجار
 رقی له گهمژهیی من ههستاوو، وازی له نهسیحهتهکانی عهسرانهیی ژیر

تاقه درهخته که هیتا و، له داخانا دهستی کرد به چینی گۆرهوی و دهستکیشی زستانی بۆ من. ئەو که دەیزانی من دەبی به تەنیاپی له برینی جادهکە ی بەرەو کتیبخانه بەردەوام بێ، بۆ ئەوەی دەست و قاچم نەتەزن و بەئاسانی بگەمەوه کتیبخانهکە، هەموو سالیکی دوو جووت گۆرهوی بەن و جووتیک دەستکیشی کاموای بۆ دەچنیم. زستانان کاتیک دەگەیشتمە ئەو سەری جادهکە، لام دەکردهوه و له ریچکە ی هەنگاوهکانی خۆم دەروانی. ریچکە که خەیاڵی دەبردم. شتیک لەوی له ناویاندا بەجیماوو،... له من به جیماوو. چی بوو، نازانم. هەستم دەکرد گەر دەنگ هەلبرم و هاواری لیبکەم، وەلامم دەداتەوه و دیسان شوینم دەکەوێتەوه. بەلام له هاوارکردنەکه دەترسام. دەترسام کەسیک شتیک جوابم بداتەوه، کەسیک که نابینرێ، بەلام هەیه! لەمەیش ترسناکتر نیه له دونیادا. نەکا من بوونیکم که بەشتیکم له خۆم ونه؟ پوورم دەلی به خویندەوه نەک تەنیا وەلامەکان زیاد ناکەن، بەلکو پرسیارهکانیش زۆرتر دەبن. دل و دەروونم دەلەرزن. یهکیک له منداڵهکانی گەرەک که تەنیا سالیکی له خۆم گەورەتره و گالتە ی به من و به کتیبهکانم دیت، ئەویک که شەرم له کەس ناکا و هەر کاتیک میزی بیت و لەهەر شوینیک بیت پانتۆلهکە ی دادەداتەوه و به پیوه هەلدمیزیئی، دەلی پوورت گەر شووی بگردایه ئەم قسه زلانه ی نەدەکرد! من که دیسان له دووای تەمەنی چل سالییم لەوه گەیشتم ئەمە قسه ی خۆی نیه و له مالهوه فیریان کردوو، دەزانم له حەسوودیا ئەم قسه دەکا و گەر دەستی ئەویشیان وەک دەستی من بگرتایه و به ناو جاده سیراواییه کەدا بەرەو کتیبخانهکە بیانبردايه ئەوا قەت وای

نەدەگوت. من جوابی نادەمەووە. ئەویش لەسەر وەلامی من راناوەستی و لەبەر ئەوەی میزی دیتەووە دەچی و لە بن دیواریک رادەووەستی و بە میزەکەمی پیاپیا هەڵدەزنی. مچۆرکەمی دووا چۆرەکان بە ئاستەم جەستەمی دەلەریننەووە. زەردەووالەیهک بەدەوری سەریدا دەسوورپیتەووە. بۆچەکی میزەکەمی سەرنجی قۆستۆتەووە. من بە گۆیگرەکانم دەلیم دارستان هەمیشە پری گورکە. ئەوان چاویان بزدەبیتەووە و یەکیان دەلی دارستان چییە. دەلیم ئەو شوینەمی وا درەختی زۆری لیتە. ئەوسا بیری وینەمی ناو کتیبەکە دەکەومەووە. چ دونیایەکی سەرسەوز! خۆشبەخت ئەوانەمی لە وەها شوینیکدا دەژین. هەلبەت ئەمە نالیم. یەکیک لە منداڵەکان دەلی منیش دەچم بۆ کتیبخانە، باوکم دەمبا. ئەوسا هەڵدەستی و دەروا. لیتی ورد دەبمەووە. کتوپر هەڵدەستم و منیش بەپەلە جتیان دیلیم. هاواردەکن ئەمی چیرۆکەکە؟ من لاناکەمەووە و دەروم.

دوو رۆژ لە مالهووە نارۆمەدەر. سەری سیهەم رۆژ لەبەر ئەوەمی نۆرەمی ئەوویە بچم و کتیبی نوێ بەینمەووە، دەچمەووە کۆلان. بە خۆشییەووە کەسی لی نیە. بەپەلە لە چاوان وندەبیم و دەگەمە جادە بەناوبانگەکە. لەوئ کتوپر توورەمی ئەو دوو رۆژەم وندەبمی و هەست دەکەم هیچ رقیکم لە منداڵەکە نیە. بگرە گەر پیکیشەووە بچین بۆ کتیبخانەکە چ باشتر. هەرچەند سالیان تێپەری و من قەت ئەوم لەوئ نەبینی!

زستانان بالای بەرزی چنارەکان لە ژێر بەفری قورستردا دادەنوینەووە. نالەنالیانە. هەستدەکەم ماندوون. ماندووتر لەووی بتوانن قورسایمی سپیەتی لەسەر شانەکانیان راگرن. قشقرەکان لە حەوشەمی قوتابخانە قارەقاریانە. خانە سازمانییەکانیش بیدەنگتر لە هەمیشە لە ناو بەفردا

کپ و بیدەنگن. کەس بانەکانی ئەوان نامالی. شیروانین و بەفر بۆ خۆی ھەلەدەخلیسکی و دەرمیتە خوارەو. ھاپۆلیکم لە یەکیک لەو خانووانەدا دەژی. ناوی 'جەمشید'ە. سپیگە لە بە قژیکی خاوەن کە ھەمیشە بەر چاوەکانی دەگرێ و بۆیە مەجبورە خێراخێرا بە دەستی لایبدا. ئەو تەنیا قوتابیگە نە مودیر و نە مامۆستا پێی نالی دەبی قژی بتاشی. مامۆستاکان دەلێن لەبەر ئەوەی ھەموو رۆژی ھەمام دەکا و ئاگای لە پاک و خاوینی خۆیەتی قەیناکا. وەک دەلێن لە مالمەو ھەمامیان ھەیە. دەلین ئەو و دایکی و خوشکەکی قەت ناچن بۆ ھەمامی دەرەو. من لە ژێر کلاو زستانیگەمەو دەست بە سەری تاشراوی خۆمدا دینم و ھەزەدەم قژی منیش درێژ و خاویت. ھەزەدەم روخسارم سپی بیت و لە مالمەو ھەمام بەم. من رقم لەو ھەو ھە گەل باوکم یاخود دایکم بچم بۆ ھەمام. من رقم لەو ھەموو مندالە ھە و دەقیژین و دەگرین و بەناو یەکتەدا دەورکین. کتیبەکانی بچم باخەلم، کە لە ژێر پالتاوەکەو، بە خۆمەو دەگوشم و خەیاڵیک پیم دەلی لەگەل ئەوەی من دەچم بۆ ھەمامی دەرەو بەلام لە چەشنیکی دیکەم! ئەمە، ئەو جورئەتەم دەداتی ئاراستە ی ریگاکەم بگۆرم و بەرەو خانە سازمانیگەکان بەدەمەو. دلنیانیم کامەیان خانووی ئەوانە. خانووەکان پالیان بە یەکتەرەو داو و بە درێژایی جادەکان راکشاون. بەفر بالابەرەو و پەنجەرەکان بە جوانی نابینرین. بەلام ئەو لە یەکیک لەم خانووانەدایە. دلنیام دەمبینی. تەنیا ئەوەی ئەو ھەندە ساردە جورئەتی نە ییتەدەرەو. داخۆ ھەر وایش نەبوو؟ داخۆ وەھا نەبوو ئەوانە ی وەک ئەو ھەمیشە لە ترسنۆکەکانن؟ جەمشید تەنانەت ناویری

به تهنیا بچیت بۆ مه درسه و به تهنیاش برواته وه. هه میشه که سیک دیت به شوینیا. به ترۆمبیلیکی سپیه وه. تهنیا ترسنۆکه کانن ناویرن به تهنیای ریگاگان برن. تهنیا قژ خاو و سپیلکه کانن له هه موو شتیک ده سلیمنه وه و هه لده به زنه وه.

ئه وسا بۆنیکی خۆش سه رنجم ده قۆزیته وه. چل سال دوواتر ده زانم ئه وه بۆنی مریشکی برژاو و برینجی بۆن خۆشی شیمال بووه. ئه ژنۆکانم شل ده بن. چه ند رقم له جه مشیده! من ده بی زوو بگه مه و ماله وه و ده ست بکه م به خویندنه وهی دوو کتیه تازه که م. له گه ل ئه وهی هه ست به بوونیان ده که م، به لام له نیوان دوگمه کانه وه ده ست ده بم بۆ ئه وهی دنیا بم به رده وام له وین. ئه وانیش له وین، وه ک هه میشه.

چیرۆکه کان ده لین تهنیا گورگه کانن گوشت خۆرن، ... ئا، تهنیا گورگه کان!

پوورم پینج برای هه یه. هه ر هه موویان له خۆی گه وره ترن. به باوکیشمه وه. به لام تهنیا باوکم له ماله وه له گه ل پوورم ده ژی. من و دایکم و خوشک و براکانیشم. باوه گه وره یشم. دایه گه وره له میژه مردووه. من له بیرم نایه ت که ی. که سیش بۆی نه گپراومه ته وه. تهنیا ئه وه نده ده زانم له رۆژیکی زستانیدا کاتی کلوکو به فر له ده ره وه ده باری و شار نوقمی به فریکی قورس بووه و شاخه کانی دورووبه ر به هۆی هه وره نزمه کانه وه دیارنه بوون، ئه و که له کاتی دروستکردنی نیسکینه دا ده بی، به لادادی و ده سته جی گیانده دا. پوورم لای وایه یان سه کته ی دل بووه یان میثک، باوه گه وره م لای وایه کاری خۆی

گهوره یه. من دیسان دووای چل سال بیر له وه ده که مه وه گهر دکتور یکیان بئنایه ئهوا ده یزانی داخۆ کئ یاخود چی کوشتوو یه تی. هه لبت گرینگ نیه. مرۆف که مرد و ریگایه ک بو گه رانه وه نه بوو، ئیتر چ فهرق ده کا. ئه گهر چی من جاری وایه دلّم دیشی و کاتیک چومه لای دکتور و لئی پرسیم داخۆ له بنه ماله که ماندا کهس نه خو شیی دلی هه بووه یان نا، تیایا مامه وه چی وه لام بده مه وه. ته له فونه که هه لده گرم و هه ولده دم له پوورم پرسم. ئه و که به حالّ دهنگی له پشت گووشییه که وه دیت و زور خیرا هه ناسه ی سوارده بی و ماندوو یی دایده گرئ، ده لئ به قوربان ت بم جا چوو زانم! راسته کا، نازانی. به لام من دلینام دایه گه وه به راوه ستانی دلّ مردووه. ته رمه که یشیان ههر له و گو رستانه ناشتووه وا به ته پۆلکه یه که وه به سه ر شاردا ده روانئ. گو رستانیک دراوسی ئیمه. به ده ستی راست هه ندئ به ره و خوارتر.

یه که م برای پوورم وه ستای دیواره. ره شتییه کی زل ده به ستئ و قه له و و که ته یه. نازانم چۆن به و هه موو قورساییه وه خۆی به سه ر چیو به سه ته کانه وه راده گرئ. زور تووره یشه. به رده ست نه ماوه غه رقی جوینی نه کردبئ. هه رچی به ده ما بیت نایگیریته وه و ده یلئ. ده نه پئینی و هه موو وه ستا کانی تریش له خۆی ئاگادارده کاته وه، ههر له وه ستای جۆشکاره وه بگره تا وه ستای تاق و بیره له که نه کانیش. رهنگه ته نیا که سیک و گوئی لی نیه وه ستا بیره له که نه که یه که به چه ندین میتر له ناو دلی زه ویدایه. دیاره ئه ویش گوئی له شتیکه و بۆیه سه ر به رزده کاته وه و له کوونه روونه که ی سه ر سه ری که ته نیا ئاسمانی لئوه دیاره ده روانئ و به دهنگی به رز ده لئ "ها!" شاگرده که یشی سه ری

نهوی دهکا (وهک بلینی به گوئی که سیکدا بچیپینی) هاواردهکا: "هیچ قوربان هیچ من نه بووم." "ئهی کئ بوو؟" شاگردکه که بوی زحمتهه ئه وهموو چیرۆکه له وه سهره وه به گوئی زه ویدا بچیپینی و بیگپریته وه، دهلی "قوربان دووایی!".

۔ "ها!"

به م شیوهیه شاگردکه ییشی که زور حهزی له جوینهکانی تری وهستی دیواره، جیتر گوئی لییان نامینی.

من لام وایه به هوی قهلهوی یاخود تووردهیهکانیه وه ههر رۆژیک بیته بهردهبیته وه و جهستهی قورسی دووقلیش دهبی. لیره دا بۆ ئاسانکاری زیاتر ناوی ئه م برایه ی پوورم ده نیم "مامه ی جوینفرۆش". مامه ی جوینفرۆش که جهژن دهگا، رهشتیه کی تازه ده بهستی و جوانترین جلوبه رگهکانیشی له بهردهکا. خۆشترین بۆنی دونیایش هی ئه وه. دهلین له مه که وه مه دینه وه بوی دیت. حاجیه کان بوی دینن. وهک سوپاسیک بۆ ئه وهی دیوارهکانی وهها مه حکه م سازکردوه که تا ئیستا قهت به سهریاندا نه پراوه. مامه ی جوینفرۆش پێش ده پانزه پیاوی که تهی وهک خوی ده که وئ و تهوای رۆژی جهژن ماله و مال دهکا و له کاتیکدا ته سبیحه زله کهی شهقه شهقی دیت، پیروزیایی له خه لکی دهکا. دیاره هه میشه به ده میشییه وه له دیوارهکان ده روانی. ئه وه دونیایه ک بیره وه ری له م دیواره هیه، ... له زۆربه یان. من رقم له م مامه مه و خۆشم ناوی.

برای دووه می پوورم ده ستفرۆشه. هه موو چه شنه ورده واله یه ک ده فرۆشی. ژیا نی له قه راغ جاده کاندایه پهری. زۆریشی حه زلییه.

دهلئى مروؤف بىتاقهت نابى. جوولئى شار سهرنجى دهبا و له سپىدهوه ههتا ئىواره له رىبواران و لهو تاق و تهرا ترومبيلانه دهروانى وا ئەمسهراوسهريانه. جگهرى زهپ به لاليوييهوه شوكرى خوا دهكا كه ههموو روژىك بهشى ئەوهنده دهگهيهنى بيخنيته گيرفانى و به رووسوورى بگهريتهوه مالهوه. "مامهى وردهواله"، بهپىچهوانهى ئەوهى يهكه م سيس و لاوازه. بنهريشيكى ماش و برينجى ديلىتهوه كه بهخهستى بوئى جگهره گرتووه. بىدهنگ و بى قرهيه. من تيايا ماومهتهوه كه چوون دوو برا له قهواره و له ئەخلاقدا دهتوانن ئەو ههمووه جياوازين. يهك لهم سهرى دونيا و ئەوى تريان لهو سهرى. ههتا دووايى له دووايى دهيان سال بير له چيروكى قابيل و هابيل دهكهمهوه و تىدهگه م تهنانهت جياوازيهكان دهتوانن ئەوهنده زور بن كه برايهك ببى به بكوژ و ئەوى تريان ببى به كوژراو. ههلبهت با ئەوهيش بلجم ئەو خانووهى وا مامهى وردهوالهى تيايادهژى يهكيك لهدهگهمن ئەو خانووانهيه وا مامهى جوئنفرووش سازى نهكردووه.

براي سپهه مى بوورم تهنهكهچيه. رهنگه يهكه م تهنهكهچى ئەم شاره. دياره به گويزه قسهى خوئى. ههلبهت گهر تهقهتهق بهيلئى و به جوانى قسهكانى ببىستى. "مامه تهنهكه" له كاتى قسهكردنيشدا له كوتانى تهنهكهكانى راناوهستى. ئەو يهك چركه چيه له ژيان به فيرونادات. دهلئى ژيان لهوه كورتره بىرى ليدهكهينهوه. من لام وايه به هوى ئەو ليكچوونهى له نيوان چركه و رىتمى سانيهژمىرى سهعات لهگهه دنگى كوتانى تهنهكهكان ههيه ئەو بهم ئەنجامه گرینگه گهيشتبى. ههچهند من ديسان ئەو كاتانه لهو رستهيهى ئەو نهدهگهيشتم و ديسان دهبا

له ته مه نم دهیان سالی تر بگوزه رایه. مامه ته نه که به ره به ره گوئیانی قورس بوون و بویه کاتیک دهدا وشه کان خاو ده بوونه وه و، بو لی حالی بوونی دها کات و سه رنجیکی زیاتر به کاربینی. من ئەمه یانم زور خوشده ویست. کورته له و سپی و خوین شیرین بوو. هه همیشه هه لئروشکابوو. وهک بلایی له ئاودهسته کانی مزگهوت دانیشتی.

برای چواره می پوورم چایچییه. "مامه چایی". دریژ و باریک به ته قیله یهک به سه رییه وه که له کاتیکدا ده توانی به ده ستیک پینچ چایی هه ل بگری و یه کیش به به دهسته که ی تریه وه، وهک تیسکه ی تفهنگ دهرده چی بو ئەوه ی چاییه کان بگه یه نیته مشتەرییه کانی. خه لکی پیی سه رسامن. هه ندی لایان وایه هی په نجه دریژه کانیه تی و هه ندی لایان وایه هی ئەوه یه هه ر له مندالییه وه خه ریکی چایچییه تی بووه و ئیتر فیربووه. به لام له ناو شار چاخانه ی تریش زورن و کهس ناتوانی وهک ئەو بکا. ئەم مامه یه م تایبه تییه. ئەسلەن هه موو مامه کانم تایبه تن. مامه چایی عاده تی نیه له خه لکی بروانی، به لام کاتیک لیت دهروانی ده لایی ده به وی به گیان و به جهسته دا بچیته خواره وه. نیگاکانی قورس و تیژن. ده تدرن، ده تکه ن به دوو قاشه وه. من نازانم داخو خوشم ده وی یان نا.

برای پینجه می پوورم باوکمه. ناوی باوکمه و جاری وایشه لای خوم ناوم ناوه "مامه باوکم"! ته نیا برای پوورمه چه ند کلاسیک ده رسی خوینده وه. هاوترازی له هه یکه لیدا نیه. قاچه کانی له بالاته نه ی دریژترن و بویه جوهریه ک ده نوینی. ئیستا که له دووی هه موو ئەو سالانه له وینه رهش و سپییه کان دهروانمه وه ئەم راستیه روونتر له

هەر کاتیکی تر خۆی پیشاندهدا. له قوتابخانه وهک سهرايدار کاردهکا. له بهر ئهوهی له گهڵ مامۆستاكان دهچى بۆ سهه کار و له گهڵ ئهوان له دههراى مهدهسه وهدهردهکهوى، زۆر شانازى به خۆى و به کارهکهى خۆیهوه دهکا. سویندیشى خواردووه روژیک له روژان وانهى مامۆستایهتى تهواوبکا و ببج به مهعلیمی پۆلى یهکهم و دووههم. چاویلکهیهکیشى کړیوه و قهت دایناکهنى. من زۆرتر لهوهى باوکم خوش بوویت، بهزهبیم پیايا دیتهوه. نازانم بۆ. ئهمهیشیانم له دوواى تهمهنى چل سالى دۆزییهوه. باوکم قهت دهرفهتى ئهوهى پهیدانهکرد ببج به مامۆستای قوتابخانهکهى. بيش ههموو شتیك له بهر ئهوهى ههموو سالیك یان به دوو سال دایکم مندالیكى دهبوو و ههروهها دهبا بهشیكى زۆرى ئه و پوولەى وا پهیدای دهکرد بیدا به باوکى. باوکم ههتا ژیا، له گهڵ ئهه ئارهزووه ژیا. هههچهند من لام وایه بههوى ئهوهى له مهکتهب کارى دهکرد لهچاو براکانى تر کلتورى لهسههتر بوو.

مامه جوینفرۆش رقى له خانه سازمانییهكانه له بهر ئهوهى یهک تاقه خشت چیه ئه و لیڤه سههیهكى نهخستوه. مامه وردهوالهیش له بهر ئهوهى قهت لیڤه نهیتوانیوه شتیكى خۆى بفروشى. مامه تهنهکه له بهر ئهوهى ههتا ئیستا یهک نهههه له خهلكى ئه و گهههکه بۆ کووره، سهماوهه یاخود شتیكى لهه چهشنه روویان تینه کردبوو. مامه چاییش له بهر ئهوهى ههتا ئیستا یهک کهسیان له چایخانهکهى دانه نیشتبوو و داواى چایى لینه کردبوو. تهنیا مامه باوکم رقى له خانه سازمانییهكان نیه.

من له دووره وه، به کتیبه کانی بن باخه لمه وه، له گرده ئاشناکه وه، سهیری خانه سازمانییه کان ده کهم و ههر له خووه لام وایه روژیک له روژان منیش دیم و لییره ده ژیم.

باوه گه وه خوی له خویا تووره بوو، به لام وهک دایکم ده لئ له دووای مردنی دایه گه ورهه تووره ییه کهی یه کجار زیادی کردبوو. تهحه مول کردنی کاری چه زه تهی فیل بوو! زۆربهی کاته کانی ژیان له ژووری خویدا تیپه رده کرد. بگره هه ندئ له ژمه کانی شی ده برده ئه وئ. له گه ل ئه وهی کهم ده مانبینی، به لام روچی له ناو خانوو که دا هه میمه نهی هه بوو، ... دههات و دهچوو. هه ندئ جار گوچانه قاوه ییه لووسه کهی که گرییه کی له ناوقه دا بوو، هه لده گرت و دهچوو بو ناو بازار. لانیکه م دوو سئ سه عاتیکی ده خایاند تا ده گه پرایه وه. له م کاتانه دا دایکم ژووره کهی گسک ده دا و ریکوپیکی ده کرد. ئیمه ی مندالیش که ده رفه ته که مان به ته وای له بار ده بینی، خو مان به ژووره که دا ده کرد و هه تا ده مان توانی چاومان به شمه که کاند ده گپرا و ده ستمان لیده دان! به تایبهت له رادیو قاوه ییه زله که وا له سه ر تاکه تا قی ژووره که له پال گو لدا نیکدا بوو و به خامه یه کی گو لدا نزی کرا داپوش را بوو. شیتانه به ده ستپیانانی دو گمه کان کانا له کانمان ده گو پری و ئه و جا پیچی ده نگه که مان ههر به و راده یه شیتانه که م و زۆر ده کرد. دایکم که ژنیکی ئارام بوو ههر به و ئارامییه دهنگی ده داین "رو له مه کهن، ... مه کهن، مه!"، به لام مه گه ر ئیمه وازمان دینا! ژووری باوه گه وره له چاو ژووره کانی تر یه کجار خاوینتر و ریک و پیکتر ده ینواند. نوینه کان، قالیه کان و ته نانته ته راوی ژووره که

بۆنی تازه‌ییان لیوه‌ده‌هات. بۆنه‌که له‌خۆیدا نوقمی ده‌کردی،...
 سه‌رنجی راده‌کیشای. هه‌روه‌ها بۆنی باوگه‌وره‌یش ده‌هات. ئەو به‌رده‌وام
 له‌وئ بوو. ته‌نانه‌ت له‌ دووای مردنیشی به‌ سالان له‌وئ مایه‌وه. ئەو
 ئاشقی ژووره‌که‌ی بوو. هه‌ندئ جار بخوریشیان تیا هه‌لده‌کرد و له‌وئوه
 ناو هه‌موو ماله‌که‌ی داده‌گرت. له‌ کاتی جه‌ژنانیش، ئەو ژووره‌ بوو وا
 میوان رووی تیده‌کرد. ته‌نانه‌ت ئەو میوانانه‌یش وا له‌ گونده‌وه ده‌هاتن
 و پشناوپیشت باوگه‌وره‌یان ده‌ناسی.

له‌ بیرم دیت که‌فی خانووه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ چونکه‌ له‌ گل بوو،
 به‌ره‌به‌ره‌ ده‌نیشته‌ و چال و چۆلی تیده‌که‌وت. نارێک ده‌بوو. بۆیه‌ له
 کاتی ژمه‌کاندا کاتیگ سفره‌ راده‌خرا گه‌ر ئاگامان له‌ خۆمان نه‌بووایه‌،
 ئاوی ناو لیوانه‌کان، که‌ ته‌نیا دانه‌یه‌ک یان دووان بوون، قلم ده‌بووه‌وه
 و به‌ناو سفره‌که‌دا پرش و بلاو شه‌پۆلیان ده‌دا. باوه‌گه‌وره‌ له‌م کاتانه‌دا
 توورده‌تر له‌ هه‌میشه‌ که‌فی ده‌چری. دایکم بۆ ئەوه‌ی ئەمه‌ دوویات
 نه‌بیته‌وه‌ هه‌میشه‌ له‌ کاتی نانخواردندا کاتیگ ئیمه‌ ئاومان ده‌خواردوه
 به‌ جوانی و به‌ په‌رۆشیکێ سه‌یره‌وه‌ که‌ زیاتر له‌ دل‌پراوکی ده‌کرد،
 ئاگای لیمان بوو. جا بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ هه‌ولیده‌دا له‌ ناوه‌راستی هه‌موو
 منداڵه‌کانیدا دانیشی. پوورم که‌ ئاگای له‌ هه‌موو ئەم چیرۆکانه‌ بوو
 ته‌نیا ده‌پروانی و، هیچی نه‌ده‌گوت. منیش له‌و کاته‌وه‌ی له‌گه‌لی
 چووبووم بۆ کتیبخانه‌که‌ هه‌ر له‌خۆوه‌ زیاتر سه‌رنجم ده‌چووه‌ سه‌ری.
 وه‌ک بلێی چاوه‌روانی ئەوه‌ بووم شتیگ بکا و به‌ر به‌ توورپه‌یه‌کانی
 باوه‌گه‌وره‌ بگری. شتیگ که‌ قه‌ت رووینه‌دا! سالانی سال دوواتر له
 کتیبیکدا خویندمه‌وه‌ منداڵه‌کان له‌م کاتانه‌دا چاوه‌روانن هه‌تا پیرکان

پیرتر دهن. زۆر باشه، چاوه‌روانییه‌که له جیی خۆی؛ به‌لام هه‌تا ئەوان پیرتر دهن، مندالیی ئیمه‌یش هه‌گبه به کۆلدا دها و زۆر خیرا له چاوان ونده‌بوو.

من نازانم له خانه سازمانییه‌کان وها کیشه‌یه‌ک هه‌بوو یان نا. ئەوه‌نده‌ی من ده‌مبینین زۆربه‌ی ئەوانه‌ی له‌وی ده‌ژیان دوو، سێ، یان چوار که‌س بوون. نه‌وه‌یه‌ک، تاق و ته‌نیا له‌گه‌ل خۆی. من بینیبوویم نیگای منداله‌کانیان وریاتر و متمانه‌به‌خۆتر ده‌ینواند. جه‌مشیدیش یه‌کیک له‌وانه بوو. چه‌ند مانگیک دووای ئەوه‌ی بووینه هاو‌پیی گیانی به‌گیانی و ها‌توو‌چۆی یه‌کترمان کرد (دیاره من زیاتر ده‌چوومه لای ئەو، تا ئەو لای من)، تیگه‌یشتم که نه له ماله‌که‌یاندا ژوو‌ریکی قه‌ده‌غه و تایبه‌ت هه‌یه و نه که‌سیک به‌سه‌ریا دهنه‌پینتی. جه‌مشید جاری وابوو ده‌ستی ده‌خسته ناو ده‌ستی باوکی و له کاتیکدا نیگیان لیک ده‌نالآ باسی قوتابخانه و باسی ئەو سه‌یرانانه‌یان ده‌کرد و به‌لین بوون رۆژی هه‌ینی هه‌موو بنه‌ماله پیکه‌وه بچن، به‌و ترۆمبیله په‌یکانه‌ی وا له‌به‌ر ده‌رکی خانووه‌که‌یاندا راوه‌ستا‌بوو. من ده‌ستم به‌و ماشینه‌دا هینابوو. به سه‌رسو‌رمانه‌وه ته‌ویلم به شووشه‌کانییه‌وه نابوو و له ناوه‌وه‌یم روانیبوو. جه‌مشید که زۆر چه‌زی به‌کایه‌کردن بوو، ده‌ستی راده‌کیشام و ده‌یگوت ئەوه خه‌ریکی چیت، ده‌ی خیراکه! چه‌نده چه‌زم ده‌رکرد رۆژیک سواری ئەو په‌یکانه بم. ئەو رۆژه‌ی وا قه‌ت نه‌هات. زۆر جار ئەوان له‌به‌ر چاوی مندا سواری‌بوون و رۆیشتبوون. به ته‌نیا وه‌ک تاقه‌داری چه‌وشه‌که‌مان مابوو‌مه‌وه. من جه‌مشید و بنه‌ماله‌که‌یم له ناو شار له سه‌یاره‌که‌دا بینیبوو. باوه‌رم نه‌ده‌کرد هاو‌پینتی. ئەوان چه‌ند دوور

دهیاننواند. رادهوستام و به وردی سهیری تیپه پینیانم دهکرد. له کاتی باران و به فریشدا بینییووم. به دست ههلمی جامه کانی دسپریه وه و له گهله بنه ماله که ی باسی شتیکی دهکرد. لیوه کانی ئەمه یان دهگوت.

من ههتا دههات زیاتر خووم به کتیبه کانه وه دهگرت. شتیکی له دهروونمه وه پیی دهگوتم تو خاوهنی شتیکی کهم کهس خاوه نیه تی، ته نانهت جهمشیدیش که جاروبار دهخوینده وه و له ماله وه کتیبخانه یان هه بوو. به جوانی ده مبینی له وانه ی دهو رووبه رم، له هاوته مه نه کانم، به ره به ره مه و دام دهگرت و زیره کتر ده بووم. هه له بهت نه مده زانی زیره کتر بو چی و له پیناوی چی. ئەسله ن زیره کتر بووم که چی روویدات؟ ژیان به رده وام بوو و هیچ شتیکی وه ها رووینه ده دا روژده کان له یه کتر جیابکاته وه. جاری وابوو ههستم دهکرد دهخوینمه وه بو ئەوه ی دهخوینمه وه. ههر که سه و ژیان به جوړیک تیده په پینئی. پوورم به گرتنی دهستی من و رایچکردنم بو کتیبخانه منی خستبووه ناو رهوتیکی سهیره وه. جاری وابوو سهرم قورس ده بوو و چاوه کانم دهخوران. به دستم هه لمده گۆفین. که چاوه کانم هه لدینان ده مبینی ژیان لیله بووه و نیگا ریشکه و پیشکه ی دهکرد. رهنگه ئەمه ییش به شیک له پلانی گه رانه وه ی خووم بو ناو خووم بوو. ئاگام لی نه بوو کتیبه کان به ره به ره منیان به ره و ناوه وه ی خووم ده برده وه. له شته کان زیاتر له وه ی پیویست بوو راده مام و زیاتر له وه ی پیویست بوو بیدهنگ ده بووم. که سیک له ناو مندا له دایک ببوو و بالای دهکرد و دهنگی ده دام. جاری وابوو ئاگام له سلای خه لکی نه بوو. رهنگه گیژی به شیک له رهوتی خویندنه وه بیته. خویندنه وه سه فه ریکه له خوته وه به ره و خوته،

ھەرچەند بە رووداوھەکانی دەرەوودا تێدەپەڕی. رەنگە ھۆکارەکی ئێوە بێت کە رووداوھەکانی ژيانى راستەقینە و رووداوھەکانی سەر لاپەرھەکان لەیەکتەر دەدەن و ئیتر دەبنە ھۆکاری خولقاندنی دۇنیایەکی تاییبەت. پوورم قەت باسی ئەمانەى بۆ نەکردبووم. قەت قەت. نامەردانە جیى ھیشتیووم. دانیام بۆ خۆیشی نەیدەزانی. ئەو کە سەر بە یەكەم نەوہى ژنانى مامۆستای شار بوو رەنگە تەنیا بەھۆى ژنەفتنیکەوہ منى بۆ کتیبخانەکە پەلکیش کردبوو. رەنگە ویستووہیەتى پڕۆژەى لکاندى بنەمالەکەى خۆى بە نەوہیەکی نوێوہ یاخود بە جینیکی تاییبەتەوہ بەم شیوہیە کامل بکا. ئا، عادەت. شوینکەوتن. دیارە سەرەرای ھەموو شتیک من دیسان مەنونیام. گرینگ ئەوہیە جۆریکی تر بژیت، جا ئەوہى کە جۆرەکە چۆنە موھیم نیە. تەنانەت بە بى خواستی خۆیشت. ھەرچەند دوواتر ھەموو ژیان و ھەموو سالانى تەمەنت ببنە دەستەچیلەى وەھا ئاگریک. داخۆ مەگەر ژیان مۆمیک نیە بۆ ئەوہى بژی دەبى بگری؟

من ئیستا ھەموو کەفی مالەکە دەناسم. دەزانم کوئ قۆقزە و کوئ تەخت. بۆیە قەت لیوانى ئاوکە بەدەست منەوہ ناپژئ. دانیام ھۆکاری خۆیندەنەوہى کتیبەکانە. ھۆکارەکەى بیدەنگی پوورمە و نیگاکانى. من بگرە یارمەتى خوشک و براکانیشم دەدەم. باوہگەرە کە بیانوو بۆ توورەبوونەکانى کەم بوونەتەوہ، ئەمجارە پرى شتى دیکە دەدا. بۆ وینە بۆجى دەستمان نەشۆردووہ، یان بۆجى درەنگ دینە سەر سفرەکە، یان بۆجى پەلەپەل دەخوین و لەسەر نانخواردن زۆر دەلین. من کە نازانم جى بکەم بۆ ئەوہى ھەلچوونەکانى ئەو رابگرم، یاخود لییان کەم

بکه مه وه، شیتانه دهخوینمه وه. وهلامه کان دۆزینه وه یان زهحمه ته. سالانی سال دوواتر له وه تیده گه م وهلامی هیچ پرساریک له هیچ کتیبیکدا نه نووسراوه. ئیمه ده بی خومان جوابه کان دروستبکه یین. ژیان رهوتیکه به بی وهلام.

دهبینم چه ند رۆژیکه کتیبخانه که مندالی زیاتر رووی تیده که ن. به ناو رهفه کانداهه لیدین و له سه ر بینینی هه ندی له وینه کان مقومقویانه، ... شه ریانه. هه لده ستم و هه ولده دم یارمه تیان بده م. ده لیم گه ر وابکه ن کتیبه کان ده درین، خراب ده بن. لیم ده پروانن. به قسه م ده که ن و ئارام ده بنه وه. خانمه چاویلکه له چاوه که لیم ده پروانی و بزه یه ک روخساری ده قلاشی. رهنگه منیش رۆژیک له رۆژان ببه کارمه ندی ئیره. رهنگه منیش به چاویلکه یه که وه له وی له پشت میزه که به بزه وه دابنیشم و له خه لکی پروانم.

رۆژیک کاتیک مامه باو کم له قوتابخانه هاته وه بو ماله وه، رۆژنامه یه کی پیبوو. هه ر که له سه ر سفره دانیشت، رۆژنامه که ی له ته نیشت خوی دانا و ده ستیکرد به نانخواردن. من به ئارامی خۆم گه یاندی و له کاتیکدا چاویکم له سه ر بوو، داخو ئه وه ی کاردانه وه ی چون ده بی، ده ستم دایه رۆژنامه که. به خو شیه وه هه روا خه ریکی نانخواردن بوو و ئه گه رچی به لاجاو سه رنجی له سه ر من بوو، به لام هیچی نه گوت. به قونه خشکی کشامه وه و رۆژنامه که م کرده وه. لاپه ره ی یه که م پری وینه و رسته ورد و درشته کان بوو. وه که ده لین رهش له سه ر سپی. هه ر له یه که م لاپه ره دا وینه یه که سه رنجی راکیشام. سه روکی ولات

که من بهردهوام له ته له فزیوندا وینه کهیم بینیبوو له سهر کورسییه که به کۆمه لیک خه لک به دهوروو به رییه وه دانیشتیوو و له شوینیکی دهروانی. سهر سینگی پری میدالیا بوو. قاچ له سهر قاچ به بزه یه کی ئاسته م به سهر لیوه کانیه وه. له سهر سهری دیریک نووسرابوو: "سوپا له دهروهی سنووره کان دهجنگی و قوریانی ددها". ئەمه قسه ی خودی سهروک بوو، دیاره گوتبووی به و مه رجهی بهرژه وه ندیه نه ته وه یی و سیاسیه کانی ولات ئیزن بدن. له ژیر وینه که دا هه والیکی تری تیا بوو: "۳۶۵ ژن و پیاوی ته من شهست به بالا بوون به بووک و زاوا!" له شوینیک شین و له شوینیک شایی. لاپه ره کانم هه لایه وه. وینه کان ددهوان. سهروک له سوپای دهروانی که دهسته دهسته له بهر ده می له گوپه پانیکی یه کجار گه وردها به ریز دهرویشتن. به چه که کانیه وه. سی لاپه ره ی دوواتریش وینه ی ئەو ژن و پیاوه به ته مه نانیه وا له جل و بهرگی زاوا و بوو کینیدا به بزه وه له جیهانیان دهروانی. جلی بوو کینی سپی و قاتی زاوا یه تیی رهش!

من له وه پیش روژنامه م له تاقه دووکانی شار، که ته نیا له ویی ده فروشرا، بینیبوو. سهرنجی راکیشابووم، به لام قهت به م شیوه یه له نزیکه وه نه متوانیبوو ببینم. هه ستمکرد کتوپر هه موو جیهان له بهر ده ممدا له چه ند په ردها خو ی کۆکردو وه ته وه و خو ی دنوینتی. وینه جوراو جوړه کان و بابه ته فره چه شنه کان ته واو له کتیبی جیا ده کرده وه. شیتانه به ناو هه موو لاپه ره کاندایه گه رام. نه مه ده زانی له سهر کامیان راوه ستم. جگه له مه بابه ته کان قورس بوون. دهبه چه ند جار بیان خوینمه وه بۆ ئەوه ی که میک لیان تیبگه م. بگره زور جاریش هیچ

پۆوه ندىكم له گه‌ل به رقه رار نه ده كردن. ئیره ئیتر ته‌واو جیهانی گه‌وره‌كان بوو. مامه‌باوكم ئه‌مانه‌ی ده‌خوینده‌وه. ئه‌و، ئه‌مه‌ی له قوتابخانه هینابوووه. له‌و رۆژه‌وه ئیتر ئه‌و ناوه‌ناوه ده‌یهینانه‌وه. به رۆژیک یان دووان ته‌ئخیر. له‌دوای ئه‌وه‌ی نانی ده‌خوارد و یه‌ك دوو چاییه‌كیشی پیاده‌کرد، پالده‌كه‌وت و ده‌ستی ده‌کرد به‌ خویندنه‌وه‌یان. هه‌میشه‌یش به‌ده‌م خویندنه‌وه‌وه خه‌وی لیده‌كه‌وت و سه‌روچاو و سه‌رسینگی له‌ژیر رۆژنامه‌كه‌دا ونده‌بوو. ئه‌مه‌ یه‌كێك له‌و دیمه‌نانه‌ی سه‌رده‌می منداڵیه‌ كه‌ قه‌ت له‌ بیرم ناچیته‌وه. هاو‌ده‌م له‌گه‌ل ده‌نگی ئه‌و گۆرانییه‌ خه‌مینانه‌ی وا له‌ رادیۆكه‌ی ته‌نیشتییه‌وه ده‌هاتن.

باوه‌گه‌وره‌م كه‌ یه‌كجار ئاگای له‌م كوورپه‌ی بوو، ده‌یگوت "په‌توویه‌کی پیاده‌ن!" دایكم ده‌بزوت، به‌لام پوورم ده‌نگی ده‌دا "خه‌وه‌كه‌ی تازه‌ لی تیکمه‌ده‌ن!" هاوینان گه‌رم بوو و كیشه‌نه‌بوو، زستانانیش گری كوورده‌كان زیاده‌کرد. جارێکیان رۆژنامه‌كه‌ گری گرت و به‌ په‌له‌پروژه كوژاندمانه‌وه. باوه‌گه‌وره‌ له‌ توورپه‌یدا خه‌ریكبوو به‌ته‌قی!

له‌ بیرم دێ مامه‌جوینفرۆش كاتیك له‌سه‌ر كار نانی ده‌خوارد. رۆژنامه‌ی ده‌کرد به‌ سفره‌. مامه‌ته‌نه‌كه‌ ته‌نه‌كه‌ پیسیه‌كانی پێ سپی ده‌کردنه‌وه. مامه‌ ورده‌واله‌ جنسه‌ فرۆشراوه‌كانی تیا‌ده‌پنچانه‌وه و ده‌یدانه‌ ده‌ست مشتەری. مامه‌ چاییش له‌ژیر سه‌ماوهره‌كه‌ و ده‌ورووبه‌ریدا رایده‌خستن. پووریشم رۆژنامه‌ی زۆر نه‌ده‌خوینده‌وه. ئه‌و ته‌نیا له‌ ریگای ته‌له‌فزیۆنه‌ گویی له‌ هه‌واله‌كان ده‌گرت. ده‌یگوت رۆژنامه‌ گێژت ده‌كا! باوه‌گه‌وره‌یش له‌ دووره‌وه‌ لێی مۆرده‌بووه‌وه و قه‌ت ده‌ستی نه‌ده‌دایه‌. به‌لام مامه‌باوكم یه‌كجار به‌ هه‌بوونی رۆژنامه‌كان له‌ بن باخه‌لیدا كاتیك به‌ره‌و ماله‌وه‌

دهبووهوه، خهنى بوو. ئاگای لیئوو خه لکی گه رەک سەرنجیان دەچوو ه سەری. ئەمیش لیئانی نەدەروانی. جاری وایه رووانین دەبی یهک لایه نه بیټ، بۆ ئەوهی کهسهکه بهکهیفی خۆی بروانی. باوکم ههزی لهه جیاوازییهی خۆی بوو. جاریکیان پوورم دههه وه ورۆز لیئ پرسی ئەم ههشت میلیۆنه بۆ کوئ ئەچن؟ مامهباوکم ههروا وپ له خوشکهکهی رووانی. پوورم گوئی مهگەر له رۆژنامهکهدا نه نووسراوه که ههشت میلیۆن نهفهه ئەم نه ورۆزه ئەچن بۆ سهفهه؟ مامهباوکم که خهریکی خویندنهوهی رۆژنامهکه بوو، وهریگپرا و سهیری پشتهوهی کرد، سهیری یهکهه لاپههه. گوئی ئەها راست ئەکهی،... وه لالا،... وه لالا هیشتا ئەمهه نه خویندوو هتهوه! مامهباوکم من سالانی دوواتر بوو که زانیم زیاتر خهریکی خویندنهوهی پرسهنامهکان و بهشی ههواله بچووکه کۆمه لایهتییهکان بوو. رۆژنامهکهی تا دهتوانی له دهموچاوی نزیک دهکردهوه و له کاتیکدا لیوهکانی لهگه ل دهجوولانهوه ژمارده ژمارده یهک له دوای یهک وشهکانی دهگوتنهوه. گوتییهوه ئەها، راست ئەکهی، هیشتا نهگه یوومه ئەوئ. پوورم پرکیشهی لیئنه کرد. رووی وهریگپرا و لهو فیلمه ی رووانیهوه وا له سهه ته له فزیۆنهکه بوو. فیلمیکی رۆژئاوایی و هی سهه دهه می کۆچی رۆژهه لاتییهکان بۆ رۆژئاوا، بۆ ئامریکا. باوه گهوره ههزی بهه فیلمانه بوو و ههچیان له کیس نه دهچوو. منیش ههروههه. له خانه سازمانیههکان زیاتر له ههه شوینیکی دیکه ی شار ئانتین به سهه بانهکانیههوه ده ببنران. لهوئ بهه پچهوانه ی شار ههچ بهه میلیکی پپ له بههرد یان خۆل له سهه بانی نه ده ببنرا. قهه ی ئاسنینی ئانتینهکان به ناو لوولهیهکی ترهه

رۆچووبوون، ئەو لوللانەى بە قەراخ بانەکانەوہ جۆشکرا بوون. با بە ئاسانى ئانتىنى ناو بەرمیلەکانى دەجوولان و بۆیە خەلکى بەردەوام بەسەر بانەکانەوہ بوون. خەلکى شەو درەنگان بە تارىکایى بەسەر پەيژەکانەوہ خلۆر دەبوونەوہ و نازاریان پیدەگەیشت و قاچ و دەستیان دەشکا. جگە لەمە بە کاتى فەسلئى سەرما لە گلى بنەوہى بەرمیلەکان بانەکان دلۆپەیان دەکرد. باوہگەورە لەم کاتانەدا یەكجار توورەدەبوو. لەگەل ئەوہى ئەو زیاتر لە ھەر موناڊىكى تری ناو بنەمالە زیاتر لەبەر تەلەفزیۆنەکەدا دادەنیشت، کەچى زیاتر لە ھەر کەسىكى دیکە بە ھەبوونى ئانتىنەکە لەسەر بانى ھەلدەچوو! باوکم کە حەزى نەدەکرد باگرڊینەکەى سەر بانى بگىڤرئ (ئەو لەو کاتەوہ بىووە سەراىدارى قوتابخانەکە وازى لە بەفرمالین و گىڤرانى باگرڊین ھیتابوو)، لەم کاتانەدا دەچوو بۆ ئاودەست، یان وای دەنواند کە کارىكى یەكجار بەپەلەى ھەپە، بۆ وینە بەدەم گوڤگرتنى ھەوالەوہ سەرى بۆ دەلەقانە. باوہگەورە منى دەبردە سەر بان. پیکەوہ دانە دانە بەردەکانى ناو بەرمیلەکەمان دەردینا بۆ ئەوہى کەمیک سووکتەر بىت و بتوانین بىگىڤرین. ئەوسا ژیرەکەیمان بە باگرڊین دەگىڤرا، تەنانەت بە قاجیش جوان دەمانکوتا. ھەلبەت بۆشکەکەمان نەدەخستەوہ سەر جىگای خۆى. لیدەگەراىن لە ھەمان جىگای تازەدا بىت ھەتا دلۆپەپەکى تر. کە ئەمیش سالى دوواتر دەگەبى. من دەستەکانم حسیبى دەتەزین و بۆیە لە کاتى ھاتنەخوارەوہ بە پەيژەکەدا بەتووش کیشەوہ دەبووم. "حەک عەمرت نەمىنئ بۆ غىرەتت!" بەپاستى من بئ غىرەت بووم؟ نازانم. ئىستایش لە دووای ھەموو ئەو سالانە کاتیک بىر لە غىرەتى خۆم دەکەمەوہ نازانم

ترسنۆك بووم یان ئازا. بیر له وینهکهی سوپا دهکهمهوه له ناو رۆژنامهکهدا، بیر له زاوا و بووکه بهتەمهنهکان. من ههتا ئیستا نه له ناو هیچ سوپایهکدا بووم و نه بهم تەمهنهی خۆیشمهو ژنم هیناوه. من ههم ترسنۆکم و ههم بهغیرهت! ئەها، ئیستا تیدهگهه. له راستیدا غیرهت تهواو پیوهندی به دۆخهوه ههیه. شتیگمان نیه به ناوی پیناسهیهکی ئەبهدی، پیناسهیهک بۆ ههموو کاتهکان و ههموو ههلوهمهرجهکان. لهه بارهیهوه خهئیم. ئاخز لهوه ناخۆشتر نیه مرۆف ههستبکا ههموو تەمهنی به ترسنۆکی ژیاوه. داخۆ ئەوهی من به زستان غیرهتەم ههتا به خۆم و به تەنیا به جاده بهناوبانگهکهدا دهچووم بۆ کتیبخانه، خۆی له خۆیدا غیرهت نهبوو؟ بیگومان بوو. کهس ناتوانی نکۆلی لهمه بکا.

برپاردهدهم بجم به خۆینهریکی باشی رۆژنامهکانی باوکیشم. گرینگ ئەوه نیه لییان حالی ناچم، گرینگ ئەوهیه بهردهوام بچ. شتیگ له دهروونهوه پیم دهلی له ژياندا گرینگتر له ههر شتیکی تر بهردهوامبوونه. ریزی چر و بی کوتایی کتیبهکانی کتیبخانهیش ئەمه دهلین.

باوکم به لاجاو کاتیک من به رۆژنامهکانهوه سهرقالم لیم دهپروانی. نازانم بیر له چی دهکاتهوه. بۆ من ههمیشه خۆیندنهوهی نیگاکانی ئەو زهحمهت بووه. ههلبهت گرینگ نیه چۆن بیرهکاتهوه. موهیم ئەوهیه منیش بوومهته شهریک و هاوبهشی. ئیمه رۆژنامهکانمان دابهشکردوووه. رۆژنامهکانی ئەو سالانه. سالهکانی دلۆپه و... هومیید.

چوار جاده‌ی سهره‌کی، گونده‌کان ده‌گه‌یه‌ننه شار. سه‌یره ههر چواریشیان به‌جوانی به‌سهر باکوور، باشوور، روژئاوا و روژه‌لائی شاردا دابه‌شکراون. جاده‌کی باشوور کاتیک ده‌گاته شار به‌ناو خانه‌سازمانییه‌کاندا تیدپه‌رچ. جیپ و له‌ندرویره سه‌وز و خو‌له‌میشی و سه‌وره‌کان که به هۆی کو‌نبوونیا‌نه‌وه ره‌نگه‌کانیان هه‌لبزرکان و هه‌میشه‌یش به هۆی جاده خو‌لینه‌کانه‌وه ته‌پوتۆزیا‌ن لی نیشتووه، ته‌ژی له لاده‌بییه‌کان به ناو شه‌قامه‌ خاوینه‌کانی گه‌ره‌که‌که‌دا تیدپه‌رچن. سه‌یاره‌کان که پاشه‌لیان به‌هۆی قورسبوونه‌وه نیشتووه له‌سه‌ر پیچه‌کان وها خوارده‌بنه‌وه که له‌به‌رخۆته‌وه ده‌لیی ئه‌ها ئیستا نا تاویکی تر به‌لادا ده‌که‌ون. به‌لام قه‌ت به‌لادا ناکه‌ون! من لام وایه ریک له‌و شوینه‌ی وا قه‌راره به‌لادا بکه‌ون و وه‌رگه‌رین شو‌فیره‌که سه‌وره‌ته‌که‌ی کهم ده‌کاته‌وه. لاده‌بییه‌کان که به گویره‌ی ئه‌زموونی خو‌یا‌ن له‌مه دلنیا‌ن، به بی‌خه‌یا‌ل له ده‌ورووبه‌ریان ده‌روانن و چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ن هه‌رچی خیراتر بگه‌نه ناوشار.

من نازانم ئه‌وان کاتیک به ناو خانه‌سازمانییه‌کاندا تیدپه‌رچن، چۆن بیرده‌که‌نه‌وه و چیا‌ن به خه‌یا‌لدا دیت، به‌لام من که له‌ولاتره‌وه ئاگام له‌هه‌موو دیمه‌نه‌که‌یه پیم وایه بیر له ریزی ریک و پیکی خانووه‌کان، لی‌کچوونیا‌ن هه‌روه‌ها چیمه‌ن و گول و گولزاری ناو هه‌وشه‌کانیا‌ن ده‌که‌نه‌وه. لی‌ره نه‌زم و جو‌ریک له ئارامی هه‌یه که له هه‌چ شوینیکی تر نابیندری. له هه‌وشه‌ی یه‌کیک له‌م خانووانه‌ من پیاویکی گه‌نج ده‌بینم به ریش و سمی‌لیکی ریک و جوان و قژیکی خاوه‌وه که ئیواره‌یا‌ن له‌سه‌ر کورسییه‌ک روو به شاخه‌ بلینه‌که‌ی باشووری شار داده‌نیشی و له

کاتیکدا مؤسیقایه کی خوشی سه رخستووہ خه ربکی خویندنه وه روژنامه یه. ئه و چهند سال دوواتر کاتیک شوپرش کرا و خه لک رژانه سه ر جاده، له م عاده ته ی خو ی به رده وام بوو. ئه و پیاوه قهت له هیچ خو پیشاندانیکدا به شداری نه کرد و وهک هه میشه به گویره ی جارانی ده ژیا. من ئیستایش ئه و گورانیه فارسییه ئارامانه ی وا له حه وشه که وه خو ی ده گه یانده جاده که و له و ی له شوینیک له هه وادا ونده بوون، دینه وه گویم. بیگومان دینه اتیه کانیش ئه و گه نجه یان بینبوو، به لام له ناو ئه و ترؤمبیلانه دا تره تری ماتوره کانیا ن نه یانده هیشت گو ییان له گورانیه کان بیت.

گوندییه کان هه ر ده گه یشتنه شاری، ده سته جی هه رچی کیته له ماست و تونگی دؤ بوو دایانده گرت، به و دووکاندارانه یان ده فروشت وا مشتته ری له میژینه یان بوون. ئه وسا به شه قامدا له کاتیکدا پاره کانیا ن ده ژمارد، خلورده بوونه وه بؤ ئه وه ی شمه کی پیویستی خو یان بکرن. پیاوه کان له پیشه وه و ژنه کانیشیا ن به و جلوبه رگه کوردیه تازانه وه، یا خود که متر له به رکراره وه، وا پانتولیا ن به سه ردا هه لکیشرا بوو به چهند هه نگاویک له دوواوه. نیگیا ن له سه ر دووکانه کان هه لنه ده گرت. هه نگاوه کانیا ن هه مان هه نگاوی شیوازی رویشتن له ده روده شت بوو. بلیند، به هیز و به لوژه لوژ. به و پیلاوه لاسیقیانه وه هیشتا تۆزی گوندا ن له سه رمابوو. من له باوکم بیستبوو پشناو پشت ئیمه ییش خه لکی گوند بووینه. سه رده مانیک باوه گه وره م، کاتیک باوکم یه کجار مندا ل بووه، بریارده دا بگو یژیته وه بؤ شار. ده سته جی زه ویه کی دووسه د و په نجا میتری ده کړی و خانوویه کی لی سازده کا. باوکم چونکه به حال ژیا نی خو ی له

گوند له بیرماوه و هه موو بیره وهرییه کانی هی شارین، خۆی به خه لکی شار دهنانی. له راستیدا کاتیک باسی سه رده می گوند ده کری، ئەو زۆر هزی له باسه که نیه و زۆری له سه ر نالی. ته نیا جار وپاره کاتیک له گه ل منه و ده چین بۆ شوینیک هه ندی رووداو ده گپریته وه، ئەویش گویا له باوکی بیستوو. ئەو هه میشه وا باسی دیهات ده کا. وه ک بللی له و سه رده مانه یه کجار زۆر تیپه ریوه. بیگومان یه کجار زۆر تیپه ریوه، به تایبهت لای من، منیک که هیشتا لام وایه مه وادی نیوان ساله کان، مه وادیه که هه تا بللی پان و به رین. روژیک که له شوینی راوه ستانی ترۆمبیله کانی گوند له ناو شارم، کتوپر بیرده که مه وه که ده کرا منیش یه کیک له و مندا لانه ی بم وا له ماشینه کان داده به زین و به ترس و دله راوکییه وه له ده ورووبه ری خۆیانان ده پروانی. ئەو مندا لانی سه ریان پاک بۆ ده تاشین و ته نیا چنگی قژیان به سه رو ناوچاوانه وه بۆ ده هیشتنه وه. نازانم خۆشحال بم یان نا، به لام شتیک له ده روونه وه پیم ده لی له و جوړه ئەگه ره یه کجار تیپه ریوه. ئەوکات لام سهیره بۆچی باوه گه وه ره قهت باسی ژیان گوند و ئەو سه رده مانه مان بۆ ناکات. بۆچی له مالی ئیمه رابردو و ئەوه ندە بزره!

له کتیه که ی بن باخه لم ده روانم. دهنانم به هۆی ئەوانه وه مه وادی من له گه ل ژیان گوند، له چاو باوکم، یه کجار دوورو دریژتر ده بی. هه رچه ند له دووای ته مه نی چل سالی دایه تیده گم ئەمه خۆی له خۆیدا خاوه ن هیچ مانایه کی تایبهت وه ها که بتوانی شوینیکی سهیر به من ببه خشی نیه. هه رچه ند له دووای ئەو ته مه نه یه تیده گم ئەزموونکردنی ژیان دیهاتیش خۆی له خۆیدا ئەزموونیکی یه کجار گه وره یه.

پوورم که یهک دوو سالیک له دئییهک مامؤستا بووه و وهک بلئی ئەم ماوهیه بیرهکانی من دهخوینیتتهوه، دهلی سهردهمانیک دیت ئەویش تاقی دهکهپتهوه. من که ئەم قسهیهم زۆر لاسهیره به سهرسوورمانهوه لیی دهروانم. چاوهکانم پرن له پرسیار. بهم حسینه لام وایه منیش دهبمه مامؤستا. ئەهی ودها نیه ئەوهی کتیب دهخوینیتتهوه روژیک له روژان دهبیتته مامؤستا؟ قسهکهی پوورم راست دهرچوو! من ژیانی ئەویشم تاقی کردهوه، بهلام نهک وهک ئەو، بهلکو به جوړیکی تر.

ههندی روژ بایهکی سهیرهلهدهکا و گهر ئاگام له خۆم نهبی، کتیبهکان دهرپینئ. توندتوند له بن باخهلمدا دهیانگووشم. بهلام ههمیشه ئەمه دادم نادا و، جاری وایه با دهیانبا. به شوینیاندا ههلدیم، بهپهله ههلیاندهگرمهوه و ئەمجاره دهیانخهمه ژیر جلهکانمهوه. بهنهخوینهکه شله و دادهکون. ههولدهدم به دهست رایانگرم. تا دهگهमेوه مال، تهواو شهکتهت دهجم. باوهگهوره که لهپشت پهنجهرهکهوه له من و له کوژان دهروانی، شتیک له ژیر لیوییهوه دهرچپینئ. نازانم چی دهلی. رهنگه بیتاقتی دایهگهوره بیت. رهنگه زۆر بیرى رابردوو دهکات.

له کاتیکدا وژهی با له پشت پهنجهرهکانهوه دیت، لاپهردکان ههلهدهمهوه. ئەمجاره چیرۆکی مندالیکه کاتیک له خهو خهبهری دهبیتتهوه، دهبینی له دهشتیکدا له ناوهراستی مهپ و بهرخهلدایه، ئاسمان شین و ههتاو گهش، ههتا چاو کاردهکا سهوزهلانی و گوول و گوولزاره. دهنگی خوړهی چه م دیت، ئاوازی سبجراویی کانی و زهنگۆلهی گهردی بهرخهکان گوئ دهلاویننهوه. سهیره، تهختی خهوهکیشی لهوئییه و ریک له ناویدایه! کتوپر مندالیک ههر له تهمهنی

خویدا به جامۆلگهیهک شیرى تازه و گهرمهوه لئی دهچیتته پیشهوه و به بزوه فهرمووی دهکا. ژیان چهند سهیر پیدهکهئی. شیرهکهی لئ وهردهگری و سوپاسی دهکا. ههلیدهقورپیتتی. ههلهدهستی و بهناو دهشتهکهدا رادهکا و لهگهله بهرخ و کاژیلهکان دهکهویتته گهمهکردن. بهسههر شانیهیهکی ههنگویندا دهکهوئی. پهنجهی تیدههاوئ و تامی دهکا. ههنگهکان پیکهوه ویتتهی خهندهیهک له ئاسماندا دهکیشن. مندالهکه ئهوهنده بهختهوهره که من دلم دهگووشرئ. دهرترسم. کتیبهکه له خووم دووردهخهمهوه. داخۆ دوواتر چ روودهدا؟ ههلیدهگرهوه و بهردهوام دههم. لهنهکاو کووردهکه ههستهدهکا کهسیک دهیجولیتتی، سههرتا به ئهسپایی و ئهوجا زۆر خیرا. لادهکاتهوه بزانی کتیبه، که کتوپر لهخهوه خهبری دهبیتتهوه! دایکیهتی. دهلی ههسته بو مهدرسه درهنگ دهبی! مندالهکه له دهورووبهری دهروانی. له خانووه ههمیشهیهکه. چ خهویکی خووش و شیرین بوو. باشه بو بهئاگیان هیئا. بلئی جاریکی تر دوویات بیتتهوه؟ مندالهکه بهتهمای ههمان خهوه، چهندین شهوی تر که دهخهویتتهوه لای وایه دیسان ههمان جیهانی سبجراوی دهگهپیتتهوه. بهلام، ... بهلام قهت ناگهپیتتهوه. تا روژیک له دایکی دهپرسی، دایکی دهلی گهر زۆری بیرى لئ بکهیتتهوه قهت خهوهکه نایهتهوه. گوئی مهدهرئ بو خۆی دهگهپیتتهوه.

کتیبهکه دهبهستم. پوورم ئهم روژانه زۆرم سهرنجدهدا. وهک بلئی بهردهوام شتیک له نیگاکانم و له روخسارمدا دهگۆردرئ. نیگاکانی جاری وایه تیل دهچنهوه. نیگهرانه یان خووشحال نازانم. رهنگه زیاتر بریتیه له مروفتیکی پر له پرسیار و چاوهروانی.

دایکم دەنگم دەدا: "سبەى لەگەڵ باوکت ئەچى بۆ حەمام، دەمىكەيه خۆت نەشۆردوو!"

من كە رقم لە بەئاگاھاتنى زوى بەيانىانە، منىك كە حەزم لە دانىشتنى شەوانەيه هەتا درەنگان، هەولەدەم هەوالەكە بەجۆرەيك لەبیر بيمەو. نەكا ئەمەيش بە ھۆى كتيبەكانەوە بىت!

ھەندى وینە لە زەینماندا لە ژيانى ھەموو كەسىكدا وەك خۆيان دەمىننەو، قەت زەمەن نایانشیوینى. ئەمە لە كاتىكدايه بەپای من وینەكان زۆربەيان بەرەبەرە بە گوێرەى كات گۆرانىان بەسەردادىت بە بى ئەوہى بۆخۆمان پى بزانی. رىك وەك چۆن تۆز بە تىپەپىنى رۆژەكان و سالەكان لەسەر شتەكان دەنیشن، وینەكانیش وەهان. تەنیا ئەمەيش نیه، وینەكان دەكەونە ژىر كاریگەرى رىوئاوہەكانى تری ژيانەو و بەم شیوہيه شیوازی تریان لیدەكەویتەو. ئەوہى كە بۆچى ھەندىكیان وەك خۆيان دەمىننەو بەپای من بۆ بى ھاوتابوونیان دەگەریتەو. ھەندى شت ھەيه ھەم شیوازەكەى تايبەتە و ھەم لە دۆخىكى تايبەتدا روودەدا، بۆيه ھەمیشە وەك خۆيان دەمىننەو. ديارە گەر بەپراستی لەمەيشا وەھا بىت! كى دەزانى. ئىمە دەستەمۆى بىر و خەيالەكانى خۆمانىن و ھەمیشە لامان وایە راستەقىنەترین ديارەكانى بوون.

ئەو خانمەى لە كتيبخانەكە كاری دەكرد خاوەن بالايەكى مامناوہندى بوو بە قژىكى دىژى خا و كالەوہ كە بەسەر ھەر دوو شانیدا پەخش و پەرىشان دەبوو. لەسەر ناوچاوانى، قژى بە دايرە برىبوو و رىك لە

ژیڤیشیدا جووتیک چاویلکه‌ی خړ ده‌بیران که چاوه سه‌وزه‌کانی له پشیمانوه ده‌گه‌شانوه. سه‌یرتر له‌هه‌مووشیان ئه‌و جل و به‌رگه کوردیه بوو که زور جار له به‌ریده‌کرد. من له قوتابخانه قهت شتی وام نه‌بینیوو. مامۆستاکان، به ژن و پیاوه‌وه، هه‌موو جل و به‌رگی مۆده‌یان له‌به‌رده‌کرد. ده‌ستماله کوردیه‌که به‌سه‌ر سینگ و به‌رۆکیدا ده‌کشا و شوږده‌بووه‌وه و له‌ره‌ی مه‌مکه‌کانی به ئاستم ده‌شارده‌وه. به‌لام ئه‌و له‌وه زیاتر دیاربوو که‌سیک بتوانی به چاویکی ژنخوازانوه لی‌ی پروانی. جوړیک له متمانه‌به‌خۆبوون له هه‌لس و که‌وتیدا ده‌بیرا که که‌متر له‌لای ژنانی تر من به‌و ته‌مه‌نه‌ی خۆمه‌وه هه‌ستم پیده‌کرد. شیوازی زولفی وایلیده‌کرد هه‌ست بکه‌ی مندالیکه ته‌نیا به قه‌واره گه‌وره‌یه! به‌لام ئه‌مه به‌ری به‌وه نه‌ده‌گرت وه‌ک گه‌وره‌یه‌ک هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل نه‌که‌ی. له لای من ئه‌م خانمه کۆمه‌لیک هه‌ستی دژبه‌یه‌کی له به‌رانبه‌ره‌که‌یدا ده‌ژیانوه. جاری وابوو چه‌زم ده‌کرد خۆزگه دایکم بایه، جاری وایه چه‌زم ده‌کرد هاوړیم، جاری وابوو مامۆستام، هه‌ندی جار هاوسه‌رم و هه‌ندی جاری تریش پیکه‌وه له خانه سازمانیه‌کان پیکه‌وه ژیا‌باین! (ئیستا چۆنیه‌تییه‌که‌ی گرینگ نه‌بوو). به‌هه‌رحال دیتنی ده‌بیوژانمه‌وه و ده‌یگه‌شانمه‌وه. وه‌ک کتیبه‌کان. له نیوان ئه‌و و کتیبه‌کاندا پیوه‌ندیکی سیراوی و سه‌یرم هه‌ست پیده‌کرد. جاری وابوو هه‌ستم ده‌کرد هه‌بوونی ئه‌و له کتیبخانه‌که به‌قه‌ده‌ر کتیبه‌کان هانم ده‌دن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ردانی ئه‌وی بکه‌م، ... بۆ ئه‌وه‌ی جاده سیراوییه‌که به‌یرم. سالانی دوواتر کاتیک بۆ ماوه‌یه‌ک وازی له کاره‌که‌ی هیئا، من شوکیکی گه‌وره‌م به‌رکه‌وت. کتیبخانه ئه‌و تام و له‌زه‌ته‌ی سالانی نه‌ما.

من ئەوم وەك خۆی لهو سالانهدا دیتەوه خەیاڵ. وەك بلیی زەمەن یەك چركەیش چیبە نهجوولابی. بەهەمان شیوازی قژ و جل و بەرگ و چاویلکە و دانیشتنەوه. سەردانی بەردەوامی من بو کتیبخانهکه پیوهندیکی تایبەتی له نیوان من و ئەودا دروستکردبوو. که کتیبی تازه دەهات دەستبەجی ئاگادای دەکردمەوه، له کاتی وەرگرنتی کتیبەکاندا بەجوانی لییان رادەما و گەر لەسەریان شتی بزانیایە بوی باسەدەکردم "کتیبی چاکە، وینەکانی زیندوون"، "نووسەرەکهی تازه دەستی بەنووسین کردوو، بەلام سەرکەوتوو"، "سروشت لەم کتیبەدا تایبەتە"، یان "رستەکان کهمیک زۆرتەر و چرتەر، بەلام خۆشە ماندووت ناکا."

من حەزم دەکرد ئەو هەتا ئەبەد بمدوینێ. ژنیک که له راستیدا مامۆستا بوو و کهچی قەمچی بەدەستەوه نەبوو و وەها دەدوا وەك بلیی هیچ جیاوازییەکی تەمەن یاخود خۆبەزلزانی له نیوانماندا نیە سەرسامی دەکردم. زۆر جار خۆم دەخلافاند و هەتا دەمتوانی هەولمەدا زیاتر له کتیبخانهکه بمینمەوه. که له دەرگای کتیبخانهکهیش دەترازام و دەهاتمە دەرهوه، چەند هەستیکی خۆشم هەبوو. بیرم له چاوه میهرەبانەکانی دەکردەوه، له ئاهەنگی ری رویشتنەکانی. له یەکیک لەم روژانەدا بوو که له ناو جاده بەناوبانگەکه بپارمدا منیش وەها بم،... بو هەموو تەمەنم. بێم بە کهسیکی میهرەبان،... کهسیک بە نیگایەکی نەرم و گەرمەوه. له دووای چل سالی، بەو تیبینییهوه گەر ژیان بیلێ. راستی ئەو خانمە ئەوکاتە تەمەنی چەند بوو؟ ئەزموونەکانم کۆدەکهمەوه. رەنگە شتیک له ژیرهوهی سی سال. دیارە گەر شیوازی قژەکهی

نەمخەلەتینی، یاخود ئارایشی ژنانە که گەورەترین ئامرازی خەلەتاندنی پیاوانە.

دوواتر بووم زانیم که له راستیدا خەلکی شارەکهی ئیمە نیە. ئیستا دەزانم هیشتا شارەکهی ئیمە که سیکێ وەهای تیانەبوو شارەزای راگرتن و پێراگەشتن بە کتێبخانە بیت. هیشتا تیا ی نەبوو بتوانی نازی کتێب رابگری. دەبوایە بمزانیا یە لەم بارەشەو تاییەت بوو.

گەنجەکان و پیاوەکانی شار کاتیک دەیبینن بە ناو شەقامدا دادەگەڕێ، بەتاییەتی لێی دینەو دەروەو بۆ ئەوێ یەک چرکە چیبە لەکیسی نەدن. دووکاندارەکان دینە بەر دووکانەکانیان و گەنجەکانیش پال بە درەختی قەراخ جادەکەو دەدن و لێی وردەبنەو. ئاگام لێیە جاروبارە مەتەلەکی بۆ دەهاون، هەرچەند زۆر کەم. ئەویش وەک بلێی میشتیکیشی میوان نەبێ بەلایاندا تێدەپەڕێ، بە بێ ئەوێ هەنگاوەکانی لێ بئالۆزکێن، یاخود روخساری سووربیتەو. تەنیا ئەوێ نەبێ لێیان ناروانیتەو. شار هەتا عادیاتی پینگرت، پێچوو. ژنیکی غەریبە بە تەنیا لە شارێک بە بێ میژد و لە خانوویەکدا دیسان بە بێ کەس و کار، سەرئەنجام شەیتانییەکانی دەقۆستەو. رەنگە درگا بۆ تاوانیکی خۆش کراوە بیت! داخۆ هەموو پیاوەکان وایان بیرنەدەکردەو؟ منیش ئەگەرچی هیشتا پیاو نەبووم، بەلام ئەم بیرم بە میشکدا هاتبوو. من پیاویکی تەنەکەچی جێ و بەرگ رۆناوی و رەش بینیبوو کاتیک ئەو تێپەریبوو بە توندی بە رانی خۆیدا کێشابوو و ئاخیکی قوولی هەلکێشابوو، "ئاخ خ... کوێر بێ... ئاخ خ!" دووکاندارەکانی تر بزەیکە دیتە سەرلێویان و چەند حاجییەکی تریش بە دەم ئەستەغفورللا گوتنەو

دهچنهوه ناو دووكانهكانیان. من گهر پیاویکی گهوره بام، بهرۆمک پیدهگرت و دوو مشتم دهکیشا بهناو دهمیا. باشه ئەم شاره پیاویکی پیاوانه‌ی تیانیه؟ پیاوه به‌غیره‌ته دل پاکه‌کان له‌کوین؟

به‌لام له عه‌جایی رۆژگار ئەوه بوو که سه‌رئه‌نجام دووکانداریک خواستی و هی‌نای. مروفیکی بالاکورتی خوینده‌واری که‌مدوو که‌کتوپر له رۆژگاریکدا وا هه‌مووان بیریان له‌وه ده‌کرده‌وه ببنه کارمهند و مووجه‌خۆری حکومه‌ت، که‌چی جیگای باوکی گرت‌ه‌وه و له‌سه‌ر هه‌مان کورسی له‌ئاسن چیکراو دانیشته‌وا باوکی به‌سالانی سال له‌سه‌ری دانیشتیوو. وه‌ک بلایی غه‌ریزه‌ی پیتی گوته‌ی که‌قه‌راره‌سالانی دوواتر چی به‌سه‌ر ئەم ولاته‌دا بی. یه‌کیک له‌وانه‌ی که‌من یه‌کجار رقم لیه‌یه‌تی ئەم پیاوه‌ بالاکورته‌یه،... ئەو پیاوه‌ی وا کاتیک له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی، که‌ژنی ناو جیهانی خه‌یالاتی من بوو، ده‌روا سه‌ری ته‌نیا ده‌گاته‌شانه‌کانی! ئەو پیاوه‌ی وه‌ها دیاربوو ئەوه‌نده به‌هی‌نایی خاتوونه‌که‌م له‌ژیان خه‌نی بوو که‌شۆرشیش ئەوی له‌گه‌ل خۆی نه‌برد و ته‌نیا له‌دووره‌وه له‌هه‌موو ئەو رووداوانه‌ی رووانی وا نیشتمانی سه‌رتاپا هه‌ژاند، هه‌ژاندنیک زیاتر له‌هه‌ژاندن و له‌راستیدا شتیک وه‌ک بوومه‌له‌رزه. ژیان پیم ده‌لی ئەمه‌یش شیوازیکه‌له‌ژیانکردن و له‌زیره‌کی. به‌راستی گرینگه‌ریتمی ژیان بدۆزینه‌وه. هه‌ندێ که‌س تاییه‌تن و خیرا ده‌یگه‌نی و هه‌ندیکی تر دره‌نگتر و به‌عزیکه‌دیکه‌قه‌ت. زۆر که‌س هه‌میشه‌عه‌ودالن. داخۆ گهر من ته‌مه‌نم کشاوه‌تر بووایه‌نه‌ده‌بوومه‌ئهو که‌سانه‌ی وا له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌مدان؟... داخۆ چاره‌نووسی پیاوه‌ بالاکورته‌که‌به‌رۆکی به‌منیش نه‌ده‌گرت؟

کتیبخانه بی ئەو تامی نەما. هەرچەند من هەر بەردەوام بووم. هەمیشە لە شوێنە بەتالەکەیم دەروانی و بە خۆم دەگوت رەنگە بێتەووە. ئەوسا بینیم ناوہ ناوہ دەهاتەووە. ژنیکی تر جینگای گرتەووە کە ئەگەرچی ئەویش کەسیکی میهرەبان بوو، بەلام قەت وەک ئەوی لێنەهاتەووە.

بەهەلکشانی تەمەنم بەرەبەرە عادیتم بەوہ گرت کە گۆرانەکان بەشیکی گرینگی ژیانن، رەنگە سەرەکیترین بەشیش. ژیان لە بنەرەتدا گۆرانە. بە خۆم گوت گرینگ ئەوہیە جاروبارە دیتەووە و بۆ هەمیشە بزرنەبووہ. هەرچەند ئەویش ئەو تام و بۆنەى سالانی نەما و تەنیا بوو بە بیرەوہرییەک. ئەو لای من بەردەوام ئەوہی سالان بوو، نەک ئیستا. وەک بلیی هەندى شت لە نیگاکانی مندا دەخوینیتەووە،... وەک بلیی دەزانى شتیکی لە مندا جوولاًوہ؛ تیژ لیم دەروانی و بیردەکاتەووە. منیش قەت هیچم نەدرکاند. پیوستیش نیە بیدرکینم. مرقەکان زۆر جار ناچارن سەرەپای هەموو شتەکان تەنیا بە لای یەکتەردا تێپەرن. تێپەرینیکی بۆ مانەوہ لە بیرەوہرییەکاندا.

باوہگەورە دەنگ بەرزدەکاتەووە و دەلی "ئەوہ کەری، هەستە لیوانیکی ئاو بینە!" ئەوسا لەبەر خۆیەووە دەلی بیرەبیرە ئەم هەتیوہ دەفەوتینى.

مامەچایی سەرئەنجام بۆ یەکەم جار لە تەمەنیدا توانی بۆ شاریکی دراوسى سەفەرکا کە تەنیا دوو کاتژمیر بە مینی بووس دووربوو. جادەکە بە ناو شاخ و دۆلەکاندا تێدەپەری، بە تاییبەت بەسەر گەردەنەییەکی گەردنکەش، کە ئەوہندە بەرزبوو درەختی لی نەدەپروا. مامەچایی لە خۆشیانا هەموو براکانی لەگەل باوہگەورە و پوورم و

ئیمه‌یش دعوه‌تکرد و دۆلمه‌یه‌کی گه‌لامیوی چاکی به بی گۆشتی سازکرد. گه‌لاگه‌لا نان له‌واشه‌ته‌نووریه‌کانی به‌سه‌ر سفره‌که‌دا راخست له‌گه‌ل سی دۆلکه‌ دۆی ترشیش که به‌راستی به‌له‌زت بوو.

مامه زۆر که‌یفی خۆش بوو. ناوچاوانی کرابوونه‌وه، ئارامتر به‌ریگادا ده‌پۆیشت و زوو‌وو به‌هۆ و بی هۆ باسی سه‌فه‌ره‌که‌ی ده‌کرد. ئەسه‌لنه‌ ئه‌و ئیمه‌ی بانگ‌کردبوو بۆ ئه‌وه‌ی پیشانمان بدات سه‌فه‌ری کردوو و به‌م سه‌فه‌ره‌ چه‌نده‌ هه‌ست به‌ له‌خۆباییبوون و شانازی ده‌کا. وه‌ک بلیی کتوپر له‌وه‌ گه‌یشتبوو دونیا چه‌ند گه‌وره‌یه. مامه‌چایی ته‌نیا چه‌ند جاریک بۆ گونده‌کانی ده‌ورووبه‌ر چوو‌وو، ئه‌ویش زیاتر به‌ هۆی ده‌عوه‌ت و ده‌عوه‌تکاری یاخود به‌ هۆی سه‌ردانی شیخ‌عه‌ودال که ده‌یانگوت به‌ فوویه‌ک هه‌رچی نه‌خۆشییه‌ له‌ جه‌سته‌دا نایه‌یلی و ریک وه‌ک ئه‌و چرکه‌ساته‌ت لیده‌کاته‌وه‌ وا له‌ سکی دایکت به‌ربووینه‌وه.

مامه‌جوینفرۆش که‌ یه‌کجار چه‌زی به‌ خواردنه‌، نیگای له‌ له‌سه‌ر سفره‌که‌ هه‌لنه‌ده‌گرت. باوه‌گه‌وره‌ که‌ یه‌کجار چه‌زی به‌وه‌ بوو بیی به‌ میوانی کوره‌کانی، بیده‌نگ دانیشتیوو و له‌ تووره‌بوونه‌کانی هیچ‌ خه‌به‌ریک نه‌بوو. مامه‌ چایی باسی گه‌وره‌یی شاره‌که‌ی کرد، باسی شه‌قامه‌ جیاوازه‌کانی، باسی چه‌شیمه‌ته‌ زۆرتره‌که‌ی، له‌ بابته‌ ئه‌و پارکه‌وه‌ دووا وا به‌ دره‌خته‌ گه‌وره‌کانی سه‌رسام بیوو، باسی ئه‌و په‌یکه‌ره‌ نایابه‌ی کرد وا له‌ مه‌یدانی سه‌رکیی شار دانرابوو، په‌یکه‌ری بالنده‌یه‌کی سه‌یر که‌ له‌ هه‌موو بالنده‌کان ده‌چوو و هاوکات له‌ هیچ‌ کامیشیانی نه‌ده‌کرد! باسی ئه‌وه‌ی کرد له‌وێ له‌ ده‌شت و دهر و شاخه‌کانی ده‌ورووبه‌ری دارستان نابینری و سه‌رتاسه‌ر رووته‌نه‌، به‌لام

هاوکات خاون ئاوووهوایهکی سازگار و خوۆشه. گوتی حەزی دەکرد لەوێ
 لەدایک بایه و لەوێ بژایه. گوتی گاراژەکە مینی بووسی زیاتری
 تیاپه و سەرسامه بەوێ که داخۆ ئەم ترۆمبیلانە بۆ کوێی تر دەچن.
 باسی ئەوێ کرد گەر خودای گەوره ئیزنی تەمەنی زیاتری بدات ئەوا
 لەوێو دەیهوێ سوار ماشینی تر ببێ بۆ ئەوێ بگاتە شارەکانی تر.
 لێرەدا دەموچاوی سوورەلەگەر، نیگاکانی دەرویشتن... بۆ کوێ؟
 کەس نازانی. پارووی دۆلمە بە ئارامی لە ناو دەمی و لە ژێر
 دیاکانیدا دەهاتن و دەچوون و دەستی شلەدەبوو.

من بە بیستنی قسەکانی بیرى کتیبەکان و کتیبخانەکە دەکەوتەمەوه. لە
 نیگاکانی بوورم دەروانی که کاتیک سەیری مامەچایی دەکرد، ریک
 هەمان ئەو نیگایانە بوون کاتیک منی دەبرد بۆ کتیبخانەکە. دایکم
 هەناسەیهکی هەلکێشا و باوکم بە لاچاو سەیریکرد. من لای خۆم
 سویندم خوارد هەر گەوره بووم یەکەم کار که دەیکەم سەفەرە.
 سەفەر،... هەتا دەتوانم. خۆزگەم بە مامەچایی... عەجەب غیرەتیکى
 هەبوو جوولابوو و ملی دابوو ديارى غوربەت. بە چەندین فەرسەنگ
 واوتر لە سنوورەکان.

مامە جوینفرۆش لە کاتیکدا هەناسەى سواربوو، داواى نانى زیاتری
 کرد. مامە تەنەکە لە سەماوهرەکەى رووانى و گوتى سبەى بیهینن
 کەمیک دەستی پیاپهینى بۆیان. گوتى ئەوەندەى نەماوه کون بیت.
 هەستم کرد مامەچایی روخسارى سوورەلەگەر. بەلام هیچی نەگوت.
 مامۆژن چەند نانى جوانى لەبەردەم مامەجوینفرۆشدا دانان. ئەو که
 نانەکەى زۆر بەدل بوو، گوتى "بەشەرەفم گەواد نیه لەم شارەدا بتوانى

نانی ئاوه‌ها سازبکا!... حه‌ک شیریی دایکت هه‌تا مؤخی ئیسقانت لی
 حه‌لال بیت! باوکم سه‌ری به‌رزکرده‌وه و لیی روانی. چاوه‌کانی له ژیر
 عه‌ینه‌که‌کانییه‌وه ده‌یانگوت "به‌خوا که‌ره!" دایکم له ژیر لیوه‌وه
 ورته‌یه‌کی لیوه‌هات که ته‌نیا من بیستم. پیم وابی ئه‌و سالانه ته‌نیا من
 بووم ئاگام له‌م ورتانه بوو. خوشکیکم گوتی میزم دیت. باوه‌گه‌وره
 کتوپر تووره بوو و گوتی "حه‌ک عه‌مرت نه‌مینی، نافه‌همینی قسه‌بکا،
 ئاده‌ی ئه‌و توحسه دووربخه‌نه‌وه!" دایکم به‌په‌له هه‌ستا. ئامۆژم پیتی
 که‌وت، گوتی "بیده به‌من!" که له نانخواردن بووینه‌وه وه‌ک هه‌میشه
 ژنه‌کان سه‌ریان به سه‌ری یه‌کتره‌وه ناو که‌وتنه پچه‌پچه. ئه‌وان ده‌با به
 ده‌نگیکی نزمتر قسه‌بکه‌ن و پیکه‌نینه‌کانیان به روو وه‌رگه‌یران یاخود به
 له‌چک یان ده‌سماله‌کانیان بشارنه‌وه. منداله‌کانیش چوونه ژووره‌که‌ی
 تر. من نه‌چووم. باوه‌گه‌وره به ته‌عه‌جوبه‌وه لیی روانیم. من خۆم لی
 گیل کرد. گووله‌به‌رۆژه دانرا و بوو به قرچه قرچ. مامه‌چایی له
 چیرۆکه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. باسی ئه‌و گوندانه‌ی کرد وا به‌ده‌م ریگاوه
 بینیبوونی. گوتی یه‌کجار گه‌ورترن و له‌وه ده‌چی خاوه‌ن مه‌ر و مالآت و
 باخ و باخات و کشت و کالی باشتر بن. گوتی هی ئه‌وه‌یه جه‌نگه‌لیان
 نیه. باسی هه‌وزیکی پر له ماسیی ره‌نگاوپه‌نگ کرد. پوورم که له سه‌ر
 سنوور له نیوان پیاوه‌کان و ژنه‌کاندا دانیشتبوو و وه‌ک بلایی ئاگای له
 قسه‌وباسه‌کانی هه‌ر دوو لابیت، بزه‌یه‌کی هاتی و سه‌ریکی به ئاسته‌م
 له‌قاند. مامه‌چایی هه‌ر گوتی و هه‌ر گوتی. وه‌ک بلایی نه‌یده‌زانی که
 براکانی، واته مامه ته‌نه‌که و مامه جوینفرۆش، چه‌ندین جار سه‌فه‌ریان
 کردوو و ریک ئه‌و شاره‌یان بینیبوو وا ئه‌و بۆ یه‌که‌م جار ده‌یبینی.

یه کجار له وه پیتش. به لام گوئی نه ده دایه. سه یربوو مامه کانیش هیچیان نه ده گوت و ورد گوئیان لیده گرت. وهک بلئی نهمک ئەوانی گرتیبی. وهک بلئی له وه پیتش ده یانزانی بوچی ده عوه تکران و له راستیدا ئەرکی ئەمشهویان چیه. ئەوان وهک ئەو که سانهی گوئیان له مامه ده گرت که ده لئی بو یه کهم جار چیرۆک و به سه رهاتیک ده بیستن. نازانم بو، به لام منیش ههستم کرد ده توانم چیرۆکی ناو کتیبه کانیان بو باسبکه م، ریک له دوای مامه چایی. بگره هی من سه رنجراکتشتریش بوون، چونکه دنیابووم ئەوان قهت له ژیاناندا شتی وایان نه بیستبوو. سه یریکی پوورم کرد. ناگای لیم نه بوو. چاوه پروانی ده رفه تیکی له بار مامه وه. ریک له و کاته دا مامه چایی کلۆقه نده که هی هه لدایه ده مییه وه (ئهو له دووره وه ناو ده می خۆی ده پیکا)، دهستم پیکرد. گوتم: "له دارستانیکدا له داوین کیویکی بهرز و سه رسهوز پیاویک ده ژیا که به ماسیگرتن ژیانی خۆی دابینه کرد..." گوتم: "رۆژیکیان کاتیک قولابی هه لدا بووه ناو ئاوه که و چاوه پروان بوو، کتوپر په ریه کی جوان له ناو ئاوه که وه هاته ده ره وه و گوتی فریان که وه، ... تکایه فریام که وه!" جگه له باوه گه وه هه موو به ته عه جوبه وه سه یریانکردم. باوه گه وه دهنگی هه لپری "ئهم که ره ببه نه ئەو دیو یاللا یاللا، ئەم که ره بازاریه مان لی دووربخه نه وه!" دایکم به نیگا خه ماوییه کانیه وه لئی رووانیم. پوورم په لی راکیشام و خستمیه ته نیشته خۆیه وه. دهستی راوه شاندم، وهک بلئی ده یه وچ ته میم بکا. مامه ته نه که گوتی چه ند جار وتم ئەو جاده یه به ره و شوینیکی باشی نابا، ... ها چه ند جار!

من میزم دیت. لە پوورم دەروانم. وەك بلیی تێدەگا. مەچەكم بەردەدا و
 منیش دەچم بۆ ئاودەست. نایەمەدەر. زۆرم پێدەچی. مەستراحهكە لە
 حەوشەییە و رێك لە تەنیشتی دەرگای دەرەوویە. دەرکیکی تەنەكەى شپ
 من لە جیهانی دەرەووە جیادەكاتهووە، یاخود دەمپاریزی. نازانم بۆ،
 بەلام هەر لە خۆووە لام وایە ئاودەستەكانی ئەو شارەى وا مامە باسی
 لێدەكا وەها نین، وەك ئەووی ئێرە نین. جگە لەووە من لە كۆتیبەكاندا
 بینووومە. رەنگاوپرەنگ و جوانن. بەو ئاوینانەووە دەتوانی لەبەرینا
 راوەستی و بە سەعات سەیری خۆت بكەى. لەبەر خۆمەووە دەلیم رۆژیک
 دەچم بۆ گاراج و سەیری مینی بووسەكان دەكەم. ئەو مینی بووسانەى
 دیتبوومن. زەرد و شین و خۆلەمیشی و... مامە چایی ئەو رۆژە لەناو
 ماشینەكەدا ریشابوووە. وەك دەلین كاتیک سواری دەبی بۆتیکی
 ناخۆشى لێوهدیت و سەرت لە گێژەووە دیت. دەكەویتە هیلنجدان. دەبی
 پەنجەرەكە بكەیتەووە و سەربەیتە دەرەووە. هەرچەند ئەمەیش زۆر دادت
 نادات. زۆر كەس لەم سەفەرەدا كاتیک دەگەپێنەووە بۆ چەند رۆژ
 نەخۆشەكەون. سەرنیشە و رشانەووە و تاویاو. مامە جوینفرۆش
 پێكەنینی دیت. دەلێ "لادەیی!" دەلین ئەوانەى وا درەنگ چاكەدەبنەووە
 دەیانبەن بۆ لای شیخ عەودال. ئەویش وەك هەمیشە فوویان پیاوەكا و
 دوواتر دەلێ "كاك و خوشكى موسولمان سەفەرمەكەن، سەفەر كاری
 شەیتانە!" دەلێ "لەناو ئەو ترومبیلانەدا شەیتان خۆی حەشارداووە."
 بەلام سەفەرەكان بەردەوامن و هەتا دین زیاددەكەن. وەها كە باوكیشم
 بریارەدا رۆژیک لە رۆژان رینگا نائاشناكان تاقی بكاتەووە. من دلنیام من
 لە هەموویان مكوپترم. نازانم بۆ، بەلام دلنیام كاتی خۆی ئەوەندە

سه‌فهرده‌که‌م که سه‌فهر بو هه‌میشه له‌گه‌ل خۆی ده‌مبا. ترسناکه، ده‌زانم، به‌لام تازه برپارم داوه.

مامه‌چایی چه‌زده‌کا باسی ئافره‌ته‌کانی ئه‌و شاره‌یش بکا، به‌لام هه‌رچی ده‌کا ناویرێ. باسی نامووسی خه‌لکی عه‌ینی کوفره. به‌لام به‌پراستی جوان بوون، بگره کراوه‌تریش بوون. به‌ئاسانی نیگیان له نیگات ده‌چه‌قی. ئاه، ناو بازاره‌کانیان چه‌ند خۆش بوو! شتی‌ک له ده‌روونه‌وه پیم ده‌لی گهر پوورم له‌وی بایه شووی ده‌کرد. له‌م شاره به‌قورپ گه‌راوه که‌س قه‌دری نه‌زانی. ئیستا ده‌زانم بوچی. هیچ پیاویک چه‌زناکا ژنه‌که‌ی له‌خۆی زیاتر بی‌ت. ژن خۆی له خۆیدا ترسناکه چ بگا به‌وه‌ی زیره‌کتریش بی‌ت.

ئهو شه‌وه هه‌تا دره‌نگان، ته‌نانه‌ت هه‌تا دوای میوه‌خواردنیش، که‌ تری ره‌شه‌یه، باس باسی سه‌فر بوو. هه‌رچۆنیک سه‌ری قسه‌کانیان بگۆریایه ئه‌وا مامه‌چایی به‌ جوړیک ده‌یه‌ینایه‌وه سه‌ری. یه‌ک تاق دۆلمه چیه به‌ فیرووی نه‌دا. ئه‌و سه‌لماندی پیاویکه ده‌توانی له‌سه‌ر پیی خۆی راوه‌ستی و جورئته‌ی ئه‌وه‌یش بکا ئه‌و دیوی شاخه سه‌رکه‌شه‌کان بکه‌وی. به‌لینیشی دا که تازه ئه‌مه سه‌ره‌تای ریگیاه و گهر خودا ته‌مه‌ن بدا هه‌نگاوه‌کانی بلیندتر و دریزتر ده‌کاته‌وه.

راستی‌ه‌که‌ی ئه‌وه بوو مامه‌چایی ته‌نیا یه‌ک روژی پیچوو‌بوو. باشه ئه‌م هه‌موو بیره‌وه‌رییه چی‌بوو ئه‌و شه‌وه ده‌یگێرایه‌وه؟ ئه‌و باسی هه‌ندی کۆلانی‌شی کرد، باسی بینای گه‌وره‌ی شاره‌بانی و گه‌ره‌کی خانه‌سازمانییه‌کانی شاره‌که‌یشی کرد!

ئەھا رەنگە زۆربەیانى لە موسافىرەکانى تر بیستى، ... دوو سەعات رینگا هەتا بلیى ئەو سالانە دوور و دریژ بوو! ... یەكجار.

ئامۆزایەکم هەیه پێى وایە من زۆر کەرم! ئەو کە پینج سالیک لە من گەورەترە و هەمیشە کۆتیکى لەبەردایە کە قۆلەکانى دریژترن لە قۆلى خۆى و بەدەنى بەجوانى تیايا دەگەڕێ، ئەوەندەى دەرس نەخویندوو و ئەوەندەى تەمبەلێ کرد و نەچوووە سەر کلاس کە سەرئەنجام دەریان کرد. کورپی مامە تەنەکەیه. باوکیشى زۆر پرکیشی لێنەکرد. وەك بلیى خواخوای بوو واز لە قوتابخانە بیئى و لەجیاتی ئەو کارە نیوچەلە و جاروبارە لەگەڵیا لە دووکان دەیکرد، یەكجاری لە مەدرەسەووە بگۆزیتەووە بۆ لای خۆى. مامە تەنەکە لە دووای چەندین ئاگادارکردنەووە و کۆبوونەووە لەگەڵ کاکى مودیر و مامۆستاكەى بە ئارامى لە دووادانىشتن گویى لە قسەکانى ئەوان گرت و لەدووای وەرگرتنى ئەو کاغەزەى وا بە رەسمى دەركردنى 'عەبە بیقۆل'ى تیا نووسرابوو، دەستی شاراوەى كورپەكەى گرت و بۆ هەمیشە ئەو بینا و حەوشە گەورەیان بەجیھێشت واپرى مندال بوون. مامە تەنەکە کاتیک ئەم دیوى درگای قوتابخانەکە کەوت، وەك بلیى پەشیمانى داگیرتبی، لەبەر خۆیەووە کەمیک بە دەنگى بەرز بە عەبە بیقۆلى كورپی گوت "حەى عەمرت نەمینی!" هەر ئەوەندە. ئیتر هەتا ژیا یەك تاقە وشە چییە سەبارەت بە خویندنى كورپەكەى لە دەمیەووە نەهاتەووەدەر. ئیتر عەبە خەنى لە چارەنووس و داهاتووی خۆى، دوو هەنگاوى بە یەك هەنگاوی تیدەپەراند. ئەو هەتا ژیا قەت لەم بپارەى خۆى پەشیمان نەبوووە.

تهنانهت له کاتی شوپرش و ئەو کاتهی وا زۆربهی گهنجهکان له سهەر شهقام و له کۆبوونهوهکان خهريکی قسهی زلزل بوون. بهلام راگرتنی عهبه بيقول له دووکانیش ئەوهنده ئاسان نهدههاته بهرچاو. ههتا فيربوو و راهات، پیتی چوو. باوکی بۆ ئەوهی بتوانی رایبگرئ پارهی دهدايه، بگره زیاتر له ئاستی خۆی. عهبه پارهکانی دهخنیه گیرفانی کۆته زلهکهیهوه و کهیک و نووشابه، گولهبهپۆژه، بنیشت، ساندویچ (که تازه له ناو شار باوبوو و ریک له تهنیشت دوو سینهماکهی شار دوو ساندویچفرۆشی دانرابوون)، سیگار (بهدزییهوه)، شیرینی و زستانانیش چهوهننهری پیدهکری. عهبه زۆر بهمه دلی خووش بوو. وهزعی له ههموو ئەو مندالانه باشتتر بوو وا بهردهوام دهچوون بۆ مهکتەب.

جا ههەر لهبهر ئەمهيش من منی پئ کەر بوو. دهیگوت "له مهدرهسهت کهمه و روئهکهيته کتیبخانهيش!" لای عهبه من دوو جار لهوانی تر فهقیرتر بووم. بهینی خوومان بیت عهبه بيقول راستی دهکرد. یهعنی ههروا دهرجوو. سالاننی داهاتوو قسهکهی ئەوی سهلماند.

عهبه زۆر دهوروخولی خانه سازمانیهکانیش دهدا. ریک لهو شویننه بهرزوهی وا بهسهریانا دهروانی و منی جاروباره لی رادهوهستم، ئەویش رادهوهستئ و لییان دهروانی. له چاوهکانیدا دونیایک پرسیار و سهرسورمان ههیه. وهک بلینی ئەویش له جیهانیکی تر بروانی. قهت نهزمانی لهم کاتانهدا چی له میشکی عهبهدا دهگوزهرئ. دایکم به پیکهنینهوه دهیگیرپیتهوه کاتیک له شار دهستیان کرد به کوتانی مندال، عهبهیش وهک ههموو مندالانی تر لهگهڵ باوکی دهچی بۆ شوینی

کوتانه که که بینایه که له کۆلانه که ی ته نیشته دووکانه که ی باوکی. کاتیک دهرزییه که له قۆلی ددهن، عه به وهها دترسی و وهها داده چله کی که به دهستیک به کراسه که یه وه که هه روا هه لدرابوو وه له کاتیکدا ده می هه روا داپچریوو دهرواته وه بۆ ماله وه. عه به بیقۆل نه کراسه که ی داده اته وه و نه ده می ده قنجینی. دایکم پیده که نی و "چه ند شیرین بووه خواگیان!" به لام به راستی عه به شیرینه؟ ئەو که سهیری خانه سازمانییه کان دهکا، من بیرری چیرۆکه که ی دایکم ده که ومه وه.

عه به له گه ل ئەوه ی پاره له گیرفانیا بوو و به ره به ره گه وره تر ده بوو، که چی قهت وازی له له بهر کردنی کۆته گه وره کان نه هیتنا. وهک بلیی بۆی گرینگ نه بوو کچان چۆن بیرری لیده که نه وه. ئەسله ن ئەو له بیرری کچاندا بوو؟ بروانا که م. دهنگی زلی و چاوه رووداره کانی و بی منه تبوونی به هه موو شتی که ئەوه ی نیشاندهدا که ئەوه ی لای گرینگ نیه ئەم به شه یه. ئەو سهردانی مالی ئیمه یشی نه ده کرد. بگره هی هیچ خزم و قهومی که. یان له دووکان بوو، یان له ناو جیهانی خۆیدا. له بهر ئەوه ی به ره به ره به جوانی ملی دابوو کاره که ی و به شیوه یه کی باش یارمه تی باوکی دهدا، باوکیشی زۆر له سه ر شتی دیکه پرکیشی لینه ده کرد. عه به زۆر به کاریوو. له وه ته ی ئەو دهستی کردبوو به کوتانی ته نه که، دراوسی کان پرته و بۆ له یان لی په یدابوو، هه رچه ند قهت لای خودی مامه ته نه که نه یانده درکاند. که به دووانه دهستیانده کرد به کوتان، هه موو ئەو شه قامه یان ده هینایه سه رسه ری خۆیان! جاری وابوو هه ستت ده کرد عه به شیتانه پیشبرکیی باوکی ده کرد. ده یه ویست پیشی بکه ویته وه. به لام له کوتاندا به راستی پیشکه و تنه وه هه بوو؟ دهنگه کان

ئەوئەندە لەیەکتریان دەکرد که مەلوم نەبوو کێ لە پێشە و کێ لە دوواوە.

عەبە کاتیک باوکی دەچوو بۆ نوێژ بۆ مزگەوت، دەستی هەلەگرت و جگەرەپەکی دادەگیرساند و هەر لە شوینی خۆی بە بێ ئەوەی بجوولێ، دەیکێشا. لەناو بۆنی دووکەل و روون و تەنەکە ی گالوانیزە ی سووتاو چ تامیکی هەبوو! ئەو هەتا لە ژیانیدا مایەو هەر بەم شیوەیە ژیا. قەت دەستی لە تەنەکەسازی هەلەگرت و سالانی دوواتریش هەر وەک ئەم روژانە لە جگەرە هەمان لەرزەت و چێژی دەبینی که هەنووکە دەبینی. جاریکیان لە جادە سحر اووییە که بەرێکەوت بەتووش منەو بوو که بە دوو کتیب لە بن باخەلمەو لە کتیبخانە که دەهاتمەو. بەپێچەوانە ی هەمیشە رایگرتم. راوہستام.

- چۆنی نامۆزا!

لە دەنگە زەکەیدا جوړیک لە گالته پیکردن هەبوو.

- باشم، مەمنون!

- لە کوێ بووی؟

- کتیبخانە.

بێ ئەوەی بپرسی، دەستی برد و کتیبەکانی لە بن باخەلم راکێشایە دەرەو. لیان وردبووہو. نازانم تا چەندە دەیتوانی بیانخوینیتەو. لەو دەچوو زیاتر لە وینەکان مۆردەبیتەو. من که چاوەروانی ئەو بووم گالته بە کتیبەکان بکا، که چی شتیکی تر لە دەمیەو هاتەدەر:

- باشتر نیە یارمەتی مامە بەدبەختەکم بەدیت؟

تاسام. من که قهت ئاوه‌ها له باوکم نه‌پوانیبوو، لئی وردبوومه‌وه. عه‌به وهک پیاوه گه‌وره‌کان ده‌دوا. کتوپر زانیم باوکم به‌راستی زۆر به‌دبه‌خته. به‌و چاویلکانه‌وه و به‌و شوغله‌ی هه‌یبوو، به‌ خه‌ونه‌کانییه‌وه و به‌بیده‌نگییه‌کانی له ئاست باوه‌گه‌وره. هه‌موو شتیک وهک فیلم به‌ به‌رچاومدا هاتن و چوون. دهمم ببوو به‌ ته‌له‌ی ته‌قیو. منیک که کتیبم ده‌خوینده‌وه، وه‌لامم بۆ عه‌به بیتقۆلی ئامۆزام پێ نه‌بوو. نه‌کا وهک ده‌یگوت من به‌راستی که‌ر بم. ته‌نیا له دووای ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نم له چل لایدا، ره‌نگه له په‌نجایش من وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی ئه‌وم، ئه‌ویش له ناو دلی خۆمدا، دایه‌وه. ده‌بووایه بمگوتایه "ئیمه به‌لین نیه له پیناوی که‌سی تر دا بژین، ئه‌ی خۆمان چی؟ تازه مه‌گه‌ر به‌گویره‌ی سیستمی نوێ به‌لین نیه مندا‌ان هه‌موو تا قوناغیکی تایبه‌ت له ته‌مه‌نیان ده‌بێ بخوینن؟" ده‌بووایه بمگوتایه "خویندنه‌وه به‌شیک گرینگی ژبان، به‌تایبه‌ت له‌م سه‌رده‌مه‌دا." به‌لام ئیستایش که ئه‌م قسانه‌م به‌ زه‌یندا دین، دیسان لام وایه یه‌کجار که‌م هیزن. هه‌سته‌که‌م به‌ژنی به‌رزتری عه‌به‌ی ئامۆزام ئیستایش به‌ هه‌مان شیوه هه‌لکشاو به‌ سه‌ر مندا راوه‌ستاوه و سیبه‌ده‌خاته سه‌رم و منیش داماوانه لئی ده‌روانم به‌ بی ئه‌وه‌ی جوابیکم هه‌بێ بۆی. به‌لام نه‌کا وه‌لامه‌کان دوواتر دین، زۆر دوواتر. نه‌کا ئه‌سه‌لن جوابیک نیه و خودی خویندنه‌وه جوابه‌که‌یه، خودی ژبانی عه‌به و من؟ نازانم.

ته‌نیا کاریکی به‌غیره‌تانه ئه‌و رۆژه کردم ئه‌وه بوو ده‌ستم راکیشا و به‌ بی پرس کتیبه‌کانم له سه‌نده‌وه. دیاره لیژی نه‌ده‌ترسام، ده‌مزانی خزمایه‌تی ناهیلێ ئه‌و وهک خه‌لکی تر له‌گه‌ل من هه‌لسوکه‌وت بکات. به‌

ئاسانی دەستی له کتیبهکان بەردا و پیمی دانەوه. ئەو ئیوارەیه بۆ یەكەم جار قەلەمم بە دەستەوه گرت و کاغەزیکیشم هینایە بە دەستی خۆم و دەستم کرد بە نووسین. چی بنووسم؟ تیا یا مابوومەوه. بەلام دەبوایە شتیک بنووسم. هرچی خۆم گووشی بیسوود بوو. دونیای دەروونم وەك بورکانیک دەکولاً بە بی ئەوهی له قەراغەکانییەوه شتیک سەرپێژبکا. له کۆتاییدا تەنیا وینەیهکم کیشا. جادەیهک بە درەختەکانی تەنیشتیەوه، کشاو بەرەو بینایەک. رەنگە منداڵیکی تەنیايش که هیشتا نازانی ئەو ریگایە چەند خەتەربوو. ریگایەکی خۆشی پر خەتەر.

عەبە بیقۆل دوورکەوتەوه. من له دوواوه لیم رووانی. له کۆتەزلەکهی و سەری تاشراو و دووکهلی ئەو جگەرەیهی وا با له گەل خۆی دەبیرد. نەکا ئەویش خاوەن جادە ی خۆی بیت، نەکا ئەویش له ئارەزووەکانی خۆیدا خاوەن کتیبخانەیهک بیت؟ پیکەنینم دیت. هەموو شتیک دەشی.

شەو له باوکم رادەمینم. عەبە راستەکا، باوکم گوناحە. ئەسلەن هەر هەمووی ئەمانە ی وا لەناو ژوورەکهدا لەبەردەمی مندا دانیشتون گوناحن. تەنانەت باوگەورەیش. ئەو شەوه بەزەییەکی سەیر دامدەگرئ. ژیان لام دەبیتە کارەسات. دلّم پردهبی و هەل دەستم دەچم له ژوورەکهی تر بە دزییەوه دەگریم. دلنیام عەبە ی ئامۆزام قەت له ژیانیدا نەگریاوه. تەنانەت ئەو کاتانەیش وا بە قەمچی له قوتابخانە لییانداوه. هی ئەوهیه دلی له بەردە، یان نا بەغیرەتە؛ نازانم. چەند حەزدەکهەم وەك ئەو بم. لانیکەم لەم بەشەدا. من ئەوهتە ی له بیرم دئ مرقۆفیکی ترسنۆک و دل ناسک بوومه. رەنگە هەر لەبەر ئەمەیش بیت

پوورم رۆژیک لە رۆژەکانی ژیان دەستی گرتم و بردمی بۆ کتیبخانه. لەبەر خۆیهوه گوتووێتی ئەم ئەخلاق خەلەژنانەیه با کەمیک بچیتە ناو جیهانی خۆیهوه و لە خۆی دانەچلەکی؛ با بۆ خۆی ستایلی ژیانی خۆی پەیدا بکا و دلێشی پێی خۆش بیێت، کتیبەکان یارمەتی دەدەن خۆی خۆی رازی بکا. ئیستا دەزانم پوورم چەندە زیرەکە. نەکا تەنیا ترسنۆکەکان بن روو لە کتیبخانهکان و لە کتب دەکەن. ئەوانەى وا ناوێرن بە دەنگی بەرز قەسەبکەن و بە ئاشکرا بە خەلکی تر بلێن "نا!" شەو بارانیکی خۆش دادەکا. باوەگەورە دەچیتە سەربانی بۆ بانگیپران. دایکم بە باوکم دەلێ بۆ پێی نالێی بەشەو باش نیە. باوکم بە دەسماڵیک عەینەکەکەى کە خەتی زۆری تیکەوتوو و رووشاو، خاویندەکاتەوه و دەلێ "ئەو قەت ریگای بانى لى هەلەنابى، تەنانەت بە تاریکی و بە رەهیلەیش!" قەسەى قۆر! ئەو لەبەر ئەوهى بۆخۆى مەجبوو نەبى و نەچى بانەکە بگێرێ، دەستەوداوینى شیعیریش دەبێ! باوکم شاعیریکە کە لەبانگیپران وەرزە.

ئەو سالانە عەینەکەسازى لە شاردا نەبوو. دکتۆرى چاویش هەروەها. بیگومان گەر دکتۆرى چاو هەبا ئەوا عەینەکەسازیش دەبوو! یان بەپێچەوانەوه، عەینەکەسازى هەبووایە ئەوا دکتۆرى چاویش دەبوو،... کەچەل و قوندەر بە بى یەک هەلناکەن! لە بیمارستان نەبى دکتۆر لە هیچ شوێنیکى تر دەستنەدەکەوت. بۆیە خەلکی روویان لە شارانی دیکە دەکرد. گەر بە ناو تاقە شەقامى

سه ره کی شاردا سه ره و خواریکت بگردایه، عهینهک له چاویکت نه ده بیینی، جگه له کابرایه کی پیری گوچان به ده ست که نه گهرچی هیشتا قیت و قینج ده رویشت، به لام جووتیک چاویلکه ی شووشه ئه ستوری پیس و چلکنی له چاودابوو که به په تیکی سهوز، که له پشت سه ریبه وه گریی دابوو، به روخساریبه وه رایگرتبوو. که سه ری هه لده پری و دهیه ویست له شتیک بروانی، چه ماوه به سه ر گوچانه کهیدا دبا ماوه یه کی چاک له سه ری رامینی. ئه ویش کهس نه یه ده زانی که به پراستی تا چه نده به جوانی ده بیینی. راستیه که ی ئه وه بوو خیرخواریک، که کهس نه یه ده زانی کییه، ئه م عهینه که ی وه ک خیر پیدابوو. ئه گینا ئه م پیاوه قهت له هیچ شوینیک دکتوری چاوی نه بیینیوو. زه من به ره به ره ژماره ی عهینه که که و نیگای ئه وی له گه ل یه کتر ریخستبوو، هه رچه ند نه ک به ته واوی.

باوکم که له قوتابخانه وه ک سه رایدار داده مزرئ، به بینینی ئه و ماموستا چاویلکه له چاوه ی وا له شاریکی دووره وه هاتبوو و لیره ده رسی ده گوته وه، یه کسه ر زه وقی ده چیته سه ر عهینه ک. کاتیک چایی بو ماموستاکان له ژووره که یاندا داده نی، هه میشه نیگای ده چه قیته سه ر ماموستا چاویلکه له چاوه که، وه ها که به زه حمهت به ریده دا. ته نانهت جاریکیان کاتیک چاییه که ی دابوو دهستی، پیش ئه وه ی مه علمیه که به جوانی وه ریبرگئ، ئه م دهستی لی به رده دا و بویه به سه ر رانیدا ده رژئ. ماموستا که له حه بیه تا یه کبه خوی راجه نیبوو و عهینه که که ی لی ترازابوو. باوکم ده شله ژئ و له نیوان سپینه وه ی رانی کابرا و داوی لیئوردن و هینانه وه ی عهینه که که ده سته پاچه ده مینیته وه. به خۆشییه وه

مامۆستا پیاویکی میهره بان و لهسهرخۆ بووه و هیچی نهگوتبوو. ئهوهندهی نهبی سهریکی لهبهر خۆیهوه لی بادابوو.

باوکم له دووای ئهوهی له مالهوه خهریکی تاقیکردنهوهی چاوهکانی دهبی، سهرئهنجام برپاردهدا بریک پاره کۆبکاتهوه و رووبکاته شاران. لهو پوولهی دهیدایه دست باوکی، ههموو مانگیك کهمیکی لی دهقرتینی و جوابی پرتهوبۆله و نیگا پر له پرسیارهکانی باوهگهوره ناداتهوه.

بهلام باوکم چۆن چاوهکانی خۆی تاقیدهکردهوه؟ بۆ وینه له پهنجهرهکهوه له خانوویکی دووری دهروانی و ئهوسا له منی دهپرسی ئهو ماله چهند پهنجهرهی ههیه. یان دهیگوت فلانه پهنجهرهی دراوسیکهمان چهند چاوهی ههیه. یاخود کتیبهکانی له خۆی دوورو نزیک دهخستهوه بۆ ئهوهی بزانی چنده وشهکان و وینهکان روون و دیارن. داخۆ تیکهڵ دهوون یان نا. له دووای ئهوهی بۆی دهرکهوت له ههندی شویندا لهگهڵ وهلامهکانی من جیاوازی ههیه، بهو ئاکامه گهیشته چاوهکانی یهکجار زهعیفن و بۆیه دهبی ههرجی زووتر خۆی بگهیهنیتته تهوڕیز.

هاوینیک به کاتی تهعتیلی سوواری مینی بووس، ئاودیوی گهردهنهکه دهبی. کهس نازانی باوکم چۆن چۆنی توانیبوو ناوونیشانی دکتۆرهکه له شاریکی غریبی گهوره بدۆزیتتهوه و چلۆن شهوان شوینیک بۆ حهوانهوی خۆی ببینیتتهوه. دیسان کهس نازانی چۆن ریگای شارهکهی خۆی پهیداکردبووهوه. ئهو قهت ئهم بهشهی سهفهرهکهی بهپهچهوانهی مامهچایی لای کهس باسنهکرد. له دووای چوار رۆژ سهرو سهکوئی پهیدادهبیتتهوه. بهو عهینهکه خره رهنگ قاوهییه تۆخهوه که دهیگوت

ئالمانییه. ئالمان! باوهگهوره که بۆ یهکهم جار ناوی ئالمانی له کاتی شه‌ری دووه‌مدا بیستبوو، به لاجاو له باوکمی روانیوو و بۆله‌یهکی لیوه‌هاتبوو. باوکم قاپیکی رشی ئەستوریشی له‌گه‌ل خۆی هینابوووه که شه‌وانه چاویلکه‌که‌ی له دووای ئەوه‌ی به په‌رۆیه‌کی ناسک خاوینده‌کرده‌وه، ده‌یخسته ناوییه‌وه و دوواتر له سه‌ر تاقچه‌که‌ی ته‌نیشتی که زیاتر له میتریک به‌رزبوو، دایده‌نا. که‌س له بنه‌ماله‌که‌دا مافی ئەوه‌ی نه‌بوو ده‌ستی لی‌یدا، ته‌نانه‌ت باوه‌گه‌وره‌یش. پیاویشی ده‌ویست ده‌ستی لی‌یدا! ته‌نیا شتیک باوکم له سه‌رتاسه‌ری ژیانیدا له‌سه‌ری هه‌لیدا و به‌گژ که‌سی تر‌دا چوووه‌وه، چاویلکه‌که‌ی بوو. وه‌ک گلینه‌ی چاوی ده‌پیاراست.

عه‌ینه‌که‌که‌ ببووه هۆی ئەوه‌ی باوکم به‌ته‌واوی خۆی له خه‌لکی گه‌رپه‌ک و بگره‌ شاریش به‌جیاواز بیینی. ناحه‌قیشی نه‌بوو. به‌پراستی جیا‌وا‌ز‌بوو! ئاخ‌ر جگه‌ له کابرای پیر و له مامۆستای مه‌درسه‌که‌، که ئەویش له شاریکی تره‌وه هاتبوو، ته‌نیا باوکم له‌م شاره‌دا چاویلکه‌ی له‌چاودابوو. هه‌تا خه‌لکی عاده‌تیا‌ن پێی گرتبوو، خایاندبووی، به‌لام دوواتر وه‌های لی‌هات به‌ بچ‌ عه‌ینه‌ک ناسینه‌وه‌ی زه‌حمه‌ت بوو.

باوکم زۆر شایبی به‌خۆی ده‌هات، به‌تایبه‌ت کاتیک عه‌ینه‌که‌که‌ی له‌چاوده‌کرد و رۆژنامه‌ی قوتابخانه‌که‌ی پێده‌خوینده‌وه. ئەمه‌ ئەو ساتانه‌ بوون وا ئەو تیا‌یا‌نا زیاتر له هه‌ر کاتیکی تر هه‌ستی به‌ شانازی ده‌کرد و، لای وابوو به‌ته‌واوی که‌سیکی جیا‌وا‌زه. بگره‌ چاویلکه‌که‌ خۆی له خۆیدا دنه‌ده‌ربوو، پالی پێوه‌ده‌نا شت بخوینیه‌وه و له کاتی قسه‌کردندا به‌ شیوازیکی تر پڕوانیه‌ته‌ خه‌لکی. باوکم که‌ فیرببوو

جاروباره به پهنجی ئاماژی ریک لهسەر لووتی چاویلکهکه سەرله نوێ کهمیک بهرزبکاتهوه و بهشیوهیهک که تایبهتی خۆی بوو بیخاتهوه سەر شوینی خۆی، پیش ئهوهی دهستبکا به قسهکردنیش، گهروویشی به ئحمیکی قایم بۆ سافدهکرد.

من ئیستا له دوای چلهکان و پهناجان کاتیک بیر لهو سالانه دهکهمهوه، دیسان بهزهیم به باوکما دیتهوه، بهزهییکی پر له ریز؛ لهبهر ئهوهی ئهوه بهو کارهی خۆی له راستیدا رچهشکینی شارهکهی ئیمه بۆ کهک وهرگرتن له ئامراژیک بوو که بهپای من رۆلیکی گرینگ له خویندهواری و له وردبوونهوه له دنیا دهگێری.

رۆژیکیان که خهریکی خویندنهوهی کتیب بووم، رووی تیکردم و گوتی ئهوهندهی نهماوه تۆیش جووتیک لهمه له چاوهکانت کهی! ئهوجا به بزوه ئاماژی پێدا. زهوق گرتمی. بزهیکه هاته سەر لیوم. کهواته منیش ریگی سهفهریکی چاکم لهبهر بوو. ویستم شتیک، که ئیستاکه لهبیرم نهماوه بپرسم، بهلام دهستبهجی لهبیری خۆم بردهوه. له بیرمه له ترسی ئهوهی نهکا لیم ههلبهزیتهوه و لهو سهفهردی وا من لهدهاتوودا لهبهرم بوو پهشیمان بیتهوه، کشامهوه. له دهررونمهوه دهنگیکی نهینی هاواری لیکردم "پهلهپهل!"

بیهینه بهرچاوی خۆتان میردمندالیک به جاده بهناویانگهکهدا به جووتیک چاویلکهوه تیدهپهړی! بهو چاوانهوه رنگی سهوزی گهلاکان و شینایی ئاسمان جوانتر و روونتر له ههمیشه دهبینن. عهینهک هاوژادی کتیبه. مامۆستاکانی قوتابخانه، قوتابییهکان و بگره خهکی شاریش ههستهکهن مهدرسهکهیان زیاتر له ههمیشه لهسەر رهوتی خۆیهتی.

باوكم ئەوویی گۆری. ئەو غیرەتی خستە ناو دلی خەلکی شاریشەووە. مامۆستا چاویلکە لەچاوەکە ئەگەرچی لەووی نەماوە و گەراوەتەووە بۆ شارەکەیی خۆی، بەلام باوكم دلتیایە گەر لەووی مابا ئیستا پیرۆزبایی لیدەکرد. دەیگوت "بەخیربئی هەقال!"

باوكم هەموو ئەو هەوال و بابەتانەیی وا لەناو رۆژنامەکان لەژێر وینە چاویلکەدارەکانەووەن لەکیس نادا و، وردورد دەیانخوینیتەووە. تەنانەت گەر چەند سەعاتیش بخایەنی. ئەو لەو کاتەووە ئەم عەینەکانەیی هەیه هەم باشتر دەخوینیتەووە و هەم ئاست و توانای خویندەنەووەشی چووەتە سەرەووە. دایکیشم شانازی دەکا بە باوكمەووە. جاری وایە بە ناز و غەمزەبەکی سەیرەووە رووی تیدەکا و دەلی "ئەمڕۆ قاپەکەم بۆ خاوین کردیتەووە." باوكم چاوەکانی لە ژێر شووشەکانەووە پیدەکەنن و سوپاسگوزارە.

بەلام باوكم وەك هەموو ئەوانی تر، ئەوانەیی وا بە عەینەکەووە لەم دونیایەدا دەژین، بەدشانسە و رۆژیک لە مالهەووە لە بەختی رهشی قاچ دەنی بە عەینەکەکیدا و دەسکەکەیی لەبنەووە دەقرتینی. ئاسمان دەقلیشی. باوكم وشک بوو. بۆ ماوەیەك وەك ئەو پەیکەرەیی لیھات وا مامەچایی لە کاتی سەفەر لە مەیدانەکەدا بینیبوو و شەوی دۆلمەخواردنەکە باسی لیکردبوو. وشک وشک بە بی جوولە و سرتە. باوكم نەیدەزانی چۆن دانەوینتەووە و دەستی بۆ ببا. داخۆ بەشی هەلگرتنەووەی تیامابوو؟ دنیا کتوپر وەها تەنگ و تاریک ببوو کە وشە لە ئاستیا قاسر بوو. دایکم دوو دلۆپ فرمیسک بە چاوەکانیدا هاتنە خوارەووە. پشیلەیی سەر بانیزیکە، کە بەسەر ژوورەکەماندا دەپروانی،

رۆژنامه‌کەیش زۆر باسی ئەمە ناکا. منیش خواخوامە ئەوەندەى دووابخا
هەتا نۆرەى چاویلکەى منیش دیت. لام وایە من و باوکم ئەوەندەمان
نەماوە بێکەووە بچین بۆ تەوریز.

کۆریکی دراوسیمان لە شەپى عوممان بوو. بە واتایەکی تر لە دژی
شۆرشگێڕانى زەففار. وەک بۆ خۆى دەلى هەم سواری کەشتى بوو،
هەم تەیارە و هەم هلیکۆپتەر. دەلى کەشتى قۆرە، دلت بەیەکا دیت و
دەرشییتهو، هەرچەند ئەو گویا نەرشاوتەو. بەلام پى لەسەر ئەو
دادەگرێ کە بەراستی تەیارە شتیکی ترە. کۆپتەریش خراپ نیە،
ئەوەندەى کە لەرەلەرى زۆرە. نە باوگەورە و نە دایکم و نە مامەکانم
نازانن عوممان لە کوێیە. بەلام من و باوکم دەزانین. من سەیری نەقشەم
کردوو، شوپینیک لە باشووری دوورگەى فارس. دراوسیتی ئیمارات لە
باکوور و یەمەن لە باشوور. پایتەختەکەى 'مسقەت'ە. هەرودها لەسەر
دەریای عەرەبیشە. ئەو دەریای دەگاتە هیندستان. باوکم دەلى رەنگە بە
تەیارە تا جنووبى ئێران چووبى، لەوێوە بە فرۆکە بەسەر دەریای
عوممان دا پەربیتەو و لە ناو خودى عوممانیشدا سواری کۆپتەر
بووبیت، بۆ راوی شەپکەرەکانى ئەوێ. من کە لە زیرەکی باوکم سەرم
سۆردەمینى، بەو ئاکامە دەگەم کە نا، باوکم لە هەندێ شویندا بەراستی
وشیارە و شیاوی ئەوێە ببیتە مامۆستای هەمان قوتابخانەى وا سالانى
سالە کارى تیا دەکا. تێدەگەم کە باوکم بە جوگرافیاو یەكجار سەرقالە
و وادیارە حەزى لێیەتى. هەر وایشە، ئەو لە ژوورەکەى خۆى لە
مەکتەب، کتێبىکی جوگرافیاى لە تەنیشت سەماوەرەکەدا داناو.

کۆری دراوسیکه مان که ئیستا خه لی ناویان لی ناوه همه عوممانی، ده لی 'گوگوش'یشی بینیه. ده لی ئه ویش به هه مان ریگادا هاتووہ بۆ عوممان و له پیگه یه کی گه وه ی سه ربازی گۆرانی بۆ وتون. ته نانه ت وینه یه کیشی له گه ل کیشاوه. همه عوممانی له گه ل کۆمه لیک سه ربازی تر که ئه م، وادیاره به زۆره ملی، ته نیا سه ر و ملی دیاره. گوگوش که ده می زله له کاتی پیکه نیندا هه ر سی و دوو دیانه که ی ده رکه وتووہ. شوخ و شه نگ که به هه موو جه سته یه وه به رووی دونیادا پیده که نی،... ره نگه به رووی ئه و عوممانییه نه گبه تانه یشدا وا خه ریکن له دژی سوپای ئیران ده جه نگن، وه ک بلی پیان ده لی که رینه وازبینن، ده ره قه تمان نایه ن!

همه عوممانی زۆر شای به خۆی دیت. ده ولت تیکه زه وییه کی باشی پیداوه و وه ک ده لین پاره یه کی باشیشی وه رگرتووہ. هه لبه ت قسه یه کی تریش هه یه، دیاره له ناو خه لکید، ده لین له وئ شتی دیکه ییشی به دزییه وه له گه ل خۆی هیناوه ته وه. چۆن؟ که س نازانی. باوه گه وه ره ده لی خنیویه تییه ناو شته کانی تریه وه. مامه جوینفرۆش ده لی ئه وه من بن و بنه چه ی ده ناسم، من ده زانم کۆری چ زۆلیکه، ئه و له کونی قنی باوکیشیا بیت هه ر ده یانه ئیتته وه! مامه ته نه که ده لی ئه وئ سه حرای عه ره بستانه و بروانا که خه لکی ته نه که به کاربینن؛ ده لی له وئ وه ک قه دیم به گله سوور ئاگردان و شتی له م بابه ته سازده که ن. ته نیا مامه چایی پیده نگه. ره نگه له به ر ئه وه ی همه عوممان (که به ره به ره بووه ته همه عوممانه) هه موو رۆژیک یه ک دوو جار خۆی به چایخانه که ی ئه ودا ده کا و خپرو بیژی هه یه بۆی. همه عوممانه

هه‌میشه بزده‌یه‌کی له‌سه‌ر لیوه. خه‌لکی لایان وایه له‌به‌ر ئه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌یه‌ واه‌ریکه‌وتوو. به‌لام کاتیک من ته‌مه‌نم له چل لایدا پی‌م وایه له‌به‌ر ئه‌وه هه‌میشه بزده‌ی له‌سه‌ر لیوه چونکه نه‌کوژرا یاخود لاقیکی له‌سه‌ر مین نه‌په‌ری و توانی به‌ساختی و سه‌لامه‌تی بگه‌ریته‌وه. حه‌مه وینه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ل گوگوشی له‌گه‌ل کۆمه‌لیک وینه‌ی تر له‌ناو قاپیکدا به‌دیواری ژووری میوانه‌وه هه‌لواسیوه، که نیشانه‌ی ئازایه‌تی ئه‌و له‌به‌رگریکردن له‌نیشتمانه. دیسان سالانی سال دوواتر بوو له‌وه‌ گه‌یشتم که ده‌کرێ به‌سه‌دان و هه‌زاران کیلومه‌تر له‌وپه‌ری نیشتمانه‌وه شه‌ر بکه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی له‌نیشتمان به‌رگری بکه‌یت، ته‌نانه‌ت گه‌ راسته‌وخۆ هه‌رشیشیان نه‌هه‌ینابیته سه‌رت! حه‌مه عومانه مانگانه‌یه‌کیشی وه‌ک مووچه هه‌یه. بۆیه کارناکا. حه‌تال و به‌تال به‌ شه‌قامدا دیت و ده‌روات. دیاره ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو له‌شاره‌داری دامه‌زرا و بوو به‌به‌رپرسی پاراستن و په‌ره‌پیدانی پارکه‌کانی شار. وه‌ک ده‌لین جاروباره سه‌ردانی سو‌زانی خانه‌کانی تارانیش ده‌کا. له‌ووچ بینویانه. ده‌لین وه‌ک خه‌لکی دیکه نیه خۆی بشاریته‌وه، راسته‌وخۆ سه‌یری ناوچاوانت ده‌کا، وه‌ک بلێی ده‌یه‌ووچ بلێ "پاک له‌پاک! ئه‌وه نیه جه‌نابیشته لیره‌ی!" به‌لام من لام وایه قاره‌مانی نیشتمان نابێ له‌و شوپنه‌ندا ببینرێ. قاره‌مانه‌کان پاره به‌سو‌زانی نادن، ئه‌وان ته‌نیا ئاشق ده‌بن، عه‌شقیکی رۆمانسی و حیماسی که سه‌ربورده‌که‌ی ده‌بیته وێردی سه‌ر زمان هه‌موو خه‌لکی.

حهمه باریکه‌له‌یه‌کی بالآ مامناوه‌ندییه و هه‌میشه قاتیکی ریک و پیکێ کوردی له‌به‌رده‌کا. ته‌سبیحیکی شینیشی به‌ده‌سته‌وه‌یه که جاری وایه

دهیخاته ناو هەر دوو لهپی دهستی، خیرا و مهحکم دهیگیڤی و دهیگووشی و خرهخری لیدیئی. چهزیشی زۆر له هیلکه و رۆنی چاخانهکهی مامهچاییه. پیم وابی رۆژئی شهش ههوت هیلکهیهک ئاودیودهکا، به پهرداخیک دۆی ترشهوه. بهلام جگهره ناکیشی و له جیاتی ئهوه وهک باوهگهورهه دهلی له گووهکه دهخواتهوه. چۆن بهمه دهزانن؟ ئاشکرایه، کاتیک سهر کولمهکانی دادهگیرسینن و ههر له خۆوه بهدهم خهلکیهوه پیدهکهنی و یهک تاقه وشه چیه له زاریهوه نایهته دهرهوه. بیدهنگ بیدهنگ. من لام وایه حهمه عوممانه لهم کاتانهدا یهکجار خوین شیرینه. پیم وایه لهم کاتانهدایه ئهوه عوممان فهرامۆشدهکا و دهبیتهوه به خۆی.

ئهوه باسی ئهوه سهربازانهیشی کردووه وا لهشهردا کوژراون و دهلی بهخۆشییهوه لهگهڵ هیچیان ههفال نهبووه و بۆیه لهگهڵ ئهوهی یهکجار به مهرگیان غهمناکه بهلام غهمهکه وهک غمی لهدهسدانی هاوپییهک نیه. عهبه بیقۆل بهو تهمنههی خۆیهوه دهلی حهمه وهک سهگ درۆدهکا. دیسان من سالانی سال دهزانم که قسهکهی عهبهبیقۆل راسته. حهمه عوممانه لهوه ناچی پیاویکی ئههلی خهم و مهراق و شتی لهم بابتهه بیت. ئهوه ژیانی داوته بهر خۆی و بهشویینیا دهرپوا. بهپیچهوانهی خهلکی تر که ژیان به شوینیانهوهیهوه، یاخود ریک له تهنیشتیاندا.

راستی حهمه که ئهوهنده وهزعی باش بوو، بۆ ژنی نهدههینا؟ تهمنهیشی ههلهکشابوو. ئهوه سالانه خهلکی له تهمنهییکی یهکجار جهوانتردا ژنیان دینا. مامهجوینفرۆش دهلی هۆکارهکهی قهحبهخانهکانی تاران و شارانه. تهنیا پوورم سهبارته به حهمه هیچ نالی. وهک بلیی لای

مەزوع نەبێ. بەلام نیگاكان و حالەتی وا نالێن. كۆرە دە چاوی حەمە
عوممانە دەربێ! ئەمە چییە وەها ئەم خەلكەى بەخۆیەو سەرقال
كردوو!

ئەوئەندەى پینەچوو هەوال گەیی حەمە لە خانەسازمانییەكان
خانویەكى كریوە. خانەسازمانییەكان! واى واى! هەموو خەلكى واقیان
وێدەما و لە ناخى دایانەو بەخیلیان پى دەبرد. منیش هەلبەزیمەو.
حەمە عوممانەیش بەرەبەرە چوو ناو خاسانەو. من رۆژیک كە لە
كتیبخانەكە دەگەرەمەو حەمەم بینى وەك كۆرە گەنجەكەى تر
رۆژنامەییەكى بەدەستەو گرتبوو و لە كاتیكا گویی لە گۆرانییەكى
ئارام دەگرت، روو و شاخەكەى باشوورى شار دانیشتبوو و
دەخویندەو. حەمە گەیبوو ئەوێ. بیرم كردەو گەر حەمە بگا، ئەى
ئەوانى تر بۆ نا،... ئەى من بۆ نا؟ بەلام چۆن؟ نەكا منیش دەبێ بچم
بۆ عوممان! تەزوویەك بە لەشمدا دەگەرێ. من و شەپ؟

سالانى دوواتر كاتیک شۆرش كرا و خەلك رژانە شەقامەو، حەمە
عەممانە نەك تەنیا لە هیچ خۆپیشاندانیكا بەشدارى نەدەكرد، بەلكو
كەمتر خۆى دەردەخست. تەنانەت چیتەر لە حەوشەیش بەدەم
گۆرانییەكانەو رۆژنامەى نەخویندەو. هەلبەت كەس كارى پێى نەبوو.
خاوەن بنەمالەییەكى زۆرو زەبەند بوو. بەلام كار لە مەحكەكارى عەیبى
نیە! وەك دەلێن ئیستا دەردەكەوێ كە سوپا بۆ سەركوتى ئەو
شۆرشگێرانە رووى لە عەممان كردبوو وا دەیانەویست سولتانى ئەویش
لەسەر حوكم لابەرن؛ رێك وەك ئێرە. دەلێن حەمە لە ناو دروشمەكان
زیاتر لە هەموویان رقی لە دروشمى "داس و چەكوش دوژمنى

سهرنیزهیه"یه. گویا بیرى ئهویى دهخاتهوه، گویا ئیستا دهزانى چ کارىكى قۆرى کردوو و بهناوى ئهوهى بهرگرى له نیشتمان دهکا، سهركوتى خهلكى دیکهى کردوو. ههلبهت خهلكى میهرهبانن و کاریان پى نیه، بهتایبهت که حهمه عهمانه ههمیشه جلی ریک و پىكى کوردی لهبهردایه و قهت رۆژیک له رۆژان نه لیباسی عهجهمی لهبهرکرد و نه جل و بهرگی عهرهبی به دیزداشه و عهگالهوه! حهمه گهوههرى خۆی پاراستیوو.

بهپای من حهمه بهگشتى مرۆفیکى خۆشبهخته. ئه و یهكجار له ژيانیدا خۆی خسته مهترسییهوه و ئیتر قهت خۆی تیکهلی هیچ ماجهرايهکی تر نهکردهوه. بۆ ههمیشه پالی لیدایهوه و خهريکی ژيانى خۆی بوو. وهک بلیى "یهک ژيان یهک شهپر!" سهرئهنجام ژینشى له شارىکی تر هینا و بگره زۆر به بیدهنگى و به خۆشبهختیش لهگهڵ یهکتر ژيان. ئهوه، پیاوی مائیش بوو. حهمه عوممانه ههرجى نهگبهتی ژيانى خۆی ههبوو له عوممان ههلیرشتیوو و به بی ئهوان گهپابوووه.

پوورم دهلی "که گهورهتر بوویت دهتوانی کتیبه میژووییهکان بخوینیتهوه، ههروهها لهگهڵ کتیبه سیاسیهکان." میژوو و سیاست. چ ناوگهلیکی قورس. دهزانم ژيان زۆرى بهبهروهیه. من جاریکه دهبی بهردهوام بهسهر جاده بهناوبانگهکهوه بم.

سالانى دوواتر منیش دهبم به هۆگریکی باشى گۆرانیهکانى گوگوش. بهراستی گۆرانیهکانى خۆشن. باشه گوگوش چ کارى به شهپرى زهففار و کووشتنى خهلكى دیکهوه ههبوو؟ من لام وایه گهر من خاوهنى وهها

دهنگ و هونه ریک بم، تهنیا بهمه وه دهچه سپم و واز له هه رچی شتی دیکه یه ده هیتم.

پوورم ده لی زور زوو ده گه ییه نه نجام، که میک سه برت هه بی، نه وه نده خیرا بریارمه ده!

من نهو سالانه نه مده زانی باوکی جه مشید ساواکییه. نه مده زانی به شوین دوزینه وه و گرتنی نهو که سانه وه یه وا ده سه لاتی پاشایه تی ده خه نه مه ترسییه وه. ئیستایش که بیرده که مه وه لام سهیره پیاویکی رووخوش و خویشپوش و ئارامی وهک نهو ده مانچه یه که ی شاراهوی هه میشه له لاکه له که دا بووبی و، به رده وام به دردوگی له ده وروویه ری خوئی رووانیی! ریک وهک گورگ که هه میشه به شوین نیچیره وه یه.

به لام راست بوو. نهو ساواکی بوو. بگره به ریرسی سه ره کیی ئیداره که یش له شاره که ی ئیمه دا بوو. وهک چه ند سال دوواتر کاتیک خه لکی ده ستیان به سه ر دایره که دا گرت و دیکۆمینه ته کانیا ن هینایه دهره وه، نهو به ده بان که سی گرتبوو، هه ره شه ی لیکردبوون، لئیدابوون و بگره بۆ تارانیشی به ریکردبوون. ده یانگوت زور بیهرحم بووه. ده یانگوت خوئی تهنیا جاروباره، کاتیک که یه کجار رقی هه لده ستا له گیراوه کانی داوه، نه گینا پیاوی به رده ست و تاییه تی خوئی بۆ نه م کاره هه بووه. من ئیستایش روخساری باوکی جه مشیدم له بهر چاودایه. قژیک که به ره و دوواوه هه لدرابوووه، ته ویلیکی پان و کشاوه، روخساریکی هه میشه به گویزان تاشراو که بونی ئۆدکۆلونه فه رهنسییه که ی رۆژه پرییه ک ده رۆیشت! پیاویک که که سی له ناو شاره

نه‌ده‌دواند و وهک ده‌لئین ته‌نیا له‌گه‌ل فه‌رمانده‌ی پادگانی شار و سه‌رۆکی پۆلیس و یه‌ک دوو ده‌وله‌مه‌ندی شار که له تارانیش خانووین هه‌بووه له هه‌لسوکه‌وت و هاتووچۆدا بووه.

جاری وایه بیرده‌که‌مه‌وه گهر بیزانیایه من هه‌فته‌ی چه‌ند جار به جاده‌که‌دا به‌ره‌و کتیب‌خانه‌که ده‌رۆم، داخۆ هه‌لوێستی چۆن ده‌بوو! پیکه‌نینم دیت. ئاخ‌ر کتیب‌خانه‌که خۆ شاراووه و قاچاخ نه‌بوو و خودی حکومه‌ت داینا‌بوو؛ به‌لام برای دایکم، یه‌عنی خالم، که ماوه‌یه‌کی زۆر له زینداندا بووه، ده‌لئ ئه‌مه‌یش فیله و ده‌یانه‌وئ به‌م شیوه‌یه ئه‌وانه‌ی بدۆزنه‌وه‌ و سه‌ریان ده‌بزوئ! من ئه‌م خاله‌م زۆر که‌م بینووه. له تایفه‌دا زۆر خۆشه‌ویسته و زۆریشی باسه‌ده‌که‌ن. من رقم له خۆمه که ئه‌وه‌نده بچوکم وده‌ها که ته‌مه‌نم ئیزنی نه‌داوه ببینم و له‌گه‌لیا دانیشم. من ته‌نیا بیره‌وه‌رییه‌کی لیلی ئه‌و کاته‌م له‌بیره که پیم وابی به باوه‌شی دایکه‌مه‌وه جارێکیان له زیندانی شار بینیبووم. پیاویک به هه‌لت‌روشکانه‌وه له‌به‌ر هه‌تاودا له‌بن دیواریکی ئاجووریدا. پیاویک به جلو‌به‌رگی راپای زیندانه‌وه که ئه‌گه‌رچی ده‌زانی خه‌ریکی چیه، به‌لام نازانی سه‌رئه‌نجام چی لی به‌سه‌ردی.

باوکی جه‌مشید ناوی 'ئاغای ئه‌سه‌دی'یه. وای پیده‌لین! ناو چوکه‌که‌ی نازانم. یه‌عنی پێویستیش نیه بزانم. هه‌ندی ناو خۆی له خۆیا هه‌موو شتیک ده‌لی و مرۆف پێویستی به شتی زیاتر نیه. ئاغای ئه‌سه‌دی ده‌سته‌کانی زۆر توو‌کاوین. ره‌گه‌کانی به‌ده‌ره‌وه‌ن و جمگه‌کانی ئه‌وه‌نده زه‌قن که له زه‌وق ده‌دن. ده‌بی مشتته‌کانی زۆر ترسناک بووبن. به‌لام من خۆش‌حالم ئه‌و ئه‌وه‌نده له‌گه‌ل من که هاو‌پێی جه‌مشیدی کوریم

مهیره‌بانه. وهک بلئی دونیا شامی شه‌ریفه و هیچ شتیکی وه‌ها که بیه‌وئ بیشیوئینی، روونادات. دلنیام به هوی منه‌وه بنه‌ماله‌که‌یشم پاریزراوه، خوانه‌خواستته گهر روژیک له روژان هه‌له‌یه‌ک لیئانه‌وه سه‌ریدا. لای من ته‌نیا شوئینیک که ئەم مه‌ترسییه‌ی له‌سه‌ره، جاده به‌ناوبانگه‌که‌یه. هه‌زار جاری دیکه‌یش بلین کتیبخانه‌که خودی حکومت دایناوه و هیچ له ئارادا نیه، باوه‌رناکه‌م. شتیک له ده‌روونه‌وه پیم ده‌لی خاله‌نه‌دیتراوه‌که‌م راسته‌کا. جا نازانم ئاغای ئەسه‌دی چۆن بیرده‌کاته‌وه.

تا ئەو جیگایه‌ی بۆ باوکیشم ده‌گه‌رپته‌وه، له‌وه ده‌چی پئی خوش بیت من و جه‌مشید هاورپین. باوکم ئەمه‌ به نیشانه‌یه‌ک بۆ ئەوه‌ی ئەو له خه‌لکی ئەم شاره‌ جیاوازتره، لیکده‌داته‌وه. بگره‌ لای سه‌یره من و جه‌مشید پیکه‌وه هاورپین. ئەو ئەمه‌ بۆ چاره‌نووسیش ده‌گه‌رپته‌وه. لای باوکم چاره‌نووس هه‌له‌ناکا هه‌رچه‌ند ئەو سه‌رایداری قوتابخانه‌یه. ده‌لی گرینگ ئەوه‌یه چی لی ده‌که‌ویتته‌وه. باوکم هه‌ست ده‌کا چاره‌نووسه سه‌یره‌که‌ی ئەو له راستیدا له مندا درپژده‌ی ده‌بی و هه‌ر له منیشدایه ده‌گاته ئەو ئەنجامه‌ی وا ئەو چاوه‌روانیه‌تی. پیم وابی ئەویش له ده‌روونه‌وه زۆر بیر له خانه‌سازمانیه‌کان ده‌کاته‌وه.

له دووای سالانی سال خو‌شحالم باوکم نه‌که‌وته به‌رده‌ستی ئاغای ئەسه‌دی، هه‌رچه‌ند وهک ده‌لین خالم که‌وتبووه به‌رده‌ستی. هیوادارم هاورپیه‌تی من و کوره‌که‌ی که‌میک کاریگه‌ری هه‌بووبی و ئەو ئەوه‌نده به‌رامبه‌ر خالم دل‌ره‌قیی نه‌نواندبی. ئاخ‌ر له‌م شاره‌ گچکه‌یه‌ی ئیمه

بچکۆله بوونه کهی دهورده بینی. خه لکی شهرم له یه کتر ده کهن و زۆر شت وهک عه ییبه وهرده گرن و، بۆیه زۆر شت به رامبه ر یه کتر ناکهن. له مالی جه مشید چهند وینه ی گهوری پاشای ولایتیش ده بینه ی، به تاجیک به سه رییه وه، گۆچانیکی ئالتوونی به ده ستیه وه و بزه یه ک و نیگایه ک که تا هه ناوت برده کهن. جه مشید جار یکیان ئاماژه ی پیداو گوتی ئه وه باوکمانه. به سه رسورمانه وه گوتم باوکی تۆ! گوتی نا، باوکی هه موومان. من که میک مامه وه، ئه وسا پرسیمه وه چۆن؟ گوتی نازانم هه ر ئه وه نده که باوکم ده لئ باوکمانه. گوتم یه عنی باوکی باوکی تۆیشه، یه عنی باوه گهوره ته؟ که میک بیریکرده وه و گوتی نازانم، ده بی بیرسم.

شه و له باوکم پرسی. ئه و له ژیر چاویله که سهیره که یه وه لئی روانیم، بزه یه که ی هاتی و گوتی باوکی نیشتمانه. گوتم نیشتمان؟ گوتی ئه ری. گوتم چۆن، نیشتمان چییه؟ گوتی "ئه م شار و خاکه ی تیای ده ژین، ئه و خه لکه." من ئیستایش به م ته مه نه مه وه له مه نه گه یشتووم. هینشتا ناتوانم له ئیوان تاقه که سیک و هه موو نیشتمان پیوه ندی باوکایه تی به رقه راربه کم. من لام وایه ئه وانه ی وا بیرده که نه وه گه مژهن و خو شیان نازانن چی ده لئین. لام وایه خو یان ده خه له تینن. ئاخه چۆن بوونه وه ریک که کاتییه و ته نیا سه رده مانیک ده توانی بژی ده کری باوکی شتیک بیته که یه کجار زیاتر بییش له ئه و هه بووه و به لئینیشه یه کجار زیاتر له دووای مه رگی ئه و هه بیته!

مامه ته نه که ته نه که ده کوتی و هاوار له عه به بیقۆل ده کا ئاده ی هه تیو برۆ دوو چایی جوان بینه. عه به به بیتاقه تی راده بی. به لام زۆریشی لا

ناخۆش نیه. دهرفه تیکه بۆ بههواکردنی جگهره یهک. لهو جگهره یه ی وا تازه هاتوو "شیراز"، به نیشانه سهوزه که ی سهرسه رییه وه که عه به نازانی مانای چیه. یان رهنگه ئەم تازه بینبیتتی و له راستیدا تازه نیه. گرینگ نیه، موهم ئەوه یه دوو ههنگاو ئەو لاتر دهتوانی دایگرسیتنی و دوو مژی قوولی لیبدا. تامه که ی لهوانی تر خۆشتره. باشتر دهنیشیتته گیان. هه رچهند له ته له فزیۆنه وه زۆر باسی قه دهغه بوونی جگهره کیشانی مندالان و ئهرکی دایک و باوکه کان ده کرئ، به لام به خۆشییه وه ساواک کهس له سه ر ئەمه ناگرئ. دیاره پرواناکه م عه به بیقول قهت له سه ر ساواکی بیستبی. لای ئەو دنیا به سه ر دوو به شدا دابه شده کرئ: قوتابخانه و دونیای دهره وه ی قوتابخانه. ئیتر ئەوانی تر هه مووی ویرن! ئەو منی له گه ل جه مشید بینوه و برۆیشی له من هه لته کاندوو. ده لئ وه ی وه ی زۆر لووسه! من مچورکه یه کم پیدای. نه کا رۆژیک گوویه کی زیای بخوا! کاتیکیش باوکی ماتۆریکی بۆ ده کرئ، من ئەوه ندی تر ترسه که م زیادده کا. هه رچهند ته نیا ئەو کاتانه ئیزنی لیخوړینی هه یه وا باوکی له گه لئ سوارده بی و بۆ سه یران یان گه پرانی ناو شار، له دووای کار، روو له شه قامه کان و سروشتی ده ورووبه ر ده که ن.

پوورم ده لئ ئاغای ئەسه دی له ناو خه لکی ئەم شاره ته نیا حه مه عوممانه ی خۆش ده وئ و ته نیا باوه ری به وه. راستی پوورم چۆن ئەمه ده زانی! من کاتیکیان به ریکه وت له مائی جه مشید ئاگام لی بوو که باوکی باسی سه ربازانی ره شیدی ولاتی ده کرد. گوتی سه ربازانی ره شیدی ولات له ناو دلئ باوکی نیشتمانان. جه مشید به دوو جامۆلکه

فرنی خۆدهکا به ژوورهودا و دهلی رۆژیکیش دئ من و تۆ دهبینه سهربازی رهشیدی نیشتمان. چاوم دهچیته سهر سپیایی فرنییهکه و زهریدی ئەو دارچینهی وا بهسهریا پژاوه. دهیخۆین. هزم له قاپیکی تره. به نیگا دهیگهیهنم، بهلام جهمشید خۆی لی حۆلدهکا.

لای من ئەو رۆژانه جاری وایه تامی دارچین دهن. مالی ئیمه قهت فرنیان دروستنهکرد و دارچینیان بهسهردا نهپژاند. سالانی دوواتر بوو دایکم فیروی بوو. قهتیش نهمویرا، پیش ئهوهی دایکم فیروی بیت، له مالهوه داوای بکهه. ئەسلهن فرنی تایبهتی خانه سازمانیهکان بوو، تایبهتی ئاغای جهمشیدی. رهنکه ههمه عوممانهیش که ئیستاکه بۆ ئهوی راکواستبوو. به خۆم دهلیم نۆرهی منیش دیت. بۆ کوخ دهچیت.

رۆژیک ههوال دیت خالمیان راکواستوو. دایکم به ئەسپایی و شاراوهی دهگری. له باوهگهورهه دهرسی. باوهگهورهه زۆر رقی له گریانی ژنانه. دهلی ژن ئاگات لیان نهبی بهسهر دلی خۆیاندا دهتلیسینهوه. دهلی ئەوهنده بی ئەقلن که نازانن قازانج و زهرهریان له چیدایه. منیش گریانم دیت و بهرهو ژوورهکه رادهکهه. من ئەوهتهی لهبیرم دئ وابوومه. گریانهکانی دایکم شیتیان دهکردم. بهخۆم دهلیم نابی بچی بۆ مالی ئاغای ئەسهدی. به پشته دهست فرمیسهکهکانم دهرمهوه و دیسان وهدهکهه لهگهڵ خۆم دوویاتدهکهمهوه. ئەو وهدهدی زۆر برناکا و له گفتوگۆیهکی زۆر ساده لهگهڵ جهمشیدا وندهبیتهوه.

من سالانی دوواتر بوو لهوه گهیشتم زووترین و خراپترین و بی بنهماترین وهده، وهدهدی سهردهمی مندالییه. لاسایکردنهوهیهکی بیتامی گهورهکان که کهس نازانی چۆن چۆنی رووی کردووته جیهانی

ئیمه‌یش. به جه‌مشید ده‌لیم زۆر باشه دیم، ئیمرویش شه‌ره‌تۆپه‌له ده‌که‌ین. له دوینیکه‌وه به‌فریکی زۆر خۆش ده‌بارئ و دونیای سپی پۆش کردووه. جاده‌که‌ی رووه‌وه کتیب‌خانه‌که له‌مه جوانتر نابئ! دیسان وه‌ک هه‌میشه من یه‌که‌م که‌سم رچه‌که‌ی ده‌شکینه‌وه.

هه‌ر ئه‌و رۆژه جه‌مشید ده‌لئ له باوکی پرسپوه‌ته‌وه و ئاغای ئه‌سه‌دی گوتوو‌یه‌تی باوکی نیشتمان یه‌عنی ئه‌وه‌یکه کاتیک ئیمه ده‌خه‌وین، ئه‌و به‌خه‌به‌ره و ئاگای لیمانه.

من جاری وایه نیوه‌شه‌وان کاتیک هه‌موو خیزان خه‌وتوون، به ئه‌سپایی هه‌ل‌ده‌ستم و ده‌چم په‌رده‌که لاده‌ده‌م. سه‌یری کۆلان ده‌که‌م. ته‌نانه‌ت ماوه‌یه‌کیش خۆم راده‌گرم، به‌لکو باوکی نیشتمان تیپه‌ری و ببینم. ره‌نگه له سووچی‌که‌وه له‌ناو سی‌به‌ره‌کان و تاریکاییه‌کان ده‌رکه‌وئ، به‌لام هیچ دیارنیه. جاروباره سه‌گه به‌ره‌لا‌کان تیده‌په‌رن، یاخود پشیله‌یه‌ک به ئه‌سپایی و سرک، یان ری‌بواریکی نیوه‌شه‌وان که من به هه‌یکه‌لیان ده‌یانناسمه‌وه. زۆربه‌یان دراوسێکانی خۆمانن. تازه، باوکی نیشتمان ناکرئ هه‌مان روخسار و هه‌مان هه‌یکه‌لی وه‌ک خه‌لکی هه‌بئ. نا. شه‌وه‌کان تیده‌په‌رن و دیارنیه. بۆ رۆژی دوواتر و ته‌نانه‌ت رۆژه‌کانی تریش قه‌ت ئه‌مه له لای جه‌مشید نادرکینم.

کۆره به من چی نیشتمان باوکی هه‌یه یان نا.

له سه‌رتاسه‌ری شار سی دووکانی چاککردن و فرۆشتنی دووچه‌رخه هه‌یه. دووانیان نه‌ک زۆر دوور له یه‌کتر و، یه‌کیشیان به‌ته‌نئ له‌گه‌ره‌کیکی نزیک تا‌قه سینه‌مای شار. دووچه‌رخه جاریکه تایبه‌تی

مندالان و لاههکانه و جگه له پیاویکی گهچکار که هه موو روژیک به پاسکیله که یه وه به ناو جادهکاندا بو سهر کار دهچی و ئیواران به تووره که یهک میوه و شمهکی تر که بو ماله وهی کرپوه دهگه پیتته وه، هیچ پیاویکی تر له م شارهدا به دووچه رخه هاتوچو ناکا.

به لام ئەمه نابیتته هوی ئەوهی باوکم بیر له وه نه کاته وه پاسکیلیک نه کرپی. ههلبهت من قهت نه مزانی باوکم چۆن بهم بریاره گه یشت. من لای خۆم دووای سالانی سال بهم شیوهیه لیکمدا یه وه: یه کهم، ئەوه یکه باوکم ده بووایه به ردهوام ئەوهی نیشان بدایه له خه لکی تر جیاوازه؛ دووهه م، چونکه پاره ی کرپنی ماشینی نه بوو، دووچه رخه تا راده یهک ئەم ئاواته ی ده هی نایه دی. رهنکه بیرسن ئەی ماتۆر بو نا؟ ده بی بلیم له بهر ئەوهی ههستی ده کرد ریک ده یباته ئاستی براکه ی، واته مامه ته نه که.

جا بو ئەم مه بهسته روژیک سه عاتی پینجی دووانیوه پۆ، له کاتی کدا مه لای مزگه وته که ی گه رهک بو نویت دوواکه وتبوو، رووی له ههر سی دووکانه که کرد و به وردی له دووچه رخه کان راما، پیا یاندا گه را و لیان وردبووه وه. بگره به تیرو ته سه لی له گه ل خاوهن دووکانه کانیش که وته گفتوگو. ئەنجامی سهردان و گفتوگوگان ئەوه بوو که باوکم تیگه یشت باشتترین سایی پاسکیل بو ئەو وهک گه وره سالیک ژماره ی بیست و هه شته. تیگه یشت باشتترین رهنگ رهنگی ره شه. ههروه ها وا باشیش بوو ته رکی هه بی له گه ل تووره که یهک که بهم لاولیدا شو رده بووه وه، تووره که یهک بو میوه و شمهکی تری له م بابه ته کاتیک ئیواره یان له کار دهگه رایه وه. به لام هاوکات دوو کیشه ی سه ره کی هه بوو: یه کهم

ئەوھیکە باوکم نەیدەزانی پاسکیل لیخوپی و، دووھەم ئەوھیکە بەگوێزە دەھاتەکە یەکجار گران بوو. چوارسەد تەمەن یەکجار زۆر بوو.

ھەمان ئیوارە، درەنگان کاتیک گەڕایەووە بۆ مائەو، ئیشتیای ناخواردنی نەبوو، تەنیا دوو چایی ھەلقوراند و لە کاتیکدا بە قوولی لە بێردابوو ئاگای لە پرسیارەکانی باوگەورەیش نەبوو کە لەسەر کپینی بەرمالە نوێژیک ماوھیکە بوو گێری دەدا. سەرئەنجام لە دووای ھێنان و بردنیکی زۆر باوکم دوو ریگای بۆ چارەسەرکردنی کێشەکەیی دۆزییەو: یەکەم لە جیاتی دووچرخەیی تازە یەکی کۆن بکپی، دووھەم روو لە وەستای گەچکار بکا بۆ ئەوھیی فییری بکا چۆن چۆنی سواری بی و لێی بخوپی. سەرئەنجام لە دووای شەش مانگ باوکم پاسکیلیکی بە نیوہ قیمەت کپی (دیارە لە دووکانداریکی ئاشنا پارەکەیی بە قەرز وەرگرت و تەوانی لە دووای سالیکی بیداتەو). ئەگەرچی کاتی کپینی دووچەرخەکە سەرەتای بەھار بوو و ھینشتا ھەوا سارد، بەلام بردی و لە تەویلە کۆنەکەیی ژیر خانووەکەمان داینا. وەستا گەچکارەکەیش کە یەکجار پیاویکی میھرەبان و چاک بوو، قەولی پێدا روژانی ھەینی سەعاتی شەشی دووانیوہرۆ (دیارە ھەر کە ھەوا رووی لە خۆشی کرد)، لە دەرەوھیی شار لە جادەییەکەیی خۆلین کە پەریوت و لاکەوتە بوو، فییری بکا.

بەم شیوہییە باوکم سی جومعە لەسەر یەک لە کاتیکدا بە دوو دەست فەرمانی پاسکیلەکەیی دەگرت و بەرەو شوینی مەبەست لە کووچە و کۆلانانەو تێدەپەری، خۆی دەگەیانە وەستا گەچکارەکە. من لام وایە

باوكم لهم كاتانه دا دوو ههستی دژبهیه كتری تیا پیکده هات. له سه ریکه وه شانازی به وه ده کرد خاوهن دووچه رخهیه و له سه ریکی تریشه وه چونکه نهیده توانی سواری بیت، ته ریق ده بووه وه. جا بو ئه وهی ئه مهی لیدر نه که وهی به بی ئه وهی سه یری شوینیک بکات راسته وخۆ و به په له ده رویشت. ژنان لییان ده روانی، مندا له کان جاری وابوو شوینی ده که وتن و هه ره به غیره ته کانیشیان به په له ده ستیکیان له دووچه رخه که ده دا. باوكم هیچی نه ده گوت. به ده ستیکدانیک دنیا کاول نه ده بوو. جگه له مه تۆزه کهیشیان ده سپریه وه! هه ر چه ند به گشتی مندا له ورته که کان و هه رواهوریایان به ده وری باوكم و دووچه رخه که وه، نیشانه یه کی باش نه بوو بو ئه و راستیه ی که به راستی باوكم له خه لکی دیکه جیاوازیوو.

ته نیا که سیک له ماله وه یه کجار به هه بوونی دووچه رخه که تووره بوو، باوه گه و ره بوو. منیش له هه ر هه موویان، بگره خودی باوکیشتم، خو شحالت تر. باوه گه و ره قهت ئه م تووره ییه ی لای باوكم نه درکاند. شتیکی زۆر سه یر که من به ئیستایشه وه هۆکاره کهیم بو لیکنه درایه وه. کاتیک باوكم له مال نه ده بوو به دزییه وه ده چوومه ته ویله که و به سه عات به ته نیشت دووچه رخه که وه داده نیشتم و لیم ده روانی. دهستم پیادینا و له کاتیکدا دهستم به فرمانه که یه وه ده گرت له خه یالدا به ناو شه قام و کۆلانه کاندایمه خوړی. پاسکیله که به رزبوو و من به جوانی نهیده گه یشتمی. خو شترین دهنگی دنیا ییش که تا ئه و کاته بیستبووم دهنگی زهنگه که ی بوو. هه رچه ند نه مده ویرا زۆری لی بدهم و له کاتیکدا گویم به قاپوره که یه وه دنا، به ئارامی و به ئه سپاییه کی وه ها سه یره وه دهستم پیا دنا بو ئه وهی هه ر چۆنیک بیت هه وایه ک له ئاههنگه

سیحراوییه کهی، به بی ئەوهی بگاته گوئی دایکم و ئەوانی تر، له گویمدا بزرنگیتەوه.

باوكم فیترنه دەبوو. له دووای ئەو سی جارە، وهستای گهچکار توورە له گه مژەیی باوكم جوابی کردبوو و پێی گوتبوو ئەوهی پنیویست بووه ئەو پێی گوتوو و تەنانەت پیشانیشی داوه. جا ئیتر لەمە بەدووا دەبی بوخۆی له فکری خۆیدا بیت. باوكم سەرەتا زۆر توورە ببوو. هەلبەت نەك له وهستای گهچکار، بەلکو له خۆی. بەس ئەمە هیچ دادی نەدەدا. ئەو دەبوایه کاریک بکات و لەم کەله هەر چۆنیک بیت سەرکەوئ. سەرئەنجام روژیک منی پیش خۆی دا و ئەم جارە له جیاتی سەعاتی شەشی ئیوارە کاتژمیر دووی دووانیوهرۆ دەچووین بۆ هەمان شوین. ئیتر کاری من ئەوه بوو له دوواوه له کاتیکدا باوكم لئیدەخوری، پاسکیلهکه رابگرم و به شوینیا رابکهه و نه هیلم بکهوئ. به هه نيسکه هه نيسک له کاتیکدا ئارهقه به هه موو ئازای ئەندامدا دەچۆرا به شوینیا هەلدهاتم. زۆر ئەو له من خیراتر بوو و نه ییدهگه یشتمی و له دەستم بەردەبوو و ئەوه ندهی پینه دەچوو چەند میتر له پیشتره وه باوكم له گەل دووچەرخه که به لادادهاتن، ده کهوتن و له ناو تهپ و تۆزدا نوقم دەبوون. من که له بیرم نایهت به دەست باوكمه وه لیدانم خواردبی، ئەو روژانه بۆ یه کهم جار له ژیاندا به دەستییه وه شهقم خوارد و بگره چەند جوینیکی مزیشی ئاوقا کردم. دەبی دیان به وهدا بنیم که روژانی ناو جاده لاکه وته خۆلایوییه که له ناخۆشترین روژهکانی ژیانی منن، بگره ههتا ئیستا که ییش. قهت له ژیاندا نه ئەوه نده ماندوو ببووم، نه

ئەوئەندە تۆزم خواردبوو و نە ئەوئەندەش حەزم کردبوو کارەکم زوو تەواوبیت و لە دەست باوکم رزگارم بیت!

بە خۆشییەو سەرئەنجام فیژی لیخوړینی دووچەرخە بوو. هەرچەند بە جوانی لەبیرم نایەت کەمی و چۆن! دیارە گرینگ ئەوئەیه ئەو فیژی بوو و، توانی خۆی بەسەرئەو رابگرئ. ئیتر قسەوباسی تر فلسیک ناهیتنی! لە بیرەوئەری مندا، تەنیا روژانی تەمرین و روژانی لیخوړینی باوکم لە ناو جادە و کۆلانەکانی شاردا ماون. ئیتر وینەکانی ناوئەراست، یەئەنی ئەو کاتەمی وا ئەو فیژی بوو، وئەن. باوکم لە کاتیئەدا تۆرەکەئەکی سپی بە تەرکەکەئەوئە شوئەدبووئەو، لە مائەوئە بەرەو قوتابخانە و لە قوتابخانەوئە بەرەو مائەوئە بە گەردنیککی کشاوئەوئە لپی دەخوری. مامۆستاگان بزەئەکیان دەهاتی، سەریان بادەدا و دەیانگوت پیروژە! باوکم لە دالەوئە سوپاسی دەکردن. ئیستا ئیتر لە شارەکەمی ئیمە کەسیکی تر لە گەورەسالەکان هاتبووئە ناو ریزی پاسکیل سواریکانەوئە. باوکم بە عەئینەکە بریندارەکەئەوئە کە لە دووای راهینانەکان خەتی زیاتری تیکەوتبوو، سەرگەردنیک کشاوئەتر لە هەمیشە روژنامەکانی دەکردەوئە و بە ناوچاویکی گرز و دەنگیککی جیددیئەوئە دەگوت نیشتمان لە پیشکەوتنیککی سەئیردایە.

بەلام دووچەرخەکە لەوئە کۆنتر بوو، تەسەوری دەکرا. جگە لەمە لە کاتی فیژیبوونی باوکم ئەوئەندە درابوو بە عەرزدا کە هەم سپەرەکانی هەلئەکابوون و هەم تەگەرەکەمی پیشەوئە بە ئاستەم خواربوو و کەوتبووئە والەکردن. جگە لەمە تاییەکانی کۆن ببوون و زووزوو پەنچەردەبوون. لە گرتنی کونەکانیش دژوارتر ئیش لە دنیادا نەبوو.

دهبووايه ههلتەك ههلتەك به بی ئەوهی بتوانی سواری بیّت، بیبا بۆ ئەو كەسهی وا لئی كریبوو تا بۆی چاك بكاتهوه. ههتا بۆخۆیشی فییری پهنچهگری بوو، پێی چوو. به هۆی ههبوونی دووچهرخهكهوه باوكم ئەوهنده هات و چۆی تهویلەكهی كرد كه بۆنی ئەویشی گرت. دایكم جاریکیان پێی گوت كه دهچێ بۆ مهدرسه ئاگای له جل و بهرگهكهی بیّت. دهبی بیگۆڕی! باوكم سههرتا تینهگهیشته، بهلام كاتیک بهمهی زانی خهمیکی قورس دایگرت. بییری كردهوه نابێ به هیچ جۆریك بۆنی مانگاكانی جارن بدات. چی بكا چی نهكا، بریاری دا دووچهرخهكه بدات به كۆلیا و له دالانهكهوه بیبا بۆ چهوشهكهی پشتهوه كه پهنايهی باشتر بوو. ئەمه ئەركیکی تازه بوو كه سالانی سال بەرۆکی بهرنه‌دا.

باوكم بهوه‌فا بوو گه‌لیك سال دووچهرخه‌ی لیخوری. ئەوهنده شاره‌زا ببوو كه جاری وابوو دهستی له فه‌رمانه‌كه‌یش به‌رده‌دا و هه‌ر به‌و سورعه‌ته‌ی كه ده‌رۆیشته خولی پێده‌دا و رایده‌وه‌ستان! ئەمه‌ی كه‌میک گه‌نجانە ده‌هاته‌به‌رچاو، به‌لام خۆ مه‌گه‌ر باوكم چه‌نده‌ی ته‌مه‌ن بوو؟ هه‌موو مندالێك وا ده‌زانی باوکی ته‌مه‌نی به‌كجار زۆره‌، غافل له‌وه‌ی جیاوازی نیوان باوك و مندال ره‌نگه‌ ته‌نیا له‌ ده‌ورووبه‌ری بیست سالێكدا بیّت. ئیتر له‌ دایك مه‌پرسه‌ كه‌ ره‌نگه‌ ته‌نیا چوارده‌ پانزده‌ سال لیته‌وه‌ دووربیّت. من دلنیا گه‌ر باوكم خاوه‌ن چاویلکه‌یه‌کی باشتر بووايه، ئەوا هیشتا گه‌نجتر ده‌ینواند.

ساله‌كان تێده‌په‌رن و من ئاگام لی نیه‌ كه‌ دایكیشم جاری وایه‌ خه‌ون به‌و رۆژانه‌وه‌ ده‌بینی وا ره‌نگه‌ بتوانی له‌ به‌رده‌می باوكم، یاخود له‌ سه‌ر ته‌ركی پاسکیله‌كه‌ دابنیشی و له‌گه‌لیا پێكه‌وه‌ به‌ناو شاردا بخولێنه‌وه‌.

من ئاگام لی بووه جاروباره دایکم بهدم شووردنی جله کانه وه، یاخود دهرزی و دروومانه وه بزیه که دهیبرده وه. دیسان وهک هه میشه سالانی سال دوواتره له هۆکاره که ی دهگه م.

سهیری ترۆمبیله که ی ئاغای ئه سه دی ده کم و به خیلیان پیده به م که هه ر هه موو بنه ماله که ی، به بی ئه وه ی خه می ئه وه یان هه بی جییان ده بیته وه یان نا، ده که ونه خواره وه یان نا، سواری ده بن و له و سه ر جاده که، که به لای دهستی چه پدا ده چیته وه سه ر جاده به ناوبانگه که، وه نده بن. ئاغای ئه سه دی جاری وایه له ئاوینه که وه له دوواوه ده روانی. له من یان که سی تر، نازانم.

من له م کاتانه دا یه کجار به زه ییم به باوکمدا دیته وه؛ وه ها، دوو دلۆپ فرمیسی قه تیسماو و له ناکاو و بی پرسیار، یه خه به بیبیله کانم ده گرن. نا، من نابی بگریم. من ده بی ته نیا خه ون بییم و هه ولبدم له خویندنه وه کانم به رده وام بم. دلنیا م روژیک ده مگه یه ننه ئه و شوینه ی وا ده بی بمگه یه نن!

لام وایه ئه و سالانه خه لکی به ره به ره فیتریبوون زیاتر ئاشق بن! هۆکاره که یشی ته له فزیۆن و رادیۆ بوو. به شیکی به رچاوی به رنامه کانی ته له فزیۆن، به تاییه ت رادیۆ، گۆرانی بوو. هه روه ها له ته له فزیۆن هه میشه ئه و ژن و کچه مؤدانه پیشانده دران که ته واو خه ریک بوو دونیای پیاوانی به رامبه ر به ژنان ده گۆری. راسته به ته مه نه کان له م دۆخه تورپه بوون، به لام حال و هه وای ژیان گۆرانی به رچاوی به سه ردا هاتبوو. لافاویک هاتبوو و هه مووانی راده مالی!

ئەمە ئەو دەرفەتەى دەدا خەلكى لە ساتە جۆراوجۆرهكانى ژيانى رۆژانەياندا زياتر گوڤيان لە مۇسقىقا و شىعرە رۆمانسىيەكان بىت و ، بۆيە خەيالايان زياتر بروتات. كە خەيالئيش رۆيشت ئىتر بەدەست خۆيەتى روو لە كوڤ دەكا، بەتايبەت كاتىك شار هەتا دەهات قەرەبالغتر دەبوو و دەرفەتى بينىنى ئافرەت و كچ لە هەر كاتىكى تر زياتر دەستى دابوو. ئىوارەيان بەردەرگا دەبوو بە شوينى كۆبوونەوەى كچان و كۆلانئيش دەبوو بەشوینى هاتوچۆى ئەو گەنجانەى هەتا دووامودىل خۆيان دەگوڤى و بەتەماى چاوجاوين عەودالى ناو گەرەكەكان دەبوون. ئىتر باسى ئەو مەكە لە شارانەوە چ هەوالى تر دەگەيشت!

لە ناو تايغەى ئىمەدا ژنان كەسيان مافى ئەوەيان نەبوو بچنە دەروە و ، لەبەر دەرگا راوەستن. هەموو مامەكانم و باوگەرە بەتەواوى دژى ئەمە بوون. لەو ناویدا تەنيا باوكم بوو كارى بەم بەزمەو نەبوو و ، جگە لەو پووريشم بە هۆى دۆخى تايبەتییەو و بەو هەيبەتەو بەهۆى مامۆستابوونەكەيەو هەيبوو، لە ناو تايغە حسیبى تايبەتى بۆ دەرگا و بۆيە پیاوى دەويست پىي بلى مافى ئەوەى نیه بچى لە كۆلان راوەستى. يەكىك لە بىرەوهرییه خۆشەكانى من ساتەكانى راوەستانى ناو كۆلان و ئەو قەرەبالغییه بوو كە زۆربەى گەرەكەكانى شارى دەرگرتەو. حال و هەوايەك كە تايبەتى ئەو سەردەمە بوو و ئىتر قەت دووپات نەبوووە. برواناكەم قەتیش دووپات بىتەو. كۆلان ئەو شوینە بوو هەموو كەس خۆى تيا دەبينییهو و خۆى تيا نیشانەدا، شوینىك بۆ ئەوەى ببینى و ببینی. تەنانەت بۆ پیاوكانئيش، ئەوانەى وا حەزىان بە راوەستانى

ژن و مندالیان نه بوو. تیپه‌پین به ناو ئه‌و حه‌شیمه‌ته‌دا که له ناو کۆلانه‌کان له‌م سهر تا ئه‌و سهر راده‌وه‌ستان، سه‌رنج‌راکیش بوو. ههر که‌سیک تیده‌په‌ری، ده‌یزانی به‌شی ئه‌وه‌نده جیگای سه‌رنج و جیی قسه‌وباسه؛ ته‌نانه‌ت گهر سالانیش بو‌وايه له‌ویوه تیده‌په‌ری. هه‌میشه شتیکی تازه له‌سه‌ر که‌سه‌کان هه‌بوو. پوورم جاریکیان گوتی ئه‌م وه‌زعی ئیواره‌یان له‌ناو گه‌ره‌که‌کاندا ده‌یبینی تایبه‌تی شوینه دوواکه‌وتوو‌ه‌کانه. من که یه‌که‌م جار بوو وشه‌ی دوواکه‌وتووم ده‌بیست، سه‌رم به‌رزکرده‌وه و لی‌م رووانی، به‌لام رووم نه‌بوو بی‌رسم که داخۆ ئه‌م که‌لیمه‌یه مانای چیه. پوورم نیگای تیگرتمه‌وه و گوتی ها وادیاره نازانی ئه‌لی‌م چی؟ من هه‌روا لی‌م رووانی. گوتی له‌شاره‌گه‌وره‌کان، له‌و شوینانه‌ی وا خه‌لک وه‌زع و حالیان باشته‌ره و خوینده‌وارییان له‌سه‌ره‌وه‌تره، ئاوه‌ها له‌کۆلان کۆنابنه‌وه، بگره‌شه‌رمیشه. من خه‌یالم رۆی. پاش ماوه‌یه‌ک گوتم یه‌عنی له‌ماله‌وه‌ن؟ ئه‌ی چی ئه‌که‌ن؟ گوتی خانوو‌ه‌کانیان گه‌وره‌ن، جگه له‌مه سه‌رگه‌رمی تریان هه‌یه. من بیری خانه‌سازمانیه‌کان که‌وتمه‌وه. گوتم له‌وییش منداله‌کانیان دینه‌ده‌روه، ژنه‌کانیشیان، من بینوو‌من، منداله‌کانیان کایه‌ده‌که‌ن و ژنه‌کانیان له‌پشت ته‌له‌کانه‌وه له‌گه‌ل یه‌کتر قسه‌ده‌که‌ن، هه‌تا دره‌نگان، من بینوو‌من. پوورم گوتی من باسی شاره‌گه‌وره‌کان ئه‌که‌م. من که به‌جۆریک ده‌مزانی ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ره‌کی خانه‌سازمانیه‌کان ده‌ژین له‌و خه‌لکه‌ن وا پوورم باسی لی‌ده‌کردن، به‌لام نه‌مه‌دزانی چۆن چۆنی مه‌به‌سته‌که‌ی خۆم بگه‌یه‌نم و بۆیه بی‌ده‌نگ بووم. له‌م کاته‌دا سه‌ گه‌نج پیکه‌وه له‌کۆلانه‌وه تیده‌په‌رین. ههر سیکیان جلی فارسییان له‌به‌ردا

بوو، به شهروالّه ههراوهکانیانهوه، به کراسه یهخه پانهکانیانهوه و به سینگى کراوهپانهوه که مووهکانیان دهرپهريبوونه دهرهوه. قژهکانیان چهند جوان داهیترابوون، ههر کامهیان به مؤدیلیک. به ریشه ئەنکاردرکراوهکانیانهوه. یهکیان له کهسى نهدهروانى و دووانهکهى تر کچیان نهدهبوارد. ماشینیک به سورعهت به بی ئەوهى گوئى بداته حهشیمهته زۆرهکهى ناو کۆلان، تپهپرى و تۆزىکى زۆرى به ئاسماندا کرد. سى گهجهکه کشانهوه و، بۆ ئەوهى تۆزهکه به سهرياندا نهچى له خانووکان نزیک کهوتنهوه. یهکیان جوینیکی بهرزى حهوالهه شۆفیرهکه کرد. شۆفیرهکه، که شووشهکهى دادابوووه گوئى لیبوو، ههر بهو خیراییه قاجى به تورمزدا نا و گوتى چیت خواردا! من بۆ یهکهم جار ئەو رۆژه بوو شهپرى نیوان گهورهکانم به چاوى خۆم دهبینى. سیان لهبهرامبهر دووان. پیاوى خۆى دهویست ناوبژیوانیان بکات.

من پیم وایه ئەوهى بووه هۆى شهپرى نیوان ئەو پیاوانه، نهک تهپ وتۆز، بهلکو شوینی تهپ وتۆزهکه واته ئەو کۆلانهى ئیمه بوو که ئەم سهه تا ئەوسهههه ژی و کچى جوان و جههیلئى تیايا راوهستابوو. پوورم دهلى نا وانیه. هه گهنجهتییه. دهلى ههندهه کهس قولمن! من سالانى دوواتر کاتیک دیسان دهچمهوه سهه رووداوهکهى ئەو ئیوارههه، بهم شیوههه لیکی دهدهمهوه: "کاتیک کورمان ئاشق دهبن، یان له کۆلانیکهوه بهمهبهستى ئاشق بوون تیدهپههه، کاتیک ئاشقى تهنیا وهک ئاشقى دهمینیتهوه و کهس ئیزنى ئەوهى نیه دهستى ئەو کیژدهى وا خووشى دهوى بخاته ناو دهستى و بهکهیفى خویمان پیکهوه بچن بۆ پیاسه و لهیهکتر بئالین، تهنیا تالهموویهک مهودا له نیوان ههستى ئاشقانه و شهپدا

ههیه." پوورم که ئەم رستانه‌ی من ده‌خوینیتته‌وه، دەلی کتیب خویندنه‌وه‌کانت به‌فیرو نه‌چوون! من قه‌له‌مه‌که‌م فری‌ده‌ده‌مه‌ سه‌ر ده‌فته‌ره‌که‌م و پال به‌ نوینه‌کانه‌وه‌ ده‌ده‌م و دەلیم خرابی خویندنه‌وه ئە‌وه‌یه که‌ ده‌بی له‌سه‌ر شته‌کان، به‌تایبه‌ت ئە‌وانه‌ی وا بو‌ هه‌میشه‌ له‌ زه‌ینتا ده‌مینه‌وه، ده‌بی شتیک بنووسی، شتیک بلێی. دەلی نا، وانیه. دەلی پی‌وه‌ندی به‌وه‌یشه‌وه‌ هه‌یه ئە‌وه‌ی ده‌خوینیتته‌وه‌ کتیه.

راستی من کیم؟ مامه‌ته‌نه‌که‌ و مامه‌ جوینفرۆش لایان وایه ئە‌و روژه‌ی پوورم ده‌ستی گرتم و بردمی بو‌ کتیب‌خانه‌که‌ تاوانیکی گه‌وره‌ی له‌ دژی من ئە‌نجامداوه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی من ئە‌وه‌نده‌ به‌ دونه‌ی خۆم و گه‌ران له‌ ناو جیهانی وشه‌ و رسته‌کانه‌وه‌ سه‌رقالم که‌ ئاگام له‌ هیچ نه‌ماوه و نازانم چۆن روژ جیگای خۆی ده‌دا به‌ شه‌و و شه‌و به‌ روژ. من به‌م قسانه‌ پیکه‌نینم دێ و له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ سه‌ریان لێ‌باده‌ده‌م. عه‌به‌ بی‌قولیش پیده‌که‌نی و دەلی به‌شه‌ره‌قم می‌شیشی له‌ خۆی پیده‌رناکری. هه‌لبه‌ت من په‌شیمان نیم، ته‌نیا ئە‌وه‌نده‌ی نه‌بی له‌خۆم توورم، تووره‌ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی قه‌ت ناگه‌مه‌ کۆتایی هیچ بریار و بیرکردنه‌وه‌یه‌ک. هه‌میشه‌ شتیک تر هه‌یه که‌ من په‌شیمان ده‌کاته‌وه‌ و سه‌رله‌نوی ده‌مباته‌وه‌ سه‌ره‌تای ریگاکه‌؛ هه‌لبه‌ت ناتوانم بلێم ریک سه‌ره‌تای سه‌ره‌تا، به‌لام شوینیک که‌ زۆریش جیاواز نایه‌ته‌ به‌رچاو. وه‌ک خالم. ئە‌ری لاتان سه‌یرنیه‌ پیاویکی وا بو‌ ده‌بی له‌ زینداندا بیت؟ من که‌ هه‌ر زۆرم لاسه‌یره. ئە‌و پیاوه‌ مه‌زلۆم و بیده‌سه‌لات و چاکه‌ که‌ برواناکه‌م له‌ ژیانیدا نه‌ ده‌ستی له‌ که‌س به‌رزکردبیتته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت به‌ ده‌نگی به‌رزیش که‌سی دوواندبێ. دیاره‌ پوورم دەلی ریک له‌به‌ر ئە‌مه‌یه‌ له‌ زینداندايه.

دەلیم باشە مەگەر زیندان تەنیا شوینی ئەو کەسانە نیە وا شتی خراب دەکەن؟ دەلی نا! من سەرم دەخورج. دەیخورینم. لام سەیرە و بە خۆم دەلیم سالانی ئاشقی بۆ دەبی وایان لی بیت. باشە نەدەکرا ژیان ئەو تیلەکۆییانە بیت وا لەسەر ریگای سەقز بۆ سنە کاتیک دەیانەویست بچن بۆ سەفەر، بە زەبیتیکی گەرەو رادەوستان و ھەرکە سوار دەبوون ھەتا دادەبەزین بە دەنگی بەرز شریتی گۆرانیان بۆ خەلکەکە دەگرت؟... بە بی ئەوەی ئیزن لە شوڤیر و لە خەلکەکە بخوازن کە داخۆ ھەزیان لیبە یان نا؟ پوورم دەلی ئەمەیش تاییبەتی شوینە دوواکە وتوو کەنە. دەلی خەلکی پێشکەوتوو ھەمیشە لە پێشدا پرسیار دەکا. ھەلبەت من ھەزم لەم جۆرە دوواکە وتوویبە. ئیستایش لام وایە ژیان لەو کاتەو تیکچوو کە شوڤیرەکان ئەو جۆرە کەسانەیان دەنگدا و چیتەر نەیانھینشت بە زەبەتەکانیانەو موسیقای شاد بۆ خەلکی بلاوبکەنەو.

ماوەیەکە تەلەفزیۆن زنجیرەیک بلاودەکاتەو کە یەكجار خۆشە. تەنانەت باوگەرەیش پێی خۆشە. فیلمەکە کە شەوانی سی شەممە بلادەکریتەو باس لە بنەمالەیک دەکا دەگوازنەو بۆ گوندیکی تر و لەوچ ھەول دەدەن ژیانیکی تازە دەست پێ بکەنەو. بە ھزار و یەک کیشە و نەھامەتیبەو، بەلام ئەوان بنەمالەیکە زیرەکن و ھەموو جاریک بەسەر کۆسپەکاندا سەردەکەون، ھەرچەند ماندوون و دادەھێزین. ژن و پیاویک بە دوو کچ و کوریکەو. مەگەر کەس بۆی ھەبە لە کاتی فیلمەکەدا کە تەنیا یەک سەعات دەخایەنی، قسەبکا! باوگەرەو ھەا لیبی توور دەبی، نەبیتەو. باوگەرەو کە لەم کاتانەدا دونیای لەبیر دەچیتەو، تەنیا رقی لەو بڕگانەبە و ژن و پیاوی ناو

فیلمه که یه کتر ماچده کهن. باوه گوره یهک به خۆی هاوارده کا بیکوژیننه وه. ئیمه هه لده به زینه وه. پوورم که له هه موومان به ته له فزیۆنه که نزیکتره، دهیکوژینیتته وه. ته نیا یهک خولهک. ئه وسا هه لیده کاته وه.

پوورم قهت لای من باسی ئه وهی نه کرد که داخۆ له شوینه پینشکه وتوو دهکان ماچ قه دهغه یه یان نا.

باوه گوره هه تا مرد عاده تی به ماچی ناو فیلمهکان نه گرت. لام وایه ته نانهت نه شیرانی ئه و سالانه چلۆن تووی ئه شق له هه موو شوینیک چه نرابوو و گوولی ده کرد. رهنگه هی ئه وه بیت دایه گوره نه مابوو. یان رهنگه هی ئه وهی که هه سنکردن به شتهکان پیۆهندی راسته وخۆی به ته مه نیشه وه هه یه.

من لام وایه باوه گوره به شی ئه مهی به به ره وه نه ماوه. رهنگه کاتی خۆی له گوند تیربووی.

ئاغای ئه سه دی چه ند سالیک له ده ره وهی ولات بووه. جه مشید ده لی له ئینگلیز بووه و خویندوو یه تی. ههروه ها به ده مییه وه سهردانی چه ندین ولاتی دیکه شی کردوو. وهک ئیتالیا و فه ره نسه و سویس. ئه وسا ئه لبومی وینهکان دینی و پیشانی ده دا. له وینهکاندا باوکی جه مشید چه ند گه نجه و چه ند به خته وه ره ده نوینی. به قات و به کراسی قۆل رووت (ئه مرۆگوته نی تی شیرت)، شهروالی جین و پیلایوی ئه دیداسه وه. له بیگه بن، له ندهن ئای و له ندهن بریج له کاتی کدا راسته وخۆ له کامیراکه ده روانی و بزیه کی گه شی له سه ره لیۆه، ده لینی قسه یه کیشی پییه و

فریانا که وی بیلّ. به لّام قهینا کا! وینه کان بوخویان هموو شتیک
 ده درکیتن. عه کسه کانی تریش هینی بورجی ئیفیل و شه قامی به نوابانگی
 شانزهلیزه له فه پهنسه و، کۆلۆسیۆم و فواره ی رۆم تریوی له
 ئیتالیان. ههروه ها گه لیک وینه ی دیکه پیش که قهت ساله کانی دوواتریش
 نه زمانی هی کوین و له کوین. جه مشید ده لّی باوکی ده توانی ئینگلیزی
 به جوانی قسه بکا، ریک وهک زمانی فارسی. ده لّی له ماله وه جاروباره
 به ئینگلیزی قسه یان له گه لّ ده کا و به ته مایه بیان ریته کلاسی تایبه تی.
 ئه وسای باسی گله ییه کانی باوکی ده کا که له م شاره گچکه یه ی سه ر
 سنوو ه یچ که لاسیکی تایبه تی له بواری فیربوونی زمانی خارجیدا لی
 نیه. ئاغای ئه سه دی لای وایه زمانی ئینگلیزی داها تووی جیهانه و بویه
 گرینگه هموو کهس فیری بیت. ئه وسای جه مشید چهند وشه و رسته ی
 ئینگلیزی ده لّی: هاو ئاریو، ئایم فاین، هه پی، پیکچیر و چهندانی ترا!
 من واقم و پرده مینئ. خواجه ئه م زمانه چهند سهیره و له هه مان کاتدا
 چهند خۆش دیته گویم. له م کاتهدا دایکی جه مشید دیته ژوو ره وه و ده لّی
 کاتی ئه وه یه پرۆمه وه! جه مشید له دایکی ده پارپته وه، به لّام دایکی
 مکوره. من له کاتیکدا خه ریکه پیلاره که تانییه چلکن و کۆنه کانم
 له پیده کهم، هه سستیکی زۆر ناخۆش دامده گری. له خۆوه دلّم پرده بی. که
 بیر له باوکم و له چاویلکه که ی و دووچه رخه که ی ده که مه وه ئه وه نده
 دلّم ته نگ ده بی له وانیه شیّت بم. چه زده کهم خیرا برۆم و خۆم به تاقی
 ته نیا له ناو ریگا و له ناو کۆلانه کاندای بیبمه وه. له م کاتهدا جه مشید
 ده لّی راستی شتیکی ترم هه یه فریانه که وتم پیشانت بدهم، بو جار یکی
 تر. من که ناتوانم له چاوه کانی پروانم، که میک راده وه ستم. نازانم بو،

ته نیا ئەوەندە که رادەووستم. وەک بۆی دەمەوی ئەوەندە تر بە جیهانی ئەوان سەرسام بۆم. جەمشید دەلی زۆرباشە پیت دەلیم، جارەکی تر 'دەیری' ت پێشان دەم. دەیری خۆم. من که ئەوەندە تر وپوکاس دەبەم، خیرا وەدەر دەکەوم و خۆم دەگەیهنمە کۆلانەکانی ئەو بەری شەقام که لە دوای چەند راستە و چەند پێچ و پلوچ دەمگەیهننەو مالهەو. هەناسەم قورسە. قاچەکانم لەگەڵم نایەن. رادەووستم و پال بە دیواریکەو دەم. بەخۆشییەو کۆلان چۆلە. دەمەو ئیوارەیه. ئەو کۆلانانە و بەرووی خانە سازمانیەکاندا دەکرینەو، زۆر قەرەبالغ نین. سەیرە. وەک بۆی حال و هەوای ئەوئیش ئیرە بەجۆریک داگیر کردبۆ. قوایی گریانەکه سەردەکەوی. لە قورگمەو تیدەپەڕی و دەگاتە لیوکانم و لەوئو بۆ دەرەو. بە بیدەنگی دەگریم و بە پشته دەستەکانم کلەو گەرمەکانی زستانی دەرروون دەسپرمەو. نیگاکانم لێن، هیچ شوینیک بە جوانی نابینن. پێویستیش نیە بیانبینم. من دەبی بۆ دەررونی خۆم بگەریمەو. که لیمە دەیری لە میشکما دیت و دەچی. رقم لە خۆمە که ماناکە نازانم. رقم لە خۆمە که مانای هەموو ئەو وشە و رستانە تر و جەمشید گوتنی نازانم. هەلدەتروشکیم و پال بە دیوارەکەو دەم. ژیان چەند بی بەزەییە. باشە ئاغای ئەسەدی بۆ رووی لە شاریکی دوور و نەگبەت و پەریووتی وەک ئەم شارە ئیمە کردوو؟ بۆ هاتوو و دەیهوی چی بکا؟ باوەگەرە جاری وایە لە کاتی سەیرکردنی فیلمەکانی ناو تەلەفزیۆنە رەش و سپییەکه، ئاماژە بە کاراکتیرەکان دەکا و دەلی ئەوانە لە ولاتی کافرستان دەژین. پوورم لای لیدەکاتەو و دەلی بۆ کافر! ئەوانیش

دینیان ههیه، تهنیا ئەوەندەیه موسوڵمان نین. باوەگەورە دەلی جگە لە ئیسلام هەموو ئەوانی تر کافرن. پوورم دەلی ئەیەرۆ موسایی و ئەرمەنیش کافرن! ئەم قسانە چییە ئەیکە ی بابە گیان؟! باوەگەورە وەلام ناداتەو، بەلام هەموو کەس دەزانێ تهنیا قسە قسە خۆیەتی و بەس. خۆی گوتەنی خەلکی بی ئەقل زۆر نادوینێ. لەبەر خۆمەو بە خۆم دەلیم کەواتە ئاغای ئەسەدی هەموو ئەو وڵاتانە چوو وە من لە فیلمەکاندا دەیانبینم، ئای خوایە گیان خۆزگەم بە خۆی! ئەوسا دەگەریمەو سەر کۆلانەکە، ئەو شوینە ی و بەسەر خانە سازمانییەکاندا دەروانی و، لە دوورەو لە ریزی ریک و پیکیان دەروانم کە لە ئیستاو گۆپی ژوورەکان و دالانەکانیان هەلکردوو. ئەوەندە دوور دینە بەر چاوم، نەبیتەو. بەخۆم دەلیم بەراستی من لەوێ بووم، ... ها، بەراستی تهنیا چەند دەقیقەیک لەو پێش ئەو من بووم لەو درگایەو هاتمەدەر!؟

ئەو ئیوارەیه درەنگ دەگەمەو مالهو. دایکم دەبۆلینێ. دەلیم خەریکی کایەکردن بووم. ئەوسا بەپەلە دەچم و لەبەر شیرێ ئاوی حەوشەکە دەموچاو هەلماسیو کەم دەشۆم. دەروونم هەروا گەرمە و هەست بە بێهوودەییەکی سەیردەکەم. هەر کە قومیک لە ئاوکە دەخۆمەو، هەستدەکەم کەمیک باشتر دەبم. فینکایی ئیوارەیانێ درەنگی حەوشە و ئەو سیبەرانی و وا کەم کەم بەسەر دیوارەکاندا دادەگەرینە خوارەو و پەل بۆ سووچ و شوینەکانی تر دەهاوین، سەرنجم دەقۆزنەو. لەگەڵ ئەوێ ئارامی دەبەخشن، بەلام ئەوەندە تر دللم تەنگ دەکن. وینە جوان و سەیروسەمەرەکانی ئاغای ئەسەدیم هەر لەبەر چاودان. بیگومان

ئەوئەندەى ئەماوئە جەمشیدیش سەفەر بکا بۆ ئەو شوینانە. ئاخ، جیھانى هەندئى کەس چەند خیرا دەبى بە شتى ئەفسانەیی. لەم بیرانەدام کە باوکم بە پاسکیلەکەى بە کۆلییەوئە خو بە حەوشەکەدا دەکا. هەناسەپرکییەتى و ئارەقى لیخوړین و هەلگرتنى دووچەر خە، بن بال و ناویشت و تەویلی خوساندووئە. هەر کە پاسکیلەکە دادەنئى، دەلى ها ئەو چى ئەکەى؟ لە باوکم وردەبمەوئە. دەلىم بابە تو تا ئیستا بۆ کوئ سەفەرت کردووئە. باوکم دەستبەجئى باسى سەفەرەکەى تەوریزم بۆ دەکاتەوئە. وەک بلیى یەکەم جارە باسى دەکا! دەلىم نا، مەبەستم شوینى ترە. بیدەنگ دەبى. عەینەکەکەى دەردینئى و دەیخاتە بەر ئاوئەکە. بیلبلەى چاوەکانى هەتا بە دۆخى بئ عەینەکى عادەت دەگرن، پئیدەچئى؛ بۆیە نیگاکانى باوکم جۆرە یەکن. گوناھتر لە هەمیشە. دەلى رۆلە بۆ بەم ئیوارە درەنگانە بیری سەفەر کەوتوویتەوئە؟ من لە چاوە خەمبارەکانى باوکم دەپوانم و، دەلىم هیچ هەر و! باوکم چاویلەکەکەى دەکاتەوئە چاوى و پشتم تیدەکا و دەپوا. لە دوواى، بۆنى چاى و سەماوئە جیدەمئى، ... رەنگە بۆنى گسک و تایتا و ئەو پەرۆیانەى وا شووشەکانى قوتابخانەیان پئ خاویندەکاتەوئە.

مامە جوینفرۆش بریاری داوئە بچئى بۆ حەج. دەلى هەموو موسوئلمانیک لەسەریەتى بچئى. بەتایبەت دەبى بۆ رەجمى شەیتان رووبکاتە مەککە. کە دەگەر پیتەوئە دونیایەک دیارى لەگەل خۆى دینیتەوئە، هەرودەها وەک هەموو حاجییەکى تر جامانەى حەج کە زەردیكى ئالتوونى بە پەلەپەلەى رەشەوئە یە لەسەردەکا و ئیستا پئى دەلئىن حاجى. لای منیش ناوئەکەى بووئە بە حاجى مامە. بۆ خۆى ئەمەى پئ خۆشە و دەلى

نه خه له تابی پیم بلئی مامه حاجی! منیش وه عدی دده می. حاجی مامه نایه وی پیرتر بنوئینی. ده لی مامه حاجی به پیاوی پیر ده لئین. ئەگه رچی حاجی مامه کراسیکی جوانی له حه جه وه بۆ من هیناوه، به لام من هینشتا لام وانیه چوونه حه ج، یا خود سه فه ر بۆ مه ککه و مه دینه زۆر موهم بیت. ئەم سه فه ره هه یچ له منا ناجوولئینی. حاجی مامه له گه ل ئە وه ی مانگیکی پیچووه و ئە ویش وه ک ئاغای ئە سه دی ویننه ی جوراوجۆری هیناوه ته وه، به تایبه ت وینه به ناوبانگه که ی بن ئە و کێ وه ی غاری حه رای لئی، به لام سه رنجی من راناکیشن. حاجی مامه نه زمان فیرووه و نه ته نانه ت ته رکی جوینه کانیشی کردووه. وه ک بۆ خۆی ده لی ئیستا له جارن دلنیا تره که خوای گه وره ده مپیسیه که ی ده به خشی! ده لی تا نه چی بۆ حه ج له راستیدا هه ست به بوونی خودا ناکه ی. ئە و پیی وایه خوای گه وره له له وی له مه ککه و مه دینه ده ژی، نه ک له م به گوته ی خۆی له م کاولستانه ی ئیمه.

جاریکیان به خۆ فشکردنه وه به جه مشیدم گوت مام چووه بۆ خاریج، بۆ سه فه ر. گوتم چووه بۆ حه ج. جه مشیدیش زۆر به هیندی وه رنه گرت. گوتم به ته یاره چووه. وینه یه کی ته یاره خانه که یشی هه یه. دیسان بیسوود بوو. به خۆم ده لیم گه ر لای من موهم نه بی، لای ئە و ئیتر هه ر هه یچ. باشه نه ده کرا حاجی مامه بچی بۆ پاریس؟ رۆژیکی تر جه مشید ده لی ئاغای ئە سه دی گوتوویه تی حه ج بۆ موسولمانان زۆر باشه، به لام شوینیک نیه بۆ ئە وه ی بچی و لئی بخوینی و فیزی زمانی خاریجی بیت، گوتوویه تی عه ره بی زمانیکی وه ها نیه که خه می فیروونه که ی بخۆی.

باشه ئەم کەس و کارەمی من بۆ ئەوەندە گەمژەن؟! حاجی مامە، بوو بە حاجی کەچی! دایکم دەلی رۆلە بەدنیاییەووە خۆی گەورە لە بەهەشت جیگای بۆ دەکاتەووە. شوینی بەهەشتی بەرینە، خۆزگەم بەخۆی! ئەوسا من حاجی مامەم دیتەبەرچاو کە لە بەهەشت خەریکی بەنناییە. لەویش جوین بە کاسەکیشەکانی دەدا و زوو زوو ناوگەلی دەخورینی و چاو لەو فریشتانە دادەگری کە لە تەنیشت رووباری شەرابدا، تەنیا پەنجا میتریک واوەتر، خەریکی سازکردنی بەزمی ئیوارەن. کەواتە حاجی مامە چوو بۆ سەفەر بۆ ئەووی دوواتر بچی بۆ بەهەشت. پوورم قاقاپێدەکەنی و دەلی مەگەر بەهەشت شوینی کەرەپیاو!

من نازانم. بەراستی سەرم دیشی. بەلام سەرەرای هەموو شتیک لە یەک شت دانیام. ئەویش ئەوەیکە گەر گەورە بووم و سەفەرم کرد ناچم بۆ حج، بەلکو دەچم بۆ ئەو شوینانەی ئاغای ئەسەدی چوو. ئەو شوینەی وا خەلکەکەمی دەلین ئای سپیک ئینگلیش، نەک ئەنا ئەتەس ئەلەرەببیه! دیارە گەر مەلای مزگەوت عەرەببیهکەمی باش بیت و بەجوانی تەرجمەمی کردبیتەووە بۆم.

رۆببیسۆن کروز بە باوکی دەلی نامەوی بخوینم و بچم بە وەکیل، دەمەوی بچم بۆ دەریا، ... دەمەوی سەفەربکەم. باوکی کە لەو پێش دوو کۆری لەدەستدەو (یەکیان لە شەردا کۆژراوە و ئەوی تریان ونبوو)، لە ترسانا دەلی رۆلەگیان دەزانی گەر مالهووە جی بیلی، ئەو ئارامی و دنیاییەمی وا لێرە هەتە لەدەستی دەدی. بەلام رۆببیسۆن سەرەپای ئەووی دەزانی دەریا خەتەرە و گەر بخوینی دەپشکووی و

دەتوانی داھاتووێھەکی باش بۆ خۆی مسۆگەربکات، کەچی سەفەر
 ھەلەدەبژێری. باوکی دەگری، بەلام دادی نادا.

ئەم رێستانە دەخوینمەووە و منیش دلم پێدەبە. دلم پێدەبە بۆ باوکی و
 لە ھەمان کاتدا وەرە رۆبێنسۆن سەرنج دەقۆزیتەووە. بێر لەو
 دەکەمەووە ژیانی ناو مال چەند خیرا دەتوانی کۆتایی پێ بیت. ساللەکان
 چەند خیرا دەتوانن تێپەڕن و رابردوو تەنانت زیاتر لەوھی بیروی
 لێدەکەینەووە لیمان دووربکەوێتەووە. وەھا کە لە قۆناختیدا ھەست بکەین
 ھیچ مانایەکی نامیانی. بەلام بەخۆشییەووە من زۆرم بەبەرەووە ماوە.
 کتیبەکە بەئارامی دینمە خوارەووە، وەھا نیگاکانم بتوانن ئاودیوی بن و،
 لە باوکم دەروانم؛... لەوێووە بۆ دایکم و مندالەکان و باوگەورە و
 پوورم. دیسانەووە دەچمەووە سەر باوکم. بلێی رۆژیک ئەویش وەک باوکی
 رۆبێنسۆن بۆ کۆرەکەمی بگری؟ بێر دەکەمەووە دەریا لە کوێیە؟ دەزانم
 دەریا یەكجار دوورە و ئیمە لەم شارە خاوەن ھیچ چەشنە قەراخێک
 نین. کەواتە گەر من رۆژیک سەفەربکەم، بەچی بیکەم،... چۆن چۆنی
 لە نیشتمان دووربکەومەووە؟ ھەلبەت راوەستە، بەراستی پێویست دەکا
 منیش بپۆم؟ لە کتیبەکەدا نەنوسراوە رۆبێنسۆن بۆچی حەزی لە
 خویندن نیە و بۆچی دەیەوئ بچی بۆ سەفەر؟ ئەو ھەر ئەوئندە دەزانئ
 کە خاوەن وەھا حەزیکە! ھەول دەم بۆ خۆم ھۆکارەکی پەیدا بکەم.
 رەنگە ھی ئەووە بیت ئەویش دەیەوئ وەک دوو براکەمی تری بەگەنجیەتی
 سەری خۆی ھەلبگری و بروات. رەنگە دەیەوئ بەم شیوێیە سۆزی دایک
 و باوکی بۆ خۆی بقۆزیتەووە، ئاخر ئەو بینیبووی چلۆن بۆ کۆرەکانیان
 پەرۆشن (مەراقی خۆشەوێستی). رەنگە دەنگیک لە دەروونەووە پێی دەلی

ئەمە چارەنوووسی بنەمالەكەى ئیوہیە و تۆیش وەك یەككە لەوان دەبى
قبولى بكەى. یاخود ئەو وەك سێهەم كورى بنەمالە دەیهەوى ئەو
بەسەلمىنى كە راستە دوو كەسیان تیاچوو، بەلام سێهەم كەس دەتوانى
سەرکەوى. ئا، رۆبىنسۆن دەیهوى بە سەر مەرگدا سەرکەوى و
بىبەزىنى. ئەو ژیانە لە چاوەکانیدا وەك بوركان دەمى کردوووتەو و
گردەهاوى. مرۆف جارى وایە بۆ ئەوئەوى خۆى بەسەلمىنى دەبى بروت.
سەفەر باشتىرین رىگایە.

ئەوسا شەپۆلە كۆئاساكان دین. ئەو شەپۆلانەى بەئاسانى پاپۆرەكان
قوتدەدەن و دەیانخۆن. كاپىتان لە كابىنەكەیدا چاوەكانى دەقونجىنى
و، دۆعادەكا. رۆبىنسۆن ترسى مەرگى لى نىشتوو، بەلام پەشیمان
نیه. لەگەل رستەكان دەروونم زیاتر هەلدەچى. وەها كە رقم لە باوكە
ترسنۆك و گرینۆكەكان دەبیتەو. لام ژيان دەبیتە بەرنگاربوونەو و
رووبەرووبوونەوى رووداوەكان و نەهامەتییەكان، تىپەرىنىكى ئازایانە
و لەخۆبوردووانە بە ناویاندا. هەرچى دەبى با بى! چاوەكانم
دەقونجىم و سەرم بە كتیبەكەو دەنىم. دەستەكانم لە سەر هەر دوو
ئەژنۆكەم دەلەرزىن. جەستەم وەها دەئاسى كە هەستەكەم لە
ژوورەكەدا جىم نابیتەو. ئىستا ئىتر رقم لە باوكم و لە دایكم و لە
هەموو ئەوانەى و لە ژوورەكەدان. تەنانەت پوورىشم. لام سەیرە ئەو
ئەم كتیبانەى خویندبیتەو و كەچى بەردەوام لەم خانوو و لەم
ژوورەدا دانىشتوو و دەلىی نە باى دیو و نە بۆران. چۆن شتى وا
دەبى! ئەى كوا كۆل و كفى خۆهاویشتنە دەست شەپۆلە توورەكان؟

کتوپر دایکم دهنگم دها "ئەری رۆلە ئەو خەریکی چیت؟" لەگەڵ ئەو هی ناوم ناھێنی، بەلام دەستبەجی دەزانم لەگەڵ منیەتی. زوو سەرم لەسەر کتیبەکه هەلەگرمەو و بەپەلە لێی دەروانم. نیگاکانی خەمین و لە هەمان کاتدا میهرەبانن. وەك هەمیشە. حەزەكەم پێی بلیم رۆژیک لە رۆژەكان منیش دەپۆم، حەزەكەم بلیم هاكا منیش وەك ئەو بالندانە هی وا بەرزبەرز بە ئاسمانەو هەلەدەفرن، منیش بفرم. بەلام هیچ نالییم. تەنیا لێی دەروانم. دایکم پركیشی لێناكا و لە تەلەفزیۆنەكە دەروانیتەو كە لەسەر هەوالەكانە. ئوتوبووسیک لە ریی تاران خۆی كیشاو بە تریلیه كدا و سووتاو. كەس دەرنەچوو. دلنیا م ئیستا هەر هەموو ئەندامانی بنەمالە خۆشحالن كە ناتوانن سەفەربكەن، یاخود نەیانئوانیوو سەفەربكەن. ئەیچۆن، سەفەر ئەمەیشی بە شویتەو هیە! مرقە بەختەو هەركان چەند ئاسان دەتوانن ببن بە هەر بەدبەختەكان. دیارە گەر لە دوای مردن بەدبەختی مانای ماب. دایکم هەناسەیه کی قوول هەلەدەكیشی و باوكم عەینەكە کی ریک و پیکتر دەكا. وەك بلیی دەیهوی لەناو ترۆمبیلە بەغەلۆزبوو كەدا كە لە دوورەو فیلمی لینگیراوه، تەرمەكان بدۆزیتەو. لانیكەم تەرمیک. لەناكاو بە دەنگی بەرز و بەپەلە لە كاتیکدا بە قامك ئاماژە بە تەلەفزیۆنەكە دەكا دەلی منیش سواری ئەمانە بووم، ئەیچۆن منیش سواریان بووم! جەماعەت لێی دەروانم. باوكم كە هیچ سۆزیک لە نیگایاندا بەدی ناکا، دەستبەجی لە هەوالەكە سەرلەنووی وردەبیتەو. چل و ئەوئەندە كەس تیاجوون. ئوتوبووسەكە لە باشوورەو بەرەو پایتەخت دەپۆیشت. بیردەكەمەو بیگومان لە ئاوداخكان باشتەر لەو هی لە ئاگردا

بسووتیی. گەر دەریا نەبایە رەنگە رۆبینسۆن ملی پێوە نەدەنا. شینایی ئاو و راخوشان لەسەری لە کاتێکدا هیچ کەسی تر دراوسێت نیه، تەمبکی تری هەیه. لەناو ئاو جەستەت بە ساخی دەمرئ.

بەپەلە لاپەرەکان یەک لەدوای یەک هەڵدەدەمەوه. وینە رەش و سپیەکان چەند سەرنجراکێشن. لە زۆربەیاندا رۆبینسۆن دەبینم. پیاویکی ریشن کە ناسرەوئ. لەگەڵ رەشپێستییکی ئەفریقایی، بەناوی جومعه. پێکەنینم بە ناوەکە ی دیت. جومعه کورپییکی زیرەکە و شیاوی ناویکی باشتەر. بەرای من حاجی مامە شیاوی ئەم ناوەیه. تەعتیلە، ریک دەرابەکە ی داداوەتەوه! دلنیام گەر ریی بکەوێتە شوینیکی وەک ئەو دوورگەیه، هەر یەکەم رۆژ تیا دەچئ. ئاخر خۆ ژیان بە جویین پیکنایهت. کتیبەکە دەبەستم و دەیخەمە سەر تاقچەکە،... دەپۆمە حەوشە. ئەستێرەکان بە حەوت تەبەقی ئاسمانەوه تروکە تروکیانە. جاری وایە ئەستێرەیهکی ئاگرین رادەخووشئ. ئاسمان چەند لە دەریا دەکا. مەلەوانەکان ئەوەندە ی ئاویتە ی ئاسمانن ئاویتە ی زەوی نین. چیرۆکەکە ی رۆبینسۆنیش ئەمە دەلئ. ئەو ئاسمانە ی وەک دەریا هەمیشە وەک خۆیهتی. رەنگە تەنیا لەبەر ئەوم ی مرۆف دەستی ناگاتئ.

من پێم وایە هەموو کەس دەبی تەنیا ی خۆی لەگەڵ ئاسمان تاقی بکاتەوه،... لە سووچیکدا لە حەوشەکەیاندا لە شەویکی درەنگانی هاویندا. لە مالتیکی دراوسێمانەوه دەنگی توورەبوون و بۆلەبۆلی پیاویک دیت. روون نیه چی دەلئ. لە شوینیکی ترەوه دەنگی گریانی مندال دیت. لەوه ناچ بەم زووانە مل بدات. شەو حەزی بە خنکاندن ی دەنگە. حەزی ئەوه خەریکە زالدەبی. وەک هەمیشە.

له دوواوه کهسیک لیم نزیك دهکه ویتته وه. لادهکه مه وه. پوورمه. له ته نیشتمدا داده نیشی. ناپرسی بو لیرهم. وهک بلئی ده زانی. له دووای ماوهیهک بیدهنگی دهلی "دهستم نه گرتی و نه مبردی بو کتیبخانه بو ئه وهی لاکه وته و ته ریک بیت!" جوابی ناده مه وه. له بیرم دیت به جوانی له مه بهسته کی نه گه یستم. ته نیا له وه دلنیا بووم که ئه دانیشته نی من کاریکی باش نیه. به رده وام بوو "ئه زانم کاتیک له کتیبه کانا به ره به ره رسته کان له وینه کان زیاتر ئه بن، دنیا ئه بی به شتیکی تر؛ به لام کوری باش له بیرت بیت روژیک دیت ئیتر هیچ وینه یهک له کتیبه کانا نیه و ته نیا که لیمه و که لیمه... رسته و رسته یه، وهک شاره میرووله به شوین یه کتره رائه کهن!"

راستی ئه و کات چی رووده دات؟ ساله کان دیسان تیده پهن و وه لامیک نیه. رهنگه ته نیا ئه وه ندهی که نیگا ده بی به شویناندا راکا و بهس. با راکهن! ئاغای ئه سه دی ده لی "کهس ناتوانی له دهستی ئیمه راکا،... کهس!" راسته کا به رینایی نیشتمان سنوورداره. به ترؤمبیل به چه ند روژ سه ره و خوار و سه ره و ژووری ده که ی. رهنگه رو بینه سو ن هه ره له به ره ئه مه بوو له نیشتمان خوی قوتار کرد. گه یشته ئه و شوینه ی وا ئاغای ئه سه دی دهستی پیراناگا. ژیان به سه بریدن له گه ل مرؤق خوره کان باشتره هه تا له گه ل باوکی جه مشید. من له دووای سالانی سالیس ئه مه به ئه سپایی له دلی خؤمدا ده لیمه وه. سه ره پای بارستایی ئه و مه و دایه ی که پری بیده نگیه مو له نیوان من و ئاسماندایه، ئه ستیره کانیش ئه مه نابیستن. دلخؤشم.

دایکم جیگان رادهخا. و باوکم بیجامهکهی دهکاته بهری. رانه تووکنهکهی سه رنجم راده کیشی. قیزم دیته وه. بیجامه که قوماشیکی لووسی رنگ خۆله میثییه. باوکم میسه میثیه تی. ئەمه نیشانهی ئەوهیه خەوی دئ و تاقه تی هیچی نه ماوه. ئەوهی من ده بیبیم بپواناکه م روژیک له روژان گهر کورپه کهی بیهوی وهک رو بینه سۆن کروز ماله وه به جی بیلی، ئەهلی خه مخواردن و گریان بیت.

رهنگه هه له ییش بم. کئ چوو زانی. به رای من زۆر شت پیوه ندی به کاته وه هه یه.

دریژهی هه یه...

باوه گه وه روژی سی شه ممه کاتیک له بازار ده گه پیته وه بۆ ماله وه، یه کجار توورپه یه. ههر له ده رگا که ئەم دیو که وت، نه پراندی ئەوه بۆ ده رگای ده ره وه کراوه یه! له هه وشه ییش نه پراندی بۆچی به رده نوێژه کهی پیسه. دایکم که خه ریکی جله سۆردن بوو، شه که ت و ماندوو سه ری هه لپری، به پشته مه چه کی ئەو بسته که زیه ی له ژیر له چکه که یه وه هاتبووه ناوچاوانی لایدا و گوتی ئەیه رۆ جا کئ چوو ته سه ری؟ باوه گه وه نه پراندی ئاگات له توحسانه نیه! دایکم چیتر لی نه گوت. ده یزانی بیسووده. راستیه کهی ئەوه بوو به رده نوێژه که بیس نه بوو، چونکه کهس نه یده وێرا بجیته سه ری. نه ک ته نیا له بهر ئەوه ی باوه گه وه گهر بیزانیانه یه کجار توورپه ده بوو، به لکو له بهر ئەوه ی وا چوو بووه میثیکی منداله کانیشه وه که گوناحیان ده گا و خوی گه وه ره ده یانخاته جه هه نه مه وه. منداله کان جاری وابوو به ترس و له رز لی

نزیکه ده که وتنه وه و به دلّه راوکییه کی سهیره وه لیان دهروانی. ئەوان ته نانه ت نهیشیانده و پرا دهستی لیبدن.

باشه باوه گه وه ئەمڕۆ بۆ یه کجار وها تووره بوو؟ ئاگام لی بوو نوژی عه سری کرد و له دووای ئەوهی که میک سه رنجی باخچه که ی دا، چوو ژوو ره وه. بۆنی نوژی و تووره یی له حه وشه ئالابوو.

شه و له کاتی ناخواردن به بی هیچ ئاماده کارییه ک کتوپر گوتی ره حمان ئەیه وی ژن بیتی! هه موومان له باوه گه وه ره مان رووانی. باوکم پاش ماوه یه ک گوتی ژن! ژنی چی، ئەی مه گه ر ژنی نیه؟ باوه گه وه ئیتر جوانی نه داوه. باوکم له دایکم و له پوورم و له من که میک راما و ئەوجا دهستی کرده وه به پارووگرتن. نیگای له سه ر سفره که چه قیوو.

ره حمان هه مان مامه جوینفرۆش بوو. سالانی دوواتر زانیم باوه گه وه به ژنه یانی کوره که ی برینی کۆنی کولابوو وه. ئەو له بهر ئەوه تووره بوو کوره کانی نه ک ته نیا گوئیان نه ده دایه و ژنیان بۆ نه ده هیتا، به لکو خه ریک بوو فیژی ئەوه هیش ده بوون هاوسه ره کانیان بکه ن به دوو! جا هه ر ئەوه نده هیش براگه وه ره جی شکاند، ئیتر ریگاگرتن به وانی تر مه حال بوو. باوه گه وه به تابه ت له کوره گه وه که ی تووره بوو، له بهر ئەوه ی پی و ابوو هه م وه زعی له وانی تر باشتره و هه م وه ک کوری گه وه ده بووایه زیاتر مشووری باوکی بخوا. به لام له وه نه ده چوو مامه جوینفرۆش هه ر بیر و خه یالیشی به لای باوکیدا برۆیشتایه. باوه گه وه ئەو شه وه زوو له سه ر سفره که کشایه وه و خێرا داوای چایی کرد. ئەو شه وه ته نانه ت حال و هه وای سه یرکردنی ته له فزیۆنیشی نه بوو. ته وای شه و له په نجه ره تاریکه که ی رووانی و له داغیه که ی سه یردا بوو.

به لام هیئانی ژنی دووهه میس ئەوهنده ئاسان نهدههاته بهرچاو. ماموژن ئەوهنده ژنیکی مهزلوم و گوئ له مست نهبوو مامه بتوانی به که یفی خوی بکا. ئەو ژنیکی یه کجار باوه په خو و چاونه ترس بوو. هه موو ژنانی گه په ک حسینیان لیده برد و مامه به بی پرسى ئەو دهستی به ئاودا نه ده کرد. چی بوو ئاوه ها خه یالی ژنی دووهه م له که له ی دابوو و زاتی ئەوهی کردبوو بیدرکینى، له لای زور کهس هه ر یه کجار سه یربوو. هه ندی گوتیان ئاشق بووه، هه ندیکی تر گوتیان ژنه که ی ماوه یه کی زوره له گه لیا ناخه وی و هه نیکی دیکه گوتیان ژنه که ی به تووش نه خو شیه وه بووه. به پای من نه ژنه که ی نه خو ش بوو و نه ئەوهی له گه ل مامه نه ده خه وت، راستیه که ی ئەوه بوو مامه جوینفرۆش ئاشق ببوو. روژیک که به سه ر چۆبه سه ته کانه وه ده بی و به سه ر خانویه کی دراوسیدا ده روانی، له کاتیکدا له بهر خۆیه وه گۆرانی ده لی و داوای له ته ئاجوو ر ده کا، له هه وشه ی ماله که دا چاوی به ژنیکی تیکسمراوی چوارشانه و گوشتن ده که وی که له بهر شیرى ئاوکه دا خه ریکی شو ردى قاپ و قاچاخه. ژنه که به ده م مامه وه پیده که نی و ناز و غه مزه یه کی سه یری بو هه لده پێژى. مامه ئیتر ئاگای له خوی نامینى و خه یالی ژنه له گه ل خوی ده یبا. وه ک ده گێر نه وه ئەو روژه له وانه بووه چه ند جاریک له داربه سه ته که بکه ویتته خواره وه که ته نیا خوای گه و ره به ره م و شه فه قه تی خوی فریای ده که وی. مامه دوواتر پرس و جو ده کا و ده بینى ئەو ژنه که ناوی 'سه لمى' یه، بیوه ژنه و ته نیا دوو مانگ لای می رده که ی بووه و دوواتر زور خیرا ته لاقى وه رگرتوو. له بهر خۆیه وه گو تبووی "هه ی عه مر ت نه مینى گرگنى مل کریشاوی!" ئیتر له و روژه وه

مامه جوینفروۆش حال و ههواى جارانى نامینى و دالغیههكى سهیر دهبی به میوانى. وهك دالغهكانى باوهگهوره.

پوورم دهلى، رۆله كاكم له دوواى ئهوهى 'حهبی'ی هینا، جوینفروۆشى لیدهرجووا! منیش لام وایه ئهوه به جوین كوۆ و كفى دهروونى خۆى دادهمرکینیتتهوه. ئهوهى لهگهۆ ژنهكهى پىی ناکرئ بهسهر شاگردهکانیدا دهیهئینى. یاخود پشتهمله بهم و ئهوه دهپرژئ. پوورم لای وایه كاکى زۆر خویرى و ترسنۆكه. دهلى پیاو چۆن دهبی ئاوا زهلیلى دهستی ژنى بیت و دوواتر به مندالى ژیردهستی خۆى بیرپژیتتهوه! بیردهكهمهوه داخۆ زۆربهمان وهه نین؟ جا ههر كامهمان و بهشیاوزیک. رقهكانى دهرهوه سهرچاوهکانیان لهم راستیدا له مالهوهوه دهستییدهکهن. مامه جوینفروۆش سهههتا بۆ دلنیایی زیاتر دهچى و له مهلاى مزگهوت دهپرسی. دیاره دهیزانى به گویرهى شههه مافى ئهوهى ههیه ههتا چوار ژن بینى، بهلام پرسه گورگانهیهكیش خراب نهبوو. مهلا كه پیاویكى تهمن ههگهراوهى ناوچاوتال و گرگن بوو، دهلى دهتوانى، بهلام بهوه مههههه رهزای ژنى یهكههه لهسههه بهی و جگه لهمه مامم دهبی بتوانى ژنى دووههه بهخووبكا و عادلانه ههلسوكهوت لهگهۆ ههردووکیان بكا. تهنانهت مامم باسى ئهوههیشى کردبوو كه حهبی پیايا راناگا و شهوانه یهكجار بهی مهیلی نیشاندهدا. مهلا بهمه تووره دهبی و دهلى "كهواته به تهواوى مافى خۆته، ... له سهههههه!" بهلام كیشه لهوهدایه كه له نیوان ماف و ههبوونى مافدا یهكجار جیاوازی ههیه. ههر ئهوه شهوه كاتیک له مالهوه لای ژنهكهى باسى دهكا و تهنانهت ئاماژه به قسهكانى مهلاى گههههههه دهكا، حهبی ئاگریك دهئیتتهوه نهبیتهوه. ئهوه شهوه مامه

جوینفرۆش له مالى مامه وردهواله دهخهوى و لهبەر ئهوهى زات ناکا بپرواتهوه شهش شهوى دوواتریشى له مزگهوت دهنوى (دیاره به ئیزنى مهلا).

له رۆژى دووهه مى ئاوارهى مامه دا دهبیت که باوهگهوره ههواله که بهپیکهوت له مامه وردهواله له بازار دهبیستی. له رۆژى چوارهى ئاوارهى مامه جوینفرۆشدا دهبی که باوکم دهگا بهو رایهى کاکى گووى پیدهخوری و به سهershۆرى دهگهپیتهوه بۆ مالهوه و وهزعیشى لهوهى که ههیه خراپتر دهبی. بهلام پوورم لای وایه ئاشقى دهردیكى خراپه و ئهوهنده ئاسان مروقهکان بهرنادا. جا لهبەر ئهمه شهپ و ئاژاوهکه بهردهوام دهبی.

باوهگهوره ئهگهچى ههچ نادرکینى و بهردهوام له پهنجهره تاریکهکان دهروانى و خهیاڵ دهبیاتهوه، بهلام لای وانهبوو دونیا یهکجار ئهوهنده ناعادلانهیه وهها که کور ههتا ههتایه ئاگای له باوک نهبی و تهنیا به کهیفى خۆى بکا. لهبەر ئهمه رۆژیک بریارى دا، دیاره له دوای سالانى سال، ههستى بچى سواری جیه ترنهکانى گهپهکی خواروو بیت و بۆ سهردان بچیتهوه بۆ ئهوه گوندهى وا لهمیژ بوو سهردانى نهکردبوو. وهک دهلین لهوى کاتیک باوهشى به هاوپرتهیهکی دیرینى خۆیدا کردبوو ئهوهنده گریابوو که ئهوهیشى خستبووه گریان. ههلبهت باوهگهوره قهت عادهتى به گێرانهوهى بیرهوهرییهکان نهبوو، من که به حهياتم ههچم لى نهبیست، بهلام لهو سهفه رهیدا کتوپر یادهکان وهها گهراپوونهوه که جگه له گێرانهوهیان ههچ چارهیهکی تری نامینى. وهها که خهلك خواخوایان دهبی زوو بگهپیتهوهو وازیان لى بینى.

سه‌رئه‌نجام، مامه، سه‌لمیی بۆ نه‌هات. دووای ماوه‌یه‌ک به سه‌رشۆری گه‌راه‌یه‌وه بۆ ناو مال و مندالی خۆی و، سه‌ره‌له‌نوخی له ناو جیگا‌که‌یدا قن له ژنه‌که‌ی خه‌وته‌وه. به‌لام به‌وه ئه‌نجامه گه‌یشت ئاشقی و دل‌داری فری به ته‌مه‌نه‌وه نیه، ئه‌وه‌نده‌ی فری به ریکه‌وت و به بینینی ئه‌وه که سه‌وه هه‌یه وا ده‌بی بیبینی! له‌وه به‌دووا مامه جوینفرۆش هه‌ولیده‌دا به‌سه‌ر داربه‌سته‌کانه‌وه له هه‌وشی مالان نه‌روانی و ته‌نیا سه‌رنجی له سه‌ر قور و خشت و به‌رده‌سته قونده‌ره‌کانی (وه‌ک خۆی ده‌لی) بیت. سه‌لمی‌ش که یه‌کجار هه‌زی ده‌کرد شوو به مامه بکات، سه‌رئه‌نجام له دووای شه‌ش مانگ، نا‌هومی‌د له غیره‌تی مامه، شووی به پیاویکی بیگانه‌ی خه‌لکی شاران کرد و، به ترۆمبیلیکی شین به بی‌ده‌نگی گواستیان‌ه‌وه. مامه تا شه‌ش مانگ له دووای گواسته‌وه‌ی سه‌لمی، زۆربه‌ی کات بیری له جه‌سته‌ی تیکس‌م‌پراو و مه‌مه‌که‌ خه‌ر و په‌ر و گه‌وره‌کانی یاری کوچ‌کردوو ده‌کرده‌وه و، به ئه‌سپایی ده‌گریا.

لای مامه، ئه‌شق دیواریک بوو کتوپر داده‌نرا و به‌لام خشت به‌خشت ویران ده‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه بوو ده‌یزانی خشت به خشت ویران بوونی خانوویش یه‌عنی چی. هه‌بێ‌ش پێی وابوو له دونیادا بی عارتر و چاوچنۆکتر له پیاو، خوای گه‌وره نه‌یخوڵقاندوو و که‌چی زۆر زیره‌کانه ژنیان پێش خستوو.

نیوه‌رۆیه‌ک کاتی‌ک له کتیب‌خانه ده‌گه‌ریمه‌وه، پوورم ده‌لی رۆژیک ده‌گات تۆیش کتیبی رۆمانی ئاشقانه بخوینیته‌وه. ده‌لی ئه‌وه جووره رۆمانانه باس له مروّفه ئاشقه‌کان ده‌که‌ن و سه‌ر به مه‌کته‌بیکن به‌ناوی رۆمانتیسیم. ده‌لیم یه‌عنی ده‌کرێ مامه‌جوینفرۆشیش که‌سایه‌تی ناوی

کتیب بیت؟ دەلی ئەی بۆ نا! دەلی مرۆفەکان ھەر ھەموویان دەتوانن کەسکی ناو کتیبەکان بن. بەلام ھاوکات ئەوەیش گرینگە چۆنیان دەنوینیتەوہ.

کەواتە من نابێ ئەوەندە ئاسان بەلایاندا تێپەرم. بە لای مرۆفەکاندا دەلیم. دلنایام رۆژیک لیۆردبوونەوہکانی باوہگەورە لە پەنجەرە تاریکەکان دەکەم بە کتیبیک، ... دلنایام.

جەمشید خاوەن دەفتەریکە بەناوی 'دەفتەری بیرەوہرییەکان'. باوکی بۆی کرپوہ. شەست پەڕەییە و بەرگەکەیی لە مەقەبایەکی ئەستورە، بە وینەییەکی سوپەرمان بەسەرییەوہ. سوپەرمان بە جل و بەرگە تاییبەتییەکەیی خۆییەوہ، لە کاتیکیدا ھەردوو دەستی کە کران بە مشت خستووہتە سەر کەلەکەکانی، بە نیگا تێژ و وریاکی لیت دەروانی. فەرگیش ناکا لە کوپوہ لێی دەروانی، لە ھەر ھەموویاندا نیگاکی ریک لەسەر تۆیە و لیت دەروانی، ... تەنانەت گەر بیست کەسیش بن.

جەمشید یەكجار حەزی بە دەفتەری بیرەوہرییەکانیەتی. لاپەرە بە لاپەرە ھەلیدەداتەوہ و پیشانم دەدا. پەرەکانیش رەنگاوپرەنگن، بە دێرە شاسەکانی ناویەوہ. ئەوسا نووسینەکان کە جاری وایە کورتن و جاری وایە درێژ، جاری وایە ورد نووسران و جاری وایە درشت خۆیان دەنوینن. دەلیم چی تیا ئەنووسی. دەلی ھەموو شتیک، ... بیرەوہرییەکانم.

ئەوسا خەیاڵم دەروا. بیرەوہری! ھەول دەدەم بزائم من داخۆ بیرەوہریم ھەییە یان نا. بیرەکانم بۆ کۆناکرتینەوہ. دەجمەوہ سەر دەفتەرەکە.

سەردیڤەکان دەخوینمەو "رۆژیک لەگەڵ باوکم"، "دایکم شیرینیەکی خۆش دروستدەکا"، تۆپەلەبازییەکی خۆش"، "ئەمڕۆ لە سەیران بووین" و... . جەمشید چەند خەتی خۆشە، چەند بە جوانی دەنووسی. دەلی باوکم بۆی کرایوم. باوکی گوتووێتی ئەوانەى بیرەوهرییهکانیان دەنووسنەو، زیرەک دەردەچن. گوتووێتی پیاچوونەو بە رۆژانی رابردوو مانای ئەوێه دەزانین سبەیش چۆن چۆنی بژین. من کە زۆر ئەم رستانەم بۆ ناچنەو سەر یەک، بە جەمشید دەلیم داخۆ گرانە؟ جەمشید دەلی نازانم. ئەوسا هەلەدەستی و بەپەلە دەچی لە دایکی دەپرسی. دیتەو. دەلی پێم وابی حەوت تەمەن. حەوت تەمەن! ئەوسا وێنەکان دەبینم کە بە چەسپ بە لاپەرەکانیا لکاندوون. خۆی و بنەمالەکەى و جاروبارە ئەو وێنانەى وا لە رۆژنامەکان و گۆڤارەکان دەریهێنان. دەلیم کەى ئەنووسی. دەلی زۆرتر شەوانە لە ناو جیگا کەمدا پێش ئەوێ خەوم لێبکەوئ.

جەمشید لە ژوورە خەوێکەى تەختی نووستنی هەیه. ئەوان لە سەر عەرز ناخەون. جەمشید خاوەن ژووری تاییبەتى خۆیەتى. پێم سەیرە ناترسی. پێدەکەنى و دەلی بۆ بترسم، من هەمیشە لە ژووری خۆمدا نوستووم. لە مالى ئیمە تەنیا باوێگەرە خاوەن ژووری تاییبەتى خۆیەتى. پووریشم کە لە هەمان ژووری دانیشتنەکەدا دەخەوئ. دایکی من گەر شەوانە هەلەدەستی و مندالەکانى بەسەرئەکاتەو، دلێشى دەتۆقى. جەمشید چرای شەوخەویشى هەیه. تیشکەکەى کاتیک هەلیدەکا، شینە. شینیکی ئەهوەن و کز. چەند ژوورەکە سیراوی دەکا. دایکی من بۆ ئەوێ چاوی ببینی هەمیشە یەکیک لە پەردەکان بەشى

ئەوئەندە لادەدا كە تیشكە نادیارەكانی دەرەوہ بتوانن روو لە ژوورەوہ بکەن؛ ھەرچەند ھەمیشە لە دوای خەوپیاكەوتنی ئیئمەیە پەردەكان لادەدرین! دەلیم جەمیشد بەو گلۆپەوہ خەوت لی ئەكەوئ؟ دەلی ئەی بۆ نا! لە دەفتەری بیرەوہرییەكانیشیدا لە شوینیک باسی ژوورەكەى خۆی كردووە. نووسویەتی كاتیک ماندوو دەبیت دەچی و لەوئ رادەكشئ و جگە لەمە دەرسەكانیشی زیاتر لەوئ دەخوینئ. بەو پەنجەرەوہ وا روو لە ھەوشەكەى پشتمەوہیە و بەسەر ریزە خانوویەكى تردا دەروانی.

بە خۆم دەلیم منیش رۆژیک دەفتەریكى لەم چەشنە دەكرم. منیش دەبی بیرەوہرییەكانی خۆم بنووسمەوہ. رۆژیک لە كتیبخانە چاوشم بە كتیبك دەكەوئ كە بیرەوہرییەكانی مندالیکە، ریکە لە شەست پەردەدا! ئەوسا دەزانم لە نیوان بیرەوہرییەكان و كتیبدا مەوادیەكى یەكجار كورت ھەیە. نا، من دەبی ھەرچۆنیک بیت دەفتەریك بكرم. بەلام نەك بە وینەى سوپرمانەوہ، بەلكو، ... بەلكو بە وینەىكى ترەوہ. لە پشت ویتیرینی كتیبفرۆشییەكەى ناو شارەوہ سەیریان دەكەم و دلم دەچیتە سەر ئەوہیان وا وینەى كوریکى لەسەرە بە قەلەمیک بە دەستەوہ و دەفتەریك لە بەردەمیدا كە خەيال دەبیاتەوہ چی بنووسئ. ئا، ئەمەیانم دەوئ. جەمشید دەلی باوكم قەرارە ھەموو سالیك دانەییەكم بۆ بكرئ، تەنانەت گەر زیرەك بم لە نووسیندا دوو دانەیش. من ھەنگاوەكانم قورس دەبن. لە باوكم دەروانم. باوكم ئاگای لیم نیە. رەنگە بیر لە دووچەرەكەى بكاتەوہ، یان رەنگە لە سەفەرى دووھەم كە بەلینە بچئ و عینەكەى چاكبكاتەوہ. پیرئ لە مندالیکى داوہ و بە قرە نەجاتی بووہ. دایكى مندالەكە پر جوینی كردووە. پئی گوتووہ كویرە، یاخوا

زه لیل بی! باوكم دهلی خه تای چاویلکه کانیه تی. منیش هر له سهر ئه و رایهم، ئه گینا کی ئه وهنده شیتته مندالی خه لکی بکا به ژیره وه. بو ئه وهی منیش بجم به خاوهن دهفته ری بیره وه ریبه کانی خۆم، چیتراوانا وه ستم و دهست به کار دهجم. شانزه لاییه کان ده کم بو دوو که رته وه، سهر یه کیان ده خهم، به سوژن له سه ره وه کونیا ن تیده کم و ئه وسا په تیکیان تیده خهم (له جیاتی ئه و ته له ساف و لووس و پیچاویچه ی و دهفته ری بیره وه ریبه کانی جه مشید هه یه تی). بو خۆم به رگی کیشی بو ده کم. به رگه که له مه قه بایه و وینه ی رهنگا وره نگی گو فاریکم به چه سپ پیالکاندوو. به خه تیکی درشتیش له سه ره وه یم نووسیوه "دهفته ری بیره وه ریبه کان". جوانه، خراب نیه! ده مینیتته وه ژووریک. ئه ها، چی له ژیرخانی پشت ته نووره که باستر! دهجم و به سه ریده که مه وه. شیرپوه، شمه که کان ریک و پیک ده کم. حه یف ته نیا یه ک په نجه ره ی بچوکی هه یه. قه چی که! له وئ له به ریا له سهر سندوو قیکی دار که له قه و جیره ی دئ داده نیشم، دهفته ره که ده که مه وه و ده نووسم. به لام چی بنووسم. بیرده که مه وه. به هیچ شوینیک ناگه م. نازانم بو ئه وهنده زه ینم به تاله. ئا، له سه ر ئه مرؤ ده نووسم،... له سه ر ژووره کم و دهفته ره کم و په نجه ره که. یه کم روژی خۆم له گه ل خۆم، به دوور له هه راوه ریای ده ره وه. هر به راستی ده نگیش نایه ت. ئیره چه ند که. ده سته که م به نووسین "یه کم بیره وه ری". ئه مه سه ردی ره که یه. ئه وسا له ویوه ده سته یه که م چاوه کانم له ژیرخانه که دا ده یینن. باس له تارمایی شته کان ده کم، ئه وسا بۆنه کان، ئه و بۆنانه ی سالانی ساله له وئ ماون و ته واو تایبه ت به خۆیانن. بۆنیک که تیکه ل به سه رته نووریشه.

دوواتر باسی جهمشید دهکهم. کتوپر دهنگی خشهیهک دیت. لادهکه مهوه. هیچ نابینم. خشهکه زیادهکا. رادهکه مه دهرهوه. ههرچهند دوواتر بوو زانیم که جگه له من و له مشکهکان کهسی تر لهو ژووردها نین، بهلام ترس شتیکه وهک خۆی که له دهرهوه دیت و خۆی دهکا به دهروونتدا. من دوواتر لهگهڵ جوولهی مشکهکان راهاتم. بگره ئەوانیش بوون به بهشیک له بیرهوه ریبهکانم. ئیستایش ئەو تیشکه روون و به لیشاوهی وا خۆی له پهنجهرهکهوه به ژووردهکهدا دهکرد به جوانی له بهر چاومدایه. ئەو سالانه لای من وهان.

باوهگهوره که چهزی به ونبوونهکانی من له ژیرخانهکهدا نهدهکرد، روژیک له دایکمی پرسی "ئهو کورپه لهوئ چی ئەکا؟" دایکم گوتی نازانی. باوهگهوره دهنگی دام. نهپاندی. هاتمه دهرهوه. گوتی ئەوه خهریکی چیت. من که نه مویرابوو دهفتهر و قهلهمهکه لهگهڵ خۆم بینم، گوتم هیچ! گوتی هیچ؟ نهگه پامهوه و هاتمه دهرهوه. لهوه به دووا ئاگام له خۆم بوو لهو کاتانهدا باوهگهوره له مالهوه نیه روو لهوئ بکه.

بهلام من قهت به جهمشیدم نهگوت خاوهن دهفتهری بیرهوه ریبهکانم. یهعنی رووم نهدهات. پیویستیش نهبوو باسی بکه. لهو سالانهوه ههستیکی سهیر له دهرووندا سهیری ههلهدا سهبارته بهوهی شتهکانی خۆم دهبی بشارمهوه و، زۆر باسیان لینهکهکم. ههستمکرد ههندی شت ههیه لهگهڵ ئەوهی پیوهندی به خهلکی تریشهوه ههیه، بهلام بهتهواوی هی خۆمه و بهس. من تهنا ته دهفتهری بیرهوه ریبهکانیشم له ژیرهوهی کتیبهکانی دیکهدا دادهنا. نا، کهس نهدهبوایه چاوی پی بکهوئ.

من دانیام کهس به قه دهر مامه ورده واله خاوهن بیره وهری نیه. کهس به ئەندازە ی ئەو به کووچه و کۆلان و جاده کاندانا گه پڕی و شت نابینی. به لام باوه پناکه م قهت بیرى له نووسینی رووداوه کانی ژيانى کردبیتته وه. لێ دەروانم و دهرانم خه یالی له هه موو شوینیکه، جگه له نووسینه وه ی بیره وهری. رهنکه ئەو لیثشیان هه لئى. پوورم ده لئى کارى باش ئەکه ی ئەنووسی، به لام ئاگات لى بیت زۆر به سه ریا کوور نه بییه وه. راسته کا، من جارى وایه پشتم دیشى. خۆم ده کیشمه وه و دیسان کوورده بمه وه. رهنکه ئەمه تاییه تمه ندی نووسین بیت. پیم وابى هه موو کتیبه کان ئاوه ها نووسراون. دایکم بزهییه کی دیتی و ده لئى کوورده کم کوورە شایه، زیره ک ئەبى. باوه گه وره (جا له رووی که یفه وه یه یان بیتاقه تی) ده لئى ترحیو! بزهییه کیشی له سه ر لیوه.

من ئەو ساله دوو ده فته رى شه ستیم پرکرده وه. جه مشید هیشتا هه ر به و دانه یه وه خه ریکه! پیم سهیره. ئاخو چلۆن ئەویک که ئەو هه مووه سوار ترومبیل ده بی و دونیا ده گه پڕی، ئەویک که خاوهن ژووری خۆیه تی و شه وانه له بهر تیشکی شینی شه وخه ودا ده نوچ، ئەوه ندە ی بیره وهری هه یه و که چی منیک که هیچی ئەوانه م نیه، چه ند ئەوه ندە!

نه کا بیره وه ریبه کان هه ر ئەوانه نین وا رووده دن، به لکو ئەوانه ن وا چه زمان ده کرد رووبه دن؟! نه کا بیره وه ریبه کان ئەو رووداوانه ن له ئیمه دا ده قه ومین، نه ک له دهره وه ی ئیمه! دانیام لانیکه م به شیکی گرینگیان له م چه شنه ن. ئەگینا گه ر وا نه بووایه هه موو کهس داده نیشت و ده ستی ده کرد به نووسینه وه ی بیره وه ریبه کانی خۆی. باوه ریشم به وه نیه که سه که ده بی که سیکی موهیم بیت بو ئەوه ی بنووسیتته وه؛ نا،

بەپێچەوانەوه. نووسینەوهی بیرهوهیری ئەوەندە پێوهندی بە حەزی گێرانهوه و پیاچوونەوه بەوهی وا بووه و ئەوهی وا دەبی هەیه، پێوهندی بە هیچ شتیکی ترهوه نیه.

پوورم ئەم بۆچوونەى من پشتراستدەكاتەوه و، دەلى ئەو جادەیهى تۆى گەیانده كتیبخانەكه زۆر فەرعى دیکەیشی لیدەبیتەوه. تەنیا ئەوەندە پەله مەكه، ... خۆیان دەگەن!

چواری مانگی 'ئابان'ە. شار كه له چەند رۆژ لەوه پێش حال و هەوايهكى تايبەتى پەيداكردوو، له چواری ئابان تەواو سيمای دەگۆردى. قوتابخانەكان و هەموو ئىدارەكان، بگره بازارپيش تەعتیلە و بەلێنە رێپۆرەسمیكى گەورە و تايبەت بەرپۆه بچى. هەر له بەیانى زووهوه دەستەدەستە قوتابى، ئەوانەى وا یونيفۆرمى تايبەتیاى لەبەردايه و بە 'شیربچه' و 'پيشاهنگ' بەناوبانگن بە دەورى مامۆستاكانياندا كۆدەبنهوه. قوتابییەكانى تریش دوواتر دین كه بەلێنە ئەوانیش له ریزی خۆپیشاندهراندا بن. له دەورى مەیدان و یهكێك لهو خيابانانەى وا له مەیدانەكه دەبیتەوه، سوپا راوهستاوه. رێك و پێك به جل و بەرگه جوانهكانیانەوه و ئەو چەكانەى پێیانە، كه بەپراستی سەرنجراکێشه. نەفەر بەرەکانیش لەوین. پۆلیس هاتوون. خەلکی ئاسایی له سەر پیادهپهوهكان راوهستاون و له دیمەنەكه دەپوانن. شار تەواو قەرەبالغە.

سەر دەپابەى دووكانەكان، دارچرابەر قەكان و دیوارەكان پری وینەى شا و بنەمالەكەیهتى. لافیتە گەورەكان سێبەر بە سەر شەقامدا دەخەن. شا،

قیت و قۆز به تهنیا، له تهنیشت شابانودا، له جلو بهرگی سهر بازی، یان به تاجه که ی سهر سه رییه وه به بزدهیه که وه له نیشتمان (یان وه که ده گوتری مه یهن) و له گهل دهر وانج. "خودا، شا، مه یهن"، "شا سیبه ری خودایه" دروشمه سه ره کییه کانن. ئیمه یش له وئین. هاو پۆله کان پیکه وه ده وئین و بهرده وامیش له ده وروویه رمان دهر وانین. ههستیکی دژ بهیه کم ههیه. ههه خۆشه و ههه شتیک له ده ورونمه وه پیم ده لی ئه مه راست نیه. جۆریک له ده ستر دبوون له هه وادا دیت و ده چی. تهنیا سوپایه ریک و پیک له و شوینه یدایه وا ده بی ببج. ئه وانی تر تا رادهیه کی زۆر به که یفی خۆیانه. ئاگام لئیه مامۆستاکان به زهحمهت قوتابییه کان و شیر به چه و پیشاههنگه کان کۆده که نه وه و نه زمیان پیده به خشن. هه راهه را و دهنگه دهنگیکه نه بیته وه. به لئینه به شه قامه کانی ناو شاردا سوپریک بدهینه وه و دوواتر بلاوه ی لئیکه یین. به لئینه کاتیک ته و او ده بی، دوکان و بازار سه ره له نوئ بکرینه وه، هه رچه ند هه ندی کهس نایکه نه وه و ئه و رۆژه ده که ن به پشوویه کی ته و او.

مامه ته نه که و مامه چایی یه کجار رقیان هه ستاوه. خواخوایانه هه موو شتیک زوو ته و او بیته بۆ ئه وه ی دووکانه کانیان بکه نه وه. مامه ته نه که که له سه ره سه کۆی بهر ته نه که سازییه که ی راوه ستاوه و عه به بیقۆ لیشی له تهنیشتدایه، زوو زوو مل ده کیشی و چاوه کانی بچوک ده کاته وه. وه که بلایی ده یه وه ی که سیک یان شتیک ببینیته وه. عه به یش جهسته ی له ناو کۆته زه لامه که یدا ده گپری و ده لئیی کهس نابو پری. ئه و، نیگای له سه ره هه موو که سیکه، به تایبهت که چه کان که دهسته دهسته تیگور و کاون و حیلکه حیلکیانه. نازانم عه به بیقۆل رازییه یان نا، نیگا کان و شیوه ی

راوەستانی هیچ نادركیتین. زۆر جیددی دیتەبەرچاوا! لەبەر خۆمەوه دەلیم لە خەيالی جیایه؟ بەلام مامە جوینفرۆش لیژە نیه، یهعنی دانیام لیژە نیه. ئەو لە کووچە و کۆلانهکان، دوور لە چاوی حکومەت خەریکی کاروباری خۆیەتی. ئاجوورەکان سەر یەک دەنی و ئاه هەلەدەکیشی. ئەو ئەم رۆژانە ی ناوانووه 'رۆژی کەرکەرین!' لای وایه ماکەر و نیرەکەر تیکەلەدەبن و دەیکەن بە رۆژی حەشر! باوهگەوره بەلاچاو لی دەروانی و لای وایه رحمانی کورپی گەوجترین کورپە گەورە دونیایه وا خوا هەتا ئیستا خولقاندووویەتی. لەبەر خۆیەوه دەلی بمکردایه بە کونە دیواردا خیرم زۆرتەر دەگەیشتی! بەلام رحمان کورپی یەکەم بوو و ریک هی ئەو سەردەمه بوو وا دایهگەوره و باوهگەوره یەکجار چاویان لەسەر یەکتر بوو.

من که کتیبەکانم تەواوبوو و دەبوايه ئەمڕۆ بچم و دوو بەرگی تازه وەربرم، لە خۆم توورەم که دوینی فەرامۆشم کرد و نەچووم بۆ کتیبخانە. من لام وایه کتیبخانە بۆ رۆژی وەها دانراوه و لە راستیدا نابێ تەعتیل بکری. دەزانم گەرەکی کتیبخانە که تەنانەت ئیستا که چۆلتر و کش و ماتترە لە هەر کاتیکی تر و جادەکه بە دەگمەن کەسی پیاوتیدەپەری. خانە سازمانییهکانیش بیدەنگتر لە هەر ساتیکی تر. هەموو ئەوانە ی لەوێ دەژین لیژە لە رۆپەسمەکەدان. بە ژن و پیاوهوه. تەنیا گەرەکیکه هەر هەموویان دین و هەر هەمووشیان، پیکهوه و جیا لە خەلکەکی دیکه، ریک لە ناو جەرگه ی خیاباندا لە نزیک سوپا راوەستاوان و ئەوهندەیش دەنگەدەنگیان لیۆه نایهت. خوايه، ئەوان چەند تاییهتن! بە جلوبەرگه جوان و مۆدەکانیانەوه چەند

سهرنجراکیشن! به تایبهت ژن و کچهکانیان. هیزیکی پۆلیسی تایبهتیش جاوه دیرییان دهکا. نهگهرچی نیگاکان له سههریانه، به لام کهس ناویری هه له یهک بکا، چ به وشه و چ به کرده، ته نانهت عه به بیقۆلایش. حه مه عوممانهیش له ناویاندایه، له دووای دوواوه وهیان. به ته نیا. نه کهس دهیدوینی و نه ئه ویش کهس. نهگهرچی له وه دهچی تامه زرۆی هه قالیکه. ئاغای ئه سه دیش له وئ نیه. وهک بلیی کاریکی تایبهتی هه بی. به لام دایکی جه مشید و ئه وانی تر له وین. جه مشید له ناو پیشاهه نکه کاندایه. ده بیینم. زۆر سه رقاله.

که سوپا ده جوولئ و ده که ویته ریژه، خه لکیش ده که ونه جوولئ. ئیتر ته واو جه وه که ده گۆردئ. کۆری مۆسیقا که ده ژهنئ و زه وی له ژیر قاچه کانی سوپادا ده که ویته له رین. هه ناسه چیه له خه لکه که وه نایهت. ئه و ته پل و ته نه کانهی ده یانکوتن و شه قام ده له ریننه وه، هه تا هه ناوت دین. جوان جوان. سه رتایات ده خرۆشین. ئه وسا روخساری ئه فسه ر و سه ربازه کان که چه نده جیدی و چه نده بریارده رن. وهک بلیی گالته یان له گه ل کهس نیه و گه ر بته وئ هه له یهک بکه ی، ده سته جی له سه ر سه رتن! له به ر خۆمه وه ده لیم گه ر گه وره بووم حه زده که م بيم به سه ربازه. سه ربازه مه یه ن! ئه وسا بیرى خالم ده که ومه وه. پوورم ده لئ شا خالتي گرتووه. من ته نیا گوئی لیده گرم و نالیم بۆ. نا پرسم له سه ر چی. من رقم له وینه کانی شایه که داروبه ر دیان دا پۆشیوه. به لام سوپا شتیکی تره باو کم ده لئ له کاتی شه ردا پیش ئه وه ی سوپا هیرش به ری، ئه م ساز و ئاهه نکه یان بۆ لیده دن، به م شیوه یه مه ستیان ده که ن و رووبه رووی دوژمنیان ده که نه وه. ئیتر له مه رگ ناترسن و به ئاسانی

خویان دەدەنە دەم فیشەکه گەرمەکان. سالانی دوواتر من له فیلمەکاندا شەرەکانی ناپلیۆن و شەری ناوخوای ئامریکام بینیبوو. باوکم درۆی نەدەکرد. دەستەیهکی موزیک بە شوین، یاخود له تەنیشت سوپاوه دەجووڵا و دەیکوتا! هیرش له ناو مۆسیقادا و مردن له ناو موسیقادا. باوکم ریک لەناو خۆپیشانانەکەدا دەستدەکا بە گریان و بە پەنجەیی فرمیسکەکانی له ژیر چاویلکەکەیهوه دەسری. باوکم پێی وایە نیشتمان بە بێ سەرۆک هەتیویکی بێ پەدرە و له راستیدا خوای گەورە کەرەمییکی گەورەیی کردوو کە ئەوی له ئاسمانەوه وەک فریشتەکان بۆ مەهیەن بەرپرکردوو. من له باوکم دەروانم و دیسان دوو هەستی دژبەیهک تیاما دەگەرێ. دەزانم ئەو حەزی بە خالم نیە و هەتا دەتوانی خۆی لێ دەپاریزی. نە باسی دەکا و نە دەیشچی بۆ سەردانی، دیار دەستیش ناهێنیتە سەر ریی دایکم. چواری ئابان رۆژی لەدایکبوونی سەرۆکە و باوکم دەلی بیگومان رۆژی لەدایکبوونی مەیهەنیشە.

له چواری ئابان کەس بەقەدەر مامەوردەوالە خۆشحال نیە. بە داخستنی بازار و دوکان، مشتەرییەکانی ئەو چەند قات زیاددەکەن. بە روویەکی خۆش و پر له پیکەنینەوه بەناو حەشیمەتەکەدا دەگەرێ و زیاتر له هەمیشە بە کەیفخۆشییەوه هاواردەکا. تەنیا له کاتی لیدانی مۆسیقا و هوتاف کیشانەکاندا یە دەنگی دەخنێ. دیارە بە گوێرەیی هەستیکی خۆرەسک دەزانی کە دەبی ئەویش لەم کاتانەدا بیدەنگ بیت. خەلک خۆ چاویان دەبینی و دەزانن چی پێیە. بۆیە بە بیدەنگیش دەشی. لەم جۆرە رۆژانەدا جگە له سەندوو قوولەکەیی کە بە پەتیکەوه بە مل و شانییەوه هەلیواسیوه، توورەکەیهکیش بە شوین خۆیدا رادەکیشی. کە ماندوو

دەبی، جیگایەک بۆ خۆی لە سەر سەکۆی بەردووکانی کەدا دەکاتەو و پشووێکی خێرا دەدا. من لام وایە تەنیا دوو کەس دروشمەکان دووپات ناکەنەو، کە یەکیان مامە وردەوآلە و ئەوی تریان باوگەورەیه. باوگم ئەوەندە بە دەنگی بەرز دەیانلێتەو کە بۆ یەک هەفتە دەنگی دەنووسی و دایکم بەردەوام نەبات داخی بە قورگدا دەکا. کە خۆپیشانان تەواودەبی، مامە چایی دەستبەجی دەرگای چاخانەکە ی دەخاتە سەرپشت و کتۆپر وەها لە مشتەری پردەبی کە قەرەبووی ساتە داخراوەکانیش دەکاتەو، بگرە بە زیایشەو! دەلی بیگومان لە خۆپیشانان لە دنیا دا زەحمەتتر نیە، خەلکی برێستان لیدەبرێ. راستەکا. منیش کە دەگەرپیمەو بۆ مآلەو یەکجار ماندووم. پووریشم شەکەتە. کە جلوبەرگە مۆدەکە ی دادەکەن و پالەداتەو، دەلی ئەمپۆ دوو مامۆستا نەهاتبوون، حەتمەن سبە ی لییان دەپرسنەو. من بە تەعەجوبەو لێ دەروانم. دەپرسم لییان دەپرسن!... بۆ؟ پوورم لیم دەروانی و دەلی تۆ هیتشتا دەبی لە خۆیندن بەردەوام بی! منیش ئەوەندە ی تر رقم لە خۆم دەبیتهو کە ئەمپۆ نەمتوانی کتیبەکانم تازەبکەمەو.

شەو لە دووای نانخواردن روودەکەمە پوورم و دەلیم راستی شا سێبەری خوایە یەعنی چی؟ باوگم لیم وردەبیتهو، باوگەورە هەروا خەریکی سەیرکردنی تەلەفزیۆنە کە راپۆرتی خۆپیشانان و رپۆرەسمەکانی ئەمپۆ لە سەرتاسەری مەیهەن بآوودەکاتەو، بە بنەمالە ی پاشاوە کە هەر هەموویان بزەیان لەسەر لیۆد. هەروەها هەندئ وینە و فیلمی میژوو یی. دەلیم مەگەر خوا سێبەری هەیه؟ باوگم کە کتۆپر تۆرەدەبی و

من بە دەگمەن و دەھام بینووە، دەلێ ئیتر گووخواردن بەسە، ... دەمت داخە! پوورم لێ دەروانی، قنچ دەبیتەووە و بە دەنگی بەرز دەلێ دەی کۆرەکە بخۆ، بیخۆ دەی! لەجیاتى ئەوەی بۆی باسبکەى دەگورپینى. باوكم میشەمیشى دیت و لەبەر دەمی خۆی مۆردەبیتەووە. ئەوسا پوورم بەردەوام دەبێ "خو لە ئاسمانەکان ئەژی و هەتاویش لەوێیە، کە جارجارە لە بەینی هەتاو و زەمینەووە تێدەپەڕی، دەبێ بە سێبەر بەسەر زەویدا!" من هەروا لێ دەروانم. چاوەکانی پوورم پێدەکەن. باوكم وەك بلیی لەم وەسفە دلشادە، سەر بەرزدەکاتەووە و لە پوورم دەروانی کە ئیستا کە زۆر جیددی دیارە.

بە خۆشییەووە چواری ئابان تەنیا یەك رۆژە لە سالدادا. هەچەند رۆژەکانی تریش هەن، نۆی ئابان و بیست و چواری ئیسفەند و... بەلام هیچیان وەك ئەم رۆژە نیە. هەول دەم بۆ جارەکانی تر لەبیرم بمینێ رۆژی پێشتر کتیبەکانم نۆی بکەمەووە. رۆژە میژووویەکان نابێ بەر بە پلانەکانی من بگرن.

باوكم: ئەلوووو!

باوەگەورە: ئالەو!

- پوورم: ئەلۆ!

دایکم جارێکە زات ناکا دەست بداتە تەلەفۆنەکە. هەر کە زەنگ دەخوات، یان خۆی لێ گێل دەکات و بە شتی ترەووە خۆی دەخافلینى، یان چاوی لە سەر منە. منیش بەقسەى دەکەم. یەئنی پێویستیش ناکا لیم بپروانی. من خواخوامە کەسى تر گووشییەکە هەلنەگرێ. هەتا چەند

مانگ دووای هه بوونی ته له فۆنه که، یه کهم کهس که مافی وه لامدانه وهی هه بوو باوکم بوو.

منیش کورت و خیرا: ئلوا!

نازانم بۆ، به لام حه زده کهم به شیوازی خۆم وه لامی خه لکی بده مه وه. نه ئه لوووو، نه ئاله و نه ئه لو. هه رچهند من ئه وهی بوورم له وانی تر به دلتره، ته نانه ت له هی خۆیشم.

له م کۆلانه ی ئیمه جاریکه هه ر مالی ئیمه خاوه ن ته له فۆنه. سیمیکی ئیزافی که له دارچرابه رقه که وه خۆی ده کا به خانوو که ماندا و ئه وانی دیکه لێی بی به رین. باوکم یه کجار شانازی به وه وه ده کا یه کیک له و که سانه یه وا له شاره که دا له پیش خه لکی تره وه بووه ته خاوه ن ته له فۆن. که ئیواره یان به پاسکیله که ی ده گه رپه ته وه، قه ریک له به ر ده رگا دا راده وه ستی و له حه وا ده روانی و جوان جوان وایه ره که به سه رده کاته وه، نه کا عه بیکی هه بی. نه کا با رفاند بیتی و یاخود دراوسییه کی نا په سه ن به لایه کی به سه ردا هینابی. راستییه که ی ئه وه یه له و کاته وه بووینه ته ساحیب ته له فۆن، باوکم که میک به دگومانی لیده رچوو ه.

ته له فۆنه که ره شیکی زلی وه ک ده لێن هیندلییه. به گووشییه کی زه لامی قورسه وه که کاتیک به گوئییه وه دهنی، لایه کی روخسارت داده پۆشی. ژماره که یشمان چوار ره قه مه: ۹۹۸۸. باوکم ئه مه یش وه ک موعجیزه یه ک لیکه داته وه. ژماره یه کی وه ها له به رکردنه که ی ئاسانه. بۆ ئه وه یش له گه ل خه لکی تر ته ماس بگری، ده بی سه ره تا زه نگ بۆ موخابه رات لی بده ی و ژماره که بلێی یاخود ناوی ماله که ببه ی! ئه وانیش وه سلێ

دهکن. ته له فۆنه که ی ئیمه له ژووری دانیشتنه که له سه ر تاقیکی به رزی قووله و کاتیک باوکم قسه دهکا، که میک دهنه ویته وه، خۆی دهخا به سه ر هه نیشکییدا که له سه ر تاقه که یه، ... ژیرچه ناگی ده ماسینی و زوو زوویش به قامی ئیشاره چاویلکه که ی به رزه کاته وه. وهک بلایی هه میسه کاریکی زۆر موهمی هه یه. چاوه کانیشی له سه ر یهک شوین مۆلق ده بن.

راسته باوه گه وه ده لئ ئاله و، به لام یه کجار که م ده سته داته ته له فۆنه که، مه گه ر ئه وه ی بانگی بکه ن. به ده نگی یه کجار به رزیش قسه ده کا (دیاره هه ر هه موومان وه هاین). دیارنه بوونی که سی به رامبه ر ئه و بۆچوونه مان تیا دروستده کا که نه کا گوئی لینه بی، ... بۆیه ده بی هه تا ده توانین به رز بدوین. ریک وهک دوو جوتیار له مبه راوبه ری شیویکه وه، ... له گوند له داوینی سروشت. هه لبه ت ته نیا یهک که س مافی ئه وه ی نیه به رز قسه بکا، ئه ویش منم. باوه گه وه یه کسه ر ده نگم ده دا که "ئه وه ئه و زه ره زه رت له چیه، ناتوانی که میک هیواشتر قسه بکه ی!" دایکم له م کاتانه دا بزه به کی دیتی و خۆی له ژیر له چه که که یه وه ده شاریته وه. من که قسه کانم له بیرده چنه وه، بۆ ماوه یهک نیگا کانم له نیوان دایکم و باوه گه وره م دین و ده رۆن. به لام به خۆشییه وه ئه لوی ئه وه ی به رامبه ر وشیارمه ده کاته وه و هه ر چۆنیک بیت سه ره داوی قسه کان ده دۆزمه وه.

من زۆرتر له گه ل جه مشید قسه ده که م. ئلۆکه ی ئه و یه کجار ناسکه. وهک بلایی له شوینیکه له نیوان قورگی و دمیدا، به ئاسمانه وه. باوکم ئه مه به شانازییه کی گه وه له قه له م ده دا که له مالی ئاغای ئه سه دییه وه

زهنگمان بۆ لیدهدریج. جاری وایه تهنانهت ههستدهکهم بهخیلی به من دهبا. رهنگه بیر لهوه دهکاتهوه که بۆچی نهدهکرا ئهویش له تهلهفۆنهکهدا لهگهڵ باوکی جهمشید بدویج.

جاری وایه دانیشتوانی گهپرک دین و داوا دهکهن له مالی ئیمهوه زهنگ بۆ خه لکی دیکه بدن. به شهرمهوه دین، به لام ههر ئهوهندهی کهوتنه قسهکردن، ئیتر ئیمهیان لهبیردهچیتتهوه. که دهیشرۆن دیسان شهرمهکه به ههمان قیاس دهگهپریتتهوه. دایکم دهلی مالی خۆتانه. باوکیشم لای وایه ئهمه وهلامیکی شیاونیه و تهنیا بۆ کاتی میوانی دهخوا، به لام هاوکات هیچ پیشنیاریکیشی نیه. جاری وایه ههستدهکهم باوکم بیر له دۆزینهوهی رستهیهکی باشتر دهکا، جوملهیهکی شیاو که بتوانی دهربری وهها دۆخیک بیت. من لهبهر خۆمهوه ده لیم "تهلهفۆنی خۆتانه!"

لای من تهلهفۆنهکه زیاتره له تهلهفۆن. جیهانیکی سهیر که تیاپا وندهبی. زیاتر لهوهی چهزبکهم قسهی پیبکهم، چهزم له کایهکردن به ژمارهکانیهتی. ژمارهکان له سفرهوه تا نو نیوهی دایرهیهکی ئهستوری روونی له پلاستیک سازکراویان گرتووتهوه که کاتیک دهیگیپری، دهنگیکی خۆشی لیوهدیت. شتیک وهک کرچه کرچ. به پهنجه خولی دهدهیت و ئهوسا بهریدهدهی بۆ ئهوهی بۆخۆی بگهپریتتهوه بۆ سههر جیگای خۆی. کاتیک کهس له ناو ژورهکهدا نیه، پهنجهی تیدههاوم و دهیگیپرم. وهپهزناجم. لهسهریهک لهسهریهک چهندپاتی دهکهمهوه. دهزانم نابج لهم کاتانهدا گوشییهکه هه لگرم. جاری وایه ههستدهکهم شیتم. بادانهکه لهگهڵ خۆی دمبا و دمباتهوه. دلنیام مامهجوینفرۆش ناگای لی بیت دهلی ئهوه کرمی ههیه! راستیش دهکا، من کرم ههیه.

له قوتابخانه دهرسیکمان ههیه لهسهه تهلهفۆن. ئەلکساندر گراهام بیل که خه لکی سکاتلهنده و له ۱۸۴۷ له دایکبووه و سالی ۱۹۲۲ایش مردووه، خولقینه ره که یه تی. جوان له وینه که ی راده مینم. پیاویکی سهرو ریش سپی، به نیگایه کی گهرم و پر له زیره کی. ههفتاوپینج سال ژیاوه. ههتا دهتوانم و وه ره زی ئیزنم دها، لئی ورده به مه وه. باشه چۆن توانیویه تی دهنگ له ناو سیمیکی باریکه وه بنیژی بۆ شوینه دووره کان! زۆر جار منیش له کۆلان لهسهه سه کۆی بهر ده رگای ماله که ماندا داده نیشم و وهک باوکم له وایره که ده روانم. به هیچ شوینیک ناگهه. ته نانه ت به ستنه وهی دوو سهه ری سیمیکی ده میتری به دوو قوتو ویشه وه، که من هاوریکانم هه ولده دهین قسه ی پیبکه یین، هیچ یارمه تییه ک بۆ دۆزینه وهی وه لام نادا. ئەوسا تیده گه م زانست شتیکه وهک بوونیکی نادیار که له ناو شته کاندایه. ریک وهک چۆن که لیمه کان له ناو دوو تووی به رگی کتیبه کاندان. به خۆم ده لیم کتیبخانه که ون نه که ی! چما ئەلکساندریش ونی نه کرد.

ئیسناکه شهوانه تا درهنگان له ناو جیگا که دا سوپده خۆم و له تاریکایی ده روانم. خواجه چهند هه زده که م منیش شتیکی بخولقینم، شتیکی وهک تهله فۆن. بیرده که مه وه و بیر ده که مه وه. بیسووده. خه یال ناگاته هیچ شوینیک. تا شهویک به خۆم ده لیم ئا، ده بی شتیکی دروستبه که به توانم له تاریکاییدا وهک رۆژ شته کان ببینم، شتیکی که گلۆپ نیه و ته نیا له چاوی که سه که دایه. به م خه یاله ی خۆم خه نیم. سالانی سال نایدركینم. نه کا لیم بدن! به لام چۆنی سازبه کم، نازانم. سهیری گراهام بیل ده که مه وه. دیسان بیسووده.

سالانی دوواتر دەزانم ئەو لە سەردەمانیکدا ژیاووە کە چەند رووداوی گەورە لە جیهاندا روویانداووە: شەپری فەرەنسە و ئالمان، کۆمۆنی پاریس، شەپری رووس و ژاپۆن، شۆرشى رووسیا، نوڤمبۆونی کەشتی تایتانیک و شەپری یەكەمی جیهان. بڕواناکەم ئاگای لە هەمووی ئەمانە بوویدیت. دیارە پێویستیش نیە.

شەویەک خەودەبینم ئەلکساندر لە مالى ئیئمەیه، ریک لەو دیو، لە ژووری تەلەفۆنەکە. کەس لە مالهۆه نیە. تەنیا من و ئەوین. گووشییەکە هەلەگەری و دەلی "منیش بۆ خۆم پێی سەرسامم!" هەر ئەوێندە. بۆ سبەی لە دووای سالان مامەتەنەکە دیت بۆ سەردانمان. بە تەنیا هاتوو. هاتوو تەلەفۆنەکە لە نزیکەووە ببینی. دەلی بەتەمایە ئەویش یەك راکیشی. باوکم کە پێی ناخۆشە و ناتوانی ئەیدرکینی، دەلی ئەمە بۆ هەموو کەس نیە! مامەتەنەکە دەلی مەگەر بە پوول نیە، دەی عانەى خۆت بدە و تەواو! باوکم دەلی نا، بە شتی تریشە. مامە دەلی بە چی؟ باوکم تیايا دەمینیتەووە. کە مامە تەنەکە دەرواتەووە، ئەوجا وەلامەکە لە دەمی باوکم دیتەدەرەووە: "بە خۆیندەوارییە، ... بە ئەقلە!"

دەلیام ئەو شەو لە داخی ئەوێ نەیتوانیبوو قسەى دەلی خۆی راستەوخۆ بکا، هەتا درەنگان خەوی لی نەکەوتوو. مامە لە دووای یەك دوو مانگیک بوو بە خاوەن تەلەفۆن و یەكەم شوینیش زەنگی بۆ دا، مالى ئیئمە بوو. باوکم چەقۆت لیبدايە خۆینی لیتەدەهات.

کە یەكەم فیشی پوولی تەلەفۆنەکە هاتەووە، باوکم زانی گران دەکەوئ و بۆیە دەنگی داین کە لە خۆووە زەنگ بۆ ئەم لاو ئەو لا لیتەدەین. من

نازانم چهندهی دها، بهلام پوورم گویناداتی و به کهیقی خوی قسهدهکا. له دووای ماوهیهک پیکهوه لهسه ر ئهوه سازان پووریشم بهشیکی خهرجهکهی بدات. ئه و زورتر لهگه ل ماموستاکانی هاوړپی قسهی دهکرد. ته نیا دایکم بوو که بهردهوام له دهرهوهی وهزعهکهدا بوو. ئه و ههر خهریکی مندال بهخوکردن و کاروباری ناو مال بوو. من به ئیستایشهوه نازانم گهر ته لهفونهکهی ههلبگر تابه چون چونی دهیگوت ئلوا جاری و ابوو ههستم دهکرد له خه لوه تی خویدا به بیدهنگی ته مرینی ئه م وشه یه ی دهکرد. به جوړی جووله ی لیوه کانیدا ده مزانی. دلنیام سه رئه نجام ئه ویش زاتی ده شکئی و، سامی ته له فونه که و شه رم له باوه گوره بو هه میشه دهروونی ئه و و چوارچیوه ی ئه م خانوه گلینه یه جی دیلن. بو هه میشه.

روژیک کاتیک به ره و کتبخانه دهچووم، بینیم جاده که له روژانی تری خوی جیاوازه. خه لکیکی زور له هاتووچو دا بوون. ئه وانهی سه ره و ژوور ده بوونه وه به په له تر له وانهی وا سه ره و خوارده بوونه وه. لام سه یربوو. له سه ر هه ساری ئه و قوتابخانه کونه ی که سالانی سال بوو هه چ قوتابییه کی به خویه وه نه بینیبوو و یه کسه ر داخرا بوو، به ریز خه لکی له سه ر دانیشتیوو. به ر ده رگا ئاسنیه گه وره که ی، ئاپورایه کی سه یر ده بینرا. نزیکتر که وتمه وه. هه رایه ک بوو نه بیته وه.

پرسیم جیهه. گوتیان پاله وان بازییه! گوتیان کابرایه کی به هیز خهریکی پچراندنی زنجیر و کاری سه یرو سه مه ره ی تره. وتیان قه راره ماشینیک به سه ریا بره و! هه رچونیک بوو به پاله په ستو منیش خوم تیه اویشت و

ریگام بۆ ناو حەوشەکە کردەووە. پیاویکی کەتە ی ریش ماش و برینجیم لەو مەیدانەدا بینی وا خەلکەکە دەوریاندا بوو، بە شەرۆالێکی بەلەکی سەوز و کراسیکی قۆل رووتەووە. بازووە گەورەکانی یەکسەر سەرنجی دەقۆستیتەووە. ئەوسا قژە بژ و لوولەکانی کە درێژ دەگەیشتنە سەر شانی ئەستور و پانی. چەند سندوق لە گۆشەییەکی مەیدانەکە کەوتبوون و پیاویکی تر، کە دیاربوو هاوکاریەتی، لە تەنیشتیاندا دانیشتبوو. پالەوان بە بلیندگۆیەک بە دەستیەووە بەردەوام لە گەل خەلکەکە قسە ی دەکرد. بەهۆی هەراھەرا و دەنگی ناروونی بلیندگۆکەووە کە جاروبارە فیکەییەکی پیسی لیۆدەھات و میشکی کاسدەکرد، تیگەیشتن لی ی زۆر زەحمەت بوو. گەران و روو وەرگیڕانی بەردەوامیشی لەسەر کە ئیتر جگە لە غەلبەغەلبیکی بەردەوام هیچی تری لیۆدەھاتە گۆی. بەلام من، پیم وایی خەلکیش، زیاتر لەوہی سەرقالی قسەکانی بین چاوەروانی ئەوہ بووین کە داخۆ دەییوئ چیمان پیشان بدات. پالەوان، لە سەر ھەر دوو قۆل و روخساری زبری، جئ شوینی برینی کۆن بوون. دەنگیکی گری ھەبوو کە ئەوہندە ی دیکە بەھیز و بەھەیبەتی نیشانئەدا. هاوکارەکی ناوہ ھەلئەستا و بەو سینییەووە بە دەستیەووە بوو، دەگەرا و داوای پارە ی لە خەلکەکە دەکرد. ھەندئ دەستیان دەکرد بە گیرفانیاندا و پوولە ورتکەیان تیدەھاویشت و ھەندیکی تر، کە زۆرینە بوون، خۆیان لی دەبوارد. هاوکارەکی رادەوہستا و روو لەو کەسانە باسی لە ھیمەت و لە پیاوچاکی و لە سەخاوەت دەکرد، لەوہی کە خیر گەورەترین چاکەییە و تەنیا شتیکە خودا ناتوانی نەییینی! بەلام زۆر جار بیسوود بوو. خەلکەکە یان روویان وەرئەگیڕا، یان لەبەردەمی

خۆیانیان دەروانی. هه‌لبه‌ت من برواناکه‌م زۆر که‌سێش پاره‌ی له‌ گیرفاندا بووبیت. سه‌رئه‌نجام سو‌ری مه‌راسمه‌که‌ خێراتر بوو و پالئه‌وان له‌ دووای خوتبه‌یه‌کی زۆر که‌ من ته‌نیا وشه‌گه‌لی وه‌ک "ابالفضل، علی، جهان په‌لوان، غیرت، نامرد، مرد، دنیا، حسین و... شتی له‌م بابه‌تم ده‌هاته‌ گۆی، ده‌ستی کرد به‌ پالئه‌وان بازیه‌که‌ی. هه‌موو نیگامان چوو هه‌ر ئه‌و زنجیره‌ کو‌تو‌کو‌لو‌فته‌ی به‌ ده‌وری بازوو کو‌تراوه‌کانیه‌وه‌ بوو و ده‌یویست ئیستا نا ئیستا بیچپڕی. پالئه‌وان به‌ زنجیره‌که‌یه‌وه‌ که‌ سی قه‌فی به‌ ده‌وری هه‌ر دوو بازوویدا خواردبوو، که‌وته‌ جووله‌یه‌کی سه‌یر که‌ زیاتر له‌ سه‌مایه‌کی تایبه‌تی ده‌کرد. خولێ به‌م لادا و خولێ به‌ولادا،... کو‌وپ به‌سه‌ر قاچه‌ کراوه‌کانیدا. به‌ روخساری هه‌لماسیوییه‌وه‌. له‌و کاته‌دا که‌ به‌پرواله‌ت زۆری بۆ خۆی دینا زنجیره‌که‌ بپسێنی، گه‌یه‌ لای ئیمه‌ و یه‌کیک به‌ ده‌نگیکێ به‌رز گوتی ئه‌و سه‌گابه‌ درۆ ئه‌کا! پالئه‌وان که‌ له‌وه‌ ده‌چوو حا‌لی بووبی، هاواری له‌ یه‌کیک له‌ ناو هه‌شیمه‌ته‌که‌دا کرد که‌ بچێ و زنجیره‌که‌ تا‌قی بکاته‌وه‌. کابرا که‌ پیاویکی ته‌مه‌ن مامناوه‌ندی بوو به‌ درپۆنگی خۆی له‌ خه‌لکه‌که‌ جیاکرده‌وه‌ و به‌ ئارامی لێی نزیک که‌وته‌وه‌. پالئه‌وان نه‌پاندی "مرد، زنجیرو بکش!" راستی ده‌کرد، زنجیره‌که‌ له‌وه‌ سفت و قایمتر بوو ده‌ینواند. بازوو‌ه‌کانی پالئه‌وان شین و ره‌ش ببوونه‌وه‌ و ئه‌وه‌نده‌ی تر ره‌گه‌کانی ده‌رتۆقیبوونه‌ ده‌ره‌وه‌.

- "خدایا بده‌ به‌ مرد، تا نامرد بترکه‌!... آی... خدایا!"

له‌ دووای چه‌ند پێچ و لوولخواردنی تر که‌ ته‌واو نه‌فه‌سی له‌ سینگی خه‌لکه‌که‌دا هه‌بس کردبوو، سه‌رئه‌نجام زنجیره‌که‌ له‌ هه‌ر سی ریزیدا

یهک له دووای یهک پسان و قورس قورس کهوتنه سهر زهوی. ئهوهی وا دهیگوت ئهو سهگبابه درۆ ئهکا له پیش ئهوانی ترهوه دهستی به چهپلهلیدان کرد! مهیدانهکه گهرم ببوو. خه لکهکه ئاگیان له خویان نه مابوو. ئهو رۆژه پالنهوان به دیان ماشینیکی راگرت، به مست چه ندین بهردی شکاند، چهند وهزنه ی قورسی بهرزکردهوه و، له ندرویتریکیش به سهر قۆلیدا رۆیشت. تهنانهت وهزنه یهکی قورسی تریشی که به پهتهوه گریدرابوو، به دیان هه لگرت و به پشتی سهری خۆیدا فرییدا. چهپله به چهپله ی دهگوت جیم بکهوه! من ههتا کۆتایی بهرنامهکه نه مامهوه. ههر بهو زهحمهته ی چوو بوومه ژوورهوه، هاتمهوه دهرهوه.

من که کتیبهکانم، سه ره رای ئهوه ی بهردهوام به دهستمهوه بوون، له بیرچوو بوونهوه، کتوپر تیگه ی شتم بهرگی یهکیان زۆر خراپ شکابوووه و ئهوی تریشیان له گۆشهکانهوه به لاپه رهکانهوه گرمۆله ببوو. تهواو په شوکام. باوهرم نه ده کرد. له گۆشه یه کدا هه لتروشکام بۆ ئهوه ی چاکیان بکه مهوه، به لام ههرچی کۆشام بیسوودبوو. راستکردهوه یان مه حال بوو، وهک خویان لیده هاتهوه. قو لپی گریانیکی کتوپر به ربینگی گرم. سهیری ئهو سهر جاده کهم کرد که دهگه ییه کتیبخانه که. له کاتیکدا فرمیسه کهان ئارام ئارام دههاتنه خوارهوه، بریارمدا بگه پریمهوه بۆ مالهوه.

ئهو شهوه خهوی زۆر ناخۆش ناخۆشم بینی. له خهوه کهمدا بینای کتیبخانه که نه مابوو، پالنهوانه که ببوو بهرپرسی کتیبخانه که و کاتیک بینی کتیبهکان وهایان لیهاتوه وهک زنجیره که ی به دهوری بازووهکانیدا پیجای بۆ ئهوه ی بمچرئ! خهوم دی پوورم له بلیندگۆکه دا

به چاوه سوورهکانییهوه روو له من به تووریهی قسهی دهکرد، بی
 ئەوهی من یهک تاقه وشه چیه لئی حالی بم. من کهر کهر له ناو
 دونیایه کدا، که بهدورمدا هاواری دهکرد، بیدسه لات مابوومهوه.

بۆ بهیانی ههستم به لاوازییهکی سهیرهکرد. دایکم گوتی رۆله بۆ
 مهدرسه درهنگ ئەبی. ههرحیم کرد نهمتوان رابمه سهریی. تهبیکی زۆر
 جهستهی دهسووتاندم. ههتا سی رۆژ له ناو جیگادا مامهوه. چوارهم رۆژ
 حالم باشتر بوو. پوورم گوتی بۆ ئەو رۆژه کتیبهکانت نهبردهوه،
 کتیبخانه داوای دهکاتهوه. شهرمیک گرتمی. کتیبهکانم پیشاندا و باسی
 ئەو رۆژهم بۆ گێرایهوه. پوورم سههرتا ناوچوانی تیکن، ئەوسا بزهییهک
 گرتی. گوتی گرینگ نیه، به جهریمهیهک خهلاس ئەبی. گوتی که
 چوویتهوه پێیان بلێ لهگهڵ ئەو پیوهندی بگرن.

من رقم له خۆمه که پالئهوانیک توانی ئەو رۆژه ریگای هههمیشهیی من له
 من تیکبدا، وهها که چهندين سهعات له کاتیکدا دوو کتیبم بهدهستهوه
 بوو راوهستم و سهیری ئەو بکهم. من تهناهت دلنیام پچراندنی ئەو
 زنجیرهیش فیلیکی گهورهیه. کهس ناتوانی کاری وهها بکات. بهلام ئەو
 کردی. چۆن؟ نازانم. دیسان سالانی دوواتر بوو که زانیم ههموو ئەم
 کارانه لهسهر پووله. پێوانهی جیاکردنهوهی مهرد و نامردیش ههر
 پووله. ئەبهلفهزل و عهلی و حسین و... ههمووی ئەو وشانهی وا
 پالئهوانه بهستهزمانهکه دهیدرکاندن، بۆ پاره بوون! من تیگهیشتم بۆ
 ژیان و بهردهوامبوون تیا، مرۆقهکان ههموو شتیک دهکن. ئەو بۆ
 ئەوهی به پاره بگا، ریگایشی له من تیکدابوو. ههرحههه پوورم دهلی
 خهتای خۆم بووه نهک ئەو.

سهرم له گيژوهه دیت. حهزم به رشانهوهیه. عه به بیقولی ئامۆزام وینهیهکی پالّهوانهکه (که ئیستا دهزانم ناوی 'ئهکبه'ر) کریوه و به ژورهکهی خۆیدا ههلیواسیوه. ئامۆژم که رقی لهو پیاوه نیوه پرووتهیه، چرنوک له روومهتی خۆی دهگری و دهلی ئهیهپۆ عه به نگریس هه ئه مه مابوو پیمان بکهی! بهلام عه به بیخه یالّه. دهلی کهس بازووی وه ها زلی نیه (دیاره مه بهستی له شاره کهی ئیمه دایه). دهلی ئه ویش ده بی رۆژیک بیی به پالّهوان. راسته کا له م شارهی ئیمه کهس بازووی زلی نیه، که سیش پالّهوان نیه. لی ره کهس به بازوو زلکردنه وه مه شغول نیه، بهلام من هیشتا ئه وه م بۆ حهل نابی چون به دیانه کانی بۆکسه وادی به و سه یاره زله کرد!؟ ئه ها رنگه شۆفیره که زیره کانه گه مه ی به ته گه ره کان کردوه، گه مه یه ک به کلاج و به گاز که ته نیا شۆفیره شاره زاکان لپی ده زانن. بهلام تۆ وای دابنی لپی تیکچی، خۆ ئه و جا قورده کری به سه ریا و یه کسه ر له که متر له یه ک چرکه دا ناوده می وه ک خانووی بی کریچی لیدی!

بۆ ههفته ی دووایی من دهچمه وه سه ر ره پوهی ژبانی جارام. له بهر خۆمه وه به خۆم ده لیم ئیتر له خۆوه خۆت نه هاووته ناو هیچ قه ره بالغیه که وه. که گه وره تر ده بم به خۆم ده لیم سه باره ت به خه لکی وشیاربه. بيم وایی هه له ییش ناکه م. ژماره ی ئه و که سانه ی رووده که نه کتبخانه و ئه وانه ی روو ده کن پالّهوان بازییه که ی حه وشه ی قوتابخانه که، ئه م راستیه م پی ده لین. پیکه وه به راورد نا کرین. شتی ک له ده روونمه وه ده گورینج بازوو له کتیب سه رنجرا کیشتره.

لەو سالانەووە من دەبم بە جۆریکی تر. هەلبەت نازانم تا چەندە ئەمە راستە. پێم وابێ ئێمە دەبێ هەندێ جار مل بەدینە چارەنووسمان، ئەگەرچی پێت وایە نابێ کەسی تر رینگای داهاوتوت بۆ دیاری بکا. بیر لە قژی بژ و لوول و ماش و برینجیی پالەوانەکە دەکەمەو، بیر لە جەستەیی تەژی لە ماسولکە و کوتراوی،... بیر لە نیگاکانی کە بە پێچەوانەیی جەستەیی، ماندوو و شەکەت دەیاننواند. نازانم چەندەیی کتێب خویندبیتەو، بەلام ئەو رۆژە قسەیی لێ نەدەپرا. ئەو هی پێویستی بوو، بۆی دەهات،... دەیگوت،... دەیگوت و دەیگوتنەو، بە بێ هیچ ترس و سڵەمینەووەیەک. سەرسامم.

باوکیشم ئەو رۆژە لە حەوشەکە بوو! پێم وابێ تەنیا باوئەگەرە رووی لەوێ نەکردبوو. ئەو لە تەمەنیکدایە کە دونیا ئیتر لای فشهیه. چ زنجیرهکە بچپرێنی یا نا، دەبێ برۆی. هیچ هیزیک دادت نادا. بەلام شتیک لە دەروونەو دەنگم دەدا کە کتێب وەها نیە، دادت دەدا. هەستدەکەم ئەبەدییت لە لاپەرەکانەو گۆزەردەکەن، نەک لە شوینی ترەو. بە بێ ئەو زۆر هیز بەدیته خۆت و بە سینییەکەو دەست لە خەلکی پان بکەیتەو.

ماوەیەکە باوئەگەرە رووی خۆشە. کە دیتەو، دەم بە بزەیه. ناوچاو تالییهکەیی جارانی نەماوە. هەموو بنەمالە لایان سەیره. تەنیا پوورم گوێی لێ نیە. دایکیشم یەكجار خۆشحالە. ئاگام لێیە جاری وایە بە دەم شۆردنی جلەکانەو لەبەر خۆیەو گۆرانییەک دەلێتەو. نازانم چیبە، وشەکان شاراو، تەنیا ئاهەنگەکە دیتە گویم. رەنگە یەکیک لەو

گۆراننیانەى بىت و بەسەر مندالەکانیدا ھەلیدەلئى. ئاھەنگىک نە شاد و نە غەمگىن. وەک ئەو ئاھەنگانەى دەستپێکن بۆ بىرکردنەو، سەرەتایەک بۆ سەرەتای رەوتیکى تر. منیش خۆشالم. ھىچ شتىک لە دۇنیادا لە بزەى سەر لىوى پیاوى توورە جوانتر نىە. دایکم بە بى ئەوھى من پرسیارم لیکردبى، بە چاوە ئارام و نەرمەکانى لىم زیت دەبیتەو، و دەلئى "ئىنشاللا بەردەوام دەبى!" منیش ناپرسم چى. ئاخى دەزانم باسى چى دەکا. منیش بە چاوەکانم پیدەکەنم، ... رەنگە. لە دوورەو دەنگى خۆیندى کە لەشیریک دیت. دووانیوەرۆیەکی رۆژیکى ھاوینیە. ئەگەرچى خۆیندى کە لەبابەکان خەمگىنم دەکەن، بەلام بزەکە لە نیگاکانم و نئابن. دیسان لە دوورەو دەنگى دەستفروشىک دیت "وهرن بۆ شۆرمەزەى کولئو، ... دەى یاللا وەرەن!" لەسەر گوئىسبانەکەو پشیلە ھەمیشەییەکە خۆى دەکشیتەو و دەمى دەلیستەو. دەزانم مشکىک، یان چۆلەکەییەکی تر بوو بە قوربانى. بەلام گرینگ نىە، موھىم ئەوھىە باوگەرە بزەى لە سەر لىو. ئەو بزەیی تەنانەت لە کاتى نوێژخویندن لە سەر بەردەنوێژەکەیش ون نابى و، وەک تەپرايى ھەوزە چیمەنتۆکەى بەر شیرەئاوگە خیرا لەبەر ھەتاودا نابى بە ھەلم. ئەم رۆژانە مندالەکانیش زیاتر لە کاتەکانى تر جورئەتى کایەکردنیان ھىە. جوولە و دەنگیان زۆرتەر. ژیان لای ئیمە بەھیزتر دەنوئى. وەک بلئى درەختى ژیان رەگىکی زیاترى داکوئابى. لەو بن بنانەو. لەو ھەسارەبەى بۆ خۆیشى نازانى بۆ میلیۆنان سالە بە دەورى ھەتاو و بە دەورى خۆیدا دەسورپیتەو.

راستییهکەى ئەوێه مەلای گەرەک ماوێهکە لە خوتبەکانیدا زۆر باسى
 حۆرییهکان دەکا،... حۆرییهکانى بەهەشت دەلیم. دەلئى موسولمانى
 راستهقیینه و خوداترس که لە سایهى رحمهتى خوداوه و بەگوێرهى
 وهدى حهفتهعلاوه دهچیتە بەهەشت، گەلیک لەم حۆرییانەى پى
 دەبەخشرى. دەلئى ژيانى راستهقیینه لە راستیدا لهوێه و نهک لیژه.
 ئەوسا یەک بە یەک تاییهتەندى حۆرییهکان هەلدهدا. باس لە چوارده
 سیفەتیاں دەکا. پاک و پاکیزەن، هیچ نوقسانیکیان نیه، وهک مروارى
 لە سهدهفدا شاراوهن، ناز و غەمزەیان تەنیا بۆ هاوسەرەکانیانە. که
 دهگاته ئیژه باوهگەرە هەناسهى سواردهبى و ههستدهکا ناتوانى
 هەلیکیشى. وهک چۆن جامۆلکەیهک خیرا پردەبى لە ئاو و، لیورپۆژ
 دەکا. راوهسته مەلا،... راوهسته! تکایه جاریکی تر لە سهرهتاوه! بەلام
 ئەم قسانهى به زاردا نایهت. وشەکان و رستهکان دهخواتهوه. خراپتر.
 لهوانهیه بخنک. گەر باوهشینیکی لى بووايه دهستی دهدايه و کهمیک
 ههواکهى دهورى جهستهى خۆى دهجوولاند. ئاه خواى گهرههیش چهند
 سهیره که ههموو شته باشهکانى وهها دوورخستووتهوه، عهقل
 نایبرى. ئەوسا مەلا دیسان بەردهوام دەبى. ئەویش ئاگرى نیگاگان
 دەبینى،... دەیانخوینیتتهوه: وهک یاقوت و مهرجانن، کچن و هینشتا
 هیچ عیبادەت ئەلبەشەریک دەستی لینەداون، تەنیا دانراون بۆ تۆ، بۆ
 ئەومى تازه لە پردى سیرات په‌ریوتهوه و ئاودیوی دەرگا بەناوبانگەکه
 بووه، جوانبى دهروونى و جهسته‌بیان لە ترۆیکدايه،... ئاه،
 باوهگەرە لیژه‌دا پرسىارى ههیه. چه‌زدهکا بپه‌ریتته ناو قسه‌کانى مەلای
 میهره‌بانهوه و بلئى ده‌زانم لە دونیادا نمونهى وهها نیه، بەلام نیتزیک

لهو بابته ههیه؟ ههلبهت ناپرسی. ههروا بیدهنگ و تامهزرۆ له دەمی مهلا دهروانی. ئا، تهنیا له دەمی. ئەوسا دیتهوه بیرى مهلا خاوهن ژنیکی یهكجار جوانه. رهنگه بیست سى سالیکیش له خودی مهلا گهنجتر. سپی وهك كهلهرم،... ئال وهك سیوهلا سووره. ئاه خۆزگهه بهخۆی، دهست بخاته سههر ههر كهسیك یهك و دووی نیه، به بی راههستان دهیدهنی. باوهگهوره چهسههتی ئەوه دهخوا بۆ نهبوو به مهلا. بگره جارى وایه ههستههكا رقی له باوکییهتی. باشه خهلكی باوکی ههیه و منیش باوک! مهگهر من چیم كهمتره له ههموو ئەوانهی رۆژیک له رۆژان بوون به فهقی و، دوواتر بوون به کورپی باوکی خۆیان.

مهلا دریژهی دهه: ئەوان هاوتای هاوسههانی خۆیان، ئەوهنده وردهکاری له جوانیاندا کراوه كه ئەقل نایگاتی، بهشیوهی نوێ خولقاون. باوهگهوره لهمه ناگا، یهعنی دهگا،... بهلام... بهلام نهك تهواو. پیوستی به كهمیك شیکاری زیاتر ههیه. دیسان چهزدهكا وهك مندالی قوتابخانهكان دهست بهرزکاتهوه بۆ پرسیاریک. سههر له نوێ پهشیمان دهبیتهوه. نا، دهبی تهنیا گوئیگرئ. نهكا مهلا و ئەوانهی وا به دهورووبههیهوه دانیشتون، پیی پئیکهنن. جا بویه ههولدهدا خۆی موشکیلهکهی خۆی حهل بکا. به دەم ریگی مالهوه بیر له خولقانی نوێ دهکاتهوه. داخۆ مانای ئەوهیه سههرلهنوێ سازیان دهکاتهوه، یان تهنیا عهیهبکانیان رهف دهکا! بیردهکاتهوه و بیردهکاتهوه. ئەوسا لهبههر ئەوهی نهکا بهشیوهی بی جئ و نهشیاو خۆی ههلقورتانديته کاری خوداوه، دهست ههلهگرئ و لهبههر خۆیهوه دهلی چ کارم بهم بهشهی داوه، موهم ئەوهیه به شیوهی نوێ خولقاوه و تهواو!

ئەومى وا له تەنىشت راستى باوەگەرەو دەانىشتوو، سەر بەرزناکاتەو. بەردەوام له عەرژەکە دەروانى و تەسبىحەکەيشى دەگىڤى. ورتە ورتى دیت. باوەگەرە له پرتەپرتەکەى توورەيه. ناهىلى گوىى له حەقايەتى خوڤى دونىاي دوواى مردن بىت. بە لاچاو لىي دەروانى. دەيناسى. ئەویش بە گۆچانەکەيهو زۆرەي رۆژ لەبەر ئەم دووکان و ئەو دووکاندا دادەنىشى و له دونيا دەروانى. پىرىكى رەشتالەي روخسار پىر له چرچ و لۆچ کە له يەکىک له گەرەکە پەراويزەکانى شاردا دەژى. باوەگەرە بىر دەکاتەو "خوایە چەند زۆرىن!" نا، راستەکا، زۆرن. لەو زۆرانەي وا لاکەوتەن و کەس سەرنجى له سەريان نيه. وەک بلىي لەو ديو سنوورەکانى ژيانەو حەسبىيان بۆ دەکرى. ئاھىک هەلەدەکىشى و گوى بۆ مەلا شلەدەکاتەو: هەميشە کچۆلەن، کچن، يەک هەزار جاريش لەگەليان جووت بى، بەلام کچىتيان دووبارە نوڤ دەبىتەو. ئەللا لەو خالىقە! خوڤ قسە و خوڤ زمانن. هەر حەزەدەکەى لەگەليان دانىشى و گونيان لىنگرى. قسەيان لىنابرى، ئەوئەندەيش بەجوانى باسى شتەکان دەکەن کە هەر حەزناکەى تەواوبى. سەرئەنجام ئەوئەيکە يەکجار گەنجيشن. بگرە بە حەول و قووەتى خودا قەت پىر نابن. پىست و چاويان هەميشە گەش، قژيان بە برىقە و لىوکانيان تەپ وەک ئاوى ژيان. ماشاللا له ئىرادە و له قودرەتى حەقتەعالا!

باوەگەرە ديسان دلى پردەبىتەو. خوایە بۆ خىرا نامکوژى، من ئىتر نامەوى بژىم،... ئاى خوایە گيان! بەلام بىرى مەرگ کەمىک دەيسلەمىنئەتەو. جۆرىک له گومان له دەروونىدا سەرھەلەدا. له

دهوروبه‌ری خۆی، له ژیر له‌پی ده‌ستییه‌وه ده‌روانی. نه‌کا که‌سیک له‌م گوناهه‌ ده‌روونییه‌ ناگاداربیت. به‌لام نا، مزگه‌وت و حه‌شیمه‌ته‌که‌ی ناوی وه‌ک خۆین. وه‌ک تاویک له‌وه پیتش. سوکنایی دیت. به‌س ده‌بج وشیاریت شه‌یتان سه‌ره‌له‌نوخ فریوی نه‌داته‌وه. دیته‌وه بیرى ته‌نیا مه‌لایکه‌کانی سه‌ر شانی ناگایان له‌ وه‌ها گوناحیک هه‌یه. ده‌زانی نووسیویانه. ئەوان ده‌بج راپورتی خۆیان به‌دن. وه‌ها چیکراون. که‌س نابویرن. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لج خودا ده‌لیلی داماوانه. ده‌لج له‌ خۆوه نیه‌ له‌ ته‌نیشته‌ جه‌ه‌نه‌م به‌هه‌شتیشی خولقاندوو. ئەوجا ورد ورد فرمیسکه‌ بیده‌نگه‌کان به‌ گۆنایدا دیته‌خواره‌وه. به‌ خۆی ده‌لج جا جه‌ه‌نه‌م له‌مه‌ زیاتر،... ها له‌مه‌ زیاتر! چه‌ند جوینیک ئاراسته‌ی کوره‌کانی ده‌کا، به‌تایبه‌ت ره‌حمان. ئیستا ئیتر دلنایه‌ کافرن و دراوسیی درگابه‌درگای شه‌یتان. حه‌ک به‌ ئاگری جه‌ه‌نه‌م بسووتین!...
حه‌ک!

مامۆستا سه‌روبهری خوتبه‌که‌ی به‌ دۆعا یه‌ک دینیته‌وه و، به‌م شیوه‌یه‌ مزگه‌وت ده‌که‌ویته‌ پشوو. پیره‌کان یه‌ک له‌ دووای یه‌ک وه‌ده‌رده‌که‌ون. باوه‌گه‌وره له‌ دوووه‌ لیانده‌روانی. ئەو سالانه‌ چه‌ند ئەم رۆژانه‌ی لا دوور ده‌هاته‌ به‌ر چاو. ژیان چه‌نده‌ خۆی ده‌کیتشا. له‌م بیرانه‌دا بوو که‌ مامۆستا ده‌نگیدا. باوه‌گه‌وره‌ راوه‌ستا.

- مه‌ولووئی خویندنه‌، له‌ مالی فه‌قی ره‌سول.

باوه‌گه‌وره ده‌لج بیگومان دیت. خۆشحاله‌ کاتیک له‌ مه‌ولووئی خویندن ده‌گه‌رپته‌وه‌ گیرفانی به‌شی ئەوه‌نده‌ پره‌ له‌ دیاری که‌ به‌ کوره‌زاکانی و

به هموو خیزانی بدات. به گیرفانی پر گه‌رانه‌وه بۆ مالیشه‌وه چ حال و هه‌وايه‌کی هه‌يه.

ئا، باوه‌گه‌وره ماوه‌يه‌که يه‌کجار خه‌نييه. به‌لام خه‌نيبوونه‌که‌ی به‌ری به تووره‌بوونه‌کانی نه‌گرتوو. خیرا گه‌رانه‌وه. ده‌لێی ده‌سته‌کا به گیرفانیدا و ده‌ریانديتی و به‌که‌يفی خۆی دابه‌شيانده‌کا، وه‌ک نو‌قلی مه‌ولووييه‌که‌ی فه‌قی ره‌سو‌ل. ته‌نیا جياوازيبه‌که‌ی ئەوه‌يه که ئەمه‌يان هی خۆيه‌تی. باوه‌گه‌وره له تووره‌بييه‌کانیدا خۆيه‌تی. بۆيه گرینگه له بيريان نه‌کا. من هه‌سته‌که‌م ته‌واو تيبده‌گه‌م. ته‌نانه‌ت دا‌يکيشم. بۆيه که ده‌ستپيڤده‌کاته‌وه، ئيمه ناماده‌ين. ره‌نگه به جو‌ريکيش پيمان خو‌شه. مه‌گه‌ر وه‌ها نيه هه‌موو که‌س بيري رابردوو ده‌کا؟ بيگومان. بۆيه بۆ يه‌که‌م جار که ديسان تووره‌ده‌بيته‌وه، من و دا‌يکم له‌به‌ر خو‌مانه‌وه بزبه‌يه‌کمان ديتي. له ئاسمان ده‌روانم و له ژير ئەم سه‌قفه شينه بلينده‌دا بۆ يه‌که‌م جار له ژيانى کورتمدا هه‌سته‌که‌م ئيمه هه‌موومان چه‌نده گوناهين. ته‌نانه‌ت گه‌ر به هه‌زاران سا‌ل له ته‌مه‌نيشت گوزه‌رابي‌ت.

باوه‌گه‌وره تا ته‌واو ده‌چيته‌وه سه‌ر ريمه‌که‌ی جارانی، ئيس‌تا شتيکه له نيوان تووره‌یی و خو‌شحالی. خو‌ليک ئەم و خو‌ليک ئەوی تريان. به‌لام لام وایه ژيان سه‌رله‌نوئ پيی گو‌تۆته‌وه جاريکه زۆر به خه‌يالی خو‌رييه‌کانه‌وه نه‌ژی. ئەويش زيره‌که، تيده‌گا، ... نا‌ژی. قسه‌کانی مه‌لا جاريکی تر وه‌ک چيروکی ناو کتیبه‌کانيان ليدیت که من ده‌يانخوينمه‌وه. ته‌نیا له‌وئ له دوو تو‌ویی کتیبه‌کاندا هه‌ن و ده‌ژين، ته‌نیا ئەو کاته هه‌ن تۆ ده‌يانخوينيته‌وه. ئەو چيرو‌کانه‌ی وا خو‌يندنه‌وه و گو‌يگرتن ژيانيان به‌به‌ردا ده‌که‌نه‌وه و، ... ئيتر هيچ.

من له میشهکان له دووانیوه پوځیانی گهرم و بیدهنگی هاویناندا به وردی رووانیومه، له و کاتهیدا ههموو خیزان له دووای ژهمی نیوه پوځ خهوتوون و سه ره پای ئه وهی په نجه رهکان چوارتاق کراوهن، به لام ناره قیقی نه رم ناوچاوان، گهردن و ناو پشتیان داگیرده کهن. شتیک ده کولئ.

ههتاو دونیا ده برژینی. میشهکان شیتانه دین و دهچن و ویزه ویزیا نه. له ههموو شتیک ده نیشن. به تایبته به شوین ورده نانی دووای ژهمی نیوه پوځ له سه ره به ره که ویلن. له سه ره شووشه لووسه کان ده خلیسکین و شیتانه دیسان پیاپانا سه ره ده که ونه وه. دهیان و دهیان جار. به یه که ده پسن. له که متر له یه که چرکه دا له چاو ونده بن. هه ره ئه وه نده پیش ون بن، ئیتر نایانناسیته وه. وهک ژاپونی و چینییه کان ههموویان له یه که تر دهچن. ته نیا له قهواره دا جیاوازن. به لام نا، سه وه زه کانیان که که من و یه که جار گهره ن، له وانی تر جیا ده که یته وه. ره شه کانیان ورد و درشتن. هه میشه به قاچه کانی پیشه وه یان خه ریکی خوراندنی سه ره وچاوی خویانن. قاوه ییه کانیشیان هه مان شیوازن. گووه میشه کان شووشه کانیان داگیرکردوه. به چه ند روژ جاریک هه م دایکم و هه م پوورم ده ستمالیکی ته ریان پیادینن. جاری وایه ده بی بیان کریئنن.

میشهکان وازناهینن. به بی ئیزن پیته وه ده نیشن. گازت لیده گرن. ئه وه نده ده ست راده وه شینی و له خوتیان دوورده که یته وه که جاری وایه تاقه تت نامینن. وه ره زده بی. بلئی شتیک هه بی بتوانی له ده ست ئه م بوونه وه ره بچووه که نه گبه تانه قوتارت بکا؟ ئاه، ئه سته مه، ... باوه پرناکه م.

له مالى جهمشیدیش میس زورن، به لام نهک وهک مالى ئیمه. وهک بلئی
 ئاغای ئهسهدی به دهمانچهکهی دهیانکوژی، یان رهنکه له ئاغای
 ئهسهدی دهرسن و ناویرن خویمان زور دهربخهن. گهرهکی
 خانهسازمانیهکان جوریکی تره. روژیک له جهمشید دهرسم داخو قهت
 له میشهکانی رووانیوه، داخو قهت به وردی سهرنجی داون. جهمشید به
 سهرسورمانهوه لیم دهروانی. ده لیم راستی زستانان بو کوئی دهچن و،
 هاوینان دیسان چوئن پهیدادهبنهوه؟ من لام وایه چهند دانهیهکیان خویمان
 له شوینیک هشاردهدن و کاتیک ههوا گهرم دهبیتهوه و روژهکان
 سهرله نوئی دریژدهبنهوه، سهروسهکوتیان پهیدادهبیتهوه. ئهوان له گهل
 ئهوهی دهرمن، به لام بهردهوامن.

باوهگهوره پیتش ئهوهی دووانیوهرویان بنوی، پهنجهرهکان دهکاتهوه و
 به پهرویهکی زل که شیتانه ههلیدهسورپیتی میشهکان له ژوورهکه
 دهردهکا. باوکیشم و تهنانهت دایکیشم ههر وادهکهن. به لام میشهکان
 زیرهکترن. ههندیکیان خویمان له کون و پهسیوهکاندا یاخود به
 سهقفهکهوه هشاردهدن، ههتا ئهوان ماندوو دهن. بویه ههمیشه
 میشیک ههیه له کاتی شکاندنی سهرخهویکدا به سهر لووت، لاجاویان
 گوشهی دم و نیوان پهنجهکانی قاجهکانتهوه بنیشن. باوهگهوره
 دهبولیئی و دهلی زهمانی قهديم وههانهبوو، له گهل ئهوهی زورتر بوون
 کهچی تهحهمولکردنیان ئاسانتر بوو.

من لام وایه میشی شاری له میشی لادی جیاوازترن. ئهوان دهرانن به
 کویتتهوه دهنیشن.

ههتا رۆژیک کاتیگ باوگم دیتهوه، له گهڵ خۆی شتیکی پلاستیکی دینیتتهوه که له خاکهناز دهکا. بچووکه. سی سانتیمیک دهبی و نهرمه. باوگم که چاوهکانی پیدهکهنن دهلی ئه مه میشکوژه، دهتوانین زۆر به ئاسانی میشهکانی پی بکوژین! ئهوسا له بهر چاوی هه مووماندا تاقی دهکاتهوه. یهک له دووای یهک به شیوهیهکی سهیر چه ندین میس که له لا دهکا. میشهکان به ههزاران وردهچاوی چوارگۆشهوه و سه ره پای هه موو سرک و زیرهکیان، به لام له میشکوژه که دربا زنا بن و به سه ر دیوار، په نجه ره و سه ر به ره که وه پان و پلیس ده بنه وه. ده لیم باوکه ده توانم تاقی بکه مه وه؟ دهیداته دهستم. ئه و رۆژه هه تا باوه گه وره هاته وه هه ر خه ریکی میشکوشتن بووم. باوه گه وره به دیتنی میشکوژه که وه ها موعجیب بوو که له ته نیشته خۆیه وه داینا و کهس بو ی نه بوو دهستی بداتی. بو سبه ی باوگم یه کی تری کری و، به م شیوه یه له مالی ئیمه میشهکان روویان له کزی کرد.

ئه وهنده ی من بزانه م و هه له نه که م، مالی ئیمه له گه ره که که دیسان یه که م خانوو بووین، وه ک ته له فۆنه که، بووین به خاوه نی میشکوژه. شانازییه کی دیکه مان پی برا.

باوگم له دووای ئه وه ی میشکوژه که ی کری، زانیارییهکانی له سه ر میس یه کجار زیاد ی کردبوو. ده لی میشیک له هه فته یه که وه تا س هه فته ده ژی، ده لی بی ئه ژمار گه راده خن و له ناو چاوهکانیاندای خاوه نی هه زارانی چاوی چوارگۆشه ئاسای دیکه ن. ده لی به سه دان هه زار جو ریان هه یه و ته نانه ت به که لکیشن. میشهکان له خاویتکردنه وه ی ژینگه ده وری گرینگیان هه یه و کانگای خواردنی چاکن بو قریوک و مارمیلک و

تەنەت بەلندەکان. دەلی ھەلبەت بەھۆی ئەوێ لەسەر پاشماوەکانی مروف و کەلاکی ئازەل دەنیشن، دەبنە ھۆکاری بلاوونەوێ میکروب و بۆیە ھەبوونیان لە مالمەو ھەتەرە.

بەم پێیە مێشەکان تەنیا بۆیان ھەیە لەسەر تەرمی مروف بنیشن. من شیتانە خەریکی مێش کوشتم. تەنەت ماوەیەکە زور تاقەتی خۆیندەوێ کتیبەکانیشم نەماوە و، بێ خەم لە چاکە مێشەکان خەریکی پانکردنەوێانم. مێشکوژەکە دەدرێ. بە پەتیک پیکەو ھەلکێنمەو. ئەو خیراییە جارانی نەماوە، بەلام ھیشتا چەکی چاکە. من وەک باوەگەرە نیم کە لاقم راکیشم و بە چواردەوری خۆمدا بە وردی چاوبگێرم بزانم کە مێشیک لە نزیکمەو دەنیشی، بۆ ئەوێ بیکوژم. نا، من دەگەریم. لێرەو بۆ ئەو، لەوێو بۆ ئێرە، لەم ژوورەو بۆ ئەو ژوور. بەم شیوەیە ھاوین لە کۆتایی خۆی نزیک دەکەوێتەو. ئاغا ئەسەدیش دوو مێشکوژی کرپو: یەک سەوز و ئەوێ تریان زەرد. جەمشید ھەزی لە سەوزەکە و ھەمیشە لە ژوورەکە خۆیدا رایگرتووە. بۆ خۆشییەو ژوورەکە من ئەوئەندە تاریکە کە نایھەوێ. مێشەکان ھەزێان بەوێ نێ.

من کە لام وایە بۆ سالیکی تر چیتر مێشمان نابێ، بە دیتنەوێان سەرم لێ سووردەمینی. بە نیگایەکی پڕ لە پرسیارەو لە باوکم دەپروانم. باوکم دەلی گەراکان کە لە ناو کون و کەلەبەرەکاندان دەمێنەو ھەوا گەرم دەبیتەو، دەرکۆن و مێشەکان سەرلەنوێ لە دایکدەبنەو. دەلیم گەراکانیان چۆن، چ رەنگن؟ باوکم وەلامی پێ نێ. من چەند رۆژیکیش بە شوینیاندا دەگەریم، بەلام بێسوودە. بەچاوە

نابیرن. بویه هاوینه که ی تر وهک هاوینی پار ناکه م و له گه ل ئه وه ی به رده وامم له کوشتنیان، به لام هه ر وهک جارن به کتیه کانیشه وه سه رقال ده بم.

ئو هاوینه دیسان هه والیکی نوخ دئ. دهرمانی میشکوشتن! باوکم هه موو دهرگا و په نجه رکان داده خا و ئه وسا 'ئه فکه ن' که ده پیژینی. کهس بوی نیه تا نیوسه عات بجیته ژوره وه. سالیکی تر توپ دیت، توپیک که ده توانی به په نجه ره کانیا نندا بگری. به م شیویه هه تا ساله کان زیات تیده په پ، ژوره کان له ته راتی پی میس زیاتر دهر بازده بن. باوکم ده لی نیشتمان له پیشکه وتندایه. منیش سه ریک راده وه شینم و به راستی پیم وایه له پیشکه وتندایه. ته نیا خراپه ی ئه م پیشکه وتنه له وه دایه باوه گه وره ئیستا بو خه وی نیوه رپویان ناچیته ژوره که ی خوی و له کاتیکدا میشکوژه که ی له ته نیشته دایه هه ر له وی له ژووری دانیشته که خه وی لیده که وی. ئیمه که مافی ئه وه مان نیه بجینه ژوره که ی خوی، ده کشینه وه بو خه وش و بو تاقه ژوره که ی خومان که له ویش باوکم نوستوو. من له و سالانه وه فیرووم له خه وش دابنیشم و زیاتر به بونی خاک ئاشنا بم که به هوی گه رماوه به لیشا و به ره و ئاسمان ده کشا. به لام گه وره تریش ببووم. له یه کیک له م دانیشته نده بوو که روژیک هاورییه کی هاوگه ره کی خوم له دهرگای دا و، گوتی نایه ی بجین بو مه له؟ من که سه ره تا که میک درپونگ بووم، کتوپر ههستم کرد به بی ئه وه ی له گه وره کان ئیزن بخوازم ده توانم بجم. ئارام دهرگا که له دووی خوم پیوه دا و له گه لیا رویشتم. ئه گه رچی مه له م نه ده زانی، به لام ئه و روژم زور به خوشی لی رویشتم. له سه ر کانیه ک که ئه وه نده له

گۆمه که دورنه بوو بۆ ئاوخواردنه وه لاماندا. له وئیش میشه کانم بینی. به هاوړیکه گوت ده کرئ روژانی تریش بیینه وه؟ گوتی بۆ نا. له سهر ریگای ماله وه، له بهر دهرگای خانووی یه کیک له گه ره که کانی قهراخ شار مندالیکی دوو سی سالانم بینی که به تیکه یه ک نانی وشکه وه دانیشتیوو و پۆلیک میس له دم و لووتی چلماوی و بیسی ئالابوون. منداله که به چاوه زیته کانی له ئیمه ی دهرووانی. هاوړیکه پیکه نی. من دلنیا بووم ئه م ماله نه میشکوژیان هه یه و نه ئه فکه ن و نه توړ. دلنیا بووم هیشتا ناوه کانیشیان نه بیستیوو. جوړیک له به زه یی و خه م لیم ئالا. رقم له هاوړیکه بووه وه که پیکه نی. بۆ روژی دووایی کاتیک هاته وه به شویندا، له گه لی نه چووم. گوتم کارم هه یه. شه ویک باوه گه وره که هه میشه بیده نگ داده نیش و که سی نه ده دواند، له کرده یه کی سه یردا روویکرده باوکم و پرسى که داخۆ بۆ میشله چاره یه ک نه بینراوه ته وه. گوتی خرابی ئه وان ئه وه یه به تاریکی هه لده فرن و بۆیه بینینه وه و کوشتیان به میشکوژه که زه حمه ته. باوکم که وه لامی پی نه بوو، پیشنیاری پیکرد شه وانیش به مه لافه وه بخه وئ، له بهر ئه وه ی چونکه زۆر گه رم نیه ده توانی بیکنیشی به سهر سهری خویدا و ئیتر بیخه م هه تا به یانی لی بنوئ. باوه گه وره که ئه م جوابه ی به دل نه بوو، رووی لیوه رگپرا و له داخا وه ها میشیکی تری کوشت که شلپه که ی له ناو ژووره کدا هه موومانى داچله کاند. ئه و میشه ی وا ماوه یه ک بوو ده وروخولی دها و، ئه م به هۆی قسه کردن له گه ل باوکم فریای پانکردنه وه نه که وتبوو.

راستی میثووله کانیش زهحه تن. من پیم وایه پاشا ده بی مشووریکی
 ئەوانیش بخوا. هەرچه ند ئەفکەن و تۆری پەنجەرەکان له ژمارە ی
 ئەوانیشی یە کجار کهم کردوو تەو، بەلام لەبەر ئەو ی دەستی
 میشکوژە که نایانگاتی، بەر دەوام مایه ی نازاری خیزانن.
 ریک پیش سالی پەنجاو حەوت هەواییک بلاو دەبیتەو. دەلین بە
 پارچە ی تۆری دەتوانن بە دەوری جیگای خەو که تاندا ژوورۆچکە یە ک
 سازبکەن، وەها که میثوله پیش نەتوانی زەفەری پی ببات.
 باوکم بە خوشحالی لیم دەروانی و دەلی نەمگوت پاشا مشووریکی
 ئەمەیش دەخوا!

راستی برسپاریک! ئەو ی باوکم کریبووی ناوی میشکوژ بوو، ئە ی
 ئەو ی میشی پی دەکوژی ناوی چیبه؟ ئەویش میشکوژ! نا، نابی. پیم
 وابی دەبی ناویکی تری بو بدۆزیتەو. بو وینه میشبکوژ! دیارە ئەمە
 تەنیا پیشناریکە. کتیبەکان دەلین هەتا زمان وشە ی زیاتر بیت، ئەوا
 ئەقل روونترە.

مالی خازولە یخا که تەمەنی له سەرووی پەنجاکانەو یه وە و خاوەن
 میدیکی کویری بە تەمەنتر له خۆیەتی، ماو یه که کریچییه کی تازه یان
 بو هاتوو. بەکره کویر زۆر کهم له مال دیتە دەروە. لەر و لاواز بە
 گۆچانیکه وە جاروبارە لەبەر دەرگادا رادەو سستی و گو ی بو دنیا
 رادەدیرئ. دەلین ژنە که ی هەمیشە پەنجەرە که ی بو دەخاتە سەر پشت بو
 ئەو ی بیتاقەت نەبی. بەکر هەموو دەنگەکانی کۆلان و شار هەتا
 قوولاییه کانیان دەناسیتەو. بگره له شیواویاندا جوړیک له هارمونیای

پهیدا کردوو. دهنگی کوتانی تهنهکه، ئاسن، دهنگی خویندنی کهله شیر، هاتووچۆی ماشینهکان، چۆلهکهکان، ههراهرای دراوسێکان و... هههه موویان لای ئه و پیکهوه سهمفۆنیای ژیانى ئهم شاره دهژهنن. بهکرهکویر ئه وهندهی گوچ گرتوو، گویکانی کشاون و له هی خه لکی زلتر بوونه. ژنه کهی لیی دهروانی و ئاه هه لده کیشی. کهس نازانی له خه فه تابه یان هی پلیکانه کانه.

چاوهکانی بهکر ئه وهنده قوولن پیاو که لییان وردده بیته وه، دهترسی. ته نانهت ده میشی به چالا چوو. دیانه کانیشی زۆربه یان نه ماون. وهک ده لاین زیاتر تریت دهخوا،... بههه رحال شتی ئاوهکی. خازوله یخا ده لی عاده تی گرتوو. جاوینی تریتیش به بی دیان ئه وهنده ئاسان نیه. من جاری وایه بهکرهکویرم بینوه که دهست له سه ر شانی ژنه کهی چوو به بازا ر. وهک ده لاین بو خیر کوکرده وه دهچن. هه رچه ند زۆر جار خیر و خیراته که یان بو دهچینه ماله وه، به لام وادیاره جاری وایه لییان ده بری و به ناچار به جووته ریگای کو لان و شه قام ده گرنه به ر.

خازوله یخا له هه وشه کهی خاوه نی دوو ژوو ره به دالانیکی بچووک به ده میانه وه. خوا گه یاندى و روژیک کابرایه کی عه جه م که جل و به رگی پۆلیسی له به ردا بوو خو ی به هه وشه که دا کرد و پرسیا ری خانووی چۆلی لی کرد. وهک بللی له وه بیس که سیک پیی گو تبی، له به ر ئه وهی زۆر دلنیا ده هاته به رچاو که به کره کویر ژووری زیایی هه یه. خازوله یخا لیی تی نه ده گه یشت، به لام کاتیک رسته کانی ته واو ده بوو به گشتی ده یزانی باسی چی دهکا. کابرای عه جه میس که خه لکی به نده رعه بباس بوو و ره شتاله و خاوه ن بالایه کی مامنا وه ندی، ئه وه نده

به چاوه‌کانی میهره‌بان ده‌هاته به‌رچاو که خازول‌ه‌یخا به بی ئه‌وه‌ی بیر له‌وه بکاته‌وه هه‌بوونی پیاویکی غه‌ریبه له ماله‌که‌ی باش نیه، ژووره‌کانی پێدا. جگه له‌مه قهت له ژیانیدا ئه‌وه‌نده به‌ختی نه‌بوو. ئاخر له ته‌واوی هه‌موو ئه‌م سالانه‌دا که‌س داوای ئه‌و دوو ژووره‌ی لینه‌کردبوو و ئه‌م نیوه‌چل وه‌ک عه‌ممار که‌لکی لیه‌وه‌ده‌گرتن.

کاتیکی کاکای پاسه‌بان له دووای دوو روژ که‌لوپه‌لی گواسته‌وه و له خانووه‌که جیگیر بوو، ته‌واوی خه‌لکی گه‌ره‌ک واقیان و پرما. چۆن ده‌کرێ پیاویکی سه‌لت له ماله‌کدا که پیاوه‌که‌ی کویره و ژنه‌که‌یشی هه‌یشتا به‌به‌رییه‌وه ماوه، دامه‌زرێ! ئه‌ی خه‌لکی گه‌ره‌ک چی؟ مقومقو که‌وته ناو گه‌ره‌که‌وه. به‌لام له سه‌ریکی تره‌وه له به‌ر ئه‌و پاره‌ویووله‌ی به‌کره‌کویره و ژنه‌که‌ی ده‌ستیان ده‌که‌وت، به‌ بۆله‌بۆل بیده‌نگیان لیکرد و کابرای عه‌جه‌میان وه‌ک میوانیکی کاتی له گه‌ره‌کدا قبول‌کرد.

هه‌بوونی برای به‌نده‌رعه‌ببایی، وه‌ک باوکم ده‌یگوت، ته‌واو گه‌ره‌کی گۆپی. بۆ یه‌که‌م جار که‌سیک له شوینیکی یه‌کجار دووره‌وه لیره نیشه‌جی ببوو. پیاویکی ره‌شتاله که ته‌واو به تیغ جوان جوان ریش و سمیلی ده‌تاشی و به یۆنیفۆرمی پۆلیسییه‌وه هه‌موو به‌یانیه‌ک ده‌رده‌که‌وت و، له کاتیکی کلاوه جوانه‌که‌ی به ده‌سته‌وه ده‌گرت له‌و سه‌ری کۆلان به‌ره شوینی کاره‌که‌ی بزرده‌بوو.

کابرای عه‌جه‌م زۆر به‌رێز بوو. نه‌ ته‌نیا هه‌چ هه‌له‌یه‌ک لێ روینه‌ده‌دا، به‌لکو یه‌کجار ئاگایشی له خۆی بوو. زۆر به حورمه‌ته‌وه له‌گه‌ل خه‌لکی گه‌ره‌ک چاک و چۆنی ده‌کرد و سه‌رنجی ژن و کچه‌کانیشی نه‌ده‌دا. سه‌رئه‌نجام له دووای ماوه‌یه‌ک ده‌رکه‌وت ناوی 'ئاغای فه‌ره‌جی'یه. مامه

جوئینفرۆش پئیدهکەنی و دەیگوت سەیره وادیاره له ولاتی عەجەم شەق له تەنەکە بەدی ئاغا دەرەدەپەرێ. باوکم دەیگوت ئاغا بە مانای ئاغاوات نایە و تەنیا وشەیهکە بۆ ریز لیگرتن، ریک وەک 'کاکە'، بەلام مامە رحمان مکوربوو و دەیگوت "تەرحیوا! تەری تیگەیشتووی، ئاغا ناوی یەکەمی هەموویانە و ئەو تەنیا بە ناوی دووھەمە جیادەکرێنەو!" من ئیستایش نازانم پوورم کە لە هەموویان بچوکتەر بوو، چۆن چۆنی توانیبوو بخوینێ.

ئەوئەندە من تیبگەم خەلکی گەرەک لەبەر ئەوەی ئاغای فەرەجی پیاوی حکومەتە و جاروبارە دەمانچەیهکیشی بە لاکەلەکەوێ، لێیشی دەترسن، بەلام حەمەسوور کە ریک لەو سەری کۆلانەکەوێ دەژی و زۆر هاتوچۆی ئیراق دەکا، رقی لێتەتی و لای وایە لە عەجەم فیلبازتر و زۆلتەر لە دونیادا دەست ناکەوێ و بگرە لە خۆو نیه ئەم پیاوێ رەشتالە لەو سەری دونیاوێ گەیشتووئە ئێرە. دەلی لەو دیو، واتە لە ئیراقیش، پەرە لەم رەشتالانە کە بە سەر هەموو ولاتدا بلابوونەوتەوێ و کاریان تەنیا ئاگایاری خەلکی و گەر پێویستیش بوو گرتن و لێدان و کوشتنیانە. باوکم کە زۆر رقی لە حەمەسوورە، دەلی دەلیی گەرین با هەر گوبخوا! هەرچەند کاتیک لە کۆلان دەیگاتی یەکجار بە خۆشی و بە ریکوپیکی چاک و چۆنی لەگەڵ دەکا.

حەمە سوور کە لە چوارفەسلێ سال، وەک دەلێن، نزیک سی فەسلێ لە مال نیه، لای وایە پیلانیک لە هاتنی ئەم پیاوێ بۆ گەرەکەکی ئێمەدا هیه. بۆیە ئیستا کەمتر لەبەر مالی خازولەخواوە تێدەپەرێ و زۆرتەر ریکای ئەو سەری کۆلانەکە دەگریتەبەر. دیارە ریکای بۆ ناو بازار

دوورتر دکه ویتته وه، به لام وهک بۆخوی دهلی ههتا برۆی بۆ سهلامهتی
باشتره!

من ئاگام لییه پوورم نیگای دهچیتته سه ر ئاغای فهره جی، به لام ئاغای
فهره جی له وه ناچی. نازانم بۆ کاتیک چیرۆکی سینده ریتلا ده خوینمه وه
بیری پوورم و ئاغای فهره جی دکه ومه وه. هه ر له خۆمه وه لام وایه
رۆژیک ئهم پۆلیسه به پیکه وت پوورم ده دۆزیتته وه و ئیتر چیرۆکی
ئەشقیکی راسته قینه ی بی وینه دست پیده کا، ... هه رچه ند قهت سالانی
دوواتریش ئهمه روویندها و ئاغای فهره جی چۆن به سه لتی رووی له
کۆلانه که ی ئیمه کرد، هه ر به و شیوه یه به ره به نیش لیی ده رچوو و بۆ
هه میشه مائئاوایی لیکرد. قهت پیلأوی پوورم له شاییه کدا به جینه ما تا
ئاغای فهره جی به بینینه وه ی دالغهی پوورم لییبدا.

جاری وایه له هه وشه که ی مالی به که ره کویره وه بۆنیکی خۆش به
ئاسمانی گه ره کدا ده چی. دراوسی نزیکه کانی ده لاین بینوو یانه ئاغای
فهره جی گۆشت ده برژینی و به شی به کر و ژنه که یشی ده دا. ده لاین
دیتوو یانه به کر تا قووتی ده دا ئه وه ندی له ناو کاکیله کانیدا ده یانه یینی و
ده یانبا که وه رزده بی، به لام له کیسیان نادا. ده لاین خازوله یخا جاری
وایه 'کانادارای' به قورگی میرده که یدا ده کا. گویا ساردیه که زۆر
یارمه تیده ره، چونکه له دووی ئه وه به کر خیراتر پارووه کان قووتده دا.
ده لاین به کر جاری وایه قرقینه ی واده دا که ده قیقه یه ک درێژه ده که یشی.
ئه وساکاتیک مله چه مله چه تی به پشتی دهستی ده می ده سریتته وه و دیسان
گوچی بۆ دنیا هه لده خاته وه. هه روه ها ده لاین پاسه بانه که خاوه ن
زه بتیکی جوانیشه که ئیواره یان و شه وان گۆرانی بلاوده کاته وه، گۆرانی

فارسیی خوش خوش. ئاغای فەرەجی تەلەفزیۆنی نیە و زۆری کات بە تەنیا بە دەم گۆرانییەکانییەو دادەنیشی. بینوویانە لە ناو تەختی خەو کەیدا زۆر خەیاڵ دەبیاتەو. جاروبارە پیاڵە یەک شتیکی عەجایەبیش هەڵدەدا و مەچەکە ئەستور و ماسولکاوییەکانی دەخاتە سەر ناوچاوانی و لە حالەتەدا دەتوانی هەتا ماوەیەکی زۆر بە بی جوولە لە سەقفەکە بپروانی. حەمەسوور دەلی ریک لەم کاتانە بترسن! من کە جاری وایە بەلای کەبابخانەکانی شاردا رویشتووم و بۆنەکەیان سەرمەستیان کردووم، لەبەر خۆمەو دەلیم خۆزگەم بە خازولە یخا و بەکرەکویر!... خوايە بۆ ئیتمەیشت کویر نەکرد! ئەوسا ئاوی دەم قوتدەدەم. باوکم کە باسی کەباب دەکەن تەنیا لە فەرشەکە ی بەردەمی دەروانی. من جاری وایە هەستدەکم باوگەورەم کەباب دەخوا، بەلام بە ئیتمە نالی. بە خۆم دەلیم گەر گەورە بووم منیش دەبم بە پۆلیس و دەگوزمەو بۆ شاریکی دیکە و دوو ژووری لەم شیواییە بەکرێ دەگرم و هەفتە ی سێ جار کەباب دەخۆم. بەو جیاوازییەو وەک ئاغای فەرەجی پال ناکەوم و بە بیهوودە بە سەعات لە سەقفەکە بپروانم؛... نا، کتیبیک بە دەستەو دەگرم و دەیخوینمەو. کتیبیک لە سەر مرۆفیکی تەنیا کە زۆر بیر لەو دەکاتەو داخۆ مرۆفەکان لە ولاتانی تر چۆن دەژین.

دراوسییەکی ترمان هەیه، ئەویش وەک حەمەسوور، لای وایە لە ئاغای فەرەجی زۆلتر نیە، دیارە مەبەستی لە زۆلیەتی بە پیچەوانە ی راکە ی حەمە سوورە. سەرت لی نزیکدەخاتەو و لەکاتی کدا چاوەکانی دەورووبەر دەپشکنن، دەلی ئای لە پووری خازولە یخا، ئای... ئای!

عه به بیقول قاقا پیده کهنی و بی شهرمانه به دهنگی بهرز دهلی قسه ی
 قور، خو خازوله یخا تلپی ته پری تیانه ماوه (دیاره من له مه ناگه م)،
 به لام هاوکات له سهر ئه و رایه یه که شتی له و بابه ته ته پ و وشکی ناوی.
 پوورم یه کجار هه لده چی و دهلی کیشه یه کی گرینگی ئه م دونیا یه مروقه
 بی حه یا و دم دراوه کانن! دهلی ئه وانن و له کاتی قسه کردندا چاویان
 دهقونجینن و هه تا ته واونه بن نایکه نه وه.

من لام سهیره بوچی ئاغای فره جی وه ک مالی جه مشید و وه ک هه موو
 ئه وانن و له شارانی تره وه دین، له خانه سازمانیه کان ناژین. ئه و
 ده بی له وی بژی. نه کا حه مه سوور شه ویک خو ی به حه وشه که یاندا بکا
 و به و چواره خوره ره شه قه ترانییه ی، و له و دیو کپیویه تی، زرمه له
 فره جی هه ستین، ... کی به کئییه! به لام پوورم لای وایه ئه و سه رده مه
 له میژه به سه رچووه. دهلی حکومت ئیستا کۆنترۆلی ته وای هه یه.
 کۆنترۆل! من چه ند حه زم له وشه ی کۆنترۆله. باوه گه و ره که جوان
 که لیمه که ی بو نایه ت له ژیر لیوه وه له کاتیکدا سه یری ته له فزیونه که
 ده کا به ئه سپایی ده یلیته وه. ده زانم بو ی نایه ت. ته نیا ئه وانن بو یان
 دیت، یان له قوتابخانه خویندوویانه یان ئه وه نده یان له کاتی
 ئاخاوتندا وتوه ته وه که ئیتر فیری بوونه.

کۆنترۆل! ئه مه ئه و وشه یه یه که سالانی دوواتر داگیرده کا و، ده بی به
 یه کیک له که لیمه گرینگه کان. ئه و وشه یه ی سه ره پای نه خویندوه واری
 باوه گه و ره، ده بی به جوړیک فیری بووایه.

روژیک به ریکه وت له کۆلان به تووش ئاغای فره جییه وه ده بم. نیگام له
 نیگای ده چه قی. نیگای سارده. نه بزه یه ک و نه ئاماژه یه کی تایبه ت له

روخسار و له نیگاکانیدا. ههستدهکه م به پیچه وانهی هه موو ئه و قسه و قسه لۆکانهی له سه ریته تی، که سیکێ تایبته نیه. وهک بلیی ته نیا چاوه پروانی ئه وهیه رۆژهکان تیپه رن و ئه و بگاته شوینیک. کوئ؟ نازانم. تیدهگه م پیاوه حکومی و غه ریبه کانیش بیتاقت ده بن، ئه وهنده بیتاقت، سارد وهک ئه و زهمه نهی ئیمه هه موومان خه ریکین بیایا تیده په رین.

شه ویک درهنگان کاتیک گه رهک له بییری خه ودایه، زرمهی چهن فیشهکیک کۆلان داده چله کینی. هه موو دره ده په رنه دره وه. که سیک له سه ر بانیه وه ته قهی له ژووره کهی ئاغای فه رهجی کردوه. پۆلیس ئه و شه وه دین. ته نانه ت ئاغای ئه سه دهیش سه روسه کوتی په یدا ده بی. فه رهجی هیچی لینه هاتوه. ته نیا چهند چاوه شووشه یه کی شکاون. پرس و جۆیه کی زۆر ده کرئ و، هه ندئ شوینیش به تایبته له سه ر بانه کانی ده ورووبه ر ده پیشکن.

به پیچه وانهی چاوه پروانی هه موو گه رهک، که لایان وابوو له دووای ئه م به زمه فه رهجی ده گوازیته وه و بگره بۆ هه میشه شار جیدیلئ، به لام ئه و نه رۆیشت. خازوله یخا و به کره کویریش دره یانه کرد (خه لکی لایان وایه به هۆی که بابه کانه وهیه). دیاره هه موو گه رهک ده زانن که ته قهی ئه و شه وه کاری کئ بووه. ته نیا حکومه ته نازانئ. حه مه سوور نایه وئ که سابه ته کهی به هۆی پیاویکی عه جه می خویرئ (وهک خۆی ده لی) تیکبجئ.

ئه گه رچی من قهت نه مدی ئاغای فه رهجی له و سه ری کۆلانه وه، بۆ یهک جاریش بیت له بهر دم مالی حه مه سووره وه، تیپه رئ.

مامۆستا چەند وشەى پیداوین رستهى پى سازبکەين. بەکاوهخۆ لهسەر تهختهپهشهکه دهیاننوسى. بە دەنگه گر و نوساوهکهى بهرز دهیانخوینیتهوه. ئیمه هه موومان چاومان لهسەر دهستییهتى که چۆن پیتەکان به شوین یه کتردا له ژیرییهوه لهدایکدهین. مامۆستا دهستهختى خوشه. ئەوانهى ئارام و ورد دنووسن هەر هه موویان جوانووسن. من ئەوهتهى له بیرم دیت خەتم ناخۆش بووه. هه زدهکەم ئەوهى له زهینمدايه زوو بیهینمه سەر لاپه رهى کاغهز. زۆر جار ته نیا خۆم دهزانم چیم نوسيوه.

وشهکان ئەمانه: رووبار، بالنده، شا، نیشتمان، خویندن و سینهما. سهبارت به فرمانى 'خویندن' دهلى مه رج نیه وهک خۆى بهکارى بیتن و دهتوانن سهرفى بکهن. من ئیواره له مالهوه بهم شیوهیه دنووسم:

- مامه به ماتۆر له رووبارهکه دهپه پیتهوه.

- بالنده لهسەر ریگای کتیبخانه دهخوینی.

- شا سیبهرى خودایه.

- باوکم ههزى به خویندنه.

- عه به بیقۆل دهچى بۆ سینهما.

بۆ سبهى کاتیك مامۆستا ته کلیفهکانى بهسەرکردهوه، به خویندنهوهى

ئوهوى من بزیهکی هاتى و، گوتى بنه مالهکەت چاک فریات کهوتوون!

من دهفته رهکەم هیشتا ماوه و له م شهوانه دا سهیرم کردهوه. لاپه رهکان

وشک و رهق هه لاتوون و رستهکان کال بوونهتهوه. که سهیریان دهکەم

باوه پناکهم له زهمەن ئەو هه مووه تپیه پيوه. چاوهکانم دهقونجینم و

جوان جوان دەچمەوہ حال و ھەوای ئەو سالانە. خۆ تێدەگەن! خۆ دەزانن حال و ھەوا شتیکە زیاتر لە وینەکان و لە رەنگ و لە بۆنەکان؟ حال و ھەوا شتیکە لە نیوان ئەمانەدا، شتیکە لە نیوان تۆ و ئەوان و ئەو سالانەدا. بریتییە لە جۆری ئاویتەبوونی تۆ لەگەڵ ئەوان. بە ئارامی لاپەرەکان ھەلەدەمەوہ و دەگەمەوہ ئەو رستانە. مامۆستام دیتەوہ یاد کە ئیستا کە نەماوہ. نزیکی بیست سال لەوہ پێش بە ھۆی نەخۆشییەکی کتۆپرەوہ مرد. پیاویکی میھرەبان بوو. لەو پیاوانە میھرەبانیان لە پیتاوی میھرەبانیان دەو، بە بی هیچ تەمەحیک. پوورم دەلی ئەمە بە ھۆی کاریگەری ئەدەبیاتەوہیە. من پیم وایە پوورم راست ناکا، زیادەپرەوی دەکا. ئەی بۆ من میھرەبان نیم؟ لە رستەکان وردەبەمەوہ. ئارام. نەکا نیگاکانم لاپەرەکان ھەلەریتن. ئیستا نە مامە ماوہ بە ماتۆرەکی لە رووبار بپەریتەوہ، نا شایەک ماوہ سیبەری خودا بیت، نە سینەمایەک ماوہ عەبە بۆی بچی، نە باوکم تاقەتی خویندنی ماوہ و نە کتیبخانەییەکیش بالندەکان لە سەر ریگاکەیی بخوینن. ھەموو شتیک زۆر بپەرەمانە کۆتایی پیتات. مامە تەنەکە ئەوئەندە پیر بوو کە لە ناو جیگادا کەوتوو، شا دەریانپەراند و لە غەریبایەتی سەری نایەوہ (نایشویرم بلیم سیبەری خودا مرد، بە تاوانی کفر بەلایەکم بەسەردا دینن، یاخود لەبەر ئەوہی دەلین شاپەرەستم)، باوکیشم وەک مامم تاقەتی ھیچی نەماوہ، تەنانەت رۆژنامەکانیش ناخوینیتەوہ، ھەر دوو سینەماکە لەمیژە داخراون و کتیبخانەکیش گواسترایەوہ و ئیستا بیناکۆنەکی بوو بە کەلاوہ.

ئەگەر مامۆستا زیندوو بووایە و ئیستا داوای بکردایە لەم وشانە رستە سازبکەم، بیگومان بە جوړیکی تر لیم دروستدەکردن. ئا، تەنیا بە خۆیان. بە بی میوانداریکردن لە هیچ چەشنە کەلیمەیهکی دیکە. بۆ وینە بەم جوړە:

- بالندە رووبار دەخوینئ.

- شا سینمای خویند.

- رووبار شای خویندەووە.

- نیشتمان سینەمایە.

رستەى پینجەمم بۆ نایەت. هەرچی وشەکان دینم و دەبەم، بیسوودە. رستەکان چەندین جار بەسەردەکەمەووە. چەند بیتامن. ژیان و تەمەن هەتا هەلەکشین بیتامتر دەبن. ئەوسا هەستدەکەم خوشی شتیکیە وەک رابردوو و وەک بیرەوهری، تەنانەت هەرچەندە تالیش بن. کاتەکان خۆیان لە خۆیاندا بەنرخن. بە تیپەرینیان خەمۆک دەبین. من دلنیام ئەوانەى وا شەرە گەورەکانیان ئەزموونکردوو و هەنووکە پیربوونە، حەزەدەکەن دیسان بگەرپینەووە بۆ سالانى رابردوو، ریک بۆ ناو بۆمبارانەکان، بۆ ناو قرمژنى فیشەکەکان. هەلبەت بەو مەرجەى نەکوژرین و دیسان بتوانن بە دالانى تەمەندا بەرەو پیری گوزەربکەنەووە. ئا، رابردوویش بە پیرییهووە مانا وەردەگرئ.

سەرم دیشئ. دەچم و پەرداخیک ئاو دەخۆمەووە. نا، هەمووی نا، ... نیوەى. دەروونم کە دەلئى لکاوه بە یەکترا، دەکریتەووە. ژیان بەردەوامە. من زۆر جار هەستەکەم ئیمە کەمتر لەسەر وشەکان رادەووستین. لام وایە راوەستان لەسەریان دەبیتە هوکارى ئەووى هەم

زیاتر ههست به کات بکهین و هم زیاتر ههست به خۆمان. ههچهنده دهلین بیرکردنهوه خراپتر له ههر شتیکی تر قاتلی زهمهنه. له خۆم دهپرسم داخۆ لهم سهردهمهدا له قوتابخانه به وشه رسته به قوتابییهکان سازدهکهن؟ پیم وایه دهیکهن. دلنیام ئهوانیش وهک ئهوه سالانهی من رستهکان دهسازینن. له بهر ئهوهی هیشتا نازانن کات یهعنی چی. رهنگه ههموو فهلسهفهی ژیان له وهدایه که دهیهوئ به تپهپینی ژیانمان، له کات تیمانگهیهنی. یارییهکی بپهرحمانه. که تیشی گهیشتی دلت قورس دهبی و خهمیکی سهیر داتدهگری. بیرى تووره بوونهکانی باوهگهوره دهکهمهوه. ئیستاکه لهو سهیری شار، له روژئاوا، له ناو دارستانهکهدا نووستوه. خانوو قه دیمیه که بیرى دهکا. منیش. ههستدهکهم گهر ئیستا لیڤه بووایه، قهت به تووره بوونهکانی عاجز نه دهبووم. بگره بزهیه کیشم دههاتی. ئهوسا پیم دهگوت دانیشه و سهیری ته له فزیۆنه کۆنه که بکهوه، دهگوت داخۆ چهزت به چایی نیه؟ بهکره کویریش که ئیستا کهس نازانی گۆچانه کهی له دووای خۆی چی لی به سه رهات، ئیشتیای که بابهکانی له چه وشه کهدا ماون. دهفته ره که لادهبم. ئهویش وهک تهرم رهق هه لاتوو، بگره بوئی کۆنیوون دایگرتوو. ورتکه کاغەزی لی هه لده وهری. راستی چۆن بهر به پیربوونی زیاتری بگرم؟ داخۆ دهکری وهک فیرعه ونهکانی سهردهمی کهونارای میسر مؤمیایی بکهم؟ ئهوه سهردهمی موسا له داغی یاغیهکانی دژ به خودا به گۆچانه کهی دهریای شهق کرد؟ رهنگه بهکریش گهر کویر نه بایه کاریکی وهای به گۆچانه کهی له دهست بههاتایه. بۆ نا؟ ژنه کهی دهیگوت پش ئهوهی کویر بیت یه کجار به گور

بوو. منیش باوەرپی پێدەکەم. یەعنی من حەزەدەکەم باوەر بە ھەموو ئینسانەکان بکەم. بە خاتری زەمەن، بە خاتری کورتیی تەمەن. مادام درۆیش دەمرئ، بۆ باوەرپی پێ نەکەم؟ لە سەر ئەو قەناعەتەم مەروڤەکان لە درۆکانیش بەنرخترن. دەبی ئاگامان لێیان بێت. ئێمە روژیک دیت کە ئیتر قەت یەکتەر نابینینەو.

کەسێک لە دەرگا دەدا. ئەمجارە بە پێچەوانەیی جاران دەچم و دەیکەمەو. سۆڵکەرێکە. داوای پوول، خواردن یاخود جل و بەرگ دەکا. من کە نازانم کامەیانم ھەبە و بۆ ماوەیەک و پرم، دەچم جووتی پێلاوی کۆنی خۆمی بۆ دینم. ئەم بەراوەریکی دەکا و لە دوای سۆپاسیک وندەبی. شەو لە ناو جیگادا بۆ پێلاوەکانم دەگریم. نەک لەبەر ئەوەی لە دەستم داو،... نا، لەبەر ئەوەی بیریان دەکەم. بەم شیوەیە ئێمە دەرووبەرمان بەشیوەیەکی ترسناک خەلووت دەبی، روژ لەگەڵ روژ زیاتر لە جاران. ئێمە چەند بێرەحمین، ھێچ بە خۆمانەو ناهێلین،... ناهێلینەو. کەسێک لەوسەری ریگا دانیشتوو و چاوەروانمانە. لەناو تەم و مژدا لەسەر بەردیک دانیشتوو و تەنیا وەک سێبەرێک خۆی نیشان دەدا. کە لێی نزیک دەکەویتەو، ھەلدەستی و دەروا. رووت تیناکا. تۆ دەبی تەنیا بە شوینیا برۆی. دەشپۆی. بۆ خۆیشت نازانی بۆ. رەنگە لەبەر ئەوەی ھەنگاوەکانت تۆیان ھیناوتە ئێرە. تەنانەت گەر بە ریکەوتیش بێت.

حەزم بە کتیبیکی فەلسەفییە. لەوانەیی لەگەڵ خۆی دەتەن بە بی ئەوەی بنگەییەننە شوینیک. ریک وەک خودی ژیان. حەزم لەوویە دووجار غەرق بجم. کە جاری یەکەم خنکای ئیتر جاری دووھەم

ناخکێتییەتەو. دریا دەبێ بە هی خۆت. بە مردنی دووھەم دنیا دەستەمۆدەکە. دەتوانی چەند مریشک و کەلەشیریکیش لە حەوشە رابگری. بۆ ئەوھی هەم هیلکەت بۆ بکەن و هەم نەکا فەلسەفە ئەم دۆنیایەت پێ لەبیر بکا. هیچ شتیک وەک بۆنی ریفنە تیژ نیە. ئەوئەندە ئاگات لە پشیلەکان بێت.

باوگەرە جاری وایە لەبەر تەلەفزیۆنەکەدا خەوی لێدەکەوێ. ئەم عەدەتە تازەییە. پێم وایێ هی ئەوھیە پیرتر بوو. تاقەتی نیە بچیتە ژوورەکە خۆی. پوورم بەرمالێکی پیاویدا. لەو بەرمالەیی رۆژی مردنەکە بەسەر تابووتەکەییەو بوو. باوگەرە لە سالەکانی کۆتایی تەمەنیدا یەكجار ئاویتە تەلەفزیۆن ببوو. ئیتر شەرمیشی لە هیچ نەدەکرد. جوان جوان سەیری دەکردن. سەرئەنجام قەناعەتی هێنابوو ئیتر قەت ژنی بۆ نایەت و ژیان هەر ئەمەییە ئەو خەریکیەتی. لەحنەت لە رحمانیش! هەزار لەحنەت! لە کورەکانی تریش!... دۆنیایە ئاهی ئەم دەیانگری، دەیانسووتینی و ناھیلێ بچیتە بەهەشت. منیش لام وایە گەر ئەمەیش نەبێ ئەوا مامە لە بەر جوینەکانیشی بێت (گەر بەهەشتیک هەبێ) قەت نایگاتی. بۆ مامەکانی ترم نازانم.

شەوانە حەوشە بێدەنگە. من گویم لە خشکەیی خشۆکەکانە. ئەوانیش چاویان لە منە. راستی راوەستن با بەم دوو وشەییە جوملەییەک دروست بکەم:

- خشۆکەکان دەخشین.

قسەیی قۆر! دۆنیام لەگەڵ وشەکانی جارێ ئەم دوو کەلیمەییە جوانتر دینەو. ئەمەیش عایدی ئێو. خۆتان سازێ کەن.

شەمشەمە کوئیرەیک لە ناکاو بەلامدا تیدەپەرچ. دادەچڵەکیم. بیرم دیتەووە دەبی بنووم. باوکم جاری وابوو لە ژێر رۆژنامەکاندا خەوی لیدەکەوت. لە کاتیکی دەنگی رادیۆکە ژوورەکی دەتەنی. لە کاتیکی لە ناو بیدەنگی ژوورەکی دەنگی ویزەویزی میثیکی زلی سەوز پێی دەگوتی ئیستا نیوهرۆیهکی یەكجار گەرمی هاوینە. هاوینی ئەو سالانە. دانیام ئەو سالانە وەک ئەو سالانە دەمێنەووە. بۆ هەمیشە. ئێمە لە راستیدا لە یاد زیاتر نین. یادیکی رووت. گەر زیرەک بین دەتوانین لە کتێبەکانی ئەو سەری جادە بەناوبانگەکاندا درێژە بە بوونمان وەک یاد بەدین، ئەگینا تەنانەت ئەمەیش نین.

ئەمشەو حەزم بە سازکردنی رستەیه. بۆ خۆم چەند وشە دەدەم بە خۆم. لە سەر کاغەزەکی بەردەم دەینووسم. رەنگە بتوانم شتیکی لەگەڵ یاد و لەگەڵ کات بکەم.

حەمە سوور پیاویکی چاوکراوێه. ئەوێندە بە قاچاخ سنووری بریووە کە ترسی لە هیچ شتیکی نەماوە. کە لە شار دەترای و دەگاتە گوند، دەمانچەکی لە خۆدەبەستی. دیارە لە پشت پشتوینەکیهوە لە شوپینیک لە نیوان کەلەکە و ناوکیهوە. پالتۆیهکی ئەمریکی لەبەر دەکا و سمیلیکی زلی هەیه بە بنەردینیکی ماش و برینجییهوە. سوورکەلەیه. قژە لوول و کەم تینەکانی لە ژێر جاماکەیهوە ئارەق دەیانگری و بە کەلەسەریدا دەچەسپن. هەمیشە ی خوايش ئارەق دەکاتەووە. زستان و هاوینی بۆ نیه. وەک بلیی هەمیشە لە دلەراوکیدایه و چاوهروانی شتیکی ناخۆشە رووبادات. بەلام بەغیرهتە. بەغیرهتیکی سرک و وشیار.

چاوه‌کانی وردن و که لیت دەپوانی بیری گورگ دەکه‌وێتەوه. بەلام لە راستیدا پیاویکی ئەهوه‌نه. هێمن و لەسەرەخۆ. بەس خوا نه‌کا هه‌لچێ. لەم کاتاندا لە هێستری چه‌مووش دەکا. بەکەس راناگیرێ. زۆر ئاسان دەتوانی بتکوژێ. وەک بۆ خۆی دەلی تا ئیستا لە چه‌ند کەمین رزگاری بووه و لە گەڵ عەرەب و عەجەم تیکه‌ه‌لچوو. گوايا چه‌ند کەسیکیشی کوشتوو و لە راستیدا دوژمنداره. سووره لای وایه لە شەپدا تەنیا غیرەت دەبیاتەوه و ئەوی تری فشه‌یه. دەلی لی بېرە دلنیا‌به سەر‌دە‌که‌وی. چه‌ند شوینیکی لەشیشی برینی خۆشه‌و‌بووی پێوه‌یه. پیشانی کەسی نادا. هەر لەبەر ئەمە‌یشە قەت ناچی بۆ حەمامی دەر‌ه‌وه. لە ماله‌وه بە تەشت و جامۆ‌لکە خۆی دەشوا. ژنە‌کە‌ی ئاوی بۆ گەرم دەکا و بگره بە سە‌ر‌یشیدا دەکا. هاوینان لە حەوشه و زستانان لە بەر کوورە‌کە خۆی دەشوا. حەمه هەموو ئازای جە‌ستە‌یشی مووی سووره. لوول و تیکچ‌ر‌ژاو. دیسان لە سووره‌گورگ دەکا.

خە‌لکی گەرەک نە خۆشیان دەوی و، نە رقیان لێ‌یه‌تی. وەک بلی هەر نە‌بی. وەک بلی حە‌زیش دە‌کە‌ن کە ئە‌وه‌نده ونه و توخن ماله‌وه ناکه‌وێتەوه. ژنە‌کە‌یشی زۆر خۆی تیکه‌ل خە‌لکی گەرەک ناکا. وەک بلی ئە‌ویش دە‌زانێ نابی خە‌لکی زۆر ئا‌گایان لە سپ و تری مێ‌ردە‌کە‌ی بی‌ت. وه‌زعیان باشه. گۆشتخۆری چاکن. دیسان وەک گورگ. هە‌تا ئا‌غای فەرە‌جی پاسە‌بان سە‌روسە‌کوتی پە‌یدانه‌ببوو، هەر ئە‌و بوو لە‌و سە‌ری کۆ‌لان گۆشتی دە‌بر‌ژاند. کە ئا‌غای فەرە‌جی پە‌یدابوو، ئیتر بۆ‌نی گۆشتی بر‌ژاو لە هەر دوو سە‌ره‌کە‌وه دە‌گە‌ییە لووت. خە‌لکی دە‌لێن لە‌بەر ئە‌مه

بوو حەممە سوور تەقەى له مالهەكەى خازولەىخاكردا! ئەو حەزناكا بۆنى
 گۆشتى خەلكى بەسەر بۆنى گۆشتى برژاوى خۆيدا پروات.
 حەممە سوور زمانىشى كەمىك گۆراوه. هەندى وشەى ئەو دىو بەكاردينى.
 بۆ وینە: مورتاح، بۆسە، خویپى حیز، پەتاتە، قەزاوگرم و چەندانى
 تر. حەممە هیچ شەرمىكى له باسکردنى بیروپای خۆى لەسەر شتەكان
 نیه و ئەوهى بەدەمیا بیت دەیلی. كە دەروات كەمىك خۆى بۆ كووپ
 دەكاتەوه و هەنگاوى بەرز دەنى. وەك بلیى بە ناو شاخ و بەندەنا
 ریدەكا. باوكم پىی وایە هەر شیوازی هەنگاو هەلپینانى بەسە بۆ ئەوهى
 ئاغای ئەسەدى بزانی خەرىكى چىیه و بۆ كوئ دەچى. باوهگەوره ديسان
 دەلى "تړحیۆ!" من بۆ یەكەم جار بەم قسەیهى باوهگەوره بزەم دیت و
 لەبەر ئەوهى ئەكا لیم توورەبیت بەپەله دەچمە دەرەوه. له حەوشە
 تیروپر پیدەكەنم.

كاتىك قسە له سەر خەلكى گەرەك و شارە، حەممە سوور رای تايبەتى
 خۆى هەیه. مەسەلەن لای وایە هەر هەموویان كەرن، هەروەها
 ترسنۆك. دەلى شت زۆر زل دەكەنەوه. بۆ وینە لەسەر ونبوونى
 جارجارەى خۆى. ئەو لای وایە قەت سى فەسلى سال نەك تەنیا ون
 نیه، بەلكو یەكجار لەمە كەمترە (هەرچەند رەقەمىكى تەواو بەدەستەوه
 نادات). هەروەها پىی وایە ئەوهندە لەناو خانوو و گەرەك و
 شارەكەياندا ماونەتەوه كە بۆنیان گرتوو. دەلى تەنیا لەناو
 گەپیدەكاندا یە پیاوى ئازا و بەجەرگ هەلدەكەوى. هۆكارەكەیشى بۆ
 ئەوه دەگێرپیتەوه كە كاتىك پیاو بزوا، ئەوا له گەورەى دونیا و له

بچووکی خۆی تیدهگا و ئیتر شتهکان ئەو گرینگییەى جارانیان نامینى. بهتایبەت خۆی.

هه‌مه سوور زۆرتر کوتال دینى. دیاره كه‌متر باره‌كانى ده‌هینتیه ناو شارى. مه‌عامه‌له‌ى چه‌كیش ده‌كات. گهر كه‌میک به وردى ناو خانوو‌ه‌كه‌ى بگه‌رپى، بیگومان چه‌ند ده‌مانچه‌یه‌ك ده‌دۆزیته‌وه. چه‌زیشى به خوارده‌وه‌یه. كه ده‌خواته‌وه ده‌نگى گه‌ر ده‌بى و ده‌سته‌كا به خویندنى گۆرانیه‌كانى هه‌سه‌ن زیره‌ك. ده‌لئى ئەو شوینانه‌ى وا له‌و دیو كاتى خۆى هه‌سه‌ن زیره‌ك سه‌ردانى كر‌وون، چوو. ئەوه‌یه‌ك گۆرانیشى به سه‌ر شاهه‌نشادا گوتوه‌و بۆ سه‌رخۆشیه‌كه‌ى ده‌گه‌رپیته‌وه. ئەگینا بر‌وانا‌كا هه‌سه‌ن له مافى جوتیار و شتى له‌م باب‌ه‌ته هه‌ر له بنه‌ره‌تا حالى بووبى.

ئەو شه‌وه پێش ئەوه‌ى ته‌قه له ژووره‌كه‌ى ئاغای فه‌ره‌جى بكا، نیو بوتل و یسكى هه‌لدابوو به بى ئەوه‌ى یه‌ك تۆز مه‌زه چیه‌ له‌گه‌ل‌یا بیخوا. وه‌ك بۆ خۆى ده‌لئى مه‌زه هى لووسكه‌كانه. هى ئەوانه‌یه به پیکىك سه‌ریان ده‌كه‌ویتته خوله‌خول و ئەوجار به‌بى ئەوه‌ى شتىك بووبى شیتانه باسى ئەشقى نیوان خۆیان و كچى خه‌لكى ده‌كه‌ن. یان ئەو چه‌قايه‌تانه ده‌گه‌رپنه‌وه هه‌ر ئەسل و نه‌سه‌بیشیان نیه. ئەو شه‌وه ئەوه‌نده هاتبووه لی‌وارى ئەو بانه‌ى وا ته‌قه‌كه‌ى لی‌وه كر‌دبوو، كه له‌وانه بوو بكه‌ویتته خواره‌وه. ته‌نیا خوا ره‌حمى پیکردبوو. كاتىك سالانى دوواتر له مه‌جلیسكى هاو‌رپیاندا رووداوه‌كه‌ى گه‌ر‌ابوووه، گوتبووى كتوپر بایه‌كى فینكى به‌هیز هه‌لیكر‌دبوو و له رووبه‌ر‌وووه هاتبوو و ئەوى دیسان به پشت‌ه‌وه‌دا خستبووه‌وه، ئەگینا وه‌ك حاجى

له قله قی بالئشکاو شلپ ده که و ته ناو هه وشه که وه و ئه وسا ئه و خویر پیه
 حیزه ده سته بجی ده یکوشت. هاوړیکانی قاقا پیده که نن و ده لاین همه
 سوور مه گهر فیشه که له م دنیا یه دا هه یه تو بېړی! همه له وه لامدا،
 له کاتیکدا ده می به جوانی گوناکا، ده لی "ئه ی فیشه کی قوزیاکتان!"
 ئه وسا جه وه که وه ها گهرم ده بی که که س نه ده نگی خو ی گوی لیه و
 گهر گویشی لی بیت، نایناسیته وه.

ئه و ساله ی وا شا بو سهردان رووی له شار کرد و له دنیا دا ده نگی
 دایه وه، همه له می شکی دابوو بیکوژی. دلنیا ش بوو که ده توانی
 بیکوژی. به لگه ی ش بو سهرماندن راکه ی ئه وه بوو کاتیک ده توانی ته قه
 له پو لیس بکه ی که به ناو پاریزه ری ئاسایشی ولاته، ئیتر ته قه کردن له
 خودی شا، گهر دنیا ی ش به ده وروپشته وه بیت، ئاسانتره. شا خو
 ده مانجه ی پی نیه. شاهه نشا به کوپتر هاتبوو و له ناو ماشینکی
 ره شی جوانی سهرکراو دا به ناو شه قامی سهر که ی شاردا گوزه رابوو و
 ده ستی بو خه لکی راوه شان دبوو. ئاغای ئه سه دی له چه ند روژ له وه پیش
 و هه تا چه ند روژ دووای رویشته وه ی شاهه نشا ئارام و ئوقره ی
 لی پرابوو و وه که بو خو ی ده یگوت دلی له سهر هزار لی دابوو. جا وهره
 بیزانیا یه همه سووریش به ته مای وه ها کاریک بووه! همه ته نانه ت له
 ناو می شک و خه یالی خویدا کاتیک شا به به رده میدا تیپه ری بوو،
 فیشه کی شی تیگرتبوو. دلنیا بوو ده پی کا. هه تا چه ندین سال دوواتریش
 په شیمان له وه ی کاره که ی نه کردبوو قامی خو ی ده گه ست. ده رچوونیش
 ئاسان بوو. خو ی به کو لانه کاند ده کرد و له ویوه دی سان بو ئه و دیوی
 سنوور. دلنیا بوو یه که پو لیس حیزیش غیره تی ئه وه ی نه ده کرد شوینی

کهوئ و لئی نزیک بکهوئتهوه. دوواتر دهینارد ژن و مندالکهکیان بؤ دهینا و ئیتر بؤ ههمیشه دهبوو به پیاویکی میژووویی. رنگ وهک سهدامیش که کاتی خۆی ویستبووی عبدالکهیریم قاسم بکوژئ و نهیتوانیبوو، سالانی دوواتر بیته سهروکی ولات، ... کی چووزانی!

من، له سهرهتای دهیهی ههشتاکانی ههتاویدا، پیم وایه ئهوه نهک خهکی گهرهک و شار، بهکو خودی همهسهوور بوو که بهراستی کهر بوو. دیاره به گشتی هاتوومهته سهه ئهه رایهه ئهوهی له خهکی به سووکی دهروانی، له راستیا خۆی سووکه. ئاخه بؤ ئهوهی بتهوئ کهسیکی وهک شا بکوژی دهبی ههلوئیستیکی سیاسی له پشتی کردهکهوه بیت، نهک تهنیا ئهوهی پیشانی بدهی بهغیرهتی، یاخود رقت له تهنگبوونهوهی دۆخهکهیه بؤ قاچاخچییهتی. من نازانم همه سوور لهو دیو سنوور چی فیربووه، بهلام دلنیام لهو دیو تهنیا رووداوهکانی بینیه و بیستوه بی ئهوهی بزانی لهراستیدا چین.

دیسان پیویستم بهوهیه جاریکی تر ریگای جادهکه بگرمهوه و رووبکهمهوه کتیبخانه میژووویهکه. جاریکی تر پیویستم به تهنیایی تیپهپینی ناو شهقامهکهیه. پالهوانهکهی ناو ههوشی قوتانخانهکه له میژه رویشتوووه. دلنیام به دل ئیشان شارهکهی جیهیشتوووه. ئاخه برواناکه پاره و پوولیکی وههای دهستهوتبی. ئهه نابی روو له شاره بچووکهکان بکات. دوو شهه له تاقه موسافیرخانهی شار مابوووه و دهلین بههؤ و بیهؤ خهریکی ناردنی سهلهوات بووه. رنگه لهبهه ئهوهی لهوئ بتوانی قهرهبووی روژهکهی بکاتهوه.

حه مه سوور له مه مکی ژنه که ی، کاتیک دهنه ویته وه و له ژیر له چکه که یه وه دیارن، دهروانی. ئای چه نده هزی له و خه تی ناسکی جیا کردنه وه یه. چاوه کانی ده گه شینه وه و دهنگ هه لده بری راستی سیوه لاسووره کان وه زع و حالیان چۆنه؟ ژنه که ی لیوی ده گه زی و دهنگی نزم ده کاته وه و، ده لی ئه یه رۆ منداله کان گوئیان لئی! به لام حه مه چاوه حیزه کانی سه ردمی لایه تیه که ی گه راونه ته وه.

خوا سه رده مانیک سیوی حه رام کرد و ئاده م گوئی نه دایه. تو بلی حه مه سووریش له ئاده م که متر بیت! رهنگه شه یقان له بهر حه مه سوور، ئاده م و هه وای خه له تاندب.

به گویره ی لیکدانه وه کانی ئاغای ئه سه دی ئه وه ی له سه ر ئه من و ئاسایشی ئه م شاره هه ره شه بوو، دوو شت بوون: یه که م به هوی نزیکی بونی له سه ر سنوور ده توانرا شوینی هاتوچوی جاسووسه کان بیت، دووه م ده توانرا شوینی ئه و خائینه ی بیت وا دژی رژی می پاشایه تی بوون؛ که ئه وانیش دیسان به پی لیکدانه وه کانی ئه سه دی سه ریان به شوینیکی ئه و دیو سنووره وه بوو، شوینیکی که جگه له دهوله تی بیگانه و دهزگا سیخوری و جاسووسییه کان شتیکی دیکه نه بوو.

بۆیه ئه و رۆژه شا هات ئه و یه کجار ده ترسا. له راستیدا هه ولیدابوو له ریگی که نالی جۆربه جۆره وه شا له سه ردانه که ی په شیمان بکاته وه. ئاخه شاریکی بچوکی سه رسنوور که که س له م دونیا یه دا هه ر بیریشی لینه ده کرده وه، که ی شیاوی ئه وه بوو پیاویکی وه ها مه زن که ئیستا که

دونیا له بهری هه لده له رزی گیانی خۆی به و شیوهیه ته نیا بۆ سه ردانیک بخاته مه ترسییه وه. به لام هه موو هه وله کانی بیسوود بوو. ته نیا شتیکی که دهیتوانی به رگری له هاتنی سه روک بکات، رووداو یکی وه ها بوو که هیزه ئەمینییه کان بگه یه نیته ئەو رایه ی پاشا وا باشتره له بیری کات. ئەسه دی بیری له ته قه که ی مالی فره جی کردبووه وه، به لام له دووای هیتان و بردنیکی زۆر به و ئاکامه گه یشتبوو هۆکاره که ی لووسکه له یی ئەو هه تیوه ره شتاله جنوو بییه بوو که به و زنجیره ی دهوری ملی و ئەو بازو و سینگه ی له ژیر فانیله که یه وه ده ریده خست، رقی خه لکی گه ره کی له خۆی هه ستاند بوو. بۆیه ئەگه رچی هه بوونی ده مانچه یه ک له م به زمه دا مه ترسیدار بوو و ده بایه بدۆزرایه وه، به لام زوو سه ری لی نایه وه و زۆری پرکیشتی لینه کرد. سه ره ئەنجام، وه ک خۆی، ملی دابوو هه اتنی شا و ئەوه ی پییکرا بۆ دابینکردنی سه لامه تیی سه روک، کردی. جگه له هیزی عه سکه ری و پۆلیس، ئەویش پیاوه شاراو هکانی خۆی له هه موو شوینیک بلاو کرده وه. به خۆشییه وه نه له پیش سه فه ری پاشا و نه له دووای ئەویش هه یج شتیکی ئەوتۆ هه سته پینه کرا. ئاغای ئەسه دی له دووای ئەم سه ردانه بوو که به راستی گه یشته ئەو ئەنجامه ی ولات له قۆناغه پر مه ترسییه کان تیپه ریبوو و، چیتر نه هیزی دوژمن و نه خائینان هه یجان پینه ده کرا.

هه لبه ت ده بی ئەوه بگوتری که ئاغای ئەسه دی سه ره رپی زیره کییه که ی، به شتیکی گرینگی نه ده زانی، ئەویش ئەوه بوو که سه روکی ولات له دووای سازانیکی گه وره له گه ل سه روکی ولاتی دراوسی، ئەم سه فه ره ی ده کرد و له راستیدا ئەمه کرده یه که ی گرینگ بوو

بۇ سەلماندنی ئەو راستیە بۇ دۆست و دوژمن که هەنووکە نیشتمان له هەر کاتیکی تر بههیزتره.

له کاتی هاتنی شا، خەلکی گەرەکی خانەسازمانییەکان مایە تەواویان دانا و زۆربەیی ئەو گوولانەیی وا له کاتی تیپەپینی شادا بۆی هاویژران، له لایەن ئەوانەوه بوو. حەمە عوممانە له بەر ئەوهی له چاودراوسیکانی کەم نەهیننی، گوولی زیاتری کپیوو و وههیشی دەنەپان که ئەوانەیی پیشەوه لایان لیدەکردهوه و به سەرسورمانەوه لییان دەپوانی. بهس ئەو چاوی له مانە نەبوو. دەنگە زله کهی تەنانەت سەرنجی شای راکیشا و سەیری ئەو بهشەیی شەقام و جەماوەری کرد وا نەپەنەپەکهی لیۆه دەهات. حەمە ئیستا به ئیستایش نیگی پاشای هەروا له بەرچاودایه. سالانی دوواتر کاتیک سەرۆک له غەریبی سەری نایهوهو مرد، کەس له م شارەیی ئیمە ئەوهنده به دل بۆی نەگریا. له بیدەنگی خۆیا رۆژیک فرمیسی هەلپشت و بهیادی سالانی عوممان ئەلبومەکهی چەند جاریک بهسەرکردهوه.

ئاغای فەرەجی که له شەوی تەقەکهوه دلی پر بوو و، بهردهوام پیشی به خۆیدا دەخواردوه، له بەر خۆیهوه سویندی خوارد کابرا دەدۆزیتەوه و به سزای کاره کهی دهگهیهنی. ئەو که خۆی به کوری ئەو پیاوه دەزانی وا به پاپۆر به قاچاخی سەردانی ولاتانی عەرەبی خوارووی کەنداوی فارس دهکرد و شمهکی یاساخی دههینا، گوتی دەبی بیسهملیننی که ئەویش له مان که متر نیه و خەلکی شوینیکه وا به دهگمەن دەتوانی لووسکهی تیا بدۆزیتەوه. دوو رۆژ دووای تەقەکه، بهکره کوپیر له بهر پهنجەرەکهوه هاواری لیکردبوو که دەزانی ئەمه فیتی کتییه. گوتبووی

راسته چاوهکانی به هۆی ئیرادهی خوی تهبارک تهعالوه تینیان تیا نهماوه و وهک دوو گۆپ که کارهبایان لیدهپرئ، کوژاونهتهوه، بهلام خو زهین و ئەقلی کویر نین و بگره له هەر کاتیکی تر باشتر کاردهکن. ئەوسا باسی حهمه سووری کردبوو. خازولهیخا به سهری پهنجهی روومهتهکانی خۆی توند گرتبوو و به ههناسهیهکی بههیزهوه چرپاندبووی که بیدهنگ، هیواش، ئەی هاوار دراوسمانه و لیمان مهکه به دوژمن، ... بۆ لهخۆوه شتی وا دهلیی پیاوهکه! بهلام بیسوود بوو و بهکره کویر بهردهوام بوو له سهه قسهکانی.

جا ئەو رۆژهی شا هات فههرجی که بهشی ئاگیاریی شهقامی پیندراوو، ئەو دهرفتههی بۆ رهخسا جوان جوان حهمهسوور بخاته ژیر چاوهدیرییهوه.

دهلین سههردمی کۆن کاتیک تاعوون رووی له ولات کردبوو و دهرزهن دهرزهن خهکی رایپچ دها و بهرهو قهبرستانهکانی دهبردن، له گوندیک کابرایهک که زۆر باوهپی به شهخسهکهی پشت ئاواپیهکهی خۆیانهوه بووه، سالانی دوواتر، له کاتیکی ئاماژهی به دهشتهکهی لاخوارووی گوند دها، بۆ نهوهکانی خۆی گێرپاوهوه که "خاسهگهوره به تیر لهشکری تاعوونی ئا لهوئ گێرپاوهوه!" خاسه گهوره ناوی شهخسهکه بوو. نهوهکانی دیاره له مهبهستهکهی ناگن. ههتا دوواتر باوکی یهکیان دهلی باوهگهوره لای وایه تاعوون لهشکره و ئەوهی که نهیتوانیوه رووبکاته گوندهکهی ئەوان، هی ئازایهتی شهخسهکه بووه.

ئاغای فههرجی ئاگای لهم چیرۆکه نیه. بهلام دلنیاپه که ئەو رۆژه حهمهسوور دهپههویست شتیک له دژی پاشا بکا و پاشگهزببووهوه تهنیا

لهبەر ئەوێ بووێ چاوی به ناو چاوی فەرھجی کەوتبوو. ئەو رۆژێ ئەم بەردەوام دەستی له سەر دەمانچەکە ی دەبێ و چاوەدێری ھەمە سوور دەکا. له دڵەوێ خواخواوی دەبێ شتیک بکا بۆ ئەوێ ئەم ھەلکوتیتە سەری و تۆلە ی ئەو شەوێ لیتکاتەو؛ بەلام ھەمە لەوێ زیرەکتەر بوو خۆی به دەستەوێ بەت. تەنیا لەبەر خۆیەوێ پیشی خواردبووێ و له دووای ئەوێ زانیبووی دۆخ تەواونیە و فەرھجی بەردەوام به دەورییەوێ، گەرابووێ بۆ مالاوێ. له راستیدا خاسەگەورە ی ئەو رۆژێ ئاغا ی فەرھجی بووێ و لەشکری تاعوونی دەشتەکە ی بەر ئاوایش ھەمە سوور!

دیارە کەس نازانی کە چیرۆکی فەرھجی راستە یان ئەوێ من گێرامەو؛ بەلام له یەک شت دانیام ئەویش ئەوێکە نە من و نە فەرھجی لەویدا درۆ ناکەین کە سوورە له دلایا بیری له کوشتنی شاھەنشا کردبووێ. دانیام گەر باوکم بەم ھەوایی بزانیا یە دلای رادەوێستا و قژی به سەر سەری خۆیەوێ نەدەھیشتەو. ھەمە سوور له یەکیک له دانیشتنەکانیدا لەگەڵ ھاوڕیکی لەو دیو سنوور، دەستی خستبوو سەر دەمانچەکە ی و سویندی پێ خواردبوو کە شا له کاتی تیپەپیندا، جا به سوتفە بووێ یان به ئەنقەست، چاوی به ناوچاوی ئەو کەوتووێ و بۆ ساتیک له ترسا دەست راوێشاندنەکە ی لەبیرچووێتەو. ھاوڕیکی باوێری پێدەکەن و یەکیان دەلی "ئەوێ نێرەکەر!" ھەمە چاوادەخا و بیری ئەو سەردەمە دەکاتەو کە ھەزی به بینینی پەپینی نێرەکەر بۆ سەر ماکەر بوو و ئامادەبوو بۆ ئەوێ وھا دیمەنیک ببینی یەک رۆژێ به بەلاش شوانی بۆ ئەو کەسە بکات وا ھەواییکە ی بۆ دینی. ھەرچەند قەت

ئەمە نەپەخسا و بۆ بینینی وەها رووداویکی سەرنجپراکتیش تەنیا دەبوایە چاوەروانی رەحمی ریکەوت مابایەو.

دیارە کەرەبەرەللا زۆرن، بەلام ئەوەندە ئەوان بە لەوەپەو سەرقالن بێر لە بەزمەکەى حەمەسوور ناکەنەو. هەلبەت ئەوەیش سەردەمانیک بوو. ئیستا تەنیا وەک بێرەوهرییهک لای حەمە ماوەتەو؛ بەلام جاروبارە دیتەووە خەیاڵی. خەیاڵ و یادیک کە قەت نایدركینى و تەنیا لای خۆی دەمینتتەو. سوورە لەو زێرەکتەر و وریاتەرە خۆی بداتەو دەست خەیاڵەکانی سەردەمی مندالی. بەلام بلێ چی کە لیژە لەم دیو سنوور، هەوالانی یەكجار حەزیان بە بەکارهێنانی ئەم دەستەواژەیهیه.

ئارام کتیبەکەم دەبەستم و چاوەکانم کە دەکزیئەو، هەلیاندەگۆفم. دۇنیا دەبێ بە وردە پەلەى گەرۆک. پوورم دەنگم دەدا کە جاروبارە پتۆیستە پشوویدەم. راستی سەردانیکى وەها کورت بۆ شاریکى بچووکی سەرسنوور دەبێ چ گرینگیهکی هەبێ؟ بپرواناکەم پاشا بە شوین ئەووە بیت وا باسەم لیکرد. باوگەرە دەلێ ئیشی بیتاقەتییه، دەلی مروّف کە وەرەزدەبێ کاری سەیرسەیر دەکا. بەلام نا، هیچ شتیک ریکەوت نیه، لە پشت هەموو دیاردەکانەو هۆکار راوەستاو. بەتایبەت لای سەرۆک.

سالانی دوواترە دەگەمە هۆکارەکە: پاشا هات بۆ سەردان چونکە رەنگە شتیک لە دەروونیەو خەبەری پیدابیت کە خەریکە دووارۆژەکانی ژیانى لیژە لە نیشتمان بەپیدەکات. دەلێن گەر مروّف راستگۆ بیت و درۆ لەگەل خۆی نەکا وەک هەندێ ئاژەل دەزانێ کەى سەردەى مەرگی دیت. سەرۆک هەستی پیکردبوو.

باوكم چەند رۆژ دوواتر لەو رۆژنامەى لە قوتابخانە هیناویەتییهو، بە هەستیكى پر لە شانازییهو وینەکانى پاشام پیشاندهدا كه لە شارەكهى ئیمە بەناو شەقامدا بە بزەو دەست بۆ خەلكى رادەوهشینى و دەگوزەرى. خەلكیش بە ئالا بچووکهکانى ناو دەستیانهو، وەلامیان دەدەنهو. نا، ئادەى راوہسته! لە رۆژنامەكه زیاتر نزیك دەکهومهو. ئەو خۆ حەمهسوورە، ... ئەو خۆ عەكسى ئەویش لە رۆژنامەکهدايه! باوكم لى ورددەبیتەو. لەبەر خۆیهو جوینىك دەدا. دەزانم حەسوودى بە سوورە دەبا. دەزانم لای وایە دەبوایە وینەى ئەو بەهاتایە! ... بەلام تازە کهچى؟ حەمه سوور بە چاوه دردۆنگەکانییهو لە پاشا دەروانى و لە پشت سەرییهو ئاغای فەرەجى لە سوورە. ئەى پاشا؟ نازانم. دیارە حەمهسوور بەم وینەیهى خۆى نەزانى. نە باوكم باسى کرد و نە ئەوئەدەیش رۆژنامە زۆر بوو و نە خەلكیش ئەوئەندە رۆژنامەخوین تا حەمه بیبیسیتیتەو. بەلام حەمه سەرئەنجام دەیتنەقى و بە چاوهکانى پیدەکەنى. پیکەنینیک پر لە ئەندیشه.

مروّفەکان جارى وایە زۆر ئاسان هەله مێژووییهکان لەدەستدەدن. حەمهسووریش یەك لەوان.

دایکم ئەو رۆژە نەهات بۆ پیشوازیکردن لە شا. نە باوكم پیداکرى کرد و نە دایکیشم لى گوت. دەیزانى باوكم زۆر بەمهو سەرقال بوو و بۆ دینتى سەرۆک چرکهژمیری دەکرد، بۆیه جویینهکانى لای خۆى رادەگرت "هەمزىل گوودریژ! ... بۆ رووى کردووته ئەم ولاتە!" ئەوسا لە کاتیکدا جلەکان لەناو تەشتەکهدا لەژیر زەبرى شان و باهویدا جیرپان

دهخواردهوه، دهیگوت "حهک دووا سهفهرت بیّت، ههک... به ملی شکاوت!" که فاهه که له ناو ته شته که دا ده لئی بورکان بوو پیچ و لوولی دهخوارد.

له مائی باوه گه وره یشم (له به ره ی دایکه وه)، که سیان نه چوو. ته نیا باوه گه ره چوو. ئه ویش نه دهستی راوه شاندا و نه هوتافی کیتشا. ته نیا رووانی. ساردسارد بهو روخساره وه ی ده لئی وازی له هه موو شتیک هینابوو، لهو پیاوه وردبووه وه که به ئاماژه ی سهره قامکیک دهیتوانی برپاری یه کلاکه ره وه ی له سهر نیشتمان و تاک به تاکی خه لکی ئه م و لاته بدا: "ناخ چی ئه بوو ئه و قامکه ی به خیر وه رگه پانایه و کوره که می رزگار بگردایه!" به لام جاریکه قامکه که خه ریکی شتی تر بوو. ته نانه ت شا له کاتی تیپه پیندا روویشی لهو به شه نه کرد وا باوکی خاله یه خسیرکراوه که می تیا راوه ستابوو. باوه گه وره ئه مهیشی به نیشانه یه کی شووم لیکدایه وه و تا یه ک هه فته دوواتر کاتیک نوژی ده کرد به زیاره داوای مه غفیره تی له خودای گه وره و بی هاوتا ده کرد: "خوای گه وره به گه وره یی خۆت به خیری بگیری!"

هاننی شا ئه وه نده ی تر مه وزوعی خالمی تیا زیندوو کرده وه.

من له مائی باوه گه وره وینه ی خاللم به سهر دیواری ژووری دانیشته که وه بینیبوو. ئه و یه غان و چه مه دانهم بینیبوو که شته کانی ئه ویان تیا هه لگرتبوو و زور به جوانی پاریزگاریان لیده کرد. وه ک بلئی پره له شتی موققه دهس و ئه نتیکه. دایکی دایکم زور جار داده نیشته و به چاوی پر له فرمیسه که وه باسی سهرده می مندالییه که ی ده گیزایه وه. باسی چاوه جوانه کانی، مه زلوومی و وریاییه بی هاوتاکه ی. باسی ئه وه ی

کاتیک بالای کشاو بوو بە گەنجیک، کچانی گەرک چەندە تامەزرۆی بوون و ئەویش چەندە بێ مەنت لێیانی دەروانی. "رۆلە گیان بە خوا ئەو کاتیش دەزمانی ئەمە نیشانەیهکی باش نیە، ئاخر چۆن ئەکرێ جوان بیت و گوێ نەیهیته کچان،... ئاخر لە کوێ شتی وا بینراوه!" ئەوسا شیعریکیشی پیادەکرد: "لە دوورەو هاتووم بناسە دەنگم / تۆزی غەریبی نیشتوووە لە رەنگم."

لە پوورم دەپرسم خاڵم بۆ گیراوه، چۆن پیاویکە؟ پوورم لێم دەروانی. ئەگەرچی لە من دەروانی، کەچی چاوەکانی کتوپر دوور دوور دەکەونەوه. من تیايانا وندەبم. ئەوسا دەلی کە گەرەتر بووی بۆخۆت تێ ئەگەیی!" تێدەگەم! دەپرسم لە چی دەگەم. پوورم ئیتر هیچ نالی.

من دیسان سالانی دوواترە تێدەگەم ئەویش وەک من کتیبخوین بوو، یان باشتر بڵێم من وەک ئەو. دەبیستم قسەیی سەیرسەیری کردوو. بۆ وینە باسی لەو شایە کردوو کە لێرە لەم شەقامەوه سالیکی تێپەری، چاوە ناوچاوانی حەمە سوور و پشت لە باوکی دایکم. باسی لە هەژاری خەلکی و لە بێ مافی و شتی لەم بابەتە کردوو. من دەچمەوه ئەو سالانە و بیرى سینی پالەوانەکە دەکەمەوه کە بە زەحمەت بپیک پارەى بۆ کۆدەکرایەوه، بیرى ئارەفکردنەوه و ماندوو بوون و هەراھەراکەى کە دادیان نەدەدا. بیرى عەبە بيقۆل و جوینەکانى مامە جوینفروش دەکەمەوه، بیرى هاتوچۆی حەمە سوور بۆ ئەو دیو سنوور. ئەوسا تێدەگەم ئەمانە هەمووی کارەسات بوون. ئا، کارەسات. سەرم بە سەری پر لە خەيالى خاڵم سوور دەمینی. داخۆ لە چ هەسارەیهکی ترەوه دابەزیووە سەر زەوی! باشە چۆن چۆنی خەيالى بۆ ئەم جورە

شتانه چووه، ... له کوئوه فیربووه؟ ... چ پرسیاریکی قور! من که دزمانم وهلامهکه له کتیبدایه ئەم پرسیاره عهجاپه به جییه له خۆمی دهکهم. بهلام نا، کتیب خۆبهخۆ نانگهیه نیته ئیره. دهبی شتیکی تریشی لهگه لدا بیت. بۆ وینه... بۆ وینه وهک بیرکردنهوه، وهک ههستیکی دهروونی که دهتبهستیتهوه به مرۆقهکانی ترهوه و دهبیته هۆی ئەوهی بیر لهوانیش بکهپتهوه. ئاه، بیچاره خالم! گهیشتووته خهیاڵیک که ژیانی کردووته دهستهچیلهی ئاگریک بی ئەوهی بۆخۆی گهرمی و روشنایی بی بهخشرا بی. ئەو تهنیا دهستهچیله بووه. بیر له خۆم دهکهمهوه. نا، من ئەگهرچی وهک ئەو کتیب دهخوینمهوه، بهلام وهک ئەو نیم. جیاوازم. کهمیک جیاوازتر. من گومان لهو شتانهیش دهکهم وا دهیانخوینمهوه. بۆیه دهگه مه شوینی تر. من ئەوهندهی به بیرهکانی خۆمهوه سهراقالم به شتی ترهوه نیم.

ههر دوو دهستم به سهرمهوه دهگرم و دهچمهوه ههوشه تاریکهکه. تیدهگم خالم له نهسللی خووش خهیا لهکان بووه. لهوانهیی وا زور ئاسان خهون دهبینن و لایان وایه ئەوهندهی نهماوه خهونهکانیان بیته دی. ئاه، چهند بهزهیم پیندا دیتهوه، به ساده و ساکارییان، به دللی بی خووش و زوو به داوهوهبوویان. باشه ئەوان مرۆقیان نهدهناسی؟ باشه مهگهر کتیبهکان پیش لهههر خهون و شتیکی دیکه، باس له ئینسانهکان ناکهن؟ باشه بۆ ئەم شته سهرهکیهیان لهبیرکردوه و به شتی لاوهکیهوه خۆیان بهستووتهوه؟ خالم له رهگهزی ئەو بالندانهیه وا نازانی ههرچهنده بهرزیش بفری ئەوا بالنده گوشتخورهکان دیسان به

سەر سهری ئەوهوه، له شوینیک له ئاسمان که تهنیا شوینی ئەوانه، دهفرن؛... ئەو بالندانەیی قەت قوتارت نابێ بە دەستیانهوه.

دیسان ههولدهدم ئەو سالانه بینهوه بهر چاوهکانم،... ریک وهک خۆیان. له نهکاو پیکه نینم دئ. قاقا پیدهکه نم. خشۆکهکان دادهچلهکین و دووردهکهونهوه. ئیستا دهزانم. حه مه سووریک له سهر بۆنی که باب هه لیدابی، ئیتر داخۆ ده بی چ کۆمه لگایه ک بووی!

باوهگه و ره هه ر که شا تێپه ری، چیتر خۆی رانه گرت و ده ستبه جی چوه وه بۆ ماله وه. رووی کرده نه نکم و گو تی سه رگۆپاله که م بینێ! باوهگه و ره که یه کجار که م وشه ی له م چه شنه ی به ده مدا ده هات، به م قسه یه ی خۆی که میک به خۆیدا شکایه وه. سه رگۆپالی چی؟ کچی شا ئەلیم شا. نه نکم بیده نگ بوو و به رده وام له گێرانی ته سبیحه که ی. ئەوسا گو تی به لکو له ریگای خێرخوازیکه وه داوای عه فوت بۆ بکر دایه. باوهگه و ره که چاوه پروانی وه ها قسه یه کی نه ده کرد، به په له سه ری به رزکرده وه و له ژنه که ی رووانی. راستی بۆ بیری له مه نه کرد بووه وه. به لام ئاخو روو له کئ بکات،... له فه رمانده ی پادگان، له ره یسی شاره بانێ، سه رهۆکی شاره وانێ یان...؟ باوهگه و ره راجه نی. هاته وه بیری ره یسی شاره بانێی ده ناسی. سه ردانێ دوو کانه که ی ده کرد و پیاویکی باش ده هاته به رچاو. هه ستایه سه ری. به په له چوه وه ده ره وه. له ژووره که وه ده نگی دۆعاکانی دایه گه و ره هه روا ده هاته گوێ.

به لام دونیا دره نگ بوو. وه ک هه میشه هه موو ئەو شتانه ی وا پێوه ندییان به رووداوه گه و ره کانه وه بوو، له م شاره دا کورتیان دینا. له م قه ره بالغیه دا نه ئەو ده یوانی هه یچ به رپرسیک ببینیته وه و نه

کەسیش له وەها رۆژیکدا بیری لهو دەکردەو. له قەرەبالغیی ناو شەقام و کۆلانەکانی رووانی. له سوپا کە خەریک بوو دادەگەرا و بەرەو پادگان خلۆردەبوو. لهو پۆلیسانەیی دەلیی هەناسەیهکیان بەبەرەدا دەهاتەو. بیری کردەو کێ گوو بە کلاوی من دەپێوی! بیگومان کەس. هەستی تەنیاپیهکی کوشندە وەک تیخ رۆحی درێ. کەسیش خۆینەکەیی نەبینی. کۆمەلیک مندالی مەدرەسەیی وینە بچووکەکانی شایان بە هەراو هوریا دەشەکانەو کە بە سەر ئەو دارە کورتانەو کرابوون وا بەدەستیانەو بوون. شا پێدەکەنی و لەوینیش بەردەوام بوو له راوەشانەنی دەستی. ئەو دەستەیی ئیستاکە بە دەیان و سەدان دەست بوو. بە قاتیکی رەشی جوان لەبەر یا و بەو کەراواتە رەش و سپیەیی وا بەسەر بەستیینی سپیی کراسەکەیهو خۆی دەنواند. ئەوەندەیی پینەچوو دەنگی ئەو هەلیکۆپتەرەیی وا سەرۆکی بۆ شوینیکی نادیار دەگواستەو، ئاسمانی شاری هینایە لەرزین. شار هیشتا له جۆش و خرۆشدا بوو. باس باسی سەرۆک بوو. باوەگەرە له ژیانیدا قەت ئەوەندە هەستی بە دلشکاو و بە تەنیاپیی خۆی نەکردبوو. بە دەستە پیر و زبەرەکانی زۆر خیرا ئەو دوو دلۆپ فرمیسکەیی سپیەو کە بیژەحمانە و بی پرس خویان بە دەرەویدا کردبوو.

له خۆم دەپرسم داخۆ خالم ئەو رۆژە لهوئ بووایە چی دەکرد؟ ئایا خەیاڵیکی له چەشنی خەیاڵەکەیی حەمەسوور هەلیدەگرت؟ من له میژوودا خۆیندوو مەتەو کە کووشتنی وەلیعەهدی ئیمپراتۆریی ئوتریش - مەجارستان و ژنەکەیی بە ناوی 'سووفی' له لایەن سربییکی ناسیۆنالیستەو، بوو هۆی هەلگیرسانی شەری یەکەمی جیهانی کە

تیا یا زیاتر له ده میلیون کەس کوژرا. شەریک کە زیاتر له چوار سالی خایاند و ئۆروپای ویران کرد. پیکەنیم بەم خەیاڵە ی خۆم دیت، بەلام، ... بەلام راوەستە! بۆچی نا؟ لەبەر ئەوەی ئیمە شاریکی سەر سنوورین و لە دەرەوێ میژوو؟ نا نا، ... هەموو شتیکی دەشی.

دوونیا دەتوانی چەند لە یەکتەر بچێ. هەموو ئەو شتانە ی وەک بی نرخترین دینە بەرچاو، چەند ئاسان دەتوانن خۆیان بخەنە ریزی پیشەوێ.

هەموو ئەمانە بە شیوەیەکی نادیار، لە چەشنی هەلمیک کە هەموو شتیکی دادەپۆشی و بەلام هاوکات دەزانی شتی گرینگی لە هەناوادیە، پیم دەلی نابێ جادە بەناوبانگە کە بەربەم. ریگی دۆزینەوێ دوونیا، یاخود لانیكەم تیگەیشتنی لەویوێ تیدەپەری. وەلامی مروڤەکان بە تیروپری لەوی خۆیان حەشارداوێ. ئەوانە ی وا زانیان، خۆیان لەوی جیھەشت.

شەویکیان پینش ئەوە ی بچمە ناو جیگاوێ، ئاگام لیبوو دایکم و باوكم کاتیکی پیکەوێ دەوان، بە گویی یەکتەرا دەیانچرپاندا! ئەوەندە نزم کە من یەک وشەیش جییه نەمدەبیست. بە لاچاو لە منیان دەروانی و جیھەکانیان تەواونەدەبوو. بە خۆم گوت چی روویداوێ؟

ئەوسا هاتەوێ بیرم ئەو رۆژە هەموو خەلکی، لانیكەم ئەوانە ی من بە تووشیانەوێ ببووم، بە چرپە لەگەل یەک دووابوون. لە گەرەک و لە ناو شار. تەنانەت لە ریگا بەناوبانگە کە و لە خودی کتیبخانە کەیش. هەموو سەریان بە سەری یەکەوێ نابوو و بە بیدەنگی دەوان. شتیکیان لە من دەشاردەوێ.

بیگومان شتیک روویدابوو که من هیشتا نهمدهزانی. له ناو جیگا که دا ههولمدا هه موو رووداوهکانی ئەو رۆژه به سه ربکه مه وه، به لکو شتیک دهسگیرم بیّت. تهنانهت به کره کویریش که هه میشه دهنگی هه لده بری، به ئەسپایی قسه ی کردبوو. گۆچانه که ییشی به ئەسپایی دهخسته سهر عه رز. له راستیدا ئەو رۆژه تهنیا من بووم به چیه نه دوو ابووم. به لام ئاخړ له گه ل که سیش قسه م نه کردبوو.

یان شتیک روویدابوو، یاخود قه راریوو روویدات. دلنیا بووم رووینه دابوو و به لاین بوو روویدات. ئاخړ ئەم شاره ئەوه نده گه وره نه بوو که رووداویکی گرینگ روویدات و منیش پیی نه زانم. ویستم بپرسم دایه باوکه چ خه به ره، به لام نه میرسی. ده ترسام بلین گێژه. منیک که هه موو رۆژیک کتیبم ده خوینده وه گێژ نه بووم، تهنیا ئەوه نده ی وهک خه لکی له ده وره به رم نه ده روانی، تهنیا ئەوه نده ی من به مه ودا کورته کانیشه وه زۆر سه رقāl بووم.

هاته وه بیرم ئەم رۆ به پررسی کتیبخانه که به بی ئەوه ی یهک که لیمه چیه قسه م له گه ل بکا، کتیبهکانی دابوو دهستم. له خانه سازمانیهکانه وه گۆرانی نه ده هاته گۆج. مامه جوینفرۆش به سه ر دیواره که وه جوینی نه ده دا. مامه تهنه که چه زی له ماتۆر سواری نه بوو. مامه ورده واله فرۆش هاواری نه ده کرد و تهنیا به چاو له ریواران و له مشتته ربیهکانی ده روانی. مامه چایی شهقه شهقی له پیاله و ژیر پیالهکان هه ل نه دهستان. باوکم رۆژنامه که ی ئەوه نده به ئارامی ده کرده وه که خسه ی لیوه نه ده هات. تهنانهت باوه گه وره بۆ یه که م جار له ژیانیدا له سه ر سفره له سه ر ئاو خوار دنه وه له مندالهکان تووره نه بوو. ئەو رۆژه

هه موو به كه یفی خۆمان ئاومان خواردهوه. تهنانهت جارێكیشیان كه پهرداخه كه قلم بووه وه و ئاوه كه به سهه سفره كه دا خۆر بووه وه و نیوهی دوو نانی كۆنی تهنووری تهپر كرد، تهنیا به ئهسپایی مۆره كه یهكی لیکردین.

خوایه چ هه واله، ... چی قهوماوه؟ بهلام مهگهر دهكری له خهلكێك كه به چیه دهوین، هه وال ببیستی!

به بیانووی میزکردن دهچمه ههوشه. دهمهوی بزانم لهووی له ئاسمان چ باسه. ئاسمانیکی تاریکی بی مانگه شهو به بی ئهژمار ئهستیره وه خۆی بهسههه بانهكاندا راکتیاوه. دهلین لهم ئاسمانه دا هه موو كهس ئهستیره یهكی ههیه، كاتیک دهمری ئهستیره كه راده خوشیته خواره وه، دوواتیشكه كانی گهش گهش به رووی دونیادا دهپژینن و ئهوسا له شوینن له تاریکاییهكاندا وندهبی. ئینجا ئهستیره یهكی لهم چهشنه دهبینم. راستی کی مردووه؟ له ژیر سهقفی خانووه كانی شاردا دهكری زۆر رووداو رووبدهن. ئاسمان وهك خۆیهتی. كهواته دهبی هۆكاره كه له خودی زهوییه وه بیت، لیڤه، لهم گهپهك و لهم شاره. نهكا ئهوانه ی دهخویننه وه كه متر ئاگیان له دهو رووبه ریانه، ... یان دهیانهوی هه موو شتیك وهك چیرۆکی ناو كتیبهكان رووبدهن و بۆیه له چیهی خهلكی ناگهن. ریک لهو كاتهیدا لهم بیرانه دام لافاوی چیهی شار له ئاسمانه وه دادهبارن، وهك بی ئهژمار بالندهی كۆچه ری دینه خواره وه و هه موو ههوشه و بانه كه پرده كههن. شار یهكسهه دهبی به چیه، به یهك چریه كه ئهگه رچی بهرز بهرز دهنگدهاته وه، بهلام دیسان هیچی لی حالی نابم. بالندهكان به جهسته مه وه دنیشن و ئارام دهنووكم تیوه رده دن

"ههفالان چ خه بهره؟" ئەوان تەنیا دەنووکم تێوەردەدەن و ئەوسا بال له بهالی یهکتر دەخشینن. بۆنی فرین دیت. بۆنی سهفه ره دوورهکان دیت. یهکیان ریک له ناو چاوانم دەروانی و من وینهی هه موو ریگانان له گلینهی چاوهکانیدا دهبینم. سهحرا و بیابان و کوستان و دریا. ئەو چۆمانه ی زه لکان و ئەوانه ی وا خرۆشانن. به خۆم ده لیم رهنگه سهفه ریک له به ربیت، به لام بۆ کوخ. به خۆم ده لیم رهنگه هه موو شار باسی ئەم سهفه ره دهکن. ئەوجا بالندهکان تیکرا هه لده فرنه وه و له به ستینی تاریکی ئاسماندا و نده بن. من که ترسی ئەوهم لئ نیشته وه هه موو مالی ئیمه و ته نانه ت گه ره کیش له گه ل خۆیان به رن، پر به گه رووم هاوار ده که م: لانیکه م ئیمه نا!

ده ستیک شانم ده گری. لاده که مه وه. دایکه م. به چه پیم ده لی ناخه وی. من حالی ده بم. به بی ئەوه ی منیش بۆ خۆم بمه وی به چه پیی ده لیم با، ده خه وم.

ئیتەر دلنیا م هه و ال یاخود رووداویکی گه وره به ریوه یه. چه هه م ترسه و هه م هومید. ریک وه ک جیژوانی دوو ئاشق. ترس له ده ورووبه ر و هومید له و به لینه وه به یه کتری ده دن.

ئارام ده خزیمه بن لیفه که وه. لیفه که بۆنی سالان ده دا. چه زم به قورسییه تی. خه ونه کانی شه وانه ی من له و کاته وه ده ستی ده که ن سه رم ده خه مه بنیه وه. هه میشه پیوه ندیک له نیوان تاریکی و خه وندا هه بووه. که نیگا بر نه کا، خه یال ده ستی ده کا. لی ره شه وه چه کانی ده ره وه دینه وه گوخ. باشه که ی وا ز دینن؟ به و نیوه شه وه له مالی

دراوسیکه مانه وه ده لئی دهنگی بهریه ککه وتنی ته ور و دار دیت! سبهی ته نوور دده خن و، ناندکه ن؟... یان ئەمهش چیهی نیوان ته ور و داره؟ باوه گوره که باسی سه رده می مندالی و گه نجیه تی خوی ده کا ده لی "هۆۆ ئەو زه مانه!" له نیوان 'هۆۆ' و 'ئه وادا هیچ مه ودا یه ک نیه. به شوین یه کتردا دین. وهک بلئی ده لی "هۆۆ زه مانه!" رسته ی یه که م بۆ گێرانه وه یه و رسته ی دووه م بۆ دهر برینی سه رسورمان یاخود پیناخۆش بوون، یان پیشان دانی هه ستیکی غه ریب. بیر له مندالی و میرد مندالی خۆم ده که مه وه. راستی چی تیا یه وا باوه گوره بیر ده کاته وه. ئەو که ده لئی زۆر شت له سه ر کات دهنانی، به لام وه ختیک دهدوی له م چهن وشه یه زیاتری پی نیه.

پوورم لای وایه نه خوینده واری دهر دیکی کوشنده یه. ده لی به لینه گوره سه له کانیش شه وانه بنیرنه کلاس، بۆ ئەوه ی فیری خویندن و نووسین بن.

هه تا جهسته م زیاتر شل ده بی و له بهر یه ک ده کشتی، قورسای لیفه که زیاتر و زیاتر ده بی. خۆشه! وهک بلئی که سیک ده لی "ده بنو!" من نازانم چهن کاتژمیر تیپه ری، یان چهن رۆژ و مانگ و سال. من ته نیا گویم له چه کان بوو،... چه کانی وهک هه زاران هه زار مرۆف که له ته نیشت یه کتره وه به ریز دهرۆیشتن و به گوئی یه کتردا ده چرپاند، دهنگی چریه ی تفهنگه کان، دهنگی له رینه وه ی عه رز له ژیر جهسته ی قورسی تانک و زریپۆش و زیله کان. ئەو چهک به ده ستانه ی ده لئی لووله ی تفهنگه کانیا ن چاوه کانیا ن بوون، دهنگی راگردنی ئاغای ئەسه دی که ده لئی خه لکیکی زۆر به شوینییه وه بوون و هه لایانده بری،

دهنگی گریانی جهمشید و سه‌ری کز و نادانیای ئاغای فەرجهی خۆشحال
 له‌وهی کاریکی هه‌له‌ی به‌رامبهر به‌خه‌لکی شاره‌که نه‌ک نه‌کردبوو،
 به‌لکو زۆریش له‌ ناویاندا خۆشه‌ویست بوو. حه‌مه‌ عوممانه‌ که
 شه‌رمه‌زار بوو له‌وهی چوووبوو بۆ شه‌ری زه‌فقار و له‌ بیرى ئه‌وه‌دا بوو
 له‌ خانه‌ سازمانیه‌کان بگۆزیته‌وه. له‌ بیرى کپینی خانوویه‌ک له
 یه‌کیک له‌ گه‌ره‌که‌ دووره‌کانی شاردا بوو. ئاسمان ناوه‌ناوه‌ خۆی به
 دیمه‌نه‌کاندا ده‌کرد و هه‌موو جارێک چه‌ند ئه‌ستیره‌ راده‌خوشان، ...
 گه‌ش گه‌ش. کتیبخانه‌که‌ که‌ پۆل پۆل خه‌لکی له‌ هه‌موو ته‌مه‌نیک خۆیان
 پیاده‌کرد و له‌سه‌ر کتیب شه‌ریانده‌کرد. جاده‌ به‌ ناوبانگه‌که‌ که‌ هه‌نووکه
 من به‌ زه‌حمه‌ت جیم ده‌بووه‌و پیاپا برۆم. پاله‌وانه‌که‌ که‌ له‌سه‌ر دیواری
 قوتابخانه‌که‌ راوه‌ستابوو و به‌ ماسوولکه‌ ده‌رپه‌ریو و زله‌کانیه‌وه
 هاواریده‌کرد "من هه‌ر ئه‌و کاتیش ده‌مزانی، ده‌مزانی. له‌ قین و بوغزی
 خۆمدا بوو بۆم نه‌ده‌هات و مه‌جبووور بووم به‌ زنجیر و به‌ ماشینه‌کانی
 ده‌ربرم!" من تیناگه‌م. ئه‌وان خه‌ریکی چین. من ئاگام لى‌ نیه‌ جه‌سته‌م له
 ژیر لیفه‌که‌دا شه‌لالی ئاره‌قه‌. ده‌ست ده‌گێڕیم. وه‌ک بلیی نایکم ئه‌مشه‌و
 هیچ دۆلکه‌ ئاویکی له‌ پشت سه‌رمه‌وه‌ دانه‌ناوه‌.

باوه‌گه‌وره‌ به‌پرتاو خۆ به‌ ژوووه‌وه‌دا ده‌کا و به‌ خۆشحالییه‌وه‌ ده‌لی
 ئیتر ئه‌مجاره‌ ژنم بۆ دینن. ده‌لی بۆخۆم گویم لى‌ بوو که‌سیک به
 بلیندگۆ باسیکرد. عه‌به‌ بیقۆل که‌ جگه‌ره‌ به‌ جگه‌ره‌ داده‌گیرسینی ده‌لی،
 ئه‌مه‌ سینه‌مایه‌ ئه‌مه‌! مژیکی خه‌ست دیت و هه‌موو شتیکی داده‌پۆشی.
 هه‌ست ده‌که‌م جه‌سته‌ی مندالیم له‌گه‌ل خۆی ده‌با، یاخود له‌ناویا
 ده‌کالیته‌وه‌ و به‌ره‌به‌ره‌ ونده‌بی. من لیروه‌ه‌ لى‌ ده‌روانم. به‌ خۆم ده‌لیم

"بۇ كۆي؟" خۆم، وهلامی بۇ من پی نیه. ته نیا لیم دهروانیتته وه. له دوروهه له ناو باغیکی لاکه وته دهنگی قارقاری قهله ره شه کان دیت. له سه شتیک شه ریانه و به بالی به هیژ و دهنووکی ره قیان له یه کتر ده کتن. دهنگی باو کم دیت، دهلی "نه مگوت!" که سیک دهلی "تازه ده رچوو، هه ر باسیشی لی مه که!"

سه ره پای هه موو ئەم رووداوه سه یروسه مه رانه، ده زانم سبهی له خه وه له ده ستمه وه. ده زانم سبهی خۆر له ئاسمانی رۆژه لاتی شاروهه ده بینمه وه. ژیان هیشتا زۆری به به ره وه ماوه.

بۆنی بخور ده مجوولیننی. ئارام سه رم له بن لیغه که وه ده ره کیشمه ده ره وه. دایکه به چاوه کانی پی ده که نی و، دهلی هه لئاستی؟ جه ژنه!

ده ست به ریش و سمیلیم دا ده هیتم. یه که م کارم تاشینی ردین و ری کو پیک کردنی سمیلیمه. هه زیکی سه یری ژیان لیم ده نالی و به خۆم ده لیم "خۆش حالیم ده ژیم، ... خۆش حال."

دریژه ی هه یه ...

که میکی تر خۆم له ژیر لیغه که ده خافلینم. هه سته که م نایه ته وه بیرم که لانیکه م دوینیکه بیستیتیم ئەم رۆ جه ژنه. لام سه یره. جاران، له یه ک مانگ له وه پیش باس باسی جه ژن بوو. سه یرتر ئە وه یکه کتوپر هه سته که م روخساری دایکم وه ک جاران نه بوو و جوریکی تر بوو. به په له لیغه که لاده مه وه. دایکم، پشتی له من خه ریکی شتیکه. چاویک شیتانه به ژووره که دا ده گپرم. ژووره که یش که میک گۆراوه. هاوارده که م دایکه! دایکم بی ئە وه ی لاکاته وه، دهلی چیه رۆله؟ دیسان هاواری

لیدهکه مه‌وه. روخساری دایکم لانیکه‌م ده سال پیربووه! به سه‌رسورمانه‌وه لئی وردده‌بمه‌وه، به‌لام دلم نایه‌ت هیچ بلیم. له‌ناو هه‌سته دژبه‌یه‌که‌کانی خۇدا ماومه‌ته‌وه. مه‌گه‌ر مندالیکی دوانزه سالان نه‌بوو دوی شه‌و له‌هه‌وشه دانیشتبوو و له‌ئاسمانی ده‌روانی؟ باشه‌ ئه‌م به‌یانیه‌ بۆ ئه‌وه‌نده ئاسان باوهرم به‌ریش و سمیلی خۇم هینا؟ ده‌ستیکان پیادینه‌وه. ده‌لی "هه‌سته، ئیتر ئیستا به‌ره‌به‌ره باوکت و باوه‌گه‌وره دینه‌وه، بۆ نویژی به‌یانی چوون بۆ مزگه‌وت، ئه‌مرۆ مه‌لا خوتبه‌ی تایبه‌تی هه‌یه، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه سه‌روسه‌کوتی میوانه‌کانی رۆژی جه‌ژنیش په‌یداببه‌ن، ... ده‌ی یاللا رۆله!"

من له‌ ژیر زه‌بری هه‌بوونی راسته‌قینه‌ی دایکم و روخسار و قسه‌کانی، باوه‌ردینم که‌ ئه‌وه‌ی ده‌بیینم راسته، نه‌ک ئه‌وه‌ی بیرى لیده‌که‌مه‌وه. هه‌رچه‌ند هه‌رچی ده‌که‌م پیربوونی ده‌ ساله‌ی کتوپری دایکم بۆ چاره‌سه‌رناکری. که‌ باوکم و باوه‌گه‌وره‌یش دینه‌وه، ده‌بیینم ئه‌وانیش زیاتر به‌ ته‌مه‌ندا رۆچوونه‌ته‌ خواره‌وه، خوشک و براکانم گه‌وره‌تر بوونه و بگه‌ر پووریشم سه‌روچاوی داژه‌نراوه. ئه‌و که‌ قه‌ت له‌چکی به‌ سه‌ره‌وه نه‌بوو، ده‌بیینم له‌چکی ره‌ش که‌ به‌ جوانی له‌ ژیر چه‌ناگه‌یدا گرئیداوه پیستی سپیی روخساری ئه‌وه‌نده‌ی تر سپی ده‌نوینی. به‌په‌له‌ رووده‌که‌مه‌ کتیه‌کانم. دوو کتیبی ئه‌و سالانه‌ و له‌ کتیه‌خانه‌ وه‌رمگرتبوون هه‌ر له‌وئ له‌سه‌ر تاقه‌که‌ ماون. دوو کتیبی تایبه‌تی می‌ردمنداڵان. کۆن. ره‌نگ و روویان هه‌لبزرکاون و لاپه‌ره‌کان بۆربوونه. یه‌کیان تایبه‌ت به‌ رووداوه‌کانی ژیانى می‌ردمنداڵیک به‌ سواری به‌له‌میکه‌وه روو له‌ دنیا ده‌کا و ئه‌وی تریان 'بیست و چوار کاتژمیر له‌

خەو و بیداریدا' له نووسینی سەمەد بێرەنگی. باسی منداڵیک که له گەڵ باوکی لەبەر هەژاری و بۆ پەیداکردنی کار و بژیوی روودەکەنە تاران. باوکی دەبێ بە دەستفرۆش. له دووای هەندێ رووداو منداڵەکە له کۆتایی کتێبەکە ئارەزووی ئەو دەکا که تەفەنگی پشت ویتیرینی دووکانیکی فرۆشتنی کایەمی منداڵان هی ئەو بێت. له بیرم دیت ئەم رستەییە دووایی، هەلگری جۆریک له رق و له تۆلەسەندنەوه یاخود هەولدان بۆ وەرگرتنەوهی شتیک بوو. جوان نایەتەوه بیرم. سالانی سال لهوه پێش خۆیندبوومەوه. روودەکەمە دایکم و دەلیم دایە ئەم کتێبانە له کەیهوه لێرەن. دایکم دەلی رۆلە گیان چووژانم، ئەوهتە له کتێبخانەوه هیناوتن!

پوورم لەم کاتەدا دیتە ژوورەوه. دەلی دوو جار بە نامە ئاگاداریان کردینەوه ئەم کتێبانە بەرینەوه، نەتبردەوه؛ بەلام فریانەکەوتن جەریمەمان بکەن. دۆخ گۆرا.

دۆخ گۆرا! حەزەدەکم بپرسم چۆن. بەلام هیچ نالیم. شتیک له دەروونمەوه پیم دەلی پەلەمەکە، پیم دەلی تۆ کتێبخوینی و نابێ وەک کەسی حۆلکە بێیتە بەرچاو.

من بۆ ئەوهی بزاتم چی روویداوه، روودەکەمە دەرەوه. کۆلان و گەرەک حال و هەوای جەژنیان هەیه. پیاوەکان بە دەستە، یان دوو دوو و بە تەنیا بۆ جیژن موبارەکی روو له مالان دەکەن. کۆلانەکان خاوینن و جوولەهی ئاسایی رۆژانی پێشوو نابینرێ. له شەقامیش هەموو دووکانەکان داخراون و گەنجەکان پۆل پۆل راوستان و پیکەوه دەدوین. بۆنی بخور و عەتر له هەموو شوینیکی دیتە لووت. تەنیا شتیک

جیاوازده نوینی تیپه رینی تاک و ته رای ئه و ماشینانه یه وا هه ندی پیاوی ریشنیان تیایه به جلو به رگی سه ربازییه وه، ئه و جلو به رگی له وه ی له وه پیش من بینیبووم، جیاواز بوون. ته نانه ت وینه کانی شایش نه ماون. به سه ر دیواره کانه وه هه ندی دروشمی سه یرو سه مه ره ده بینری. له بیرمه ئه مه یشم قه ت نه بینیبوو. نه که س له گه نجه کان ده ناسمه وه و ئه وانیش چه ند به ته عه جو به وه لی م ده روان.

به په له ده چه وه یۆ ماله وه. نا، نابئ ئه مرۆ روو له زۆر شوین بکه م. ده بی له ماله وه دابنیشم و چاوه پروانی کۆتایی جه ژن بم. ته نیا شتی ک له ماله وه وره م پیده به خشی و دلخۆشم ده کا ئه وه یه له وی تا راده یه کی زۆر هه موو شتی ک وه ک جارانه. ته نانه ت به رده نوێژه کیش. باشه له و کاته وه مندالی ناو چیرۆکه که ی سه مه د تاسه ی تفهنگی پشت شووشه که ی کردبوو، چی به سه ر دونیادا هاتبوو؟

پوورم که ده توانی چاوه کانم بخوینیته وه (دیاره هه می شه له م توانایه به هره مه ند بووه)، ده لی په له مه که، عاده ت ده گری! ده لی تازه تۆ به ختت هه بوو که کتوپر گه وره بووی و ئاگات له و سالانه نه بوو! من دیسان ناویرم پرسیار بکه مه وه. نه کا تاوانی کتیبه کان بی ت، یان نا، تاوانی پوورم خۆی که به به ریکردنی من به ناو جاده که دا ده رفه تی دیتنی ئه وه ی لی سه ندم وا له ناو شار روویانده دا. ریک له پشت سه رمه وه.

پرسیاریکی زۆرم له می شکدایه. چه زده که م لی پرسم هه موو ئه وانیه ی ده مناسین چی یان لی به سه ره اتوووه. گه ره که کان، ئه ی ئه وه ی وا به دم خویندنه وه ی رۆژنامه وه روو له شاخه که ی باشووری شار، گوپی له گۆرانی و مؤسیقا هیمنه کان ده گرت. داخۆ ماون.

له مالهوه جگه له برایهکی بچووکم که تهمهنی دهسالانه، کهسی تر له تهمهنی وهرگرنتی جیژنانهدا نهماوه. ئەوه چایی دادهنی، نوقل دهگپری و له کاتی خواحافیزیکردنی میوانهکان له بهر دەرگای ژووری میواندا له تهنیشت باوکم رادهووستی و چاوهروانی جیژنانهیه. زۆربهی کاتیش بهریدهکهوی. که ئیوارئ دئ و جهژن روو له کزی دهکا، پوورم بانگی لیدهکا و ههرچی پوول له گیرفانیانه لیئ دستینئ. براهم نایداتی، دهگری، شهپری خوی دهکا، بهلام بیسووده. پوورم لای وایه ئەو پوولە هی ههموو مندالەکانی تریشه، به تایبەت کچهکان که ههموو ئەو رۆژه چاییان تیکرد و پیالەیان شۆرد و خزمەتی خیزان و میوانیان کرد. جا با تهمهنیشیان کشاوهر تر بیت. بهم شیوهیه براهم تهنیا بهشیکی کهمی پی برا. ئەو تهنیا توانی ئەو تهنهنگی پی بکری و ماوهیهکی زۆر بوو خهونی پیوه دهبینی.

دووانیوهپۆ دهچمهوه ژووری دانیشتنهکه. چهزدهکهم زهنگیک بو جهمشید لیدهم. روودهکهمه تاقهکه. چی! تهلەفۆنهکه نابینم! سهیری پوورم دهکهم. دهلی چیت له شار تهلەفۆنی مالان نهماوه. دهلی گهر دتهوی لهگهڵ کهسیک قسهبکهی دهبی بچی و راستهوخۆ بیبینی. شهویش کاتیک دیسان وهک جاران خیزان دادهنیشنهوه و تهلەفزیونهکه دهکهنهوه، دهبینم بهرنامهکان وهک سالان نین. نه گۆرانی بیژیک و نه سهمایهک و نه ئەو ژنه شوخ و شهنگانهی وا باوهگهوره چاوی تیدهپرین. له هیچ شوینیکی مالهکهیشدا رۆژنامهیهک نابینمهوه. باوکم زۆر بیدهنگ دیته بهرچاو. وهک بلئی بهردهوام نایهوی باوهر به شتیک بکا. شتیک که روویداوه و تازه کهس هیچی پیناکری. وهک بلئی حهمه

سور ته قه ی خوی کردبوو و بو همیشه شووشه ی په نجه ره که ی مالی خازوله یخای شکاندبوو. من له کتیبه کاندای خویندبوومه و ئه وه ی روویدا تازه روویداوه و گهر دته وئ چیت دریژه ی نه بی دهبی بیر له وه ی بکه یته وه که له داهاتویدا رووده دا نه ک ئه وه ی له وه پیش هه بوو و دته وئ دیسان رووداته وه. هه سته ده کم باو کم و په. وری زه بری هیژیکی پر هیژ که به هه موو جوړیک له هه موو شوینیکه وه داگیرت ده کا و، ... ته و او. وریک ته ژی له ته سلیمبوون و پروا به بی هیژی خوت. باوه گه وره ییش له وه ده چی له خهون و ئاره زووی ژنه یانیک تر بو همیشه وازی هینابی. هه سته ده کم ئه و شوینه ی ئه و سالانی ساله له سه ری داده نیشی، ودها به وه وه ده قی گرتووه که تازه که سی تر له وئ ناتوانی دابنیشی. شوینیک له بهر په نجه ره که، شانی چه پی رووه وه کوآن و پشتی له باشوور. عاده ت بالی به سه ر هه موو شتیکدا کیشا. رهنگه له وه ترسابی که ناشوکر بووه و قه دری ته له فزیونه که ی جارانی نه زانیبی. مه گهر قه ناعه ت شه رتیک گرینگی شوکرگوزاری مرؤف بو خواوند نه بووه! یان رهنگه هی بچوو کبونه وه جه سته ی بیت. باوه گه وره بچوو کتر دنوینتی. که توور هیش دهبی دهنگی زور برناکا. نیگاکانی چند غه مگینن.

من ئه و شه وه سه ر له نوئ به یادی جارانی هه ر دوو کتیبه که ده خوینمه وه. چند ساده و ساکار دینه بهرچاوم. نه کا هه موو ئه و شتانه ی وا له م ده ساله دا روویانداوه شتیکن له چه شنی سه فه ری منداله که ی ناو کتیبه که و، چه زی ئه وی تریان بو تفه نگ. یان رهنگه تیه لکیشیک له هه ر دووکیان بیت. دمه وئ بچم و گله یی له پوورم بکه م

که له گه‌ل ئه‌وه‌ی فیری جاده به‌ناوبانگه‌که‌ی کردم، به‌لام قه‌تیش نه‌بیرسییه‌وه ئه‌ری چۆ ده‌گوزهری. راستی به‌راستی ئه‌و جاده‌یه به‌ناوبانگه، یان هه‌ر لای من وایه.

نا، نابجی په‌له بکه‌م. خۆ من جاریکه له مال به جوانی نه‌چوومه‌ته دهره‌وه. باشه ئه‌م خه‌یالاته چن هه‌لمده‌گرن؟ لام سه‌یره. وه‌ک بلیی که‌سیک خزایته ناو جه‌سته و میشکه‌وه و له جیاتی من بیره‌کاته‌وه. منیک که تازه له خه‌ویکی قوولی ده‌ساله به‌ئاگاهاتووم، ته‌نیا ده‌بی چاوه‌روانی رووداوه‌کانی داها‌توو بم.

باوکم ده‌لی خه‌فەت مه‌خۆ ته‌واوی ئه‌و سالانه من هه‌موو روژیک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی روژنامه‌م ده‌سته‌وتایه خیرا بۆم ده‌خویندیه‌وه؛ بوورم ده‌لی منیش هه‌ر چی رو‌مانی دونیایه له کیسم نه‌دا و بۆم خویندییه‌وه. هه‌ر دووکیان ده‌لین ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی تو به‌ چاوه‌کانی خۆت شته‌کانت نه‌بینی.

ئه‌مه‌یش جو‌ریکه له خویندنه‌وه‌ی میژوو.

شه‌و که دیت بۆ به‌که‌م جار جیگای من له ژووری باوه‌گه‌وره راده‌خن. خوشک و براکانیشم هه‌ر هه‌موویان له ژووری دانیشته‌که له‌گه‌ل پوورم ده‌خه‌ون. سه‌ره‌نجام له دووای سالانی سال دایکم و باوکم ته‌نیا به‌ جووته ژووری خۆیان به‌رده‌که‌وئ. باوه‌گه‌وره نه‌ک ته‌نیا تووره نیه، به‌لکو خۆشحالیشه له‌وه‌ی من له ژووره‌که‌ی ئه‌ودا ده‌نووم. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی، ده‌بی من له لاخوارووه‌وه بم. تا‌قمه‌کانی دهردینئ و ده‌یانخاته لیوانه ئاوه‌که‌ی به‌ر په‌نجه‌ره‌که. ئه‌و شه‌وه هه‌ستیکی غه‌ریب رووی تیکردم. وه‌ک بلیی فرییان دابیتمه دهره‌وه‌ی میژوو،... میژوو

مندالی. ئەو شەووە لە کاتی کدا باوەگەورە بە بی تاقمەکانی دەبیرخاند و دەیفیشکاند، زانیم لەگەڵ سەردەمیکی غەریب، سەردەمی مندالیی منیش بۆ هەمیشە کۆتایی پێهاتبوو.

دوو کتێبەکە ی دە سال لەو پێش دەخەمە بن باخەلم و بەرەو کتێبخانەکە بەرپێدەکەوم. جادەکە وەک جاران نەماوە. بە درێژایی شەقامەکە دوو بیبا گەورەکە ی دەستی چەپی کە لەو پێش یەکیان دیواری بەرز ی حەوشە ی پشتهووی فەرمانداری بوو و ئەوی تریان ئیدارە ی پۆست، کرابوون بە بنکە ی سەربازی. لە دوو شوێن بە سەر حەسارەکەووە پۆستی بلێند بەو چە کدارانە ی ناوییەو دەبیران کە بەرز بەرز بەسەر ریگا کە و کۆلانەکانی دەروووبەردا دەیانپروانی. ئیدارە ی پۆستی جارانی ش لەبەر دەمیدا سەنگەرێک و چەند ماشینی سەربازی! هەنگاوەکانم ئارام دەکەمەووە. هەر وەک دە سال لەو پێش جادەکە چۆلە. شتیک لە دەروونمەووە پێم دەلی باش نیە بە بەردەمی ئەم هەموو دیمەنە تازەدا تێپەرپم، بەلام تازە هاتووم. لە کتێبەکانی بن باخەلم دەروانمەووە. حەزەکەم بیانخەمە بن کراسەکەمەووە! دیسان شتیک دەنگم دەدا نا وا مەکە، دەلی هەر بەو شیوێیە بەردەوام بە. بەردەوام دەیم. لە دوو سەنگەرە بەرزەکە دەروانم. حەرەسەکانی ناویان بەدەرەووە نین. جگە لەو بەرز، رەنگ دەنگ و نیگاشیان نەگەنە من. منیک کە لە ژێریانەووە دەرووم. کە دەگەمە ئیدارە کۆنەکە، ئاگام لێیە نیگابانەکە لەگەڵ قایشی چەکەکە ی لە کاتیکدا لەسەر کورسییەک دانیشتوووە، وەرەزانە کایەدەکا. بە بینینی من لێم وردەبیتەووە. زۆر

گه‌نجه. ته‌نانه‌ت ریش و سمی‌لیشی نه‌هاتوو. ته‌من ره‌نگه له دوروو‌به‌ری شانزه سالدا. ئارام له کاتی‌کدا نیگا دردۆنگه‌کانی لاملم گهرم ده‌که‌نه‌وه، تیده‌په‌رم. ده‌نگی هاره‌ی ماتۆری له‌نه‌کاوی یه‌کیک له ماشینه‌کان دامده‌چله‌کیتی.

باشه ئەم ترسه‌کتۆپریانه له کوئوه دین! دره‌خته‌کان به دریژی‌ی جاده زیاتر بالایان کیشاوه و چروپتر لیک ئالون. وهک بلی شوی‌نیکن بۆ خۆحه‌شاردان. بانگم ده‌که‌ن. سه‌ره‌له‌ده‌برم و به خۆم ده‌لیم به‌رده‌وام به. دیسان به‌رده‌وام ده‌بم. قیره‌قیری قه‌له‌په‌شیک له با ده‌ئالی و له شوی‌نیک ونده‌بی. جاریکیان پوورم گوتی ده‌نگه دووره‌کان زۆر جار خه‌یال له‌گه‌ل خویان ده‌به‌ن.

له کتیب‌خانه‌که نزیك ده‌که‌ومه‌وه. شتیك له دووره‌وه هه‌له‌یه. نزیكتر ده‌که‌ومه‌وه. به ده‌رگا‌که‌وه قوفلیکی زلی ژه‌نگاوی ده‌بینم. شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌کان یان شکاون، یان درزیان بردوو. ده‌عه‌به‌سیم! هه‌روا له‌به‌ر خۆمه‌وه لێی ده‌روانم. تۆزی سه‌ر پلی‌کانه‌کان پیم ده‌لین له‌میژه‌ مروفتیک لیره‌وه تینه‌په‌ریوه. سه‌رده‌که‌وم. قوفله‌ ژه‌نگاوییه‌که به ده‌ستی چه‌م ده‌گرم. سه‌ر به شووشه‌که‌وه ده‌نیم و له ژوو‌روه‌وه ده‌روانم. چۆل چۆله. جگه له چه‌ند کورسی له‌ت و پوت، خشت و به‌رد و چه‌ند کۆگای بچووکی خۆل که لیره‌وه و له‌وئ که‌فه‌که‌یان داپۆشیوه، چیت نابی‌نم. سیمه‌کانیش بی گۆپ خه‌مگینه‌به سه‌قفه‌که‌وه شو‌ربوونه‌ته‌وه. باشه کتیبه‌کان بۆ کوئ چوون؟ له‌م سالانه‌ی دووایی چییان لئ به‌سه‌ره‌اتوو؟ له‌م سه‌ر تا ئەو سه‌ری کۆلان که‌سیکی لئ نیه‌وه‌لامی پرسیا‌ره‌که‌م بداته‌وه. ده‌زانم و دلنیا‌م له‌ سه‌له‌ قه‌ره‌بالغ و دژوار و پر له

رووداوهکاندا ئەوانیش شوینیکیان ههیه بۆ مانهوه و بۆ رووانین و بۆ لهبیرمانهوه. له کوئ؟ نازانم. لهم خهیاڵانهدام کتوپر کهسیک له دوواوه دهنگم دها. لادهکهمهوه. دوو چهکارن. لیم دینه پێشهوه.

- ئەوه چیه پێته؟

کتیبهکانم دینهوه بیر. دهیاندهمی. یهکیان ناوهکانی سهر بهرگهکان دهخوینیتهوه و، سووریک نیگای به ناو لاپههکاندا دهگێرێ. لهگهڵ هاوریکه‌ی به چرپه دهوێ. ئەوسا پێش خۆیانم دهخهن. نازانم بۆ، بهلام زۆر ئاسان لهگه‌لیان دهکهوم. نه پرسیاریک دهکه‌م بۆ کوئ و نه ده‌لیم بۆ. وهک بلی من ته‌نیا ده‌بی به‌قسه‌یان بکه‌م و ته‌واو. دهمبه‌نه‌وه به‌ر ئیداره‌ کۆنه‌که‌ی پۆست. له‌وێ له‌گه‌ڵ که‌سیکی تر ده‌وین و ئەوجار سوار ماشینیکم ده‌کن و ده‌رۆین. ریک به‌ ناو گه‌ره‌کی خانه‌ سازمانیه‌کاندا ده‌رۆین. ئای ئەوئیش چهنده‌ گۆراوه. نه‌ پاسکیله‌کان ماون و نه‌ کچانی گه‌ره‌ک و نه‌ له‌ سه‌وزه‌لانی حه‌وشه‌کانی جارن. جوړیک له‌ فه‌زای خۆله‌میشی هه‌موو شوینیکی داگیرکردوه. دیواره‌ ته‌له‌کان نه‌ماون و حه‌ساره‌ بلۆکه‌کان جیگایانی گرتوه‌ته‌وه. له‌به‌ر ده‌رگای مالی ئاغای ئەسه‌ده‌ی دوو پیاوی ریشن به‌ جلوه‌رگی سه‌ربازییه‌وه له‌گه‌ڵ ژنیکی چارشینوبه‌سه‌ر که‌ ته‌نیا روخساری به‌ده‌روه‌یه، راوه‌ستاون و قسه‌ده‌کن. ژنه‌که‌ چاوی له‌ سه‌ر عه‌رزه‌که‌یه. وه‌ک بلی له‌گه‌ڵ ئەوان ناوێ. هه‌رچه‌ند دوو پیاوه‌که‌ روویان له‌وه. که‌ تیده‌په‌رین ده‌بینم 'ژئ سی' یه‌ک به‌ ده‌ستی چه‌پی ژنه‌که‌وه‌یه. نا، له‌وه ناچئ گه‌ره‌ک هه‌چ بنه‌ماله‌یه‌کی تیاماب. ئەوسا له‌سه‌ر چه‌ند سووچیکی جاده‌کان، له‌و شوینانه‌ی شه‌قامه‌کان به‌یه‌کتر ده‌گه‌نه‌وه، سه‌نگه‌ره‌کان

دهبینم. رقم له خۆمه له پوورم نهپرسی داخۆ له ماوهی ئهوه ده سالهی من خهوم لیکهوت چی بهسهه نیشتماندا هاتبوو. یان رهنگه من دهبی خۆم به شوین وهلامهوه بم. له گه په که که دهترازین و دهگهینه بینایهکی قهبه. من ئهمه له بیر نایهت. ئهوئیش سهنگه ریک له بهرده میدایه و چهند ماشینیک راوهستاون. ده مبه نه ژووره وه. پیاوه ریشه کان له هه موو شوینیک هه ن. پاش ماوه یه ک چاوه پروانی له هۆلیکی درێژدا، ده رگای ژووریک ده کریته وه و ده چینه ژووره وه. پیاویکی که ته ی چاویکه له چاو که ده لئی ئاسمی هه یه و به دهستی راستی به خودکاریک کایه ده کا، به چاو پیم ده لئ دانیشه. له دووای نووسینی ناو و ئاده رسی ماله وه و ناوی باوکم و دایکم، له ئیش و کارم ده پرسئ.

- بیکارم.

- بیکار؟

- یه عنی بیکار نه ئه بووم، به لام وای لیها ت؟

- وای لیها ت!

شتیک له ده روونمه وه پیم ده لئ نابئ باسی ده ساله که بکه م.

- به لئ وای لیها ت.

توو ره دیارنیه. هه لده ستیته سه رپئ و دوو کتیبه که ی من که له سه ره میزه که ی به رده میدایه هه لده گری و، له به رده می من له سه ره هه مان میز داده نیشیته وه. کتیبی ئه و کوره ی وا به ناو رووباردا به پا پور سه فه رده کا، ده خاته لاوه و له کاتی که کتیبی بیست و چوار سه عات له خه و بیداریدا به دهستی راده وه شیئئ، دیسان به هه مان هیوری ده پرسئ:

- ئەمەت له کوئ بوو؟

- هی کتیبخانهیه؟

- کوئینیم، ئەزانم. مەبەستم ئەوەیە لە کێت وەرگرتوو؟

- لە کتیبخانه، لە کتیبخانهکەى شار، ئەوەى ناو کۆلانهکە که ئیستا که نه ماوه.

ئەوسا باسی ئەو سالانەى بۆ دەکەم. شەپەلاخەیهکی مزر گێ له روومهتم بەردهدا. من که به مندالیش ئەگەرچی زۆرم لێ توورەدەبوون و بەلام قەت لیدانم نهخواردبوو، به بێ ئیراده راستەبمەوه. دانەیهک له دوواوه توند رامدهگرێ.

ئەو شەوه رامدهگرن. لە ژووریک وەک ژوورەکەى خۆم له ژیرخانهکە. یەکەم جارە لە ژيانمدا لە ژووریکدا دەمێنمەوه بەبێ ئەوەى ئیزنى ئەوهم هەبێ بچمەدەرەوه. بیری خالم دەکەومەوه. راستى چى بەسەرھات و ئیستا لە کوئیه؟ نهکا ئەویش هەر ئاوا کاتى خۆى پێوهبووبێ؟ لەسەر تاقە پەتوى چلکنى سەر چیمەنتۆکە پالدهکەوم. سەرەما بەرەبەرە دەکشیتە ناو جەستەمەوه. بێدەنگییهکی سەیر زالە. خەيالم دەچیتەوه سەر کتیبخانهکە. هەرچی دەکەم ناگەمە هیچ شوینیک. بە خۆم دەلیم گەر بەتووش باوکم و پوورم و باوهگەرە و مامەکانم و حەمەسوور و بەکرەکوئیر و... بوومەوه بیگومان لێیان دەپرسم که چى روويداوه. هەستەدەکەم ئەم چیرۆکە نه تەنیا به من دەبۆزریتەوهو نه تەنیا به منیش دەگێردریتەوه. وادیارە من خەریکە بەرەبەرە دەچمە ناو جیهانیکەوه که زۆر خێرا دەکرێ دیمەنەکەى بەردەمت لەسەداسەد بگۆردری، تەنیا لەبەر ئەوەى شتیکت بەدەستەوهیه هی سالانى سال

لهوه پیتشه. بۆنی سیمان و به تانییه کۆنه که مه زاجم تیکده دهن. به پشتدا دهکهوم. به خۆم ده لیم که به تووش خالمهوه بوومهوه لیی ده پرسم هه موو ئەو سالانه ی چۆن چۆنی تیپه پاندوووه؟ ده پرسم داخۆ لهوه توورپه نیه کهس نازانی چۆن ژیاوه؟ قاچه کانم ئاره قده که نهوه. له بیرى خوراندنیاندام و پیم وایه ده ستیشیان بۆ ده کیشم که خهوم لیده که وئ. زه مه ن و چیمه نتۆکه لیکده ئالین.

بۆ سبه ی باوکم له گه ل پیاویک دین و من ده به نه وه. پیاوه که قاتیکی ریک و پیکی کوردی له بهردایه به و جامانه زل و تازه وه وا به سه ر روخساری گۆشتنیه وه له که له کیه تی. پیاوه که هه یچ نالی و ته نیا چه ند جاریک لیم ده روانی. من که جه سته م پری سه رمای دویشه وه و ده لئی گلینه کانم به ستوو یانه، ته نیا ده روانم به بی ئەوه ی هه یچ مه به ستیکم له رووانین هه بی. ده مه وئ بلیم ئەی کتیه کان. دیسان شتیک له ده روونمه وه پیم ده لئی وس به! وس ده بم. باوکم ده لئی سوپاسی کاک به ختیار بکه پیاوه تی کرد و یارمه تی داین و رزگاری کردی. له بهر خۆمه وه ده لیم رزگاری کردم. جوان له بیرم نیه، به لام پیم وابی گوتم سوپاس کاک به ختیار. وه ک بلئی ئەویش زۆری پیخۆش بیته. دیانه کانی کاک به ختیار شتیک بوون له ره گه زی بهرده سپی و لووسه کانی بن چه م. کاتیک قه ر ژالمان تیاده کوشتن.

که ده گه مه وه ماله وه. دایکم به بالامدا شۆرده بیته وه و ده گری. پوورم به چاوه کانی پیده که نی. باوه گه وه ره قولی گریانیک له گه روویدایه. دایکم ده لئی حه ک خوا به ئاگری جه حه ننه م بیانسووتینی بزانه به شه ویک چییان به کوره که م کردوووه. من تا یه ک هه فته ته ب و له رز ده مگری و له

جیگادا دهکهوم. سهرمای ئه و شهوه دهلیی جیگای جهستهمی
گرتووهتهوه.

له دووای ئهوهی چاکیش بوومهوه قهت بونی تیکهلی پهتووه چلکنهکه
لهگهّل چیمهنتۆکه بهرینهدام. بۆ ساردیک که ههتا له ژياندا مامهوه
لهگهّلما ژیا. حهمه سوور کاتی خۆی گوتبووی جا زیندانهکانی ئه و دیو
سنوورتان نهبینیوه!

ههولدهدم به بیرکردنهوه له زهمه، دریژیی ده سالهکه بیئمه
بهرچاوی خۆم بۆ ئهوهی له گۆرینی دۆخهکه تیبگهه. بۆ ئهوهی تیبگهه
ئهوهی ههیه بوونیکی راستهقینهیه و له راستیدا کات و رووداو دوو
رووی لیکجیانهکراوه. بهتایبهت کاتیگ رووداو ههولدهدا کات جی بیلی
یاخود خۆی بهسهردا بسهپینی. زۆو جار وههایه، یهکیان دهیهوی ئهوهی
تریش داگیربکا بۆ ئهوهی بللی ئهها چهند دوو گیانین لهناو
جهستهیهکدا!

سههرتا بیر له رۆژیک دهکهمهوه، ئهوجا له ههفته و له مانگ و له
وهرز و له سال. ئهوهیکه له ماوهی رۆژیکدا من چی دهکهه و له ماوهی
ههفته و مانگ و... . زهمه به جوانی لهبههرچاومدا دهکش، ئهوسا
تیدهگهه که ده سال یهکجار دریژه. کهواته گهر لهبههر دم کات دانیشی و
بیر له ئه و سهری له داهاتوودا بکهیتهوه، دریژهنوینی؛ بهلام بهرهو
دوووه شتیکی تره. ههموو ئه و شتانهی وا روویان داوه، چردهبنهوه و
له یهک چرکهساتدا خۆیان دهنوینن. ناتوانم بهسهر رۆژهکان و ههفته و
مانگ و... دابهشیان بکهه. ئهوهنده لیکههئالین که تهنیا وهک

جەستەیهکی گەورەیی لیل و بی شکل خۆیان دەنۆینی. جا بۆ ئەوەی بتوانم لە زەمەن بەگەم ھەول دەدم رابردوو وەک داھاتوو لیتبکەم. خۆشحالم بە شوپۆنیک دەگەم. کەواتە لەو سالانە وا جەمشید ئەلبۆمەکی پیشاندەم، یەكجار گوزەراوە. راستی بلێی جەمشید چی بکا؟ لە کوێ دەژی؟ داخۆ ماون یان نا؟ شتیک لە دەروونمەووە پێم دەلی چارەنوو سیکی باشیان نەبوو. خازولە یخا لای وایە ئەوەی رۆژیک لە رۆژان خراپەیی دەرھەق بە کەسیک کردبێ، تەقاسەکی دەداتەو، تەنانەت گەر لە بن بەردیشدا خۆی ھەشاردای. ئەوجا بە بۆچوونیک تریش دەگەم. ئەویش ئەوویکە ھەموو شتیک بەشیوہیەکی بێرەحمانە لە گۆراندایە. ئەوویکە گۆران تەنیا گۆران نیە و ئاراستە یەکیشی ھەبە بەرەو لەناوبردنی شتەکان. دالم دەگوشری. خەیاڵی ئەوویکە رۆژیک دیت و من و باوکم و دایکم و پوورم و ھەموو ئەوانەیی وا دەیاناسم بۆ ھەمیشە بزر دەبن، وھا بێ ئۆقروم دەکا ئەژنۆکانم دەکەونە لەرزین!...

پال بە دیوارەکی پشتمەووە دەدم. پووجییەکی پیس سەرتاپام دەگریتەخۆی. بێر لە باوگەورە دەکەمەووە. نەکا ھۆکاری ھەموو توورەییەکانی ئەمە بیت؟ نەکا توورەیی جۆریکە لە خۆشەویستی بە ژیان؟

ریک لەم رۆژانەدا بەم جۆرە خەیاڵانەو، ھەوالییکی ترسناک لە کۆلانەکی ئیمە بلاو دەبیتەووە و دەگاتە ھەموو شار؛ یان رەنگە لە شارەوہیە بەرەو کۆلانەکی ئیمە. نازانم. باسی ئیعدامکردنی کورپکی دراوسی ئیمە. ناوی رزگارە. چەند مانگ لەوہ پێش گیراوە و ئیستا تەرمەکی لە مزگەوتەکی گەرەکە. رزگار تەنیا دوو سی سالیک لە من

گه وره تره. دایکی به گریان و به له خۆدان و خۆپنین له بهر په نجه ره که ی ئیمه وه تیده په پری. میرده که ی رایگرتوو و هه ولدهدا ئارامی بکاته وه. بو خوی ناگری. سپر له دنیا و له دهورووبه ری دهروانی. که سی تریان له گه ل نیه. چهند که سیک دووراو دوور له گه لیان و خه لکی گه په کیش دینه به رده رگا و بهر په نجه ره. ژنه کان ده گرین. دانه دانه خۆیان ده گه یه ننه ژنه که که وه هه ولده دن دلداریی بده نه وه. هه ر ئه م کوره یان هه بو وه. ئه وسا من رزگارم دیته وه بیر. له فوتبال له هه موو مندالی گه ره ک زیره کتر بوو. هه میشه توپه لاسیقیه کان هی ئه و بوون. جگه له چهند ئاشنا و دوست و رفیقیک، له مزگه وتیش ته نیان. ده لئین ته نیا جاننایه کیان وه رگرتوه ته وه. هه ندی جل و بهرگ و شمه کی ریش تاشین و له گه ل ده فته رچه یه کی دپا و که زۆربه ی لاپه ره کانی نه ماون. چهند عانه یه کیش. که ده یشین ئیژن هه ر ئه وه نده ن. نا، له گه ل گۆر په لکه نه کان و ئه و حافزه کویره ی ئه وه نده به پاره موحتاجه که له گرتن ناترسی و ئاماده یه رسته کانی قورعان، له بهر، به ده نگیکی حه زین بلیته وه. دیاره منم باوه رناکا که س بیانگری. دیمه نه که له وه ویرانتره که س، ته نانه ت پیاوانی حکومه تیش، بیر له گرتن و ئازاردانیان بکه نه وه. هه ندی جار زه لیلی ئه وه نده بهرچاوه که ته نانه ت زالمیش به زیی پیاو دیته وه و لیت ده گوزه ری. باو کم ده لی جا بزانه چهند به ختت هه بوو رزگارت بوو! باو کم راسته دکا. رزگار رزگاری نه بوو، به لام من با. ده لی خوا کاک به ختیارمان لی نه ستینی، هه رچهند که م که س قه دری ده زانن. من بیرى شکل و شه مایلی ده که مه وه. ئیستا دیته وه بیرم له کی ده چی. کاک به ختیار له کیسه کیش ده چی. له کیسه کیشی حه مامه که ی گه ره که که مان.

من که نازانم چۆن چۆنی کهسیکی وها ئهوهنده دهستی دهروا، تیا یا دهمینمهوه. وادیاره ههندی ئیش له ژیرهوه به ههندی رایهلی وههاوه به کاروباری ترهوه بهستراونهتهوه که تیگه‌یشتن لییان و دۆزینه‌وه‌یان بۆ هه‌موو کهس دهستنادا. هه‌رچه‌ند باوکم ده‌لی هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که کاتی خۆی کاک به‌ختیار، به دهیان و سه‌دان تهرمی سه‌ربازه کوژراوه‌کانی حکومه‌تی شو‌ردووه و کفن و دفنی کردوون. گویا له سه‌رده‌می‌کدا له حکومه‌ت بی که‌ستر له‌م ولاته‌دا نه‌بووه، کاک به‌ختیار به‌م کاره‌ی خۆی نیسانی داوه چه‌ند پیاوی روژ ته‌نگانه و هاو‌پیی مردووه‌کانه. به کورتی هه‌موو توانای ئه‌و له‌وه‌دایه که له فکری مردووی حکومه‌ت و زیندووی خه‌لکی شاردا‌یه. دیاره به مه‌رجیک زیندووه‌که زۆر کاری گه‌وجانه‌ی نه‌کردی.

چاو‌یک به ماله‌که‌دا ده‌گێرم. یه‌ک تاقه کتیب چیه‌ی لی نیه. وه‌په‌زیی کتیب‌خانه‌که ده‌که‌م. پوورم ده‌لی کتیب‌خانه‌که ئیستا له شو‌ینیکی تره. بینایه‌کی گه‌وره و به‌رز به کتیبی یه‌کجار زۆرتره‌وه! من که هاوکات هه‌م سه‌رم به‌م قسه‌یه سوورده‌مین و هه‌م خو‌شحال ده‌بم، ئادره‌سه‌که‌ی لیوه‌رده‌گرم. ده‌نگم ده‌دا جاریکه په‌له نه‌که‌م. ده‌لیم مه‌گه‌ر کاک به‌ختیار فریامان ناکه‌وئ؟ پوورم پیده‌که‌نی. من له‌وه‌ی که به جیدی قسه‌که‌م وه‌رنه‌گیراوه، دلگیرده‌بم. پوورم ده‌لی مه‌به‌ستم ئه‌مه نیه، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه به په‌له‌په‌ل ده‌ ساله‌که قه‌ره‌بوو ناکریته‌وه. ده‌پرسم کاک به‌ختیار چکاره‌یه؟ پوورم ده‌لی هیچکاره. راسته‌کا. ئه‌و که له خه‌و هه‌لده‌ستی، له دوای ئه‌وه‌ی ریشی پاک پاک ده‌تاشی و رو‌ن له سمیلی ده‌دا و له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا جوان جوان خۆی به‌سه‌رده‌کاته‌وه، به‌ره‌و بازار

خۆردەبیتەو. هەتا نیوەرۆ و لە دووانیوەرۆیشەو هەتا ئیوارە ئەم دووکانەو دووکان دەکا، ... لەگەڵ ئەم و ئەو دادەنیشی و زیاتر لەووی باسی داھاتوو بکا بە ئیستاوہ خەریکە. پوورم دەلی نانی مردوو و زیندووہکان پیکەوہ دەخوا. منیش لام وایە کەواتە دووبەرەبەری خەلکی تر دەردیئێ و بۆیە وەزعی گەلیک باشترە. کاک بەختیار حەزیشی لە تەسبیحە. لە مالاوہ کۆکسیۆنیکی تەسبیحی ھەییە و ھەمیشەیش لە گیرفانیدا چوار نەووی پیکەوہ تیاہ. لەوہ دەچی بە گویرەیی شوین تەسبیحەکان دەگۆرێ. بۆ وینە لە چایخانە ھەمیشە لە جۆری دەنک شووشەیی درشتی بە دەستەوہیەو، کاتیک دەدوخی حەزەکا شەقەشەقیان لی بیتی.

راستیەکەیی ئەوہیە کەس بە قەدەر ئەو لە ژیانی خۆی دانی نیا. ئەوہ بەختیارە کاتیک چەکارەکانی حکومەت لە دەرەوہی شار لە ریگاوبانەکاندا دەکوژرین، لەلایەن حکومەتەوہ بۆ مەعامەلە و کۆکردنەوہ و ستاندنەوہی تەرمەکان دەنیردری و ھەمیشەیش لە کارەکیدە سەرکەوتووہ. بە کوردی و بە کورتی لە حەوت دەولەت ئازادە.

باشە پووری چ قەوماوہ؟ دنیا بۆ وای لیھاتووہ؟ ئەم ھەموو مردن و کوژران و تەرمە چین؟ لە کوپوہ دین؟ پوورم بە نیگاکانی لیم زیت دەبیتەوہ و دەلی رەنگە خراپتریش بیت! دەلیم باشە لەو شەوہوہ من بە تووش خەوہ نگریسە دە سالەکەوہ بووم، بۆ دنیا ئەوہندە گۆراو؟ ئەو بیدەنگە. من جاری وایە تاوانەکەیی بۆ ئاغای ئەسەدی دەگێرمەوہ، جاری وایە بۆ حەمەسوور و جاری وایشە لەبەر خۆمەوہ دەلیم ئاھی

مامه جوینفرۆشه، به سهلمی نهگه‌یشت و عالی می گرته‌وه. باوه‌گه‌وره
سه‌رم لی باده‌دا و لام وایه له دلی خویا ده‌لی نه‌وه‌لا ئاهی من بوو. من
هه‌رچی بیرى لی‌ده‌که‌مه‌وه ده‌بینم به‌ه‌رحال ئاهی‌ک له شوینیکه‌وه
به‌رپۆه‌بووه. لانیکه‌م رۆحیک هه‌یه که له‌م دونیادا یه‌کجار ناشاده و
بۆیه جیهان نیشتووه‌ته سه‌ر ته‌وقی سه‌ری خۆی.

رۆژیک به‌رپۆه‌وت به‌ تووش کاک به‌ختیاره‌وه ده‌بم و، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی
حه‌زم لی‌ئ نیه‌ سلۆی لی‌ بکه‌م، به‌لام سلۆی لی‌ده‌که‌م. به‌ ریکوپیکی
وه‌لامم ده‌داته‌وه. نیگا‌کانی ده‌لین نامناسنه‌وه. ده‌مه‌وی بگه‌رپۆه‌وه و بلیم
فلانه‌ که‌سم، ... به‌لام په‌شیمان ده‌بمه‌وه. سالانی دوواتره‌ تیده‌گه‌م ئه‌و
وه‌ک مردووه‌کان، زیندووه‌کانیش، ئه‌وانه‌ی وا رزگاری کردوون زۆر له
بیریا نامینن. به‌تایبه‌ت که‌ زۆرینه‌یان گه‌نجن و له‌خۆی که‌م ته‌مه‌نتر.
به‌ خۆم ده‌لیم له‌بیری که‌، قه‌رزدارى نیت! مه‌گه‌ر من چیم کردبوو؟ هیچ.
ئه‌و له‌سه‌ر شتیکی هیچ بووه به‌ خاوه‌ن پیاوه‌تی به‌سه‌ر ئیمه‌وه. رقم له
خۆم و له‌ باوکم و له‌م سه‌رده‌مه‌ ده‌بیته‌وه. داخۆ باشتر نه‌بوو جاریکه
له‌ خه‌و هه‌لنه‌ستم؟

رۆژیک کۆپته‌ریک له‌ دووای ئه‌وه‌ی سووریک به‌سه‌ر شاردا ده‌داته‌وه،
نزم ده‌بیته‌وه و له‌ مه‌یدانه‌ به‌رینه‌که‌ی سه‌ربازخانه‌که‌ی شار
ده‌نیشیته‌وه. له‌ دووای نیوسه‌عات دیسان به‌رزده‌بیته‌وه و له‌ پاش
ئه‌وه‌ی سووریکى تر به‌سه‌ر شاردا ده‌داته‌وه، له‌ناو ئاسمان و له‌ پشت
کیوه‌کانی رۆژه‌لات ونده‌بی. ده‌لین هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ کاک به‌ختیار به
ماشینی‌ک نیوسه‌عات پێش ئه‌وه‌ی هلیکۆپته‌ره‌که‌ بنیشی، چووه‌ بۆ
سه‌ربازخانه‌که‌. ده‌لین به‌ هه‌مان کۆپته‌ریش له‌گه‌ل خۆیان بردووایانه.

لهم شاره بچوکه که خه لکی سهریان یه کجار به ژیانى خویانه وه سهرقاله، من تیناگه م چۆن چۆنى ئەم هه والانه ئاوه ها پیکه وه گریده رین و چیرۆکیان لی سازده بی. به لام هاوکات دلنیام راستیشه. رهنگه له بهر ئەوهی دهروازهی سه ره کیی سه ربازخانه که ریک له و شوینه یه وا گه ره که که ی نیزیکی کۆتایی پیدی.

ئه گهر جاران سه ربازخانه گه وه که ی ته نیشته شار، ته نیا سه ربازخانه ی ئیره بوو، ئیستا که له زۆربه ی شوینه کان پری ئەو پیگه گه وه و بچوکه عه سه که ریا نه بوو که وه ک کارگی به هار هه لتۆقیبوون. ته پۆلکه کانی ناو شار که دووان بوون، هه ندی له ئیداره کانی جاران که گۆرابوون بۆ بنکه و، سه ره نه نجام دوو شاخی ده وره وه به رى شار به ته لیه سه خۆل هه لچنرابوون! خیا بانه کانیش له خه لکی چه کدار و بی چه ک به جلی سه ربازییه وه، جمه ی ده هات. جارى وابوو هه ستم ده کرد ژماره ی ئەوان له خه لکی شار زۆرتتر بوون. دیاره به هۆی ئەوانه وه که میک دۆخی ئابووری گۆرابوو و بازار جموجۆلیکی زیاتری تیکه وتبوو، به لام هاوکات جۆریک له ته می ترس و دووری له ژیانى ئاسایی بالی به سه ر شاردا کیشابوو. راستی ئەم هه موو هیزه سه ربازییه بۆ؟

تا شه ویکیان کتوپر له ده ره وه کاتیک شه و ده گه ییه نزیک سه عاتی ده، دهنگی ترسناکی ته قینه وه و تفهنگ، گه ره که که ی ئیمه ی داگیرکرد. نازانم بۆ نه ترسام. چوومه بهر په نجه ره که و له بارانی گرم رووانی. که سیک گلۆپی ژووره که ی کوژانده وه و هاواری لیم کرد له په نجه ره که

دووربکه و مه وه، ... به لام من به قسه م نه کرد. من ئەو چه کدارانه م بینى له کۆلانه که ی ئیمه وه تیپه پرین. له ده رگای دراوسیکه ی به رامبه ر ئیمه یان دا و داواى ئاویان کرد.

من بۆ به یانى له پوورم پرسى. گوتم چ هه واله؟ دنیا بۆ وای لیهاتوو؟ پوورم که نه یه زانى له کوپه ده ست پیکا، له دوواى که میک رمان و بیدهنگى گوتى زۆر دژواره چیرۆكى ده سال له چهنده قیقه یه کدا بگپرمه وه. من که جارن جارى وابوو چیرۆکیم له ده خوله کدا ده گپرایه وه، گوتم بۆ ناب؟ من زۆریه ی کتیبه کانی ئەو سالانه م له ده خوله کدا ده خوینده وه. پورم گوتى ئەوه داستانی منالانه بوون و ئەوه ی دوئ شه و بینیت به سه رهاتى گه وره کانه!

ژووره که ی باوه گه وره ئەو شه وه یه کیک له چاوه شووشه کانی به فیشه کیک کونى تیپوو و بۆ سه به ی به چه سپ و له ته شووشه یه کی تر پینه مان کرده وه. بۆ شه وی دوواتر هه م من و هه م ئەو جیگا کانه مان له په نجه ره کان دوورخسته وه و شه وخابه که یشى لابرده و خسته ناو سندوقى ژیر رادیۆکه یه وه. بۆ دوو شه وی دوواتر دهنگى دام که نه کا که ریته ی رووم تیپکا و منیش وه که ئەوانه ی ئەو شه وه م لى بیت! وادیاره باوه گه وره خه یالى زۆر ده پریشته. چه زم کرد لى پرسم له کامانه، به لام نه میرسی. من ده بووايه بۆ خۆم ده ساله که قه ره بوو بکه مه وه، ده بووايه کات بده م به خۆم. په له، کارى شه یتانه. شتیک له ده روونه وه پی ده گوتم رازى دۆزینه وه ی دیسان له کتیبخانه که دایه.

روژیک به ریکه وت بوو یان به ئەنقه ست، ده گه مه کتیبخانه گه وره که. وه ک بلێی به سه ریا که وتم. بینایه کی یه کجار گه وره به سه قفى

شیروانیییه وه و بهو په نجه ره گه و رانه وه که به هر چوار دهوردا ده یانروانی. له چاو ئه و دۆخه ی ئه م چهن رۆژه بینوومه، که میک غه ریب دهنوینی. به خۆم ده لیم دنیا ئه وه ندهیش شوینیکی غه مگین نیه، ئه وه نیه کتبخانه که ماوه و بگره له وه ی ده سال له وه پیشیش زۆر گه وره تره. به سهر دیواره که یه وه دروشمیکی گه وره ده بینم "ئیمه به یارمه تی خودا به سهر دوژمنه کانه ماندا سهر ده که وین." به چهنده پی پلیکانه ی گه وره و پان و پۆردا سهر ده که ووم، زه نیم به رده وام لای که لیمه ی 'دوژمن' ه. ده چمه ژووره وه. هۆلیکی سه قف به رز و تا راده یه ک گه وره ده بپرم و به دهستی چه پدا ده رگایه ک ده که مه وه و خۆم به ژووره وه دا ده که م. عه به سیم! چ هۆلیکی گه وره! له به رده ممدا به هه زاران هه زار کتیب ده بینم که له ناو ره فه ریک و پیکه کاندایه ته نیشته یه ک و به شوین یه کتردا چنراون. له به شیکی هۆله که دا ئه و میز و کورسیانه ده بینم که بۆ خویندنه وه دانراون. رهنگی رهش و زهردیان سهرنجم ده قۆزنه وه. به شوین بینینی که سیکدا چاوده گپرم. کهس نابینم. لام سهیره. ئه وه ی سالان ئه گه رچی بچوو کتر بوو، به لام قه ره بالغ بوو. له و شوینه ی وا له وه ده چی شوینی تایبه تی به رپرسی کتبخانه که بیت نزیک ده که ومه وه. دیسان وه ک سالان ژنیک کتوپر له پشت ریزه کتیبیکه وه په پدا ده بی. ته مه ن له سه رووی په نجاوه. به له چک و مانئویه کی ره شی دریزه وه. ئه گه رچی ناوچاوی تاله، به لام به ریزه وه به خیره اتنم ده کا. تابلویه کی گه وره له و سه ری هۆله که وه سهرنجم راده کیشی. مندالیکه جووتیک پیلاوی له باوهش گرتووه و له خۆشیانا سه ری به رزکردووه ته وه و پیده که نی. پیکه نینیکی رهش و سپی. گه ردن ته واو

کشاوه. ده لیم ده کریج وهک ده سال له وه پیش کتیب به قهرز وه برگرم؟ به ته عه جو به وه لیم ده پروانی. ئەوسا چهند لیستی گه وره م ده خاته به رده ست. تیده گه م ده بی به ناو ناوه کاندا بگوزهریم. ده لیم سالان وا نه بوو، ده مانتوانی بۆ خۆمان راسته خۆ به ناو ره فه کاندا بگه پین. ده لی باسی که ی ئەکه ی؟ ئە لیم ده سال له وه پیش. به نیگا پر له پرسیاره کانی لیم ده پروانی. ده لی ئەو کاتانه دونیا فره قی هه بوو. من بیرى دهره وه ده که ومه وه. راسته دکا. ئارام به ناو لیسته کاندا شوپرده بمه وه. چهند ناخۆشه به م شیوه یه کتیب هه لباردن. کتیب ته نیا ناو و نووسه ر نیه، شتیکه له مه زیاتر. بۆ وینه، به رگه که یه تی، قهواره یه تی و بۆنی لاپه ره کانییه تی کاتیک به خیرایی چاویکی پیاده خشیینی. پاش که میک هینان و بردنی لیسته کان، کتوپر له خۆ میان دوورده خمه وه و ده رۆم. ته نیا به گوتنی سوپاسیک و به بی خواحافیزی.

ترسی ئەوه ی که کتیبه کانییش نه توانن له م ده ساله ی وا تپه ریوه تیمگه یه زن، عه ودالی کۆلانه کانم ده کا. ماوه یه کی چاک هه روا ده خولیمه وه. ئەوسا بریاره دهم رووبکه مه تاقه پارکه که ی شار. له وئ له سه ر کورسییه کی به رد داده نیشم. مندالیکی بنیشت فروش لیم نزیک ده که ویته وه و هاوارده کا "وه رن بۆ بنیشت، بنیشتمان هه یه بنیشت!" بنیشت! دانه یه کی لیده کرم. ئادامسی شیک. ده یجووم و له سه مای گه لاکان ده پروانم. تامی بنیشته که زوو ته واوده بی و دووی تر ده خمه ده ممه وه. ئیستا ئەوه نده گه وره یه بتوانم تۆقله یه کیان لی سازبکه م. ریتواریک به بزوه لیم ده پروانی. دیته وه بیرم عه یبه. له و سالانه ده

سال گوزه راوه. چهند سهربازیک وینه ده گرن و هه ولده دن پیشانی بدهن که ئەگه رچی یه کجار له کهس و کار دوورن، به لām رهشی و نازا له یه کیک له دوورترین شاره کانی نیشتمان خه ریکی تیپه راندنی کاته کانی ژیانن. کاته سهربه سته کانی ژیان. هه موویان به جۆره ها شیوه به تفهنگه کانیانه وه سهرنجی کامیراکه راده کیشن. دیته وه بیرم من قهت له ژیاندا عه کسم نه بووه. ته نیا چهند عه کسێک ئەویش بۆ کارتی پیناسه ی ئەو سالانه. راستی من له وینه دا چۆن دیم؟ راستی بی وینه من چۆن چۆنی ده توانم بیسه لمیتم ژیاوم؟ رهنکه ئەم شاره بی وینه ترین شاری نیشتمان بیت. بیرمی میژوو ده که مه وه. ده لاین ئاغای ئەسه دی هه ر که سێکی ده گرت یاخود کاتیک بانگی لیده کرد بۆ لیپرسینه وه، ده سته بجی پیش له هه ر شتیک عه کسێکی ده گرت. به م شیوه یه که سه که ته نانه ت گه ر برۆشتایه وه بۆ مالیشه وه، به لām به شیوه یه که له شیوه کان لای ئاغای ئەسه دی ده مایه وه. میژووی شار ئەو سه رده می زیاتر لای ئاغای ئەسه دی بوو. له خۆوه نه بوو له مالیشه وه ئەلبۆمیان هه بوو.

راستی ئەوانه ی ئەو شه وه ی کۆلانه که ی ئیمه چییان ده وی؟ بۆ به زمانی چه ک ده دوین؟ ئەه ی ئەوانه ی تر بۆ وه لامیان ناده نه وه؟ بۆ ئەوانیش به هه مان زمان ده دوین؟ هه سته ده که م له نیوان ئەمان و ئەوان و له نیوان کتیبخانه که ی جاران و ئەم کتیبخانه ی نیستا نیوانیک هه یه وه ک خه وتنی ده سالی من له ته مه نمدا. پوورم ده لی کیشه ی کتیب خویندنه وه ئەمه یه، مرۆقه کان ده که ونه قسه ی زل زل کردن، له کاتیکدا ژیان خۆی زۆر ساده یه و به بی ئەم قسانه ییش ده روا.

له یه کهوه تا ده ده بۆیرم. به قامکه کانم. نا زۆر نیه. زۆر ئاسان ده گه مه کۆتایی. مه وداکان زۆر به رفر اوان نین. بۆنیکى چر له و سه رى کۆلانه وه دیت. بۆنى به نزینى جوان نه سووتای ماشینه، کاتیک گازی زیایی و بى جیى ده ده نى. ده لاین هی ئه و کاتانه یه وا به شوین که سیکه وه ن. کۆلانه کان پرى ئه م بۆنه ن. من نازانم تاقه پۆمه به نزینى ئه م شاره چۆن به شى ئه م هه موو ماشینه ده کا. باو کم ده لى خراپى تیگه یشتووم و مه رج نیه ماشینه کان هه ر هه موویان له وى به نزین بگرن. باو کم راسته ده کا. جارى وایه تانکى به نزینه کان به هوى هۆکارىکى نادیار یاخود نه زانراوه وه گرپان تیبه رده بى و بنکه کان له دوو که لى ره ش و قیرئاسای خۆياندا نو قم ده کا. له م کاتانه دا هه سته ده کم دونیا شتیکه وه ک رهنگى ره ش و سوور.

مامه ورده واله فرۆش وه ک هه میشه خه رىکى ورده واله کانیه تى و زمانى فارسىشى با شتر بووه. به ده مى بى دىانى مژیکى قوول له جگه ره که ی هدا و، ده لى ئیستا نان له جگه ره فرۆشیدایه. منیش لام وایه راسته ده کا. که س به قه در سه رباز چه زى به سیگار نیه. هیچى لى به خه سارنا ده ن. وه ک بللى هه ر له ئیستا وه خۆیان فیرى هه ناسه کیشانى ناو مه دىانى شه ر ده که ن. یان وه ک بللى ده یانه وى بلین جه سته ده رزینین پيش ئه وه ی شتیکی تر بپرزینى. نه کا هه موو شتیکی گه مه یه کى تر سناک بیته. ته نیا ئه وه نده ی نه بى خه لکى شار چه زیان به وه نیه وه ک سالى سالان مئینه کانیا ن زۆر ده رکه ون. شه قام زیاتر له هه ر کاتیکى تر به وان بیگانه یه. شه ویک باو کم ده لى به خوا ئه م خه لکه زۆر سه یرن جاخۆ کوره کانى ئیمه یش ده چن بۆ شارانى تر. به لام من پیم وایه فه رقى هه یه

و باوکیشم ئەمە دەزانى. ئەو دەیهوی تەنیا دلى خوی و خەلکەكە خۆش کات.

سەربازەکان لە وینەگرتن تەواودەبن و لە پارکەكە دەردەكەون. شەو باوکم دەلى بیگومان لەم رۆژانەدا ناوی تۆیش دیتەووە و دەبى بچى بۆ سەربازى. دایکم دەلى بى جیيان کرد من کورى خۆم نادەم بە دەم گوللەووە. باوگەورە دەلى ئەمەیان باشتەرە دوو سالاە و تەواودەبى! بۆ هەفتەى دووایى دوو تەیارە لە ئاسمانى شاردا دەردەكەون و گەرەکیكى شار بوردومان دەكەن. خەلکىكى زۆر دەکوژرین و برینداردەبن. پوورم بە نیگا دوور و نامۆکانى لیم دەپوانى و دەلى باوکم نازانى دوو سال بە فرۆكە بىت یان بى فرۆكە، دوو زەمەنى جیاوازن.

هەر هەمان شەو پینش خەوتن پوورم دەست بە چەمەدانەكەیدا دەکا و کتیبىكى رۆمان دەردینى و پیم دەدا. دەلى تا بەرەبەرە عادت بە کتیبخانەكە دەكەمەووە واباشە ئەمە بخوینمەووە. دەلى زیاتریشى هەن و گەر بە پىویستى زانى دەتوانى بمداتى. لە کتیبە ئەستورەكە دەپوانم. 'ئەناکارەنیناى' 'تۆلستۆى' یە. چیرۆكى ئەشقیكى شکستخواردوو. مرۆف لەبەردەم پرسىاریكى ئەزەلى و ئەبەدى: "خیانەتە یان نا؟" كە لە خویندنى دەبمەووە، دەگەمە ئەو ئەنجامەى كە ئەم پرسىارە زۆر شت لەم دونیایەدا دەگریتەووە. رەنگە هەموو تام و چىژى دونیا و ژيانیش لەمەدا بىت. ئەوێكە ئیمە تا چەندە خۆمان لە شتە باوەکانى ژيان دەدزینەووە، یاخود تا چەندە دەتوانین خۆمانیان لى بدزینەووە. هەتا خۆدزینەووە زیاتر، ئەوا چىژیش زیاتر. گوناھىك، كە لە ناخەووە خوتیلکەمان دەدا.

رۆژیک عومەر لە بازار دەبینم. لەگەڵ ئەوەی دە ساڵە یەكترمان
نەبینووە، كەچی زۆر بە ئاسانی یەكتر دەناسینووە:
- وای ئەووە لە كوێی كورپی باش، حەبی كە وەرەزیم دەكردی! ھەر بە
قەوارە گەورە بوویت،... ئەوەندە تریش كە ریش و سمیلێشت
دەرداو،... ئەگینا ھەر ئەوەی جارانی!
منیش دەلیم:

- تەنیا جیاوازیمان ئەوەیە تۆ كۆسەیی، ریش و سمیلێت دەرنەداوە!
پێدەكەنین. ھاوریی سەردەمی مندالین. لە ھەمان قوتابخانە بووین. لە
بیرم دێ پێی ناخۆش بوو سەردانی جەمشیدم دەكرد و دەچوو مەلایان.
جاریکیان پێی گۆتم لەگەڵ ئەو لوسكە ئە جیبە ھاتوچۆ ئەكە! ئەو
كاتیش دەمزانی عومەر باریەكی ھەبوو ئەمانەیی فێردەكرد. گۆتم راستی
خەبەری براكەت، ئەحوالی چۆنە؟ گۆتی كورە وادیارە ھەر زۆر پەرتی،
دەلێی ھەر لەم شارەیش نەبووی، براكەم تیاچوو، ھەر لە سەردەمی
شۆرش تیاچوو،... شەھید بوو! من كە بە بیستنی وشەیی شۆرش سەرم
سووردەمینی، دەلیم شۆرش! شۆرش چی؟ شەھید!... مەبەستت چیه؟
عومەر چاویك بەم لاوлада دەگێرئ و كەمیک دەنگی نەوی دەكاتەووە و
دەلئ كورە خۆ ئەوئەندە كە ریش نیم! دەلیم باوەرپكە ئاگام لی نیه!
عومەر ھەنگاویك لیم دەكشیتەووە. دەلئ ئەمانیش وەك ئاغای
ئەسەدییان لیدیت، خۆ لەبیرتە! دەلئ شۆرشیک گەورەتر بەرئووەیە و
ئیتەر ئەمجارەیان تەنیا بۆ ئەووە نیە جەماعەتیک بێن و جەماعەتی كۆن
لادەن، نا، ئیتەر ئەمجارە بەراستی گۆران دەبی.

من که نازانم باسی چی دهکا و مهبهستی چیه، بیرى ئەو کتیبه دهکه مهوه وایلیان سه ندم و شهوئیکیش به هوی ئەو کتیبه وه زیندانی کرام. عومەر دیسان لیم نزیك دهکه ویتته وه و ئەمجاره به چریه دهلی دەر ووخی، ده زانی سه رئه نجام دەر ووخی!

رقم له خۆم ده بیته وه. باشه بۆ وا گیزم. عومەر به رده وام ده بی و دهلی ئەوه ندهی نه ماوه، گەر پیت خۆشه تۆیش ده توانی له گه لابی، بیر بکه وه له گه ل کۆمه لیک خه لکی شوړشگێر و خۆبه خش که ئاماده ن له پیناوی گه ل و نیشتمان بمرن و گیانی خۆیان به خشن.

من ئیتر هیچ نالیم. هه روا به بیده نگی لئی دەر وانم. وه ک بلئی په شیمان بوو بیته وه، دیسان ههنگاوئیک لیم دهکشیتته وه و به بزه یه کی ساخته وه له کاتیکدا به پشته دهست به ئارامی به سینگدا دهکشئی، دهلی کورپه گالته م کرد، رووخانی چی و تهره ماشی چی! مه گه ر دیواری مهسته راحه بر ووخی! مه گه ر له تهنه که و له ته لیس دروستکراوه شه قیکی تیهه لله ی به په شتدا بکه وئ؟ ئەمه غه زه به غه زه ب، ... من لام وایه هه تا سه د سالی تریش ئەمینیته وه.

من له دووای ئەوهی ئەو رۆژه له عومەر جیا بوومه وه، بۆ چه ند ده سالی ک دوواتر بوو که توانیم له قسه کانی هاوړیی سه رده می مندالیم بگه م. نازانم بۆ، به لام هه ر زۆر خیرایش به و ئاکامه گه شتم عومەر زۆر ناوشیاره! نا نا، ... با به موخته ره مانه بیلیم، ... عومەر ساویلکه یه، ریک وه ک براکه ی که سه رده می شوړش تیاچوو بوو. دیاره عومه ریش که له ریگای ریکخراوه نه ئینییه که یه وه قسه کانی منی بۆ چوو بووه وه، لای وایه که سیک که ده سال له میژوو دوواکه وتیی و به مندالی هاتوچوی

مالی ئاغای ئەسەدی کردبى، جا با ھەموو کتیبى دونیایش بخوینیتتەوہ و بەردەوام بەسەر ریگای کتیبخانەوہ بیت، ھىچ حسىبىكى لەسەر ناکرى و کەرىکە لەو گۆرەیدا! من کە رىک لە کاتى گۆران و بەسەرھاتە گەرەکانى نىشتمان دە سال بە بى ھۆ خەوم لیکەوتبوو و سڤ لە ناو جىگادا کەوتبووم، بە پىچەوانەى راو بۆچوونەکەى عومەرى براکوژراو تەنیا خۆم وەک مرقۆئىكى بى بەخت و چارەپەش دیتە بەرچاو کە بە ھۆى ھەلەپەکى خۆبەخۆوہ یان سىحریكى نادیارەوہ بە ماوەى دە سال کەوتمە دەرەوہى رەوتى مێژوو. بەلام لە ھەمان کاتیشدا خۆم بە بەختەوہر دەزانم؛ لەبەر ئەوہى بەسەر رووداویکدا نەکەوتم کە عومەر و ھاوړیکانى سالانى دوواتر وەک ھەلەى مێژوویى ناوى لیدەبەن. ھەلەپەک بۆ ئەوہى قەرەبووى بکەنەوہ، بەردەوام خەون بە رووداویكى مەزنى مێژوویى ترەوہ دەبینن لە داھاتوویەکى نزیکدا. باشە بلێى ھۆکارى نووستنى دە سالەى من قوتاربوونى گیانى من نەبووبى؟ ئا، دلنایام گەر من ئەو سەردەمە ژىابام بى ئەملاولا تىادەچووم. کتیبەکان ئەمە دەلین. جارێکیان وینەى براکەى عومەر لە مائەوہیان بە سەر دیوارى ژوورى دانىشتنەکەیانەوہ دەبینم کە تارایەکى سوورى بە سەرەوہیە و بە چاوە زیتەکانى ھىشتا لە دونیای دوای مردنى خۆى دەپوانى. وەک بلێى نایەوئ مردنى خۆى باوەرپکا. دەزانم عومەر بەردەوام توورەپە. لام وایە ھەر بە ھۆى ئەم توورەپەوہیە لە ھەلەداپە. پوورم دەلئ لى گەرى و نابى بە ئازارى خەلکیدا بە چاک یان خراب بچینە خوارەوہ و، لى بکۆلینەوہ. دەلئ یەكجار خەتەرە. بەقسەى دەکەم. لانىکەم لەبەر ئەوہى پوورم لەو سەردەمەدا کە بە چرا

لهنتهروهه به شوین ئەقلدا دهگهړان، ئەوهند ژیر بوو من بنیږی بۆ تیپه‌رین له شه‌قامه به‌ناوبانگه‌که. تازه له دوای ئەوهی ده‌بیستم خالم له دوای ئازادبوون له زیندان و گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه زۆربه‌ی کاته‌کانی ژیا‌نی له ژوره‌وه به کتیبیک به‌دهسته‌وه داده‌نیشت و ده‌یخوینده‌وه، هه‌ستی شانازی به‌خۆکردنیک سهر وه‌ها له ده‌ماره‌کاندا ده‌گه‌رئ که له‌وانه‌یه شاگه‌شکه‌م بکا. ته‌نیا جیا‌وازیمان له‌وه‌دایه ئەویان له جواردیواریه‌کی ته‌نگ خنیوو و من له ژیر لی‌فه‌یه‌کی ئەستور و قورس.

تامه‌زرۆی بینینی خالم. چه‌زده‌که‌م روخساری ئەو که‌سایه‌تی می‌ژویه سهرنجراکیشه‌ بینم که سالانی سال له ناو زیندانه‌ جۆربه‌جۆره‌کاندا مایه‌وه به‌بی ئەوه‌ی روژیک له روژان گله‌یی له چاره‌نووسی خۆی بکا. هه‌ر ئەوه‌نده به‌سه ریگای کۆلان بگرمه‌به‌ر و بچم بۆ مالی باوه‌گه‌وره. به‌لام خالم له ماله‌وه نیه. ده‌لین ئەویش یه‌کیک له‌وانه بوو وا شو‌رشی پیوه نه‌هات! کتوپر دلم داده‌خوری،... نه‌کا دیسان له زیندانا بیت! عومه‌ر ده‌لئ شو‌رشیک که خاوه‌ن زیندان بیت شو‌رش نیه. من دیسان عومه‌رم زۆر ساویلکه‌ دیته‌وه به‌رچاو. ئاخ‌ر ده‌کرئ له‌م دونیا پر له کیشمه‌کیش و نه‌گه‌ته‌یدا زیندان بوونی نه‌بی؟ تازه هه‌ندی مرۆف به زیندانه‌وه جوان، ئەوان کاتیک ده‌چنه زیندان مانا به هه‌موو شتی‌ک ده‌به‌خشن،... مرۆقه‌کانی تر خه‌یالیان پیوه‌ده‌کن و به هۆی ئەوانه‌وه ژیان جوانتر ده‌بی،... به هۆی ئەوانه‌وه ئەمان ئازاتر ده‌بن.

ده‌پرسم چۆن چۆنی خالم شو‌رشی پیوه نه‌هات؟... وه‌لامم ده‌ده‌نه‌وه له‌به‌ر ئەوی سه‌ری خۆی هه‌لگرت و رو‌یشت، رووی له هه‌نده‌ران کرد.

گوتیان لیژە بووایە ئیتر ئەمجارە تەنیا نەیاندەگرت، بەئکو دەیانکۆشت. گوتیان ئەمەى ئەمجارە نایەوئ هەلەى ئەوەى پێشوو دوویات بکاتەووە کە زیندانەکانیشى کرد بە شوینیک بۆ لەدایکبوونی قارەمان. خالم بە سواری هیستریکەووە ئاودیوی سنوور ببوو. جەللادەکان بە بیستنى ئەم هەوالە شیتانە پیکەنیبوون. چەند سال لەمەوبەر. من دیسان ئەوم دوواتر لە ریگای گێرانەووەى بەسەرھاتەکان و لە ریگای وینەکانەووە بینیبوووەو. پیرتر و بە سالآچووتر دەینواند. تەنیا شتیک تیايا نەگۆراو، هیمنیەکەى بوو. راستیەکەى ئەووە بوو خالم بۆ هەمیشە لەگەل بیدەنگى ژوورەکانى ناو زیندانەکان تیکەل ببوو. هیچ کەسێش هیچ شتیکى بۆ گۆرینی ئەم عادەتەى لەدەست نەهات. بیدەنگى خواردبووی. خواردنیکى بەردەوام کە بەلین بوو تا کاتى مردنى درێژە بکیشیت.

عومەر چاو لە زەوى دەبرئ و پى وایە شۆرشیگێرە کۆنەکان زیا لەرادە زل کراونەتەووە. دەلئ نانى نەزانى خەلکیان دەخوارد. لای وایە دووربوون، بۆیە کرانە فریشتە و کردیان بە شتى سەيرو سەمەرە. گەر لە من دەپرسن دەبئ بلیم گەر خالم زۆر بیدەنگ بوو ئەوا عومەر و هاوریکانیشى یەكجار زۆربلئ بوون. نایبپیننەووە! دوو قسە فێردەبن و بە هەزار شیوە دەیگێرنەووە. وشەکان دەیانبەن. خۆهەلکیشانینان بئ برانەووەیە. چەند حەزەدەکەم رۆژیک خالم و عومەر بەتووش یەكترەووە بن و بکەونە گفتوگۆ! گفتوگۆیەك کە دەزانم تیايا یەکیان زۆربەى کات گویدەگرئ و، ئەوى دیکەیان دەدوئ.

باوكم دەلى له شوینیک خویندووویه ته وه کاتیک شا له دووای سەردانی
 شارەکهی ئیمە سوارى کۆپتەرەکهی دەبیتە وه و دەرواته وه، بە
 ئاسمانە وه کتوپر دلى یە کجار خەمگین دەبى. وەها چەند دلۆپ
 فرمیسکیش بە چاوه کانیدا دینە خوارە وه و دەنیشنە سەر کۆشى. گوايا
 ئەو رۆژە له دلى دابوو شتیک دەبى، ... شتیکی ناخۆش، ... هەوالیکی
 ئەوئەندە ناخۆش کە کەس بۆ بەریگرتنى هیچی له دەست نە دەهات.
 باوكم ئیستاکە دلنیا یە ئەم شارەى ئیمە شوومە. پارەى نیە، ئەگینا
 هەر ئەم چرکە ساتە کەل و پەلى دەپچایە وه و له کۆلى تەراکتۆریکی
 دەنا و بۆ هەمیشە سەرى خۆی و ئیمەى هەل دەگرت و دەرویشت.

من بە پیچەوانەى شا و باوكم و عومەر، لام وا نیە کە دنیا ئەوئەندەیش
 شوینیکی ناخۆش بیت. بە تاییبەت کە ماوه یە کە کچیکی دراوسیمان
 کاتیک لیم دەروانى و بزە دەنیشیتە ناو نیگا و سەر لیوێه کانی، من بۆ
 ماوه یە کە هەموو شتیکی ئەم دنیا یە، هەر له دە سالی خەوتنە کە مە وه
 تا تەنانەت کتیبە کانیشم هەتا قوولاییه کانی بوون لەبیر دەچنە وه. من له
 یە کەم رۆژە کانی دووای دە سال خەوتنیکى شیتانە، ئاشق دەبم و
 بپار دە دەم رووبکە مە رۆمانە رۆمانسییە کان. پوورم بە حەسوودییه وه
 لیم دەروانى و ئاخ هەل دە کیشى. بۆ کۆزى کاتە سووتا وه کانی تەمەن
 فەزا لە خۆ دە گرن. هەر چەند دلنیا م هۆکاری ئاشق نە بوونیشى تەنیا بۆ
 خۆی دە گەریتە وه، ... بۆ خۆی و خۆی.

هەموومان بە جۆرە یە کە له چیرۆکی خۆشەویستی ئاگادارین و بۆ یە بە
 هەر شتوێه یە کە لێرە دا بیگێر مە وه، شتیکی تازە نیە؛ ئەگەر چیه دەتوانی

سەرنجراکیش بێت. لە راستیدا ئەشق تەنیا خۆیەتی سەرنجراکیشە و بەرەوای من ئەمەیش تا ئاستیکی زۆر بۆ لێک ئالانەکەمی و درێژەدانی ژبان دەگەرپیتەووە. ئەوی تری تەنیا وەسفە! هەرچەند ئەمە بەری نەگرت بەوەی منیش وەک زۆربەیی هەرە زۆری خەلکی ئاشق نەبم.

من 'ئەستیرە'م ریک وەک ئەستیرە بە پانتایی حەوت تەبەقی ئاسمانەووە بینی! راستییەکەمی ئەووە بوو خانووەکەمی ئەوان باریک و درێژ بوو و لە قاتی سێهەمیدا پەنجەرەییەکی بچووکی تیاوو کە بە سەر کۆلاندا دەپروانی، پەنجەرەییەکی باریک و درێژ وەک خودی خانووەکە کە بەزۆر کەسیک دەیتوانی ناوشانی تیا یا جیی بێتەووە.

ئەستیرە هەندێ جار لەوێ بە دامووکاوی سەر و مل و شانی لەگەڵ جووتە سیوێ شل و لەرزۆکەکەمی دینایە دەرەووە و لە کۆلان و خەلکی و دونیای دەروانی. قژی بە قردیلەییەک لە دوووە دەبەست و پیم وابی هەتا چاوەتەری دەکرد لە دوورەکانی دەروانی. من کە جاروبارە ریم دەکەوتە کۆلانەکیان و لەوێوە تێدەپەڕیم، جاریکیان بە ریکەوت سەرم هەلپری و چاوم پێی کەوت. ئیتر هەر ئەوێندە بوو! من بە بی ئەووەی بە وردی ئاگام لە روخسار و هەیکەلی بێت، کەچی شتیک لەگەڵ خۆی بردمی. شتیک وەک دیمەنیکی غەریب، یاخود وەک یاقووتیکی سەوز بەو بەرزاییەووە. یان رەنگە بە بی ئەووەی من بە خۆم بزانم من چیرۆکی ئەو کچە پاشایانەم لەم شیوێدیمەنەدا بینیبوووە کە بە دەیان جار لە کتێبەکاندا خویندبوومنەووە. ئا، بە بی ئەووەی ئاگام لە خۆم بێت رەنگە من دونیای ناو کتێبەکانم راگواستبوو بۆ ژبانی راستەقینە. لای من ئەستیرە جیلووی بەسەرھاتیکی فەرماؤشکراوی ناو زەینم بوو کە سالانی

سال له وه پیش خویندبوومه وه. کامه کتیب،... کامه دهق؟ نازانم. هەرچی دهکم نایه ته وه بیرم. دوواتر تیدهگم ئه ویش له بهر ئه وهی چیرۆک و به سه رهاتی پاشاکان هەر هه موویان له ریشه دا له یه کتر دهچن. ته نانه ت هه ره نو یکانیشیان، بگره ئه و پاشایه ی روویکرده شاره که ی ئیمه و به سوار ترۆمبیلیکه وه به شه قامه سه ره کییه که یدا داگه را و دوواتر به کوپته ریکی پر هه را وه وریا و دهنگ زل و به دهقه واره له ئاسمانی شاردا ون بوو، ئه ویش وه ک هه موو ئه وانی تر له پانتایی میژوودا ونبوو.

ئه ستیره ئه هلی جیژوان نیه، هه رچه ند منیش قه ت هه ولّم بو نه دا. ئه و ته نیا له ناو په نجه ره به رزه به ناویانگه که دا رادوه ستی، خوی خوارده کاته وه و له دوور یا خود له و ریئوارانه ی ده روانی وا له کۆلانه وه تیده په رن. جاروباره ویش له و یوه له گه ل کچیکی تر قسه ده کا که پیم وابی له هه وشه یه کی تری دراوسیگانه. خواجه من چه ند هه زم له تۆنی دهنگی و شیوازی قسه کردنیه تی، یان له پیکه نینه کانی. سویندت بو دهخۆم ده توانم هه تا به یانی به بی ئه وه ی یه ک چرکه چییه خه و بمباته وه، زیت زیت له ناو جیگا که مدا راکشیم و بیری لی بکه مه وه، بگره به چه ندین شه و له سه ر یه کتر. ئه ستیره له و سه ره وه ده زانی هه زی لیده که م. دیاره به هۆی دوو شته وه: هاتوچۆی زۆری من و سه ر هه لبرینم. چاوه زیت و نیگا پر له پیکه نینه کانی ئه مه م پیده یلن. من که جاری وایه شه رم له خۆم ده کم بریارده دم قه ت به ویدا نه رۆمه وه، به لام بیسووده. ئه شق شتیکه وه ک دووپاتکردنه وه یه کی بیسوود، وه ک تیپه رینی لاویک که تازه له خه ویکی ده ساله ی نه خوازاو خه به ری

بوووتهوه به ناو کۆلاند،... وهک ههزیک که شهرم له خۆی دهکا. زۆر جار خهیاڵ دهمباتهوه و بیر لهوه دهکهمهوه رهنگه رۆژیک ئەستیره پرچی رهش و درییژی بهربداتهوه و من له شهویکی درهنگ وهختدا کاتیک ههموو کۆلان و شار و مالی ئەوان نووستون، پیاپا سهردهکهوم و به پهنجهره باریکهکهدا دهچمه ژوورهوه. ئەستیره پیدهکهنی و من به دم سهرکهوتنهوه دهلیم وسبه تکایه هیواشتر، نهکا بهئاگابین! بهلام ئەستیره چهن ههزی به پیکهینه. واز ناهین، ناترسی. به خۆم دهلیم بلیی ئەو لهو سهروهه باشتر ئاگای له دونیا نهبی، وا گوێ ناداتی و ناترسی؟

ئەستیره سالانی سال لهوه بهر، سهرهتاکانی ئەو کاتهی من له خهوادبووم، چهند سالییک چووبوو مهدرسه. ههر که دونیا به باریکی تردا دهکهوی، باوکی دهلی چیتر پتویست ناکا. بۆیه ئەستیره نامهی ئاشقانهیش بهزهحمهت دهخوینیتهوه. رهنگه هۆکاری پیکهینهکانیشی ههر ئەمه بیت. ئەو پیکهینیی بهو رستانه دیت وا له پشتیانوه چاوه کهیلهکانی ئەو مروفانه راوهستان و ناتوانن دونیا به بی ههبوونی ئەستیره بینه بهرچاوی خۆیان. ریک وهک چۆن ئاسمان به بی ئەستیره ناب. من قهت نامهیهکم نهنووسی. نهک لهبهر ئەوهی ههزم نهکرد، بهلکو شتییک له دهروونهوه پپی دهگوتم شوخ و شهنگیی ئەو کیژه به لای رستهکاندا تیدهپهپی و، ناگاته قوولاییهکان. لای ئەو ئەمه تهنیا چیرۆکیکی خۆش بوو که دهکرا بی ئەوهی بیخوینیتهوه، تهنیا چاویکی سهرپپی و خیرای لی بکهی. یان رهنگه دهیزانی ههمووان

عهودالی سیوهکانی بوون، سیوه خپ و شۆرهکانی ناو پهنجهره‌ی خانوویه‌کی بهرز که تهنیا زهردهپه‌ری ئیواران دهیگه‌یشتنی.

باوکم ده‌لی زهمانه گۆراوه و هموو شتیکی له‌ژیر کۆنترۆل‌دایه. ئاگات له خۆت بیت. من که نازانم باوکم داخۆ باسی کۆلانه‌که ده‌کا یان شتی تر، هه‌روا وروپ لئی ده‌روانم. باوکم به بی ئه‌وه‌ی سه‌یرم بکا، ده‌لی خراییی په‌نجهره ئه‌وه‌یه که به‌پۆژ شه‌وقده‌داته‌وه و نابینی چی له پشته‌وه‌ی ده‌گوزهری. منیش له درێژهدا ده‌لیم به‌شه‌ویش په‌رده‌کان داده‌ده‌نوه. لیم ده‌روانی و سه‌ری ده‌له‌قینی و ده‌لی کتیبه‌کان به‌م شیوه‌یه ده‌گه‌نه به‌ره‌م. به‌لام من لام وایه کۆنترۆل‌کردنی ئه‌ستیره زهممه‌ته. چونکه قه‌ت ناچیته جیژوانی که‌س. جۆری هه‌لکه‌وتنی ماله‌که‌شیان وه‌هایه تهنانه‌ت مامه‌جوینفرۆشیش گهر دیواری خانوویه‌که‌ی تازه‌ی له تهنیشتدا هه‌لچنیا‌یه قه‌ت نه‌یده‌توانی وه‌ک خانووکه‌ی سه‌لمی که ئاشقی بیوو به‌سه‌ریا بپروانی و، جه‌سته‌ی تۆکمهی، خه‌یالی له‌گه‌ل خۆی ببا.

من نازانم چه‌ند مانگ یان چه‌ند سال به ناو کۆلانه‌که‌دا تیده‌په‌رم. زهمه‌ن لای من مانای نه‌ماوه. ئه‌وه‌نده‌یش وروپووم که کاتیکی سه‌رده‌که‌مه سه‌ر کتیبه‌کان دیسان خه‌یالم ده‌روات و به زهممه‌ت جاری وایه لاپه‌ره‌یه‌ک ته‌واوده‌که‌م. هموو شتیکی ده‌بی به ئه‌ستیره. شه‌وانه له پشت په‌نجهره‌که‌وه داده‌نیشم و سه‌یری ده‌روه و ئاسمانی پر ئه‌ستیره ده‌که‌م. هموو ئه‌ستیره‌کان بیانوون بۆ ئه‌وه‌ی دیسان به خه‌یال بجمه‌وه کۆلانه‌که. پوورم سه‌رم لی باده‌دا، وه‌ک بلیی ده‌یه‌وی بلی خه‌تای کتیبه‌کانیشه. خۆزگه‌م به عه‌به‌ی ئامۆزام، ... عه‌به‌ بیقۆل ده‌لیم.

رۆژیک کورپکی مل ئەستوری ریشن که بۆنی دەمی رۆژەرییهک دەپوا، بهرۆکم پێدهگرئ و خۆیم لی مۆردەکاتەوه و به دەنگیکی گری گری و گر دەلی ئاخرجاره لیروه تیدهپهپرم! تیدهگهی ئاخرجاره! له بهر ئەوهی من کتیب دەخوینمهوه زۆر به ئاسانی به قسهی دهکم و ئیتر تهنیا خودەدمه ئاسمان. دەستدهکم به ژماردنی ئەستیرهکان. گرینگ نیه لیم تیکدهچن، گرینگ بهردهوامبوونه. من له میژه گهیشتومهته ئەو ئەنجامهی که له ژياندا موهیمترین شت بهردهوامبوونه. گهر دهتهوی بگهی، بهری مهده! من که لام سهیره ئەستیره دهتوانی له لایه کەسیکی وهک ئەو کورپهوه گه مارۆ درابن، دیسان بهو ئەنجامه دهگم ژیان شتیکه وهک کۆمه لیک پشکوی ئاگرین که تهنیا بۆ رووانین دهبن. کۆمه لیک سکل که روونت دهکاتهوه و گهرمت دادینن، به لام ناتوانی له ئامیزی بگری.

شهویک ئارام له بهر خۆمهوه دهگریم. پیم وابی یه کهم جار له ژياندا دهگریم. کتوپر له ناو گریانهکاندا بهو ئەنجامه دهگم که من کهسیکی ترسنۆکم. دادهچله کیم. فرمیسکه کانم به پشتەدهستم دەسپرم و له تاریکایی وردەبمهوه و ئەوجا رقم له خۆم دەبیتهوه. دهزانم کتیبخوینهکان ترسنۆکن. رهنگه ترسنۆکتیرینهکان. به لام بریاردهدم من نهیم. بۆ سبهی به کۆلانه کهدا دهپۆمهوه. ئەستیره لهوئ نیه. رۆژهکانی تریش لهوئ نیه. رۆژیک ههتیوه کهی برای دهبنمهوه. وهک بللی ههر نایشم بینن!... چ ههواله! ناویرم بیرسم. نه لهو و نه له کهس. باشتر وایه مرۆف له ههندی شت ئاگادارنه بیته و ههر به خهیاالی جارانهوه بژی.

ئەمە یەكەم ئەزموونی ئەشقی من بوو. هەر سەرۆمل و شان و دوو سیۆه لەرزۆكەكەیم بینی، بەشەکانی تری جەستەى قەت قەت. نازانم بالاکورت بوو یان بالابەرز. براکەى، کە مامناوەندی بوو. بەلام زانیم ئەمەیش جۆریکە لە ئەشقی. رەنگە گرنگترین و رەسەنترین جۆریشی. لەبەر ئەوەى خەيالى رووتە. ریک وەك کتیبەکان.

تێدەگەم بەشى من لە دونیایە، خەيالە. پێم وابى باوکیشم بەمە دەزانى. رۆژیک دەنگم دەدا و دەلى دەبی منیش وەك هەموو خەلكى کاربەم. دەلى دەبی کاریک بدۆزمەو. لە دووای پرس و جۆیهكى چەند رۆژە لە لایەن باوکم و پوورم و خۆمەو و دیارە بە رینوینى باوەگەورەیش لە شیرینی خانەیهک دادەمەزرىم.

شیرینیەکان زۆر بە تەم، باقلاو، لەتيفە، نان گويزى، بامیە و زولوبیا، شیرینی تەر، کونجى، بايەمى سووتاو، سۆهان، کشیمیشى و... بەلام ئەوانیش شیرینی یادی ئەستیرەم ناتوانن پى لەبیربەن. پوورم دەلى مامە رحمان بەقەدەر من خەيالى بەقووت بووايه سەرەرای شیتەشیتەکانى حەببى ژنى، هەر دەگەيبە سەلمى.

باوکم وازى لە خەونەکانى هیناوە. ئیتر خەيالى ناپرات. هەر وەك جاران سەرايدارى قوتابخانەيه، چایى بۆ مامۆستاكان دەبا، بە كۆنەكەى سەر شانى میژەکان خاوين دەكاتو و هەتا دەتوانى هەول دەدا لە ژوورەكەى خۆى نەیهتە دەرەو. هەستدەكەم ئیستاكە لە مامەچایى، بۆ هەلگرتنى چەند چایى پیکەو، زیرەكترە. باوکم وەك ژوورى کارەكەى خۆى لپهاتوو،... پرى پيالە و ژیرپيالە و سەماوهرىكى زل و

شمه کی شۆردن و بۆنیکی تایبته که له بهشهکانی تری مه درسه که جیای دهکاتهوه. بۆنیک تیکه لیک له چایی، که فاو، بیسی و تهنیاییهکانی باوکم. شانهاکانی داهیزراون. خۆی داوه ته دست تهمه ن. وهک هه موو مروقه کانی تر. خۆراگری بیسووده. کات سه ره نه نجام پیملت دهکا و له گه ل خۆی ده تبا. ده گه ییه شوینیک ئیتر بیرى لى ناکه یته وه. باوکم روژنامه ییش ناخوینیتته وه. له جیاتی روژنامه گوئى له رادیو له ندهن و ئیسرائیل ده گریخ. پارازیته کان ناهیلن، به لام سه رجهم خراپ نیه. ده توانی بزانی ده لین چی. هه والله کان ئه وه نده زۆرن سه رت سوورده مینى. نیشتمان لیوالیوی هه والله، ئه ویش له و جوړه هه والانه ی لات وایه ئیستا نا ئیستا شتیکی سه یر ده قه ومى! که چی ساله کان تیده پهرن و هیچیش ناقه ومن، لانیکه م ئه ومى تو وا چاوه پروانى. وهک بلایى زهمه ن خۆی داوه ته دست تیکراریکی بیهووده. هه موو شتیکی تا ئه وپه ری خۆی ناراست و ناریک ده نوینى، یاخود ده نوینى. باوکم به په نجه سمیلله کانی نه وازش دهکا، به لیو و به دیان ده یانخوا و له کاتیکدا سه ری داخستوو به وردى گوئى ده گریخ. باوه گه وره له ژیر چاوه وه لیى ده پروانى. "ئه ریخ ئه وه خه ریکی چییه و به ته ماى چییه؟" من وه لام پتییه، به لام ناویرم باسی بکه م، ناویرم بلیم باوه گه وره پرسیاره که ت به چاوه کانت ده خوینمه وه و ئه مه ییش وه لامه که یه "باوکم به ته مایه کوپته ره که ی شا له روژه لاتی شار ده ربکه ویته وه و سه ره له نوئى سه ردانى شار بکاته وه!" من پیم وایه باوکم گوناحه. لای ئه و میژوو ده توانی دوویات بیته وه. ئه و نازانى میژوو وهک تهمه ن وایه و هه ر ساله ی تیایا جوړیکه. ساله کان وه هان که بوون نهک ئه وه ی حه زده که ی

ببن. سهد ئهوهندهیش چاویلکه بگۆری و لات وای به هۆیانهوه باشتر دهروانی، بیسووده. ریک وهک عهینهکهکهی باوکم. نه من و نه باوکم و نه ئهوانی تر نازانین له دهرهوهی سنورهکانی نیشتمان شهپریکی تر ههیه. ئیتر ئهوه دایکم ههر هیچ. ئهوه له میژه بۆنی جله شۆراوهکان و سابوون و تاییت و نسپی ناو حهوشهکهی گرتووه.

مامۆستاکانی قوتابخانهیش بهردهوام دهگۆردرین. گۆراون. یهک دووانیکیان نهبی، ئهوانی تر ههموویان تازهن. بهشیکیان له شارهکانی ترهوهن. له شاره دوورهکانهوه. کلاسهکان دوو دوو و سی سی ئهوه قوتابیانهی تیایا و ئهوانیش له شارهکانی ترهوه هاتوون. دوور له یهکتر، ههر کامهه له ریزیک، له کلاسهکان دادهنیشن و چاو به ههموو شتیکیا دهگیرن. ئیوارانیش بهرهو بنکه سهربازییهکان دهپۆنهوه. مالیان لهوئیه. باوکم پیم دهلی "داخۆ باشتر نهبوو ده سال خهوت پیاکهوت!"

راسته دونیا وههایه، بهلام من لام وایه باوکم زۆر زیادهپهوی دهکا. من پیم وایه ئیمه دهبی بهردهوام بژین، جا سههرهپای ههر دۆخ و ههلوهرجیک. دهلیم شتهکان ههر له خۆوه گۆرانیان بهسهردا نایهت، دهبی هۆکار یاخود شتیکی ههبی له پشتهوهیان. باوکم چاوهکانیم لی مۆردهکاتهوه و دهلی نیشتمان پری پیاوه سپلهکانه. وای له باوکم!

من ئهوه قوتابیانهی و ئیوارهیان بهرهو بنکهکان دهپۆنهوه، بینیومن. ناسینهوهیان ئاسانه، لهبهر ئهوهی جلوهبرگی عهجهمیان لهبهردایه. جۆراوجۆرن، وهک قوتابییهکانی تر: بالاکورت، بالا بهرز و بالا مامناوهندی، به عهینهک و بی عهینهک، ریشن و بی ریش. له ناو شار پیکهوه، دوو دوو و سی سی دهسورینهوه. ههستهکهکم لهگهڵ

قوتابییه‌کانی تر جیاوازنین. هه‌موو له بنه‌ماله ئاساییه‌کانه‌وه دین. باوکم ده‌لی قوتابییه‌کان زۆر تیکه‌لیان نابن. ئەوانیش هه‌روه‌ها. ته‌نیا چه‌زیان به‌رووانینه.

پاسکیله‌که هه‌ر مابوو. له ژیرخانه‌که. ئەگه‌رچی باوکم که‌متر سواری ده‌بوو. له زۆر شوینه‌وه ژه‌نگی هه‌له‌ینابوو. باوکم تووره‌ بوو له‌وه‌ی نه‌یتوانیبوو له‌ دووچه‌رخه‌وه هه‌لبداته هه‌بوونی ترۆمبیل. ئەو لای خۆی وای حسیب کردبوو که له‌ دووای چه‌ند سالیک ده‌گاتی، به‌لام ژیان به‌لایه‌کی دیکه‌دا وه‌رگه‌رابوو. نه‌ک نه‌گه‌یشه‌ ماشین، به‌ئکو پاسکیله‌که‌یشی ژه‌نگی هه‌له‌ینابوو و کۆن هه‌لگه‌رابوو. چه‌ند جار پوورم ده‌نگی دا بۆ نایفرۆشی یان فرییدا. باوکم جوابی نه‌دایه‌وه. پووریشم له‌وانه‌ نه‌بوو پرکیشی له‌ شت بکا. زۆر خیرا رووی وه‌رده‌گیرا و به‌ شتیکی تره‌وه‌ خۆی مه‌شغوڵ ده‌کرد. وه‌ک بلێی هه‌تا دووچه‌رخه‌که له‌ ته‌ویله‌که‌دا بوو و جیی به‌که‌س ته‌نگ نه‌ده‌کرد، با هه‌بوایه.

به‌لام من به‌ بی ئەوه‌ی پرس به‌ باوکم بکه‌م رۆژیک چووم هینامه‌ ده‌روه، جوان جوان خاویتم کرده‌وه، رۆنم له‌ زنجیر و بۆربرینگی ته‌گه‌ره‌کانی دا و هه‌ر وه‌ک زیاتر له‌ ده‌ سال له‌وه‌ پیشم بردم بۆ چه‌وشه‌ی ناو قوتابخانه‌یه‌ک و ده‌ستم کرد به‌ خۆ فێرکردن. له‌به‌ر ئەوه‌ی لۆق درێژ بووم، زۆر خیرا فێربووم. باوکم هیچی نه‌گوت. ئیتر ریگای نیوان شیرینی خانه‌که و ماله‌وه‌م به‌ پاسکیل ده‌بری.

عومه‌ری کۆسه‌ رۆژیک به‌ دم کپینی کیلویه‌ک شیرینییه‌وه که هه‌ر هه‌مووی ته‌ر بوون، ده‌لی گه‌ر باوکت روو له‌ داها‌توو بووایه‌ ئەوا ده‌بووه‌ شوپشگێرپیکی ده‌گه‌من! من که‌ نازانم عومه‌ر له‌ کوپوه‌ ناگای له‌

بیر و دروونی باوکمه، دادهچله کیم و شهو ئه مه بۆ باوکم ده گتیرمه وه. باوکم که عومهری کۆسه دناسی و لای وایه دایکی رابردوویه کی باشی نیه، ده لئی ههر ئه وانه بوون دایکی دونیا یان گا! پوورم مؤره که یهک له باوکم ده کاو (باوکم ئاگای لی نیه) ده لئی چ کارت به دایکه داماره که یی داوه، مه گهر نازانی به بیوه ژنی و به هه زار به دبه ختی مندالی پیگه یاند. له دایکم ده پروانم و به خۆم ده لیم گهر منیش رۆژیک له رۆژان باوکم بمردایه داخۆ ههر ئیستا که وه هایان له سهر دایکم نه ده گوت! رهنگه ئه وسا باوکی عومهری کوسه ئه م قسانه ی ئیستای بگردایه. خۆش حالم ده سال له ته مه نم به بی بیستن و دیتنی زۆر شت تیپه پاندوو. بۆ دوو ههفته دوواتر باوه گه وره مرد. ریک له سهر شوینی نووستنه که یی له شه ویکی درهنگ وهختا کاتیک منیش له خوار ژووره که له بهر قاچه کانیه وه خه وتبووم. من که ئه و شه وه گویم له پرخه ی نه بوو، سه ره تا لام وابوو به رده وام به خه به ره و خه وی لینا که وی، به لام ده مه و به یان کاتیک بۆ میزکردن چووم بۆ ئاوده ست، له بوومه لیلی به یاندا زانیم شتیک هه له یه. له باوه گه وره نزیک که وتمه وه. مردبوو. ژیانیک، ئه و شه وه به بیدهنگی له په نجه ره یاخود ده رگا که وه چووبوو ده ره وه و بۆ هه میشه مالی ئیمه ی جیه یشتبوو. سه یربوو، باوکم له پوورم زیاتر گریا. وهک بلایی له دووای شۆرش بۆ دووه م جاره هه تیو ده بیته وه. باوه گه وره مان له گۆرستانی ناو دارستانه که ناشت و کیلیکی بی ناو نیشانمان خسته لا سه رووی گۆره که ی. به ردیکی گه وره ی سپیی گرینج گرینج که به پیچه وانه ی به ردی شه خسه کان به ئاسانی ورده به ردی نیه تی پیوه ده نووسا.

بوو. سەرئەنجام ئیমে گواستمانهوه بو گەرەکیکی تر له سەر پرد نزیك
بنکهیهکی سەربازی که خانوویهکی سی قاتی بەرز بوو.
فرۆشتن و چۆلکردنی خانووهکه زهبریکی رۆحیی گهرهه له ههمومان
دا. راهاتن ئەوهنده ئاسان نهبوو، هەرچەند ئەم خانووه یهک قاته،
تازەتر و گەرەتر بوو. بەلام له سەریکی ترهوه ههستم دهکرد قورسایي
مردووهکان لهسەرمان نهما. ههمو شتیکی به جوریک تازه ببوووه.
تهنانهت باوکیشم وهک جارن بیری له رابردوو نهدهکردهوه. تیپهپینی
زهمەن پیی سهلماندین گواستنهوه زۆریش خراب نیه.

له بیرم دی ئەو رۆژهی گواستمانهوه، به ریکهوت له کاتی کۆکردنهوهی
کهلوپهلهکاندا وینهیهکی 'شامان دۆزییهوه. پوورم زۆر به پهله له
ههوشه له ناو پووتیکدا سووتاندی و ئافتاوهیهک ئاویشی بهسەرداگرد.
ئیسنا له ماله نویکهدا، شا و باوهگهره و بیرهوهریهکان پیکهوه
جیمابوون و قورسایي ژیان لهسەر شانەکانی ئیمهیش کهمیک سووکت
ببوو. هەرچەند ریگای کتیبخانه بو من دوورتر ببوووه. له پاسکیلهکه
دهروانم و خۆشحالم مهوداکان دهتوانن نزیکترببنهوه.

ئەو سالانه بنجۆکانی شار هیشتا ئاویان پیادهپرویشت. وهک ئیسنا
نهبوو وشک بن و تهنیا به کاتی بهفر و باران روونی و فیتکایی ئاویان
تیا بگهڕی. 'مینهی بنجۆگهرا، یهکیکی له خهلی گهرهک که تازه ئیمه
ببووینه دراوسی و له خانوویهکی بچوکی دوو قاتی کۆندا به تهنیا
دهژیا، کاری ئەوهی بوو رۆژ تا ئیواره بنجۆکانی شاری
بهسەردهکردهوه. لهم سەر بو ئەو سەر و لهو سەر بو ئەم سەر. ریک به

ته نیشتیاندا ورد ههنگای هه‌دینا و چاوی لی هه‌لنده‌گه‌رتن. له بنجۆکاندا زۆر شتی ده‌دۆزییه‌وه. هه‌ر له مستیله و حه‌لقه‌وه بگه‌ره هه‌تا پوول، زیڕ، کیفی پوول، تاکه پینا، تاکه سه‌ریپی، ناوکه‌وش، گۆره‌وه‌ی، سه‌عات، ده‌سته‌ندی سه‌عات، جۆره‌ها ئاسن و ته‌نه‌که‌ی ورد و له‌ت و په‌ت، زیو، زنجیری مل، ته‌سیحی قه‌زوان و شووشه و پلاستیکی، پیچ و مۆره و نوشته. شته‌کانی هه‌لده‌گه‌رته‌وه، ده‌یخسته‌نه ناو دل‌قیکه‌وه و ده‌چوو له‌ حه‌وزی مزگه‌وت ده‌یشۆردن و ئه‌وسا ده‌ییردنه‌وه بۆ ماله‌وه. ئه‌وه‌ی به‌که‌لکی فرۆش بووایه، ده‌یفرۆشت و ئه‌وه‌یشی بیتوانیایه ئیستیفاده‌ی لی بکات، لی‌ی ده‌کرد و ئه‌وه‌یشی ده‌مایه‌وه له‌ ماله‌وه له‌ ژووریکی ناو قاتی یه‌که‌م رایده‌گرت. ژووره‌که بۆنیک‌ی سه‌یر و ناخۆشی لیده‌هات.

که‌سه نه‌یده‌زانی مینه‌ی بنجۆگه‌ر به‌ چی ده‌ژیا. به‌ دل‌نیا‌یه‌وه شتومه‌کی ناو بنجۆکان ده‌ستمایه‌ی ژیانان تیا‌نه‌بوو؛ به‌لام مینه له‌ راستیدا به‌ خێرو خیرات ده‌ژیا. مینه که‌ ته‌مه‌نی له‌ په‌نجا لای‌دابوو، خانووه‌که‌ی وه‌ک میرات بۆ مابوووه و ئه‌وه‌ی که‌ ته‌نیا مندالی ماله‌وه‌یش بوو که‌میک سه‌یر ده‌هاته به‌رچاو. ئاخ‌ر ئه‌و سالانه هیچ بنه‌ماله‌یه‌ک له‌ پینچ شه‌ش مندال که‌متری نه‌بوو. من دل‌نیام که‌ مینه هه‌موو خوشک و براکانی یان مردبوون یان ئه‌وه‌ی مابوون لێره نه‌مابوون و له‌ شاران ده‌ژیان. وه‌ک بلینی بۆ هه‌میشه سه‌ری خۆیان هه‌لگرتب. جگه له‌مه مینه نه‌ سه‌ردانی که‌سی ده‌کرد و نه‌ که‌سه‌یش سه‌ردانی ده‌کرد. ده‌لین کاتیک شا هاتبوو، ئه‌و به‌ پیچه‌وانه‌ی خه‌لکی نه‌ ته‌نیا ئه‌م سه‌ردانه و قه‌ره‌بالغی بی وینه‌ی شه‌قامه‌کان هیچ سه‌رنجی رانه‌کیشابوو، به‌لکو

به گویره‌ی عاده‌تی کۆنی خۆی به درێژایی بنجۆکان ئەم سەراوسەری شاری کردبوو. ئەوەندە‌ی نەبێ له چەند شوێن کە سوپا و پۆلیسی لێ ببوو، گێراوویانەوه و به ناچار به شوینی تر دا چوو بوووه سەر ریگا هەمیشە‌ییه‌کە‌ی خۆی. زۆر بە‌ی خە‌لکی به دیتنی پیکە‌نیبوون. ئەوه‌ی کە چۆن دە‌کری پیاو رۆژیکی میژوویی وە‌ها له‌ده‌ست بدا و می‌شیشی میوان نە‌بێ! به‌لام سالانی دوواتر به‌شیک‌ی ئەوانە‌ی پیتی پیکە‌نیبوون، دە‌یانگوت به‌خوا هەر مینه‌ی بنجۆگەرمان تیا عاقل بوو! له سە‌ریکی تریشه‌وه راستیه‌کە‌ی ئەوه بوو قەرە‌بالغی ئەو رۆژە‌ی شار، دە‌ستکە‌وتی نو بنجۆکانی زیاتر کردبوو.

دانیام گەر به ناو شاردای بگه‌رپی و له خە‌لکی بپرسی کە داخۆ دوواچار کە‌ی بووه له‌گه‌ڵ مینه‌ قسه‌یان کردوو، کە‌س ناتوانی رۆژ و سە‌عات و تاریخت کت بداتی. له‌بەر ئەوه‌ی مینه‌ی بنجۆگەر به‌حه‌یاتی نادوێ. تە‌نانە‌ت له کاتی فرۆشتنی شتە‌کانیشیدا نادوێ و تە‌نیا له کابرا دە‌روانی. خە‌لکیش دە‌زانن چۆن ئیشه‌کە‌ی بۆ به‌رێ بخە‌ن! ئەو ئە‌گەر سە‌ری به سەر بنجۆکانە‌وه نە‌بێ، ئە‌وا تە‌نیا له دوو حاله‌تدا لیت دە‌روانی: یان به‌ ریکە‌وت، یان ئەوه‌ی به‌ جۆریک سە‌رنجیت راکیشایی. له‌ غه‌یری ئە‌مه‌دا مینه‌ دە‌توانی به‌ ناو سە‌دان و هە‌زاران کە‌سدا تێپه‌ری به‌ بێ ئەوه‌ی له‌ یه‌کیان بپروانی. دە‌لێن کاتی خیری پێ‌ده‌کە‌ن، تە‌نیا پوولە‌کە‌ به‌ گیرفانه‌ هە‌راو و دراوه‌کانیدا ده‌کە‌ن، یان دل‌قه‌ پر له‌ تە‌ماتە و خە‌یار و میوه‌ و... ده‌کە‌ن به‌ په‌نجە‌کانیدا و ئە‌ویش به‌ بێ ئەوه‌ی لێ‌یان بپروانی، تە‌نیا به‌ گویره‌ی عاده‌تیکی کۆن وە‌ریانده‌گرێ و، وە‌ک هە‌میشه‌ تێ‌ده‌په‌ری.

هه‌لبه‌ته هه‌نووکه وهک ئەو سالانه نه‌ماوه. ناو بنجۆکان به کهمی ئاویان پیاده‌پروا. هۆکاره‌که‌ی دوو شته: یه‌که‌م وهک سالان ناباری و دووه‌م کانیاوه‌کانی ده‌ورووبه‌ری شاریان گرتوو و ناهیلن هه‌روا له خۆوه ئاوه‌که‌ی بروت. به‌لام ئەمه نه‌بووه‌ته هۆی ئەوه‌ی مینه واز له گه‌رانی بنجۆکان بێن. ئاو هه‌بی و نه‌بی، ئەو ریگای کۆنی خۆی به‌رنادا. عاده‌تی پیگرتوو. جگه له‌مه بنجۆکان وه‌هان، هه‌میشه شتیان تیا ده‌ستده‌که‌وی. ئەزموونیک‌ی کۆن پێی ده‌لی ئێره یه‌کیک له شوینه فه‌رامۆشکراوه‌کانه. راسته وهک سالان شتیان تیا په‌یداناب‌ی به‌لام به‌شی ئەوه‌نده‌یان تیا ماوه. جگه له‌مه ئیستا مینه، قاپوره فیشه‌ک و بگه‌ خودی فیشه‌که‌کانیش ده‌دۆزیته‌وه. قاپوره‌کان که له مسن، کۆیان ده‌کاته‌وه و ده‌یانفرۆشی و، به‌لام ئەوه‌نده وشیاریشه گولله‌کان پیشانی که‌س نه‌دا! ئەوانیش له هه‌مان ژوور، به‌لام له سندوقیکدا راده‌گری.

لای من مینه‌ی بنجۆگه‌ر نیشانه و سیمبولیک‌ی گرینگی به‌رده‌وامبوونی رابردوو و وه‌ستانی زه‌مه‌نه. به‌ تاقی ته‌نیا میژووی راگرتوو و پیت ده‌لی که نا وه‌هایش نیه هه‌موو شتی که له گۆرانیک‌ی ئەزه‌لی و ئەبه‌دیده‌یه. له گه‌ل ئەوه‌ی من به‌ پێی عاده‌تیک‌ی کۆن که له خویندنه‌وه‌ی کتێبه‌کانه‌وه دیت، چه‌زم له تێپه‌پینی کات و خیرایی رووداوه‌کانه (له‌به‌ر ئەوه‌ی چاوه‌روانی شتیکی عه‌جایه‌ب له داها‌توودا ده‌که‌م!)، به‌لام کاتیک مینه ده‌بینم د‌لم ده‌گه‌شیته‌وه. شتی که له‌ودا هه‌یه که پیم ده‌لی رابردووی خۆی له خۆیدا شتیکه و شتی که بوو! ئەوسا هه‌ستده‌که‌م زه‌مه‌ن بوونه‌وه‌ریکی یه‌کجار بی رحم و بی به‌زه‌ییه. سه‌روه‌ختیک که به‌ هیچ جۆریک هه‌ستی پی ناکه‌ین و نازانین چییه، به‌لام دوواتر وه‌ها

تۆلەى ئەم گوینەدانەمان لی دەکاتەوہ کہ قەت لە ژیری دەرباز نابین. ریک وەک خانووێهکی چەند قات کہ بوومەلەرزه لێی دابی و تۆ زیندوو زیندوو لە ژیریا مابیتەوہ و هیچ رینگایەکی دەربازبوونیشت لێی نیە. نینگایەک هەتا قوولاییەکان پەرۆش و، هەناسەیهک هەتا دوواقورسایى خۆی سوار.

دایکم جاری وایە داوام لێدەکا چیشتی بۆ بەرمە مالەوہ. بەلام هەتا بەیانى لە دەرگاکی بەدی، نایکاتەوہ! وەک بلێی نازانى لە دەرگادان و دەرگاگردنەوہ چییە، بەلام چیشتەکەى بۆ لەبەر دەرگاکی دابنى، بۆ خۆی دوواتر هەلیدەگرئ و هەر لەویش دوواتر شتەکان دادەنیتەوہ. دایکم لای وایە خوا خەلکی هەژاری خولقاندووہ بۆ ئەوہی بیرى بەزەبى و رەحمان بخەنەوہ، هەروەها بیرى ئەوہی چاو بۆ بینینی ئەوانى تریشە. لای ئەو گەر ئەم جۆرە خەلکە نەبن، ئەوا بەزەبى بۆ هەمیشە بارگەوبنە دەپچیتەوہ و مروڤەکان جی دێن.

تەنیا کەسێک لە مالى ئیمەدا کاتیک قسە لەسەر مینەى بنجۆگەر دەکرئ و، یان خۆی لى نەبان دەکا یان بە قیز و رقەوہ لەسەرى دەدوئ،... باوکمە. ئەوئەندەى منیش بزەنم هەمووی بۆ ئەو رۆژە دەگەریتەوہ و اشا هات. پوورم سەر لە باوکم بادەدا و دەلئ ئاوا بپروات ئەویش عەودالی بنجۆ وشکەکانى ناو شار دەبئ!

من جاری وایە کاتیک بە شەقامی شاردا دادەگەریم، لاسایى مینە دەکەمەوہ و لە جۆگەلەکان ورد دەبمەوہ. چەند سەرنجراکیشە! بێردەکەمەوہ کەواتە هەر بۆ دۆزینەوہى شت نیە، بەلکو جۆریکیشە لە خۆ سەرگەرمکردن. لەبەر ئەوہى نەکا منیش عادەتى پئ بگرم، خۆمیان

لی دوردهخه مه وه. جاریکیان به ریکهوت چاوم به چهن تمه نیک دهکه وئ، به لام رووم نیه هه لیان بگر مه وه. ههنگاوه کان ئارام دهکه مه وه و چاویان تیده برم. چاویک به دورووبه رمدا ده گپرم نا، خه لکی لییه. رهنگه بتوانم شهو بگه پریمه وه. به لام ههر ئه وهنده ی دوردهکه ومه وه، چیتر حه زه که م تیانامینی. پیکه نینم به خوم دیت. دووکانداریک که له م کاته دا نیگای له سه رمه، بزیه کی دیتی. دلنیام لای وایه یان شیتم، یان ئه وهنده م نه ماوه شیت بم.

مینه که به کۆلانه کانیشدا ده روا، ههر وایه. ئه و بی زه وی ناژی. ده لئین ته نیا که سیکه به شه ویشدا به به رده م چرا به هیزه کانی بنکه که ی گه ره که که ماندا ده روا و چاو له بنجۆکان ده کا و گهر شتیک سه رنجی رابکیتشی، داده موو کیتته وه و هه لیده گریته وه. تا ئیستا ته نانه ت بۆ یه ک جاریش بیت، ده نگیان نه داوه! مینه له حه وت ده ولت ئازاده و باوکیشم ده لی که سی وها خائینه و به دلنیاییه وه کۆنترۆلی ده که ن.

رۆژیک له کۆلانه که ئیمه پیاویکی سه ر به ده وله تیان کوشت. ئه وهنده ی پئ نه چوو داروبه ر پر بوو له و چه کداره تووره و له هه موو شت درپۆنگانه ی که که وتنه پشکنینی هه موو شوینیک. خانوویان تیا نه بوارد. به بی ئیزن خۆیان به ژووره وده دا ده کرد و سه ریان به هه موو کون و که له به ریکدا ده گپرا. جی پۆستاله کان له زۆر شوین له دووای رۆیشتنیشیان، مانه وه. له مالی ئیمه هیچیان ده سته که وت، به لام له پینچ خانوو به ره و خوارتر پیاویکیان پیش خۆیان دا و به ترۆمبیلیکی به له ک گواستیانه وه و، له ماله بی نازه که ی مینه ی بنجۆگه ریش به دۆزینه وه ی سندووقی فیشه که کان ئه ویشیان به شه ق له گه ل خۆیان برد.

مینە ماوەیەکی زۆر له بنکهکەیی گەرەکی ئیمە یاخود له یهکێک لهو دهیان بنکهی له شاردا دەست دەکەوتن، مایهوه و کاتیکی ئازادیان کرد زستان هاتبوو و توێژالێکی ئەستووری بەفر دونیای داپۆشیبوو. دەلێن لهگەڵ ئەوهی خێرخوازهکان له بەیندا بوون، بەلام هەر باوه‌پیان پێ نهکردبوون. گوتبوویان ئاخر پیاوی شیت چۆن دەزانێ فیشهک له قاپوورپی فیشهک جیابکاتهوه و له سندووقیکی تایبەتی بهاوی! یهکیان گوتبووی قوربان ئەو هه‌موو ئەو شتانەیی وا کۆیان دەکاتهوه له یه‌کتر جیایانده‌کاتهوه و تیکه‌لیان ناکا. دیاره ئەو ئەمه قسه‌یه‌یی کردبوو به بێ ئەوهی بۆ یه‌ک جارێش ناو خانووکه‌یی مینەیی بینیبی!

مینەیی بنجۆگەر ماوه‌یه‌کی چاک له ماله‌که‌یدا مایه‌وه و نه‌هاته دهره‌وه. بەلام فه‌رامۆشکردنی عاده‌تی کۆن دژواره،... ته‌نیا ئەوه‌نده‌ی نه‌بی ئەمجاره چاوی له بنجۆی به‌ر بنکه سه‌ربازییه‌کان نه‌ده‌کرد و ته‌نانه‌ت گەر شتیکیشی بدۆزیایه‌وه قه‌ت بۆ هه‌لگرته‌وه‌ی نه‌وی نه‌ده‌بووه‌وه. به‌م شیوه‌یه‌ گه‌رانی به‌شیک له جۆگه‌له‌کانی شار قه‌ده‌غه‌ کران.

به‌ به‌شه‌ میراته‌که‌یی خۆی، مامه‌ ورده‌واله‌ ده‌ستیکی به‌ ماله‌که‌یدا هینا. بانه‌که‌یی گۆرپی و کردی به‌ قیره‌تاو، په‌نجه‌ره‌ دارینه‌ کۆن و دارپزاوه‌کانی گۆرپی و کردنی به‌ په‌نجه‌ره‌ی ئاسن و ره‌نگی شینی تو‌خی لیدان. پلیکانه‌کانیشی کرده‌ سمیت. هه‌روه‌ها گه‌چکاریه‌یه‌کی باشی ژوو‌ره‌کانی کرد و ته‌راویکی چاکیشی دان. له‌و به‌شه‌ پاره‌یه‌ی مابوو، فه‌رشیکی باشیشی کپی و له‌ ژووری میوانی دانا. ژنه‌که‌ی که‌ یه‌کجار به‌م گۆرانکاریه‌یه‌انه‌ دلخۆش بوو، هه‌زار و یه‌ک رحمه‌تی بۆ گۆرپی باوه‌گه‌وره‌

نارد و دهیگوت ئینشاللا خوی تهبارەک تهعالا لئی خوش بیت! من هەر چی بیرم دەردهوه نهدهزانی دهبی باوهگهورهی بهستهزمانی من له ژیانیدا چی کردبی وا دهبی خوا لئی خوش بیت! هەر چوئیک لیکی دهممهوه، دهبینم ئەو زۆربهی کاتهکانی ژیانى به دلتهنگی و به ئەشکهنجه ژیا، ... بهشیکی بهرچاوی تهمهنى ژنى نهبوو، بیکاربوو و ئەسپی له گیرفانیا سهوزه لئی دهگوت، له گه ل کورهکانی (جگه له باوکم) نیوانی زۆر خوش نهبوو و... ئەها هاتهوه بیرم، تهنیا یهک شت، ئەشه دویبلا تهنیا شتیکی که ههیبوو توورهییهکانی بوو؛ به لام برواناکههم خوا له سهەر توورهییهی له کهس خوش نهبیت. ئاخو نهک ئەوهی هه لچوون هۆکاری ههیه و ژیانى باوهگهورهیش تهژی بوو له م جوړه هۆکارانه! تازه ئەگەر ژیان چاره نووسیکه له دووا لیكدانه وهدا ئەوه خوايه بریاری له سههردهدا و عهد هیچکارهیه، دهی به خوا کهس له باوهگهورهی من بهسته زمانتر و گوناختر له ژیاندا دهست نه دهکوت. ئەگەر به شیک لهو میراته بهر من بکهوتایه ئەوا بیگومان دهچووم بالندهیهکی یه خسیری ناو قه فهسیکم دهرپی که پیاویکی تهمه ن مامناوهندی له فهلهکهی ناوهراستی شار به هاران دهیانفرۆشی و، بۆ شادیی رۆحی باوهگهوره نازدم دهرکرد تا وهک جاری جارن به کهیفی خوی به ئاسمانی شیندا بفری. ئەوهیکه دوواتریش چی لی به سهردیتهوه، داخۆ دهیگر نهوه یان دهبی به پارووی واشه یان پشيلهیهکی نهوسن، ئیتر ئەوه تاوانی من نیه. شتیکی له دهر وونمهوه پیم دهلی باوهگهوره له شوینیکهوه، رهنگه له چاوهکانی منهوه، ئاگی

لهم رووداوه خوښه دهبی و پر به دبروونی روچی دهکریتهوه و بو یه کهم جار له ژیانیدا به دلی خوئی پندهکه نی.

راستی، باوهگهوره قهت له ژیانیدا پیکه نیبوو؟ هه ولده دم به بیره وه ریبه کاندا شوپر ببه وه،... به لام ناگه مه هیچ شوینیک. دلنیم پیکه نینیشی هه بووه، به لام تووره یبه کان دیمه نه که لیل دهکن و دهیشارنه وه. بزیه کم دیت. به خوم ده لیم تازه که چی! ئەوسا روژیکم دیته وه بیر که گونی یه کیک له براکانم که ته مه نی سالیک ده بوو، رهق ببوو و باوهگهوره دهنگی دایکمی دا و ئەوسا به ده مییه وه بزیه ک گرتی. به رای من جوانترین پیکه نین یاخود بزهی دنیا، هی مرؤقه تووره کانه. مامه جوینفرۆش، به لام به پاره ی میراته که ی شتیکی تری کرد. رهنگه لاتان سه یرنه بیت گهر بلیم ژنی هینا. راستیه که ی ئەوه بوو دوواسالی ئەو ده ساله ی من خه وتبووم، چه بیی ژنی به تووش نه خوښی پووکانه وه ی ئیسقانه وه ببوو و که مکم له جیگادا که وتبوو و پوورم گوته نی ئەو شیته شیته ی جارانی نه ما بوو. له گه ل تیپه رینی ساله کان هه تا دهات جووله ی نارامتر ده بووه وه، وه ها که له کو تاییه کانی ژیانیدا به دست ئەم دیواودیویان ده کرد و هه روه ها خواردنیشیان به ده مه وه ده کرد. مامه سه ره ئەنجام له دووای ماوه یه ک دیان به خو داگرتن، له مه لای گه ره کی پرسی و ئەویش گوتبووی که عوزری شه رع ی هه یه و له بهر ئەوه ی هیشتا جحیل و به ده ستوبرد و به گوره، ده توانی ژنی تر بینیته وه. مامه که له دبروونیه وه چه زی ده کرد ئەو سالانه بایه وه ها که بیتوانیا یه سه لمیی روچ و گیانی بینئ، به ناچار که وته پرسیار و چاوگێران و سه ره ئەنجام له گه ره کیک ی قهراخ شار بیوه ژنیک ی لادیی

بینیوهوه و، هیتای. ژنه که تهنیا سالیک دهبوو بیوژن بوو و چوار مندالی له میردهکهی پیئشووی ههبوو، به بیدهنگی گواسترایهوه و بهم شیوهیه ژیانی تازهی خوئی دهست پیکرد. ئاموژنه سوعدا که لانیکهم بیست و پینج سال له مامه رحمان بچووکتربوو، له خوئشیی ئهوهی شووی به پیاویکی شاری کردبوو، پیاویک که خانووهکهی ریک له ناوهراستی شاردا بوو، وهها دهستی به ژیانی نوئی خوئیهوه گرت و وهها به دهوری مامه جوینفرۆشدا دههات که نمونهی کهمتر دهستهکهوت. مامه بهم ژنهی یهکجار دلخۆش بوو و تهنیا چهیفی ئهوهی دهخوارد وهک سهلمی تۆکمه نهبوو. بهلام شتی دیکهی ههبوو که پیی دلخۆش بیت: یهکهم گهنجیوونهکهی و دووههم سهروسینگی گهوره و خروخۆلی که له ژیر کراسه ناسکه کوردییهکهیهوه یهکجار سهرنجراکیش دهیاننواند. لووس و سپی وهک گرکهی داتاشراو!

چهبیی داماو که ههوی بهسهردا هاتبوو، له بیدهنگی و له بی هیزیی جهستهی نهگبهتی خوئی، وهک کهسیک له سینهما دانیشتی و پارهی داوه بو ئهوهی فیلمهکهی بهرانبهری ببینی، سڕ لهو فیلمه راستهقیینهی دهروانی وا بهلین بوو له جیاتی دوو سهعات، تا دوواساتهکانی تهمنی لهبهر چاوهکانیدا بی و بپروا. مامه که یهکجار میهرهبان ببوو، جاری وابوو دههات و دهستیکی به سهڕ سهری ژنه کۆنهکهیدا دههینا و دهیگوت "دهی چهبی گیان هیچی ترت ناوی، ها؟... دهی بهقوربان پیم بلی!" ئاموژنه چهبیش به چاوه واقورماوهکانی ههروا له میرده بی وهفا و نهگبهتهکهی دهروانی و، ئارام ئارام فرمیسهکان به لاچاوهکانیدا شوپر دهبوونهوه و سهرینهکهیان تهپردهکرد.

هه‌لبه‌ت ژیان ئه‌وه‌نده‌یش ره‌ق و پر له نه‌هامه‌تی نه‌بوو. ئامۆژنه سوعدا بوو هه‌تا مردنی ئامۆژنه‌ه‌بێ، بوو به‌ نزیکت‌ترین هاو‌پ‌رێ و نزیکت‌ترین که‌س و به‌جوانی هه‌تا گیانی سپارد، خزمه‌تی کرد. دایکم ده‌لی "ئه‌یچۆن وه‌هایه، خوا له شوینیک ده‌یستینی و له شوینیکی تر ده‌یداته‌وه!"

ئه‌و رۆژه‌یش هه‌بێ مرد، زیاتر له هه‌ر که‌سیکی تر ئامۆژنه سوعدا گریا، ته‌نانه‌ت له مندا‌له‌کانی مامیشم زیاتر. به‌ گۆشه‌ی ده‌سماله‌که‌ی سه‌ر سه‌ری، فرمیسک و ئاوی لووتی ده‌س‌پ‌رێ و چاوی له سه‌ر عه‌رزه‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لنه‌ده‌گرت. مامه جوینف‌رۆش به‌م دیمه‌نه زیاتر له مه‌رگی ژنه‌که‌ی شله‌ژا و له‌به‌ر خۆیه‌وه به‌ خۆی گوت "هیچ شتیکی له دونیادا به‌قه‌ده‌ر دل و ده‌روونی جوان و به‌ر‌حم سه‌رنج‌پ‌راک‌یش نیه." پاش چهند چرکه‌یه‌ک درێژه‌ی دابوو‌یه و، گوتبووی "ئه‌و شته‌ی من نیمه و قه‌تیش نایگه‌می!"

به‌لام له میراته‌که برینکی مابوو‌ه‌وه. سوعدا چونکه به‌ بی‌وه‌ژنی شووی کردبوو و خه‌لکی دیه‌ت بوو، زۆر گران له‌سه‌ر مامه نه‌که‌وتبوو. مامه ئه‌مه‌ی خسته ته‌نیشته ئه‌و بره‌ پاره‌ی وا له ماله‌وه له سن‌دوو‌قیکی گه‌وره‌دا داینا‌بوو و، ئیستا‌که کلیه‌که‌ی به‌ده‌ست سوعداوه بوو. به‌ ژنه‌که‌ی گوت ئه‌مه بۆ رۆژی پیری! به‌م قسه‌یه سوعدا هاته‌وه بیری گه‌ر به‌ گوێره‌ی ته‌مه‌ن بیته، ئه‌وا له راستیدا ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ر ئه‌م سن‌دوو‌قه. به‌م بیره‌ دلی ته‌نگ بوو و له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی "خوایه به کوف‌ری نه‌نووسی!"

له دهرهوه ژیان دریژی هه بوو. من وهک جارام سهردانى کتیبخانه کهم دهکرد و بهردهوام چاوم لهو ژووره دهپری که کتیبه قهدهغهکانیان له دووای شوپشهوه لهوئ کردبوو. ئه و کتیبانهی هه لپژیاگ، نارپک و پیک له سهر یهک هه لچنرابوون و مه علوم نه بوو بۆچی رایانه دهگواستن. نازانم بو، به لام به ره به ره چه زی خویندنه وهی کتیبه میژووییه کان دایگرتم و، رووم کرده شهپری دووی جیهان. خویندنه وهی به راستی سهرنجراکش بوو لام. یه کیک لهو شتانهی لیه وه فیربووم ئه وه بوو که گری دهروونیه کان جوراوجۆرن و یهک له وان ده توانی گریه کی دهروونی بیت به ناوی 'گری دهروونی میژووی'. گری دهروونی میژووی وه ها نیه له تاک یان چه ند تاکیدا ده سته وهی، به لکو ده توانی له رۆحی زۆرینهی گه لیکدا هه بی و جۆری هه لسوکه وتی له قوناغیکی دریژی میژووییدا دیاری بکا. ئالمان وه ها بوو. له دووای شکسته یانی له شهپری یه کهم و په یماننامهی قیرسای له سالی ۱۹۱۹، نه وعیک له هه ست به سهر شوپریکردن و تووریهی له ئاست ئه م رووداوه تیا یاندا سهره له ددا که یه کیک له پالنه رهکانی سهره له دانی فاشیزم و پشتیوانی خه لکی بووه لیان. تیگه یه شتم گری دهروونی گشتی ئه وه نده مه ترسیداره که ده توانی کاره ساتی گه وره ی له ئاست جیهاندا لی بکه ویته وه.

له دهرووبه رم دهروانم. هه ولده دم ئه مه به و شوینه وهی به سته وه و منی تیا ده ژیم. داخۆ شتیکی وا بوونی هه یه؟ ئه گه ر هه بی بیگومان له زۆربهی که سه کاندا ره نگه داته وه. له مالى خۆمان و له مامه کان و هه موو ئه و که سانه بیرده که مه وه وا ده یاناسم. له گه ل ئه وهی چه ند

سالیکی له مهوبه رهوداویکی گوره روویداوو، به لام ههست به هیچ گریه کی میژووی ناکهه. هه موومان زور به شیوهیه کی ئاسایی خهریکی ژیا نی رۆژانه نی و خهریکی شه و رۆژه کان تیده په پرتین. له گه ل کاسبی کردن، له دهروونی خۆماندا چاوه پروانی ئه وهین گه وره کانمان بمرن و میراتی خۆمان به ریکه وئ و ئیتر ته وائ. چاوه پروانییه که که ده رینا برین و به لام هه یه. مه گه ر نه که ئه وهی سه رئه نجام هه موومان رۆژیک له رۆژان ده مرین، جا تا زووتر باشتر، به تایبهت گه ر ته مه ن له ئاستیک لایدا و ئیتر شته کان تامی جارانیان نه مین. له بهر خۆمه وه به خۆم ده لیم ئه و نیشتمانه ی خاوه ن گری میژووی نه بی نابی به هیچ، ... وه ها ولاتی که قه ت رووبه ری میژوو داگیرناکا. ئه وسا بیر له ده یان میلیون کوژراو ده که مه وه. هه نگا وه کانم شل ده بنه وه. داخو گری میژوو ییه کان ئه مه ده هینن؟

شه وانه تیشکی گلۆپه به هیزه کان ی بنکه سه ربازییه که ده گاته مالی ئیمه و، هه وشه که رووناک ده کاته وه. له هه وشه که، سووچه کان وا تیشکیان به رناکه وئ له هه میشه تاریکتر ده نوینن. ده لین له کاتی هیرشه کاندای کاتی که نوورئه فکه نه کان به ئاسماندا ده که ن، هیرشه به رده کان هه ولده دن خویان له بن سیبه ره کاندای هه شاربه دن. دیاره گه ر سیبه ریک ده سته وئ.

من چه ند جوان هه ست به م سالانه ده که م. له گه ل سات به ساتیاندام. ساله کانی ته مه نی خۆم. ئه و سالانه ی هه م هی منن و هه م هی ئه وانی تر. پوورم لای وایه هیچ شتی که به قه در کتیبه میژوو ییه کان مرۆف

سهبارت به داهاتوو دل رهش ناکهن. کتیبه میژووویهکان دهتوانن ژیان و مروقت له بهر چاو بخهن.

مامه تهنه که له بهر ئه وهی دهوله مه ند بوو، وای پیشانده دا که عه له ساس پاره ی میراته که شتیکی سهیر نیه، بایه خی زور له خواره وهیه و ئه گهر وه ریده گریج تهنیا له بهر ئه وهیه کوری باوکیه تی و شتیکی وه هایش ناتوانی له گه ل ئه مه که له دهره وهی خواست و نیازی ئه وه وهیه بکات. به دنکی بهرز دهیگوت پیاو ده بی ملبداته چاره نووسی خوی. هه رچه ند باو کم زور رقی له م بوچوونه بوو و دهیگوت گهر شا که میک خوی بگرتایه و مقاومتی بگردایه ئه وا چاره نووسی جوړیکی تر ده بوو.

من تا ئه شوینه ی که مامه تهنه که پیاویکی چاوچنوک و دست قونجاو و رژد نه بوو، له گه لیم؛ به لام له لایه کی تره وه ده بی بلیم که مامه یه کجار هزی له پاره بوو و به سه راکه وتنی پاره یه کی لابه لا که ئه وه ندهیش بی بایه خ نه بوو، دهیتوانی به شیکی ژیان پربکاته وه.

راستییه که ی ئه وه بوو مام ژنی بو عه به بیقولی کوری نه هینابوو و له گه ل ئه وهی تهنه ی عه به له بیست و پینج لایدابوو و هیشتا لای باوکی کاری ده کرد، که چی قنج و ره بن مابوو وه و بو خوی ده هات و ده چوو. هه لبت عه به له رواله تدا یه کجار گوړابوو. نیستا بو خوی پیاویک بوو و کوته گوره و قول دریزه که ی جارانی له بهر دا نه مابوو؛ به لام گهر که میک لی ورد بایته وه ده تبینی هه مان ی جارانه. عه به خو شه ویست نه بوو و خه لکی هه تا ده یانتوانی خویان لی ده پاراست و

ئەویشی بە دەمیەو دەهات تەنیا لەبەر ئەو بوو خۆی لە
نەهامەتیەکانی پارێزێ!

مامە تەنەکە لەبەر خۆیەو لێکی دەدایەو کە بە میراتەکە دەتوانی ژن
بۆ کۆرەکەى بێنى و گەر سەرىشى نەگرت و عەبە لە داها توودا لە
ژنەکەى جیابوووە، ئەوا ئەم هیچ زەرەرىكى نەکردوووە لە راستیدا
پارە و پوولی کەسى ترە لە دەستی داو، نەک خۆی!

بۆیە کاتیک میراتەکەى وەرگرت، کەوتە گەران بە شوین کەسىكى
و هەواو کە كچىكى هەبى بۆ ئەوێ بتوانى بۆ عەبەى داواکە. لە دەرگای
زۆر مالانى دا و روویکردە گەلیک کەس، بەلام هەر هەموویان یان
راستەوخۆ یان ناراستەوخۆ دەستیان بە روویانەو نا و کچیان نەدایە.
مامە، کە تازە بوو تێدەگەشت چ دۆخىكى بە هۆى کۆرەکەىەو لەناو
خەلکیدا هەیه، برپارى دا بچى و لە دىهات ژنى بۆ بخوازى، بەلام
ئەمەى لە ئاستى کەسایەتى و ناسیایى خۆى لە شاردا نەدەبینى و
بۆیە روویکردە شاران. بە خۆشییەو بە هۆى ئەو ئاشنایەتى و
هاتوچووێ لەگەڵ هەندى کەس هەیبوو، توانى ژنىكى سوور و سپى
چاو شین بۆ عەبە بێنى. سەیر ئەو بوو لەگەڵ ئەوێ کەس
ئامادەنەبوو کچ بە کۆرەکەى بدا کەچى رۆژى زەماو نەکەى یەكجار
قەرەبالغ بوو و ئەو نەدە سەیارە بۆ راگواستنى بوو کى هاتبوون کە جادە
نەیدەگرتن! بۆق لیدان و هۆرن لیدانىک بوو، نەبیتەو. بە تايبەت
چەند ماتۆرىک لە هاورپىيانى عەبە کە هەر هەموویان کراس و پانتۆلى
رەشیان لە بەردا بوو، سەر دەست و قۆلەکانیان کوتابوو و بە سمىلى

فش و دەسمالی سوور، ئەنگوستیلە ی زل و تەسبێحەووە کەوتبوونە ناو
 ریزی ماشینەکانەووە و بە کەیفی خۆیان مانۆریان دەدا.
 ھەلبەت بە پیچەوانەیی چاوەروانیی مامەتەنەکە، عەبە کە بە چاوی شین
 و روخساری سوور و سپیی و قژە کالەکانی ژنەکەیی حەپەسابوو، وازی
 لە بەزمی جارانی ھێنا و لکا بە ژیانێ تازەیی خۆیەووە. راستییەکەیی
 ئەو بوو عەبە بئوقول لە عەبەبوونەکەیی جارانی وازی ھێنا و بۆخۆی
 دووکانیکی تری کردەووە و وەھا سەری بە ژیانێ خۆیەووە گرت، کە کەس
 باوەرپی نەدەکرد. ژنەکەیی کە ئافرەتیکیی بێدەنگیی ھەمیشە چاوەبەپیکەنین
 بوو و بە ھاتنی خۆی ژیانێ عەبەیی بە تەواوی گۆرپیوو کاریکی کرد لە
 دووای یەک دوو سالیکی بگرە پێش ئەوھی یەکەم مندالیشیان لە دایک
 بێت، گواستیانەووە بۆ شارەکەیی خۆی. زۆر کەس دەلێن عەبە لەبەر
 جوانیی ژنەکەیی ئەمەیی کرد، ھەندێ دەلێن لەبەر ئەوھی نەیدەویست
 ھەتیووەکانی رفیقی ھاتوچۆی مالاکەیی بکەن و بەعزیکیش دەلێن مالا
 خەزووری دەولەمەندن و گوايا وەعدی کاریکی باشیان پێداووە. بەھەر حال
 عەبە بئوقول گواستیەووە و بۆ ھەمیشە لە شارەکەیی ئێمە ونبوو.
 تەنانەت وای لێھات سەردانە جار بە جارەکانیشی نەما و، چیتر شەقام و
 کۆلان نەبیینیەووە. وەک بلێی ئەویش وەک 'شا' سوار دوواکۆپتەری
 ژیانێ خۆی بووبی و بۆ ھەمیشە بەرەو ھەندەران سەری خۆی
 ھەلگرتی.

مامە تەنەکە کە قەت چاوەروانی ئەمەیی نەدەکرد، لە جیاتی ئەوھی
 رحەمەت بۆ گۆرپی باوکی بنێرێ، بۆ گۆرپی دایکی دەنارد! لەبەر ئەوھی

پیی و ابوو هوکاری چاکه له بنه ماله که یاندا دایکیه تی، ... ئەو دایکیه می مه زلوومانه ژیا و مه زلوومانه سه ری نایه وه.

مامه ته نه که له وه به دووا شاگردی گرت و پاشماوهی ژیانى هه تا مرد له گه ل شاگرده کانی له دووکانه که دا به سه بربرد.

باوكم لای وایه هه ندی که س له ژیاندا ئەوه نده به شانسن نه بیته وه. ئەو لای وایه ئەم جوړه که سانه له ئاسمانیشه وه بویان ده بارى و هه موو شتیك ده بی به بیانوو یه ک بو خوشبهختی ئەوان. ئاگام لیته جارى وایه به پوورم ده لی:

- ئاخى تۆ به و هه موو خوینده وارییه وه وهره یه ک تۆز بهختی ئەو گرگنه ت نه بی و، کورده که ی منیش له گه ل ئەو هه موو خوینده واری و زاناییه، وهره ده سالی ره به ق خه وی لیبه که وی و نه زانی دونیا له وه ده ساله دا به چ باریکدا وهرگه راوه!

پوورم که به شه که ی خوی به دل نیه، لووتیکی لی هه لده قرچینی و به بی ئەوه ی وه لامی با ته وه هه ر له خووه ده چی بو حه وشى. منیش که لام وایه خوشبهختی به ژنه یان و شتی له م بابه ته نیه، پیچ وایه باوكم هیشتا هه ر له سه رده می خه ونه کانی خوی له کاتی شادا ده ژى و باوه رناکا ژیان به قه در خودی ئەو سالانه ی وا به سه ریا هاتووه، گوڤاوه.

به لام با بزانی مامه چایی به میراته که ی چیکرد. مامه که به هوی که وشه لاسیقییه کانی، راوه ستانی زور له سه ر پی و ئاره قکردنه وه ی لاقه کانی به ری پیکانی میخه کیان ده ردا بوو، برپاری دا کاره که ی بگوڤی. هه لبه ت له پيشدا زور هه ولیدا چاره سه ریک بو میخه که کان بدوزیته وه،

بۆ وینه قاقچهکانی هه‌موو شه‌ویک جوان به سابوون ده‌شۆرن، له جیاتی که‌وشی لاسیقی ئیستا که سه‌رپیی له‌پێ ده‌کرد و جاری وایش هه‌بوو قولاپی کامو‌اچینی سوورده‌کرده‌وه و ده‌یسووتاندن.

به‌لام بیسوودبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو روژی هه‌مان کاری ده‌کرده‌وه و یه‌کجار له‌سه‌ر پێ راوه‌ده‌ستا و بگره‌ ته‌مه‌نیشی هه‌لکشابوو و چه‌وریی ژێر پیستی‌شی که‌می کردبوو، هه‌تا لایده‌کرده‌وه قاقچه‌کانی وه‌ک خۆیان لیده‌هاته‌وه. بگره‌ له‌ بن سمتی راستیشیه‌وه ژانکی خراپی تر رووی تیکردبوو و ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ وه‌زعه‌که‌ی لێ تیکدا‌بوو. وه‌ر‌ه‌ز له‌م دۆخه‌ کاتیک باسی میراته‌که‌هاته‌گوێ، یه‌ک شه‌وی ره‌به‌ق هه‌تا به‌یانی خه‌وی لینه‌که‌وت و بیری لیکرده‌وه چ بکا باشه‌. بۆ به‌یانی ئه‌گه‌رچی هه‌شتا به‌ هیچ نه‌تیجه‌یه‌ک نه‌گه‌یشتبوو، به‌لام سه‌ردانیکی سه‌ر گوێره‌که‌ی باوکی کرد، ده‌ستی به‌ کێله‌که‌یه‌وه گرت و دۆعایه‌کی باشی خویند و داوای له‌ خوای گه‌وره‌ کرد بیبه‌خشێ و جیگای به‌هه‌شتی به‌رین بیت؛ ئه‌وسا به‌ دم ریگای ناو شاره‌وه بریاری دا بپه‌ پاره‌که‌ بدا به‌ سوو.

دیاره‌ به‌م بریاره‌ی خۆی که‌میک به‌ خۆیدا شکایه‌وه و، به‌ ئه‌سپایی له‌ شه‌رما ئه‌م لاو‌لای خۆی به‌ چاو پشکنی. ده‌یزانی به‌ گوێره‌ی ئیسلام سوو حه‌رامه‌، به‌لام چار چی بوو؟ هه‌تا کۆتایی عومری هه‌ر قاقچه‌کانی ئاره‌قیان بگر‌دایه‌وه و می‌خه‌کیان ده‌ربدایه‌ و ئه‌میش هه‌ر به‌ شه‌له‌ شه‌ل بر‌وا و ئازاریکی زۆر له‌ جه‌سته‌یدا هه‌ست پێبکا؟ تازه‌ گه‌ر باسی ژانی بن قوونیشی بکا ئیتر ئه‌وه‌ هه‌ر هه‌چ! نا، شتی وانابێ. بیری کرده‌وه ره‌نگه‌ ریگایه‌کی ده‌ربازبوون هه‌بێ. بۆ دوو روژ دوواتر سه‌ردانی مزگه‌وتی کرد

و له خه لوه تدا له گه ل مه لا كه وته پرسیار و راوهرگرتن. مه لا، سه ره تا
 گوتی كه به گویره ی سوپه كانی به قه ره، ئالی عومران، نساء و روم
 سوو یه كجار قه ده غه یه و بگره ته نیا گونا حیكه وهك گونا حی "شه پ له
 گه ل خودا" دا له قورئان باسی لیکراوه. به لام له گه ل ئه وه ی ئاگای له
 دوخی مامه بوو و دهیزانی چ ئازاریك به قاچه كانییه وه ده كیشی، له
 دووای پرس و جو یه کی زور له سه ر ئه وه ی داخو مامه به وه بره پاره یه
 ده توانی ئیشی تر بکا، سه ره رای تی فکرین و پیشنیاری جوراوجور به
 هیچ شوینیکی ئه وتو نه گه یشتن و، پاش كه میك ده ست به ریشی دریژ و
 سپیدا هینان گوتی دیاره له ئیسلامدا هه ندی جار ده کری سوو وه برگری،
 مه سه له ن موسولمانیک ده توانی له كه سیک كه كافر سوو وه برگری،
 جا بو یه تو ده توانی له گه ل كه سیک له م شاره كه كافر بکه ویته
 مه عامه له وه و به م شیوه یه له غه زه بی خودای گه وره به دوور بی! مامه
 چایی هه روا له مه لا راما. باشه چون ده ی توانی كه سی وا بدوژیته وه.
 دهیزانی كه س لانیكهم راسته وخو خو ی به كافر له قه له م نادا. مه لا گوتی
 برای موسولمان، كافر له دووره وه خو ی هاوارئه كا، مه سه له ن له
 ئه حه ی ئاره قخور بروانه، ئیتر ئه مه ئه م لاوای نیه. مامه چایی بیری
 كرده وه مه لا راسته كا، به لام له بیری دی دایکی پیی ده گوت ئه وه خودای
 گه وره خو یه تی ده زانی کی له راستیدا كافر و کی موسولمان و ئه مه
 کاری عه بد نیه. هه ستا بروات كه مه لا وهك دوواقسه پیی گوت:
 - هه لبه ته مه عامه له كردن له گه ل كه سی كافریش كه ئه خلاقیاتیان به
 هو ی دووری له خودای ته بارهك ته عالاوه لاوازه و دنیا گه زیده ن،
 زه حمه ته!

مامه چهند رۆژی دیکه‌یش سه‌بری کرد. هه‌تا نیوه‌شه‌وان خه‌وی لینه‌ده‌که‌وت و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی نه‌یده‌زانی قورئان بخوینیته‌وه، به‌لام له‌ تاقچه‌که به‌ ده‌ستی به‌نوێژه‌وه دایگرت و لاپه‌ره به‌ لاپه‌ره سه‌یری وشه و رسته‌کانی ده‌کرد. له‌به‌ر چاویدا چهند پر له‌ رهمز و راز و له‌ هه‌مان کاتدا چهند خۆفناکیش ده‌ینواند. بیری کرده‌وه ئه‌م وشه و رستانه زیاتر له‌ هه‌زار و چوارسه‌د ساله‌ هه‌ن و هیتشتا مرۆف له‌ تیگه‌یشتنی ته‌واویان ماوه‌ته‌وه. به‌ خۆی گوت بیهۆ نیه، که‌ی مرۆف به‌ ئه‌قل و تیگه‌یشتنی ناکاملی خۆی ده‌توانی له‌ که‌لامی کاملی خوا گیان تیگه‌یا. لی‌ره‌دا بوو بروسکه‌بیریکی وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه به‌ ئاسمانی می‌شکیدا گه‌را و بۆ چرکه‌یه‌ک دونیای وه‌ها رووناک کرده‌وه که‌ چاوه‌کانی نه‌یاندته‌وانی له‌ هه‌ژمه‌تی تیشک شته‌کان ببینی. به‌ خۆی گوت:

- ئا، خوای گه‌وره‌ ده‌لیلی داماوانه... هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌زانی بۆخۆی چی گوتوه!

قورئانه‌که‌ی به‌سته‌وه، هه‌لیگرت و به‌په‌له‌ خسته‌یه‌وه سه‌ر تاقچه‌که. بۆ سه‌به‌ی رووی کرده‌ حاجی براییمی قۆزاخ که‌ هه‌موو خه‌لکی ده‌یزانی پیاویکی سووخۆره. پیاویکی خۆشپۆشی ده‌موچاو رۆناوی که‌ هه‌میشه‌ مرادخانییه‌کی که‌شخه‌ی له‌به‌رده‌کرد. حاجی براییم پاره‌که‌ی وه‌رگرت، به‌ ئارامی و له‌سه‌ره‌خۆ ژماردنی و له‌گه‌ل مامه‌مه‌ سازا. ئه‌و شه‌وه‌ مامه‌ هه‌تا به‌یانی له‌ ناو جیگاکه‌دا تلی دا و ئه‌م دیواودیوی کرد. هه‌ر چۆنیک لیکی ده‌دایه‌وه به‌و بره‌ سووده‌ی وه‌ریده‌گرت ده‌یتوانی زۆر موحتاجی کارکردن نه‌بییت.

داخۆ خودای مهزن لهو سههرسههرانه چۆن بیری له ئەمڕۆ و له داهاتووی
ژیانی ئەو دەرکدهوه؟

له میژه شار و دهورووبهری بووته لانکهی شهپکی درێژخایهن. ئەمه
لهو کاتهوه دهستی پیکردوه و من له خهوی ده سالهدا بووم. ریک له
دوای شوپشهوه. پوورم جاری وایه دادهنیشی و ههولدهدا به
گێرانهوی چیرۆک، ئەو ده سالهی تههمنم بۆ قهرهبوو بکاتهوه. ئەو
لای وایه ژیان چیرۆکه و بۆیه جیاوازییهکی وها له نیوان بینینی
راستهوخۆی یاخود گێرانهوی له لایهن کەسیکی ترهوه نیه. پوورم
راستدهکا. کاتیک دهکهوێته گێرانهوه، ههموو هۆش و سهرنجی من
دهچیتته سههر داستانهکانی ئەو. لام سهیره دهکری ئەوهنده چیرۆکی
سههروسهمهره له ماوهیهکی وها کورتدا روویاندا. پوورم دهلی شا
خۆی بوو خهلکی فیری شهقام کرد. دهلی به گهشهی شارهکان و
سههرهلهانی خیابانهکان و له لایهکی ترهوه ئەو مهراسم و
کۆبوونهوانهی وا له ناو شهقامهکاندا بهپێوهی دهبرد، خهلکی بهرهو
ئوه برد که ههست به هیژی خۆیان بکهن و بزانهن شتیکن. دهلی کاتیک
شا به تایبهتی له کۆشکهکهی خۆی ههلهدهستی و سهردانی شاریکی
بجووکی نهناسراوی سههر سنووری وهک ئیمه دهکا، خۆی له خۆیدا ئەو
بۆچوونه لای خهلکهکه دهخولقینی که گرینگن و بۆیه دوواتر ئەو
غیرهته دهن به خۆیان برژینه خیابان و ئەوهی بکهن وا له ئەساسدا
نابی بیکهن. من که قهت ناپرسم شا چۆن رووخا و ههزدهکهم له
کتیبهکاندا ئەم بهسههراته بخوینمهوه، لهوه تیدهگه که جاری وایه

کردەى كەسێك دەتوانى بە بى ئەوەى خۆى پىی بزانی، شتى پىچەوانەى لى بكەوێتەووە. رەنگە ژيانىش بە گشتى ئاكامى وەها دياردەبەك بىت. خوا نەيوست دونيا بخولقینى، بەلام هیزى خولقاندن پىی كرد.

پوورم لە درىژەى قسەكانیدا دەلى ئەو هیزەى بەهوى شۆرشەووە نازاد بوو، هەر خۆى بە قوناغى سەردەمى شۆرشەووە نەبەستەووە و هەتا ئىستا بە جورىك لە جورەكان درىژەى هەيە. دەلى شۆرش وەهاىە هەتا سالانى سال ئاسەوارەكانى لە زەينى هەندى كەس كە كەمىش نىن ناسپىتەووە و بە تەمى دووپاتكردەووە هەر وازناھىنن. دووپاتكردەووەى شتىك كە لانىكەم دەيان سالى ترى دەوى، ئەویش بە مەرجىك دۆخ نەگۆرئ. شەوانە كاتىك من گويم لە قەمژنى چەكەكان و دەنگى دوورى تۆپەكان دەبى، بىرى ئەم قسەىەى پوورم دەكەومەووە. نازانم بۆ من كاتىك پوورم باسى شۆرش دەكا حەزەكەم تەنيا گووى لىبگرم و بەك تاقە وشە چىبە لە دەم ناىتە دەرەووە. من لام واىە لە نىوان ئەو كەسەى رووداوەكانى شۆرش بە كتىب دەخوینتەووە و ئەوەى وا راستەوخۆ ئەزموونى كر دوووە وەها جىاوازىبەك هەيە كە بە هىچ شتىك پىنابىتەووە. بۆ كتىبخوینەكە بىدەنگى و گوگرتن دەمىنیتەووە و بۆ ئەوى تر قسە و گىرانهووە. شتىك هەيە وشە و رستەكان ناتوانن هەلگى بن. لە كتىبخانە جارى واىە لاپەرەى كتىبەكان هەلدەمەووە و وینەكانى ئەو سالانە بەسەردەكەمەووە. ئاپورای بى ئەژمارى خەلكى كە هەست دەكەى تەنانەت شەقامەكانىش هەلىانناگرئ، ورت دەكا. سەيرە خەلكى لە ئاستىكى وەھادا كتوپر دەتوانن ببن بە بەك دەنگ و بە يك جەستە و بە بەك داوا. وەك بلىى شوانىكى ناديار بە يارمەتى گۆچان و سەگەكانى،

رانەمەرەكەى پىش ئەوەى هەتاو داچى و دونيا تاريك دابى خردەكاتەو و بەرەو ئاوايى وەپىش خۆيان دەنى.

جارى وايە نيوەشەوان كاتىك لە دەرەو دەنگى تەقە بەرزەدەبىتەو و ئاسمانى شار دەگرىتەخۆى، پوورم بە ئارامى دىتە ژوورەكەى باوگەورە و جەستەى تاريك و لىلى بەسەر مندا دادەنەوینى و، دەلى گويت لىيە ئەمە ئەوانەن وا لە دوواى سالان هىشتا حال و هەواى شوپش بەرىنەداون. دەلى ئەوان پىيان وايە بە دەنگى تەنگ دەتوانن جىگى دەنگى خەلكى پىبەنەو. ئەوسا سەرە تاريكەكەى لەبەر خۆيەو بەدەدا و، دەرواتەو دەرەو. من تا درەنگان، تەنانت لە دوواى كۆتايى هاتنى تەقەكانىش بىردەكەمەو. نەكا بۆ منىش تەنيا بىركردنەو بە مىرات مابى! پاشماوەى شوپشگىرەكان توورەن و لەبەر ئەوەى لە لايەن حكومەتى نوپو بە شىكران ئامادەن هەتا دوواسنوورەكانى بەرەركانى برۆن،... هەتا مردن. من لام وايە حەقى خۆشيانە. گەر هەموو پىكەو كرىيان، دەبى هەر هەمووشيان پىكەو لە دەستكەوتەكاندا هاوبەش بن. بەلام واديارە ئەوەى هىزى سەرەككىيە زۆرتىن بەش بۆ خۆى هەلدەگرى و بەرەبەرە هەولدهاى ئەوانى ترىش بخوات! وەك ئەو رەو شىرە مینانەى بە شوپش نىچىرىكەو و لە دوواى راوكردى كتوپر شىرى نىرى رەو كە لە ناو بىشەيەكەو بەيدا دەبى و هەولدها ئەوانى تر لە كەلاكە دووربخاتەو، دىنە بەرچاوم. نىشتمان ئەم گۆش تا ئەو گۆشى دەنگى نەرە و مەرەى شىرەكانە.

جارى وايە بە خۆم دەلىم ئەگەر منىش خەوم لىنەكەوتايە، داخۆ چىم بەسەردەهات؟... چارەنووسم چى دەبوو؟ دۆزىنەوەى وەلام دژوارە.

مینک که به تهنیا ههستم به چۆلی ریگای قوتابخانهکه و ئارامی خانه سازمانیهکان کردبوو، دهکرا هه مان ئەزموونی زۆرینه دووپات بکهمهوه، یان ئیستا یهکیک له پیاوه تووره چهک به دستهکانی نیوهشهوان دهبووم؟

من دوواوینهی پیش خهوی ده سالهکهم دینمهوه پیش چاوهکانم. شا دهبینمهوه که دم به بزه به سهر ماشینیکی کهشخهوه دست بو خهکی رادهوشینئ و بهردهوام لهم لاو لایشهوه چهپک چهپک گوولی بو دههاون. ماشینهکه(کان) بهسهر گوولهکاندا دهرۆن و پان و پلیشیان دهکهنهوه. کتوپر له دووای سالانی سال تیدهگه شتیک لهم دیمهنهدا ههلهیه. نا، گوولهکان نین، بهلکو،... بهلکو به گشتی خودی دیمهنهکهیه. ناکرئ کهسیک ئەوهنده ببینرئ و ئەوهنده ههست به خوشبهختی بکا و ئەو ههموو خهکی دیکهیش به جۆریکی تر بن. من له جیاتی شا بوومایه له مالی خۆم دهمامهوه و قهت بهم شیوازه لهگهڵ خهکی رووبهروو نهدهبوومهوه. ئیتر باسی کۆپتهرهکه ناکه که چ ههسرهتیکی تری له ژیر سهقی خانوو گلینهکاندا له دووای خۆی جیهیشت.

کاک بهختیار له دهرهوه به دیانه سپیهکانیهوه و به جامانه تازه و جله ریک و پیکهکهیهوه، بازاری گهرمه. ئەو ههم لیزه له زیندانهکانی شار دهتوانئ خهکی رزگاربا و، ههم له دهرهوهیش لهو شوینهی وا حکومهت دهستی ناگاتی دهتوانئ بهدم پیاوانی دهسهلاتهوه، که یهخسیرکراون، بروات. ههلبهت وهایش نیه ههموو کاریکی لهدهست

بیټ، وهک بۆ خۆی ده‌لی کاری خیر ته‌نیا فریای پیایوی خیرخواز ده‌که‌وئ! خیرخوازه‌کانی ئەم به‌راوبه‌ریش که‌م نین.

کاک به‌ختیار ده‌توانی به‌یه‌ک ئەندازه‌ وهک بۆ خۆی ده‌لی بۆ شه‌هیده‌کانی هه‌ر دوو لا بگری و قوربپیوی. ئەو لای وایه‌ هه‌ر ژیانیک به‌ زۆر سه‌ندرا، ده‌چیته‌ خانه‌ی شه‌هیده‌وه. ئەوه‌ی به‌ شیوه‌ی سروشتی ته‌مه‌نی ته‌واونه‌بی، شه‌هیده‌ و جا بگری له‌ سه‌ر بیروباوه‌ریکیش بکوژی که‌ ته‌نیا به‌لای خۆیه‌وه‌ راسته‌. من لام وایه‌ کاک به‌ختیار له‌ خودی خودایش فراوانتر بیرده‌کاته‌وه. ئەو به‌یه‌ک چاو له‌ عه‌به‌ده‌کان ده‌روانی.

ره‌ش و سپی و ره‌نگه‌کانی تر هیچ جیاوازییه‌کیان له‌نیواندا نیه‌، ... لای ئەو. ژیان به‌واونه‌وه‌ ژیانه‌ و ئەوه‌ی یه‌کیان بستینی له‌ راستیدا به‌توش گوناح و هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ و نه‌به‌خشاوه‌وه‌ بووه‌.

خه‌لکی ده‌لین شیته‌. منیش پیم وایه‌ کاک به‌ختیار شیتیکی قیت و قۆزه‌. راستی مه‌گه‌ر به‌گشتی ئیمه‌ له‌ سه‌رده‌میکی شیتانه‌دا ناژین؟ ئەو په‌ساپۆرتیکی تایبه‌تی له‌ گیرفاندایه‌. هه‌موو درگا‌کان به‌پروویدا کراوه‌ن.

ئەو له‌یه‌ک کاتدا هه‌م جو‌بره‌ئیله‌ و هه‌م ئیزرائیل. بۆ خۆت ده‌گه‌ریته‌وه‌ که‌ ده‌ته‌وئ له‌ کوپوه‌ لیی بپروانی. بوونه‌وه‌ریک که‌ نموونه‌ی یه‌کجار که‌مه‌. هه‌ر خۆی نموونه‌ی خۆیه‌تی. له‌گه‌ل مه‌رگیشی هه‌موو شتیک کۆتایی پی دیت. کاک به‌ختیار ته‌نیا له‌ که‌لین و قوژبنه‌کانی شه‌پی نیوان شو‌رشگی‌راندان ده‌ژی، به‌وه‌ مه‌رجه‌ی بۆخۆی نه‌ شو‌رشگی‌ر بیټ و نه‌ دژه‌ شو‌رشگی‌ر. هه‌رچه‌ند حکومه‌ت له‌ دوواماندا به‌ختیار له‌ خۆیان ده‌زانن و ئەوانی تریش وهک بوونه‌وه‌ریک که‌ هه‌ر حیسابی بوونیشی بۆ ناکه‌ن. ئەو هه‌یه‌ و نیه‌. وهک هه‌وا.

باوكم كه قیزی له كاك بهختیار دهبیتهوه، دهلی زهمانی شا
 ههوانفرۆش بووه. له گوندهوه بهتایبته مانگا و گای هیناوه بۆ
 قهسابهکانی شار. پیی دهفرۆشتن و ئەوانیش سهریان دهپرین و کیلۆ
 کیلۆ به خهلكیان دهفرۆشتهوه. بهم شیوهیه ههموویان خیریکیان
 دهستدهکهوت و دهژیان. باوكم لای وایه ئیستایش بهختیار ههر ههمان
 کاری ههیه، بهلام به شیوازیکی تر. دهلی ئەو بهردهوام لهسهه
 قوربانیهکان یان قوربانیکراوهکان دهژی. دهلیم باوکه گهر ههندهی کهس
 دهیانهوئ قوربانی بن جا بۆچی ههندهی کهسی تر نهیانهوئ لهسهریان
 بژین؟ دهلی:

- بۆنی خوینی گرتووه، خوین! مهگهر نازانی ئەو تهرمهکانی مهیدانی
 شهه کۆدهکاتهوه و سوار پشتی پیکابهکانیان دهکا و دهیانگوازیتهوه؟
 من که هیشتا به هوی زالنهبوون بهسهه رووداوهکاندا رقم له خۆم
 دهبیتهوه، ههولدهدم له زهینمدا جیگایهک بۆ بهحهقبوونی باوكم
 بکهمهوه. دهزانم نابئ پهله بکهه. تهنانهت ده سال بزربوون دهتوانئ
 دهرفهتیکی باش بیت بۆ ئەوهی له گۆشهنیگایهکی ترهوه ژیان و
 رووداوهکانی ببینرینهوه.

شهویک خهودهبینم. له خهومدا سالهکان پرچی زیرین و دریژی کچیکی
 نهشمیل و جوانن که دریژدریژ به سهه شان و ملیدا شۆربوونهتهوه. ئەو
 پرچانهی دهکری ههه پهریشان بن و ههه بکرین به پهلهکی جوان و
 رازاوه. ئەو قژانهی لهههه حالهتیکیاندا سههرنجراکیش و دلرفینن.
 داخۆ روخساری پههه ئاسای خودی کههکه نیه مانا به قژهکان دهدا؟

بۆ من زۆر ئاسان نیه بېم به لایه نیک له م دونیا یه دا. ههتا رۆژده کان زیاتر تێده پهرن زۆرتر بهو ئاکامه دهگه م که کاری من زیاتر روانین و باسکردنی شته کانه. ئەو ده ساله ی به حه ق یان به ناحه ق وه ک کونیک ی قوول و بی بن که وته ناو ژیان و ته مه نی منه وه، کاریکی کردوو ه که من ته نیا خه ریکی پرکردنه وه ی ب م، هه لبه ت پرکردنه وه یه کی ناھومیدانه که قه ت به ئەنجام ناگا. له بهر ئەوه ی زه مه ن که ده گوزهری ئیتر گوزه راوه له جاده یه ک ناچی جاریکی تر بته وی پیا یا بجیته وه. کاتیک له دونیا یه که وه فریت ده دنه دونیا یه کی تره وه، ئیتر کارت ده بی به لیوردبوونه وه و پشکنین. ئەوانه ی وا کاتی خۆ ی له گه ل رووداوه کان ده رۆن، ده رفه تی ئەوه یان هه یه له ساته کانی دوواتردا بیر ی لی بکه نه وه، به لام من وا نیم. چونکه رووداوه کانی جارنم نه بینوو ه، له گه ل بینینی ئەوه ی ئیستایش ناچارم بیر له وانی پیشوویش بکه مه وه و له بهر ئەمه من زهین و بیرم یه کجار قه ره بالغه. جاری وایه سه رم دیشی. من بوونه ره ی نیوان رووداوه کان و بیره کانم. هه میشه چکیک له م و چکیک له و، یان چکیک له و و چکیک له م. بلای کتبه کان ئەم که لینه م بۆ پر بکه نه وه؟

عومه ری کۆسه که له هاوڕییه تی و پشتیوانی من بۆ بیروپراکانی ناھومید بووه، به لام وازناھیتی و هه ر جارهی که به تووشمه وه ده بی، به جی و نابه جی باسیان لیده کاته وه. ئەو ئەوه ند ه له داھاتوو دلنیا یه که من سه رم سوپرده میتی. جاری وایشه بیرده که مه وه ره نگه هی ئەوه بیت وه ک من هیچ کونیک له رابردوویدا نیه. جگه له مه هه سته که م ده سگه رپته وه بۆ ئەو فۆرموله کردنه ی وا بۆ خۆ ی کردوو یه تی، ئەویکه "رابردوو و

ئیسٹا بەردەوام ھەلەبە و ، داھاتوو راست". ئەو لەوانە نیە کە ئەمانە تیکەڵ بکا. مەسەلەن لای وابی رابردوو ، ئیسٹا و داھاتوو ھەم ھەلەن و ھەم راست. یان ئەسەلەن بەگشتی واز لەم جوړە قالبانە بئیت و بە شیوازیکێ تر بروانیتە دنیا. واتە قالبیک کە لە کەلیمە ھەلە و راست بەدوور بیت و لە وشە ټر کەلک وەر بگری. شتیک کە نامو کینە لای ئەو.

رۆژیک کە بە ریکەوت بەتووشییەو بووم و خەریکین لە شەقامی ناو بازاردا دادەگەڕین (من دووچەرخەکەم بە دەستەوہیە)، باس لە شتیک دەکا بە ناوی 'سەرکوت'. دەلی:

- ئەم ھەموو بنکە و بارەگا پر لە چەکارە دەبینی ، ... ئەم ھەموو پیاوہ جاسووس و گرتن و ئەزیەت و ئازاردانە دەبینی؟ ... ھەمووی ئەمانە لە راستیدا پیش ئەوہی نیشانە ھیز و دەسەلات بن ، نیشانە ټی لاوازین. ئەمە ئەوہ دەگەینن ئەمانە ئەوہندەیان نەماوہ و ژیان سەرئەنجام وەھای لیدی ئیمە دەمانەو.

من کە لەم ماوہیەدا بە شەپەکانی ناپلئۆنەوہ سەرم قالە و زۆرم لی خویندوونەتەوہ ، دەلیم:

- ئەمانە شەپری ئەو دیو سنوورەکان ناکەن تا زوو کۆتایی پی بینن ، یاخود بە ھۆی شکستەوہ دارمێن. ئەمان بە ناوخواوہ خەریکن.

عوہەری کۆسە لای وایە دۆخەکە دەشگاتە شەپە دەرەکییەکان. ئەو لای وایە پیوہندیکی توند و تۆل لە نیوان ناوہوہ و دەرەوہدا ھەبە. ئەوسا من باسی شەپەکانی ناپلیونی بو دەکەم ، ئەوہی کە دەورووبەری بیست

سالی خایاند ههتا كهوت، تازه له تهواوی ئەو بیست سالهیشدا له شه‌ری دهره‌کیدا بوو. خو ئەمان له‌وه‌یشدا نین.

عومەر ده‌چیته بیره‌وه. ده‌ستیک به روومه‌تی لووسیدا دینی و ده‌لی مه‌رج نیه ولاتان له‌یه‌کتر بچن. من که هه‌سته‌ده‌که‌م عومەر که‌متر له میژوو دهرانی و هه‌روه‌ها به هوی ته‌مه‌نییه‌وه رووداوی که‌م بینیه‌وه، به‌و ئاکامه ده‌گه‌م پیاوی وه‌ک ئەو ده‌بی زیاتر له هه‌ر که‌سیکی تر به میژوووه‌وه سه‌رقال بیت. له خو‌م خه‌نیم که سه‌ره‌پای ئەوه‌ی به‌شیک‌ی به‌رچاوی رابردووی خو‌م له بیر نیه که‌چی با‌شتر له زه‌مه‌ن ده‌گه‌م. هه‌زه‌ده‌که‌م پنی بلیم له‌گه‌ل من هاتو‌چۆی کتیب‌خانه بکات، به‌لام له ترسی ئەوه‌ی نه‌کا ئەو‌یش روژیک کتوپر ده‌ سال له ته‌مه‌نی لی ون بیت ناویرم هه‌چ بلیم. له‌به‌ر دم قاوه‌خانه‌یه‌کدا له یه‌کتر جیا‌ده‌بینه‌وه. من به‌رده‌وام ده‌بم و ئەو خو به چا‌خانه‌که‌دا ده‌کا. شتیک له ده‌روونه‌وه پیم ده‌لی ئەو‌یش روژیک له روژان به تووش کاک به‌ختیاره‌وه ده‌بی. ره‌نگه که‌سوکاره‌که‌ی بو ئەوه‌ی رزگاری بکه‌ن ده‌سته‌ودامینی به‌ختیار بین. به‌لام ده‌نگیکی تر پیم ده‌لی ئیشی به‌ختیار له‌وه‌یا نیه ئەوه‌نده ئاسان رزگاری ببی، ده‌لی بگره یه‌کجار له ده‌ره‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی که‌سانی وه‌ک کاک به‌ختیاره. به‌سته‌زمان عومه‌ری کۆسه که ده‌بی زۆر شت ببینی و زۆر شت ئەزمون بکا. گه‌ر به‌خت یاری نه‌بی، ژیانیکی یه‌کجار زه‌حمه‌تی ده‌بی. پوورم لای وایه گه‌نجی جارن زۆرتریان ده‌خوینده‌وه و که‌متر یاخی بوون و که‌چی جه‌وانی ئیستا که‌متر ده‌خویننه‌وه و زیاتر یاخین. ئەو تامه‌زرۆی ئەو روژانه‌یه وا له نیوان ئەم دووانه‌دا هاوسه‌نگیه‌ک هه‌بی. هه‌ر چه‌ند له‌وه ده‌چی روژانی دی که خه‌لکی نه‌ ده‌خویننه‌وه و نه

یاخیش دەبن. ئەو روژانەى وا تیاياندا زۆرىنە تەسلىمى رەوتى ژيانى روژانە دەبن و دەگەنە ئەو ئاکامەى هیچ شتیک لەم دونایەدا بایهى تیکۆشان و ماندووبوونى نیه جگە خۆت. "کاکە گەر دەتەوی خزمەتیکم بکەى، لاچۆ لەبەر هەتاوەکەدا با لیمبدا!" بەم ژيان دەبى پەیکەرى خۆى بگوازیتەووە بۆ ئەوەى خۆى ئەوەندە هەلنەقورتینیتە چارە نووسى ئەوانى تر.

من نازانم عومەر خەرىكى چىیه و، چ پێوەندىک لە نیوان ئەو و رووداوەکانى ئەم سالانەدا هەیه. هەر ئەوەندە دەزانم ئەو لەو دەگمەن کەسانەیه کە ناتوانى ژيان بە بى رووداوە گەورەکان وینابکا. هەموو شتیک ئاماژەیه بە گۆرانىکى گەورە، ... لای ئەو. گۆرانىک کە گوایا بەلینە مانای راستەقىنەى شتەکان بگىریتەووە. من زۆر جار عومەرم لە دوورەووە بینووە کە لە چاخانەکە دانیشتوووە و روژنامەیهک بە دەستیهووە خەرىكى خویندەووەیه. لەم کاتانەدا چەندە لە باوکم دەچى! تەنیا جیاوازییان لەگەڵ ئەو سالانە وا باوکم تیايا روژنامەى دەخویندەووە ئەوەیه کە ئەم دەخوینیتەووە بۆ ئەوەى بلێ ئەها هەموو شتیک هەلەیه! باوکیشم بۆ ئەوەى بلێ ئەها هەموو شتیک چەند راستە! سەیر ئەوەیه ناوى روژنامەکەیش هەر هەمانە. شۆرش ناوێکەى نەگۆریووە.

شەویک چەندین چەکار کە لە ناو دوو ماشیندان خۆ بە مالى عومەرى کۆسەدا دەکەن. عومەر لە مالهووە نیه. هەموو مالهکە دەپشکنن. گوایا هەندى نووسینى نایاساییان دۆزیووەتەووە. دەپرسن عومەرە کۆسە لە کویتیه. دایكى دەگرى و دەلێ نازانى، ... نازانن. دەلێن کەى دیتەووە.

دهلی کات و ساتی دیاریکراوی نیه. چه کداره کان که یه کجار توورهن و به حسییی خوین ودها هاتبوون که به دلنیا ییه وه لایان وابوو عومه ر له مالله وه یه، له پاش سرته و چرپه یه کی کورتی نیوانیان، دهرون. له وه لامی نه وهی که دوو اچار کهی له مالله وه بووه، پئیان ده لین له به یانییه وه که ده رچوو نه هاتوو ته وه. به لام راستیه کهی نه وه بوو عومه نه و نیواریه به ره و مالله وه به ریوه بووه. سیخوره کان ناگایان لیبووه. که چی کتوپر عومه به پیچه وانهی چاوه پروانی و حیسابی سیخوره کان که لایان وابوو به دلنیا ییه وه چوو ته وه مالله وه به ریکه وت نارواته وه تنیا له بهر نه وهی دیته وه بیرى که وه عدی به پووری دابوو نه مرقو یارمه تی بدا. عومه ر، تووره له گیزه یه تی خوئی ریگا ده گوړی و به ره و مالی پووری ریک له یه کیک له کولانه کانی نزیک خانوو کهی خوین، شوپده بیته وه. له وی تازه بو نانخورد نیش مابوو وه و به دومی نه وه هتا دره نگان سه رقال ده بی.

عومه ر به راستی خه ریکی چیت؟ دیمه نی روژنامه خویندنه وه کهی کۆسه دوو ادیمه ن بوو من له زه یندا لی بو هه میشه به جیما. عومه ر سه ری خوئی هه لگرت و رویشت.

دل ته نگ ده بی. رویشتنه کان ئاسان نین. به شیک له رابردووی تو له گه ل خویشیان ده به ن، ته نانه ت گه ر ده سال له و رابردوو هیشته له بیر نه ماب. پوورم لای وایه من پیاوکی یه کجار خویش شانسم. له بهر نه وهی کتیه کان ناهیلن ریگام بکه ویته هه ندی شوین که نه گه رچی وه ک ریگا دینه به رچاو، به لام له راستیدا ریگا نین. چاوه کانی پیده که نن. وه ک بلای ده یه وی بلای سوپاس بو نه وهی به رده وام هه ی. وه ک چو ن منیش به

کتیبه‌کان ده‌لیم ئەگەرچی راتانده‌گوێزن و لی‌تان ده‌قرتینن، به‌لام سوپاس به‌رده‌وام هەن.

ئەوه‌نده‌ی نەماوه‌ سالی کۆن تەواوبی و، سالیکی نوێ خۆی به‌اویتە ناو باوه‌شی ژیا‌نه‌وه. من له‌ دووا رۆژه‌کانی مانگی ره‌شه‌مه‌دا به‌رده‌وام خەریکی خۆیندنه‌وه‌ی ناپلئۆنم. ریکه‌وتیکی سه‌یر دووارپۆژه‌کانی سال به‌ دووالاپه‌ره‌کانی خۆیندنه‌وه‌ی ئەوه‌وه‌ گریده‌دا. مرۆفیک که‌ قه‌ت له‌ مردن نه‌ترسا و له‌ ته‌قینه‌وه‌ی هه‌چ تۆپیک له‌ ته‌نیشتی‌دا نه‌سه‌له‌مییه‌وه. ئەو ته‌نیا له‌ بیرى داپشتن و جیبه‌جیکردنی پلانه‌ سه‌ربازیه‌کانیدا بوو. نازانم عومەری کۆسه‌ تا چه‌نده‌ وه‌هایه.

نۆرۆزی ئەمسال سەرهرای هەموو به‌ربه‌سته‌کان، نه‌ورۆزیکى خۆشه. شار له‌ ناو ئاگر و چرهدووکه‌دا ده‌تلیته‌وه. ئەمیش له‌ شه‌ره‌کانی سه‌رده‌می ناپلئۆن ده‌کا. ته‌نیا ئەوه‌نده‌ی هه‌چ شوینیک نیه‌ سوپا بیه‌وئ بۆی بجوولئ و بجئ داگیرى بکا. هەموو شتیک له‌ ناو خۆیدا تا ئەوپه‌رپی ده‌کشئ و دیسان سه‌ر له‌ نوئ، شه‌و دره‌نگان وه‌ک جارانی خۆی لیدیته‌وه.

باوکم شه‌و دیته‌ ته‌نیشتم و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ له‌ کاتیکدا هه‌ردووکمان خەریکی سه‌یرکردنی ده‌ره‌وه‌ین، ده‌لئ "ته‌نانه‌ت سالان نه‌ورۆزانی‌ش ئەوه‌نده‌ دونیا پیس هه‌لنه‌ده‌گه‌را!"

له‌ دووره‌وه‌ ئەسته‌یره‌کان چاوشارکێتانه. بئ ئەژمار و بئ کۆتایی. خۆزگه‌م به‌ خۆیان له‌و سه‌ره‌وه‌ ئاگیان له‌ هه‌موو شتیکه. ئەوان ئیستا چاویان له‌ عومره‌ کۆسه‌یشه.

مامۆستا سینا که له قه‌دیمه‌وه مامۆستایه و دهرسی ئه‌ده‌بییات ده‌لیته‌وه و به هۆی که‌می مامۆستا هیشتا جاروبار کارده‌کا و به‌رده‌وامه له هاتوچۆی نیوان قوتابخانه و ماله‌وه، دست به سمیله زل و باپره سپیه‌کانیدا دینی و ده‌لی له هه‌موو سه‌رده‌میکدا شتیکی گه‌وره هه‌له‌یه، به‌لام له به‌عزێ سه‌رده‌مدا ئه‌م هه‌له‌یه یه‌کجار گه‌وره‌تره. ئه‌و لای وایه ئه‌م زه‌مه‌نه‌ی وا ئیمه‌ی تیا ده‌ژین یه‌کیکه له‌و ده‌گه‌من سه‌رده‌مانه. ده‌شلی "هیچ شتیکی یارمه‌تی نادا، ده‌بی راوه‌ستی تا بۆ خۆی بگوزه‌ری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌س ده‌سه‌لاتی نیه به‌سه‌ریا!" له‌سه‌ریه‌ک له‌سه‌ریه‌کیش شیعر بۆ سه‌لماندنی بۆچوونه‌که‌ی دینیته‌وه "آسمان را ملامت نمی‌کنم، تقدیر من این است"، یان "با سیه‌دل چه‌ سود گفتن وعظ، نرود میخ آهنی در سنگ". ئه‌و له به‌شی ئه‌ده‌بی فارسیدا لیسانسێ هه‌یه.

مامۆستا سینا وه‌ک خه‌لکی نیه، هاتوچۆی شارانی زۆر کردووه و دونه‌یاده‌یه. یه‌کیکه له‌و ده‌گه‌من که‌سانه‌یه وا پێش شوپرش له زانکۆی شاره‌ گه‌وره‌کان خویندوو‌یه‌تی. فارسیه‌کی بی له‌هجه‌ ده‌زانی. هه‌روه‌ها یه‌کیکه له‌و ده‌گه‌من که‌سانه‌یشه سه‌ره‌رای خویندوه‌واری به‌رز، که هه‌یه‌تی، خۆی تیکه‌لی هیچ شتیکی نه‌کردووه و جگه له ریگای نیوان ماله‌وه و قوتابخانه، بۆ هیچ شوینتیکی تر لاینه‌داوه. له‌به‌ر ئه‌مه نه‌ که‌سی وه‌ک باوکه‌م خۆشی ده‌وی و، نه‌ که‌سی وه‌ک عومه‌ره‌ کۆسه‌یشه. باوکه‌م لای وایه که‌سیکی سپله‌یه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ حکومه‌تی پێشوودا پیگه‌یشت که‌چی رۆژیک له‌ رۆژان به‌ یه‌ک تاقه‌ قسه‌یشه‌ بیت دیفاعی لینه‌کرد. باوکه‌م ده‌لی ئه‌م جووره‌ که‌سانه‌ ته‌نیا له‌ بیرێ دۆخی خۆیاندا و چونکه‌ خویندوه‌واریش زۆر به‌ جاکێ ده‌توانن پاساوی بۆ بیتنه‌وه.

پاساو بۆ هه موو شتیکی ئەم دونیایه. له هه موو شتیکیش باوكم رقی له غه بغه به کانی ژیر ملی مامۆستا سینایه که کاتیک ده دوئ و دهنگی گر دهکا، ئەوهندهی تر شوپردهینهوه. لای کهسی وهک عومهره کۆسه پیش خه لکی وهک مامۆستا سینا له گه ل ئەوهی نابنه پیاوی هیچ حکومه تیک، به لام وهکوو ئەوه وایه پیاوی ههر هه موویان بن. عومهر ده لئ گۆینه دان به دوخی باو به معنای دیان پیا نانیه تی و ته واو! به لام مه گهر مامۆستا وهک خه لکی تر وه هایه که گۆی بداته ئەم جۆره قسانه! نه وه لالا! ئەو وهک هه میشه دئ و ده پروا و بگره خه لکی زۆر ریزیشی ده گرن. له بهر ئەوهی که سیکی بیوهیه و خۆی له ژیا نی کهس هه لئا قورتی نی. ده لئ له خۆوه خوا ئەوهنده مه خلوقاتی خۆی جۆراو جۆر دروست نه کردووه، یهک ره شه و یهک سپی و یهک سوور، ئەویان به عهره بی ده دوئ ئەمیان به رووسی و سیهه میان به عیبری، یهک موسولمانه و یهک مه سیحی و ئەوی تر جووله که، ... جا ده بی وهک خودای گهره ژیان و دونیا وهک خۆی وه ربگری و ته واو. "جنگ هفتاد و دو ملت همه را عذر بنه، چون ندیدند حقیقت ره افسانه زند". لای ئەو هیچ کام له م هه فتاودوو میلله ته راست ناکهن و به ناوی حه قیقه ته وه کۆمه لیک ئەفسانه یان ساز کردووه و خۆیا نی له سهر به کوشت ده دن و بگره ئەوانی تر ده کوژن. لای مامۆستا ته نیا حه قیقه تی ژیا ن ئەوهیه که کهس ناتوانی بگاته حه قیقه ت.

من زۆر جار بیرم له مامۆستا سینا کردووه ته وه. ئەو ده یه وئ هه موو ساله کانی ته مه نی بژی و ئەوجار که ده ردیکی سروشتی به ری پی گرت و گو تی ئیتر به سه و ده بی مل به دی و بمری، بمری و برایه وه. ئەو

حەزناکا خۆی گوتەنی بە ھۆی مرۆڤە گەمژە و لە خۆ رازیبەکانەو
ژیانی کۆتایی پێ بێ. لای ئەو مرۆڤ لەووە نزمتر و بێدەسەلاتترە بیهووی
بەگژ چارەنووسی خۆیدا بچیتەووە. ھەر کەسێش ئەمەى کرد، پێش لە
ھەر شتیک خۆی فەوتاندوووە. پێی وایە ژیان خۆی لە خۆیدا قورسە و،
کەچی مرۆڤی نەگبەتیش ھەر لە خۆوە ئەووەندەى تر لە خۆی قورستری
دەکا.

جارى وایە کە سەرم بە سەر کتیبەکانەوویە و خەریکی خۆیندەنەووم،
ھەستدەکەم جارى وایە خەریکە وەک ئەو بێردەکەمەووە. بۆ ئەوھیش وات
لێ بێ، تەنیا ئەووەندە بەسە خۆت بەھاویتە ناو بێرە جۆربەجۆرەکانەووە.
ئە، مرۆڤ چەند ئاسان دەتوانێ ئەو حەقیقەتەى وا باوەرێ پێیەتى لێی
ون بێت. بۆ ئەوھى وام لێ نەییەت دەبێ جارى وایە لە کتیبەکان
دووڕبکەومەووە و خۆم لە ژيانى رۆژانەدا جوان جوان نوقم بکەم. دەبێ
ھەولبەدەم خەیاڵم زۆر نەپروا. رێک وەک باوکم کە چۆن خۆی بە
قۆناغیکى تايبەت لە ژيانى بەستوووتەووە. پوورم کە بە چاوەکانم و بە
نیگاكانم دەزانێ چە باسە، دەلێ ئیستا خۆ دەزانى چەند دژوارە؟ لێی
دەپروانم. من و ئەو ئیستاکە چەند لەیەکتر دەچین. ئەو ھاوسەرێکی
ژیانى بۆ نەدۆزرایەووە و، منیش حەقیقەت. پێی دەلێم نا ناھیللم وەک
ئەووم لێ بێت، دەلێم نامەوێ بېمە مامۆستا سینایەکی تر.

شەوانە جارى وایە پەردەکان دانادەمەووە بۆ ئەوھى تیشکی گۆپەکانى
مەققەرەکە لە پەنجەرەکەووە بگوزرێ و بێتە ژوورەووە. بۆ ئەوھى لە بیرم
بێت لە دەرەووە حەقیقەتێکی تریش ھەییە کە ھەولەدا گەرەترین
حەقیقەتى دۇنيا بێت و ئەمە دەتوانێ ھانى من بدات کە منیش لە لای

خۆمهوه حهقیقهتیکی وهها بخولقیتم. بهلام حهزناکهه وهک عومه ر ئیره جی بیلم.

مامۆستا سینا وهک ئاغای ئهسهدی خاوهن ترۆمبیلیکی سواریهه، بهلام هی ئهم کۆنه و له چهند شوینهوه برینداره و قوپاوه. ژهنگیشی ههلهیناوه. مامۆستا دهست و دل کراوهیه و له کاتی تهعمیری ماشینهکهی یاخود ههر شتیکی تر ههمیشه شاگردانهیش دههخشی. لهبهر ئهمه ههر چی شاگردی شاره، ئهوانهی وا ئهم روویان تیدهکا، به دل خۆشیان دهوئ. مامۆستا سینا له کاتیکیا به روویاندا پیدهکهنی و لیوانه ئاوهکهی وا بهپهله بۆیان هیناوه، وهردهگرئ و دهیخواتهوه، دهستهبا بۆ گیرفانی و شتیکیش دهخنیته ناو دهستیانهوه. شاگردهکان به روخساری پیس و چهور و دهسته رهشهکانیانهوه ههتا دهتوان لیویان بۆ بزیهکی کشاوه دهکهنهوه و، دهپۆن. ههرچهند ههتا ئهو لهوییه، چاویکیان لهسهره نهکا پیویستی به شت یاخود یارمهتییهکی تر ههبی.

ههندی شوین و ههندی کهس ههیه وهک بلئی ههر نهبن، ... ئهو قهد قسهیان لهسهه ناکا. بۆ وینه مهققه رهکان و کاک بهختیار. وهک بلئی قهتیش نایانبینی. که بهلایاندا تیدهپهڕئ، نیگای لهسهه زهویی و ریگای بهردهمیتهی و تهسبیحهکهی دهستیژی زیاتر له ههر کاتیکی تر دهسورینی. بهلام کاک بهختیار ههمیشه به دهنگی بهرز سلأوی لیدهکا و به بزیهکی ههتا بلئی ئاشکراوه لیی دهروانی. مامۆستایش وهک بلئی به بی ئهوهی له بهختیار پروانی، ههر به دهنگهکهی دهیناسیتهوه و به

بی سەر بهرزکردنه وه به به کارهیتانی وشه‌ی 'کورم' وهلامی ده‌داته‌وه. وهک هه‌میشه تیده‌په‌په‌ی.

ماموستا وهک ئاغای ئەسه‌دی جاری وایه ژنه‌که‌ی سوار تپۆمبیله‌که‌ی ده‌کا و ده‌چن بۆ گه‌ران. سوپیکی ناو شار ده‌داته‌وه و جاری وایشه‌ روو له‌ یه‌کیک له‌ باخه‌کانی ده‌رووبه‌ری شار ده‌کا. جاری وایشه‌ منداله‌کانی یه‌کیک له‌ کچه‌کانی پێیه (ماموستا سینا خاوه‌ن سی کچه).

لای من ماموستا زۆر له‌ خانه‌ سازمانیه‌کانی جاران ده‌کا. شتیکه‌ وهک یه‌کیک له‌ بینا‌کانی، یان وهک حال و هه‌وای گشتیی ناو جاده‌کانی. رقم له‌ خۆم ده‌بیته‌وه که بۆچی ئەو سالانه‌ من خاوه‌ن پاسکیل نه‌بووم که بتوانم به‌ ناویا سوپیک بده‌م. ئەو سالانه‌ له‌ میژه‌ تپیه‌ریون. من که به‌ پێچه‌وانه‌ی زۆر که‌س هیچ هه‌سه‌رتیکم بۆیان نیه‌ و ته‌نیا به‌ گویره‌ی بیره‌وه‌ری ده‌چمه‌وه سه‌ریان، هه‌زم ده‌کرد قوتایی ماموستایش بوومایه. لای من ژبانی راسته‌قینه‌ تاقیکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئەو شتانه‌یه‌ و لات به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان گرینگن.

ماوه‌یه‌که‌ له‌ شاره‌ مزگه‌وته‌کان زیادیان کردوه، هه‌ر هه‌مووشیان، به‌وانه‌ی جاران‌وه‌ ئیستا‌که‌ خاوه‌ن بلیندگۆی باشن. که بانگ ده‌دن هه‌ر هه‌موویان پیکه‌وه ده‌ست پیده‌که‌ن، جا به‌ که‌میک پاش و پێش که‌وتن. وهک بلایی له‌ داخی یه‌ک قولۆمی بلیندگۆکانیشیان تا ئەو په‌ری خۆی زیادکردبێ! ته‌نیا یه‌کیان دواده‌که‌وی، ئەویش وهک بلایی له‌ به‌ر ئەوه‌ی بانگده‌ره‌که‌ ده‌نگی یه‌کجار خۆشه‌ و، هه‌زناکا ده‌نگی له‌ ناو ده‌نگی نه‌تاشراو و ناخۆشی ئەوانی تر دا و ن بیت! ماموستا سینا که وهک هه‌میشه ده‌ستنوێژ ده‌گرێ، به‌رماله‌ ره‌ش و سپیه‌ نه‌خشاوه‌که‌ی

رادەخا و تەقەیلە سادە سەببە کە ی کە ژنە کە ی بۆی دوریووە لەسەر دەکا، لەبەر خۆیەووە سەریک بەدەدا و هەول دەدا بە بەرزکردنەووەی دەنگی وەها خۆی لە نوێژە کەیدا نوقم بکا کە ئەم گەرە لاوژە بی سەرەو بەرەیه لە بیر خۆی بباتەووە. گەر ئاوا برواتە پێش، دەبی لە بیرى ئەو دەدا بیّت بۆ گەرەکیکی تر راگوازی؛ گەرەکیکی ئارامتر کە بەیانیان زوو بویری پەنجەرە کانت کراووە بن. مامۆستا جەژناو جەژن نەبیّت قەت روونا کاتە مزگەوت. دەلی موسولمانەتی پێش مزگەوت لەدایک بوووە.

هەمیشە ییش لە کاتی ناشتنی مردوووەکانی شارد، بە مەرچیک بیانناس، لە سەر قەبران ئامادەیه. لە گۆشە یەک، گەر دەست بەدات لە ژیر درەختیکی دربەر وو، رادەووستی و بەدەل لە بەر خۆیەووە دۆعا بۆ رۆحی مردوووە کە دەخوینی و هەر بەو بێدەنگی و ئارامیە ییش سوار ماشینە کە ی دەبیّتەووە و دەرواتەووە.

هەستدە کەم جاری وایە خوام بینووە کە دەست بە سەر شانیدا دەکێشی و دەلی "خوا جەزای بە خیرت بەداتەووە!"

شەویک خەویکی زۆر ناخۆش دەبینم. لە خەوما قالۆنچە زلە سوورە ناشیرینە کان بە شاخە درێژە کانیانەووە هەموو دونیا یان داگیر کردوووە. بەهەرچی لە بەر دەستمدایە دەستدە کەم بە کوشتنیان، ... بەلام بیسوو دە. لە شوینیکی نادیارەووە دین و دینەووە. وەک بلی تۆپاوە کانیشیان دیسان دەژیە نیەووە. جەستەم سەر شەلالی ئارەق کەوتوووە. دایکم لە سووچیکەووە ناھومیدانە لیم دەروانی. من شیتانە دەست پێدە کەمەووە. تۆزی ئەو پەتوووەی رایدەووە شینم دونیا لە خۆیدا نوقم دەکا.

نهکا ژیان کوشتنی شیتانه و بیسوودی قالونچهکان بیت!

روژیک که له کتبخانه خهریکی خویندنهوهی میژووم، له لاپه‌رپه‌که‌دا
 چاوم به بورجی ئیفل ده‌که‌وئ. بینایه‌کی یه‌کجار به‌رز له ئاسن و له
 پۆلا. نزیکه‌ی سه‌د ساڵه‌ هه‌یه. له‌ ته‌نیش‌ت رووباریکی جوان به‌ناوی
 سین. زیاتری لئ ورده‌بمه‌وه. هیتله‌ر کاتیک فه‌رپه‌نسه‌ ده‌گرئ، سه‌ردانی
 ئەم بورجه‌ی کردبوو. بیرى ئەوه‌ی ده‌کرئ له‌ شاریک له‌ دایک بیت و
 هه‌موو ته‌مه‌نت هه‌تا پیری ئاگات له‌ تاوه‌ریک بیت که‌ قه‌ت پیر نابئ،
 چه‌ند ترسناکه‌. ره‌نگه‌ هه‌موو به‌یانیه‌ک کاتئ له‌ خه‌و هه‌له‌ده‌ستی و
 په‌رده‌که‌ لاده‌ده‌یت و بورجه‌که‌ ده‌بینی، لات وایه‌ هه‌یشتا ئەو
 سالانه‌یه، ... سالانی سه‌رده‌می مندالی و گه‌نجیه‌تی!

نا، من قه‌ت نامه‌وئ له‌ شاریکی وه‌هادا بژیم. لایشم وایه‌ ماموستا
 سینایش هه‌روه‌ها!

'به‌راده‌ر شه‌ب ئاويز' به‌ سوار تانگه‌وه‌ له‌ گه‌ل له‌شکریکی گه‌وره‌ و پۆشت
 و په‌رداخ، چه‌ندین ساڵ له‌وه‌ پێش هاته‌ ناو شاره‌وه‌ و، له‌ دووای
 ئەوه‌ی زیاتر له‌ په‌نجا که‌سی، که‌ له‌ ناو شاردا مابوونه‌وه‌ و زۆرتر
 خه‌لکی به‌ته‌مه‌ن و به‌رپرسی ئیداره‌ حکومیه‌کان بوون، گرت و ره‌وانه‌ی
 زیندانی ناو گه‌وره‌ترین سه‌ربازخانه‌ی شاری کردن، وه‌ک به‌رپرسی
 ئاسایش و هه‌یزه‌ چه‌کداره‌ تاییه‌ته‌کان بو خۆیشی بنکه‌یه‌کی له
 فه‌رمانداریی کۆن کرده‌وه‌ و بو ئارامکردنه‌وه‌ی دۆخ ده‌ستی کرد به‌ جئ به
 جیکردنی پلانه‌کانی. له‌ راستیدا به‌ گوێره‌ی پلانه‌که‌، که‌ له‌ راستیدا له
 سه‌روه‌تر داریژراو بوو، به‌راده‌ر به‌ گوێره‌ی ئەو ئازادیه‌یش دابوو یانه‌،

بلین بوو له ریگای زهبروزهنگی بی سنوورهوه ههتا دهتوانی زور خیراتر دوخهکه ئارام بکاتهوه و ئهوهی وا ناویان لینابوو دژهشورش، لهناویان ببات و نیشتمان وها هیوربکاتهوه که وهک بلیی قهت هیچ زیندهوهریکی تر جگه له خوئیانی تیانهبووه.

بهرادهر شهب ئاوین، که ئەم ناوهی له باوکییهوه بو مابوووه، کلاشینکوئیکی دوو دهراغی له شاندهکرد، دهمانچهیهکی کۆلتی دهبهست و به ریش و قژه رهش و فرهکهیهوه به ماتۆر یان به توئیوتای ژاپۆنی ههمیشه له شهقامهکانی شار جرت و فرتی بوو. پینداگرییهکی عهجیبی لهسهه ئهوه ههبوو که ترس چیه له وجودیدا نیه و بویه ههرجی هاوړیکانی پینان دهگوت که باش نیه شهوانه بچیتهدهروه و ئەم لاولا بکا، بهلام بیسوود بوو. ههلبهت شانسیشی ههبوو. گهلیک جار له کهمین و پلانی کوشتن دهربازبوو و بویه وهک دهلین سیوای ببوووه و دهیانگوت باوهریکیشی تیا پیک هاتبوو لهسهه ئهوهی خودای گهوره چاوهدیری دهکا و بویه قهت هیچی لی نایهت. دیاره دوو جاریش برینداربوو، بهلام برینهکان ئهوهنده کاری نهبوون، بیکوژن و بویه ههر جارهی ههلهدستایهوه و له بیمارستان بهرهلایان دهکرد ئهوهندهی تر شیت و هار و بی پهروا بالی فش دهکردهوه و وهیلانی ناو شار دهبووهوه. تهنانهت وای لیهاهت به سواری ماتۆر رووی دهکرده دهشت و دهر و دهچوووه سهه بهرزایی و شوینه خهتهرهکان و لهویوه دووربینی ههلهدخست. لهو سهههشیهوه ئهوانی تر، واته ئهه پیاوه تورانهی وا شهوانه خوئیانی به شاردا دهکرد، کون به کون به شوینییهوه بوون و دهیانویست ههرچوونیک بیت یان بیگرن یان بیکوژن. لهبهه ئهوهی

بهرادەر شهب ئاویز گه لیک خه لکی گرتبوو، لیانی کوشتبوو و ههروهها بهم جوړه کارانهی له ناو و ناوبانگی ئهوانیشی دها. ئاخړ چون دهکرا پیاوکی وها که لهو سهری دونیاوه هاتبوو، بهم چهشنه یاخی بیت و حیساب بو کهس نهکات!

بهلام شهب ئاویز قهت پیوه نهبوو. بگره ئهوهنده له شارهکه مایهوه که ژنیشی له خه لکی خواست و تهواو پیی داچهقاند. تهنانهت وای لیهات گورهو بچووکی شار و بهشیکی دیهاتهکانی دهورووبه ریشی دناسی و به توش هه کهسیکهوه بایه له خیابان، دهیتوانی به ناوی خوئی چاکوچونی بکا. هه چهند نهیدهکرد و ههمیشه وای دنواند که گویا نایانینی.

بهرادەر شهب ئاویز، سه رئه نجام سالانی سال دوواتر، له زیدی خوئی که شاریکی گهرم له باشووری نیشتمان بوو، به نه خوئی شیرپه نجهی سییهکانی مرد و هیچ کام له مندالهکانی که دوو رهگه بوون به دهورییهوه نهبوون.

من کاتیک له خهوی ده ساله خه بهرم بووهوه و شهب ئاویزم ناسی، سالانیک بوو له مانهوهی له شارهکه مان تیده په پری. ئه و روژهی منیان له بهردهم کتیبخانه که گرت، ئه و لهو بنکهیه نهبوو و منیان تیا هیشتهوه. له دووای ماوهیهکی باش، له گه ل ئهوهی من هاتووچوئی دهروهوم زور بوو، کهچی قهت توشی نه بووم و ته نیا ناووناوبانگیم بیستبوو. روژیک که پاسیکه له کهم به دهستهوه بوو و به رهو مالهوه دهرویشتمهوه، کتوپر به توشیهوه بووم که به ماتوره یاماها سه دو بیست و پینجه فرمان بلینده کهی به بهردهمدا تیه پری. چهند میتر

خوارتر تورمیزیکی قایمی گرت، وها تهگه‌ری دوواوه له سه‌ر ئیسفالته‌که خشکاو خه‌تیکی ره‌شی له دووای خۆی جیه‌پشت. منیش وه‌ک هه‌موو ئەو خه‌لکه‌ی تر وا له‌و ده‌ورو به‌رده‌ا بوون، لام کرده‌وه بۆ ئەوه‌ی بزانه‌م چی قه‌وماوه. به‌راده‌ر شه‌ب ئاو‌یز به‌ سه‌ر و به‌ قامی ئاماژه ئیشاره‌تی دا لێی نزیک بکه‌ومه‌وه. من که سه‌ره‌تا لام وابوو له‌گه‌ڵ که‌سیکی تریه‌تی (به‌هۆی چاوه‌ قووله‌کانییه‌وه که وه‌ک دوو کوونی تاریکیان ده‌کرد و نه‌یانده‌ه‌پشت به‌ ئاسانی نیگا‌کانی ببینی)، پاشی ئەوه‌ی زانیم نه‌خێر ریک له‌گه‌ڵ منیه‌تی، به‌ ئارامی له‌ کاتی‌دا پاسکیله‌که‌م هه‌روا به‌ ده‌سته‌وه بوو، چووم بۆ لای. به‌ له‌هجه‌یه‌کی سه‌یرو سه‌مه‌ره و له‌هه‌مان کاتدا سه‌رنج‌راکیش لێی پرسیم:

- ئیسمیت چییه‌؟

که‌س نه‌یده‌وێرا راوه‌ستی. راستی ناوم چی‌بوو؟! من که له‌ کاتی له‌دایکه‌بوونه‌که‌م باوکم له‌ ئەشقی پاشا ناوی نابووم محه‌مه‌د ره‌زا و باوه‌گه‌وره‌ پێی ته‌نیا له‌سه‌ر محه‌مه‌د داگرته‌بوو و له‌ دووای فێر‌بوونم به‌ کتێبخانه‌ خه‌لکی ناویان لێ‌نابووم حه‌مه‌ی جاده‌ چۆله‌که‌ و له‌ دووای به‌خه‌به‌ربوونه‌وه‌که‌م پێیان ده‌گوتم "ئوه‌ی به‌ قسه‌ی خۆی نه‌کرد"، تیا‌یا ما‌بوومه‌وه‌ چی جواب بده‌مه‌وه‌ که‌ دیسان پرسیه‌وه‌ (دیاره‌ ئه‌مجاره‌ به‌ ده‌نگی به‌رز و قایم و ترسناک):

- ئیسمیت چییه‌؟

شتیک له‌ ده‌روونه‌وه‌ پێی ده‌گوتم "ئه‌لێی محه‌مه‌د ره‌زا، به‌خۆا که‌ولت ده‌کا... حه‌مه‌ی جاده‌ چۆله‌که‌ه‌یش لام وایه‌ وه‌ک گالته‌پێکردن لێکی ده‌داته‌وه‌ و باش نیه‌، هه‌روه‌ها "ئوه‌ی به‌ قسه‌ی خۆی نه‌کرد"یش هه‌ر

زۆر خهتیره و یهکسهر لهسهرت وهک تاوانیکی حکومی و ئیلاهی
دهنوسری "... بۆیه بیرى باودهگهوره کهوتمهوه و گوتم:

- محهممه قوریان!

- پیسهری کیت!؟

دهبی بلیم ئەو رۆژه، رۆژیکی یهکجار مهزن له ژيانی مندايه. ریک ئەو
رۆژه بوو من ئەشقی گێرانهومی چیرۆک گرتمی و کتوپر زمانم پشکوت و
لهو بیدهنگی و کهمدوویی و خۆبواردنهى جاران کهوتم و ههزی
گێرانهومی بهرسههات و داستان تهواوی جهسته و رۆحی گرتمه خو. گهر
ههله نهکهم ریک لهو رۆژهوه دهستم پیکرد وا پوورم دهستی گرتم و به
ناو جاده بهناوبانگهکه بهرهو کتیبخانهکه رۆیشتین، سالانی سال لهوه
پیش دهلیم، باسی خانه سازمانیهکانم کرد و ئەو کچانهی به قژی
رووت و شهلوارهوه سواری پاسکیل دهبوون و قنیان لهدوواوه
دهردهپهڕی و کورهکانیش شهوانه له سهر چیمهنى بلوارهکهی تهنیشتی
خانه سازمانیهکان دهستپهریان دهکرد (دیاره دلتیا بووم که بهرادهر
شهب ئاويز له کهلیمهى دهستپهڕ تیدهگا و موشکیلهی نیه)، باسی
چولهکهکانی ناو درهختهکانم کرد، باسی باوكم که ئەوهنده له خهیالی
رابردوودایه که دهلیی زهمهن لای ئەو له پیشهوهیه بهرهو پاش! باسی
عهبه بیقۆلی ئاموزام بۆ کرد که جاری وابوو ههستمدکرد لهلای
کوتهکهی گهورهترین شوینی دنیا بوو، باسی ئەشقهکهی
مامهجوینفرۆش که سوپی بۆ سهلمی ببوووه و نیوهشهوان کاتیک مال
و مندالی دهخهوتن دهچوووه ههوشه و وهک مندال بهو سک و قنه
زلهیهوه دهگریا،... باسی خهوتنی دهسالهی خۆمم بۆ کرد، ئەو ده

ساله‌ی منی فیرکرد میژوو ته‌نیا ده‌ستکردی مروّقه‌کانه و له راستیدا بوونی نیه و ئەوه هه‌یه چیرۆکه و به‌هه‌له ناویان لێناوه میژوو،... له‌م قساندا بوو که کتوپر شه‌په‌لاخه‌یه‌کی وه‌های لێدام که به‌سه‌ر دووچه‌رخه‌که‌مدا که‌وتم و هه‌ردوو‌کمان پیکه‌وه به‌ربووینه ناو بنجۆکه‌وه، ئەو بنجۆیه‌ی وا مینه‌ی بنجۆگه‌ر ئاشقی بوو و هه‌موو ژیا‌نی به‌ ته‌ماشای ئەوانه‌وه تیپه‌ر‌کردبوو. له‌و په‌ری ژان و ئازاردا بوو که چاوم به‌ مستیله‌یه‌کی نوقره‌ که‌وت که له‌ بنی گه‌لایه‌کی ته‌ر که‌وتبوو و له‌ گه‌ل دونه‌یا چاوشارکیی ده‌کرد.

نازانم چۆن گوازارامه‌وه. ئەوه‌نده ده‌زانم که چاوم هه‌لێنا خۆم له‌ ناو چواری‌دیاریه‌کی ته‌سک و ترسناک و تاریکدا بینیه‌وه که بۆنی میز و چلک و شییی ده‌دا. که چاوه‌کانم عاده‌تیا‌ن به‌ تاریکی گرت، زانیم له‌ کویم. له‌به‌ر خۆمه‌وه گوتم "وادیا‌ره هه‌ندێ شوین به‌ شوینتا رائه‌که‌ن". ئەمجاره کاک به‌ختیا‌ریش نه‌یتوانی فریا‌م که‌وێ. به‌را‌ده‌ر شه‌ب ئاو‌یز ده‌یگوت که‌س ناتوانی ده‌ سا‌ل بخه‌وێ و خه‌به‌ری بیته‌وه و ئەوجا به‌ که‌یفی خۆی به‌ شه‌قامدا بسو‌رپێته‌وه و وه‌ک بلیی هه‌ر هه‌یج رووینه‌دابی. شه‌ب ئاو‌یز لای وابوو هه‌موو چیرۆکی من درۆیه‌کی گه‌وره‌یه و هه‌لبه‌ستراوه و هه‌ر له‌ بنه‌ماله‌ی منه‌وه بگه‌ هه‌تا هه‌موو خه‌لکی شاری درۆده‌که‌ن. جگه‌ له‌وه ده‌یگوت چۆن چۆنی بۆخۆی که ئەم هه‌موو سا‌له له‌م شاره ماوه‌ته‌وه، به‌مه‌ی نه‌زانیوه! ده‌ینه‌راند و به‌ کاک به‌ختیا‌ری ده‌گوت لاتان وایه‌ گه‌مژه‌م... پێتان وایه‌ نازانم خوا بۆ ده‌ سا‌ل مروّف نامرینێ؟! ئەوسا به‌ هه‌ره‌شه و گوره‌شه و نه‌ره‌نه‌ر به‌ختیا‌ری ده‌ر‌کردبوو و په‌روه‌نده‌که‌ی منی بۆ ناوه‌ند به‌رز‌کردبووه‌وه. به‌لام پێش ئەوه‌ی ئەم

کاره بکات، ههولیدا راستی له زمانی من بکیشیتته دهرهوه. بۆ ئەم مهبهسته چهند نینۆکی دهرکیشام، به قه مچی چهند جار ناوه ناوه و ههر جار ه تا په نجا زهر بهی لیدام، له گه ل ئەوه هیش دوو جار ئیعدامی درۆینهی کردم.

کاتی گیرابووم، ده لێن عومهری کۆسه له رادیووه رۆژ تا ئیواره باسی منی ده کرد و وه کوو نموونه یه کی به رچاو و ده گمه نی جینایهت باسی لیکردبوو،... ده یگوت "حکومه تیک رحم به پیاوه نووستوو به بی ئاگاکان نه کا ئیتر به کچی ده کا!" به رادر شه ب ئاو یزیش له و کاتانه دا وا نینۆکه کانی هه لده کیشام ده یگوت "بیهووده نیه عومهره کووسه بۆت ته بلیغ ئەکا، ئەبی چیزیک ببی!" من که له ژانی قامکه کانم، برینه کانی جهسته م و پاشماوهی ترسی شه وه کانی ئیعدام تاکه تاکه له وشه کانی ده گه یشتم و ده با دوواتر بۆ ئەوهی بزائم چیی گوتوو ه سه رله نوێ بیری خۆمیان بینمه وه و سه ر یه کیان بخه مه وه، به گوئی به رادر دا ده مچرپاند که رهنکه من له خێلی ئەسحابی که هه ف بم شتیک که نه خۆم و نه خه لکی هیشتا به مه یان نه زانیبی. شه ب ئاو یز ئیتر له م کاتانه دا ده گه ییه ئەوه پهری تووره ییه کانی و ده یگوت "خه فه شه و ئیکبیریه کافه ر خوا نه شناس، وا ئەزانی به م حه رفانه لیره دهر باز ئەبی..."

ژان وه ک بلیی ته نیا منی له م دونیا یه دا دۆز بیته وه و له راستیدا له میژ ه به تووش که سی تره وه نه بووبی، له خۆشیا وه ها به به ژن و بالامدا هه لده زنا و وه ها به مه مله که تی جهسته م دا ده گه را که من نه مه ده توانی به ه یچ کلۆجیک خۆمی لی جیا بکه مه وه. هه موو شتیک تا ئەوه پهری من بووم و ئەو،... ئەو بوو و من. به ناو یه کتر دا به هه زاران

جار تیده پهرین، له گه‌ل یه‌ک ئاویتته ده‌بووینه‌وه و وه‌ک خو‌ل و ئارد هه‌تا ئه‌و په‌ری دنکه‌کانمان به‌ ناو یه‌کتردا پرش و بلا‌و ده‌بووینه‌وه. دیسان و دیسان، ... بی ئه‌ژمار. به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌ی به‌لینی به‌رادەر شه‌ب ئاويز من رزگارم بوو و له‌ زیندان نه‌مردم. ئیستایش نازانم چۆن چۆنی. دلنایام کاری کاک به‌ختیار نه‌بووه. سالانی دوواتر بوو بیستم پوورم رزگاری کردبووم. زانیم له‌گه‌ل ژنی به‌رادەر، کۆنه‌ ده‌سته‌خۆشک بوونه و رووی تیکردبوو و له‌ دووای گریان و پارانه‌وه‌یه‌کی زۆر سه‌رئه‌نجام ژنه‌که‌ی رازی ببوو له‌ میرده‌که‌ی بیاریته‌وه. گوتبووی زه‌حمه‌ته، به‌لام له‌به‌ر تو ده‌یکه‌م. وه‌ک ده‌لین به‌رادەر زۆر چه‌زی به‌ ناو جیگایه‌ و ژنه‌که‌ی یه‌ک هه‌فته‌ له‌گه‌لی نه‌نوستبوو هه‌تا رازی کردبوو. ئه‌و روژه منیان تیا ئازادکرد له‌ بیرمه‌ به‌رادەر شه‌ب ئاويز به‌رده‌وام ده‌ستی به‌ گونیا دینا، وه‌ک بلێی له‌ دووای هه‌فته‌یه‌ک چه‌سانه‌وه، کاری زۆر لی کیشابیتته‌وه و ئازاری بی جیی دابی. ناو چاوی هه‌تا بلێی تال بوو. هه‌لبه‌ت به‌ من چی. گرینگ ئه‌وه‌ بوو من بو دووه‌م جار که له‌ خو‌وه‌ گیرابووم دیسان له‌خو‌وه‌ ئازادکرامه‌وه و توانیم ئه‌وه‌نده‌ دريژه‌ به‌ ژيان بده‌م هه‌تا ئه‌م چیرۆکه‌ بو ئیوه‌ بگێرمه‌وه. هه‌رچه‌ند لام وایه‌ له‌ نیوان قه‌مچی و ده‌ره‌ینانی نینۆک و ئیعدامی درۆینه، ئه‌مه‌ی سیه‌هم له‌ هه‌ر هه‌موویان ناخۆشتره. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دلنایای گه‌ر به‌راستیان بیته‌ ئه‌وا ئیتر قه‌ت ژيان و دونیا نابینیتته‌وه. ترسی ئیعدام ترس له‌ مردن نیه، به‌لکو ترس له‌ له‌ ده‌ستدانی ژيانه. بیگومان ئه‌وانه‌ی ئه‌زموونیان کردبی تیده‌گه‌ن مه‌به‌ستم چیه‌.

هه‌ندی شت بۆ هه‌میشه وهک راز ده‌مینیته‌وه، سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌و هه‌ولانه‌ی ده‌یده‌ین بۆ ئه‌وه‌ی لییان تیڭه‌گه‌ین. راستیه‌که‌ی ئه‌وه بوو من ته‌نیا به هۆی پارانه‌وه‌کانی پوورم لای ژنه‌که‌ی به‌را‌ده‌ر شه‌ب ئاو‌یز ئازاد نه‌کرا‌بووم، به‌لکو خودی به‌را‌ده‌ریش له دووای هه‌لکێشانی هه‌موو نینۆکه‌کانم و به‌کاربر‌دنی شیتانه‌ی قه‌مچی و ئیعدامی درۆینه، به‌و ئه‌نجامه‌گه‌یشتبوو که نا درۆ نیه،... هه‌روه‌ها شه‌ویکی دره‌نگان کاتیک ده‌چیته‌ ناو جیگا‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بخه‌وئ، خه‌یال ده‌یباته‌وه و له‌به‌ر خۆیه‌وه به خۆی ده‌لئ "به‌عزی چیزها هه‌میشه مێسله راز باقی می‌مونه‌ن!"

شه‌ب ئاو‌یز راسته‌که‌ گه‌ر نینۆک کێشان و قه‌مچی و ئیعدام نه‌توانن رازیک ئاشکرا بکه‌ن، مانای ئه‌وه‌یه ئه‌و شته‌ یان هه‌ر نه‌بووه، یان ته‌نیا به‌ شکی راز ده‌توانی له‌م دونیا گه‌وره‌یه‌دا هه‌بئ؛ ریک وهک خودی خودا و چیرۆکی جنۆکه‌کان و حه‌ق‌ایه‌ته‌کانیش.

به‌لام ئه‌و ماوه‌یه‌ی زیندان منیشی جوولاند و، ئه‌مجاره‌ به‌راستی دانیشتم و بیرم لیکرده‌وه که چۆن چۆنی پیاو ده‌توانی ده‌ سال بخه‌وئ به‌ بئ ئه‌وه‌ی بخوا و بخواته‌وه و جگه‌ له‌مه سه‌ردانی ئاوده‌ستیش بکات! سه‌ریکم له‌به‌ر خۆمه‌وه با‌دا. ده‌چم و له پوورم که له هه‌موو که‌س پێی نزیکترم، ده‌پرسم که داخۆ چ چیرۆکیک له‌پشت ئه‌مه‌وه هه‌یه. پوورم به‌ چاوه‌ ورده‌کانی لیم وردده‌بیته‌وه و ده‌لئ وامزانی به‌ کتیب خویندنه‌وه زیره‌کتر ده‌بی و، زیاتر له دونیا ده‌گه‌ی! من به‌ خۆمدا ده‌شکیمه‌وه و هیچ نالیم:

- مه‌لومه چۆن توانیتوته ده سال له خه‌وا بژی، ... هه‌موو ئەو سالانه شیریی وشکمان بۆ دایکت ئەکړی، بۆمان ئەگرته‌وه، ئەویش ئەخوارد و ئەوجا مه‌مکی ئەدایتی، ... جاری وابوو دایکت ئەوه‌ننه‌ی شیریی وشک ئەخواردوه که دلی به‌یه‌کا ئەهات، له‌م کاتانه‌یا ئەچووین و مانگایه‌کمان بۆ ئەهینا تا دایکت له شیریی گوانه‌کانی بخوا و به‌م شیوه‌یه به‌رده‌وام بچ له شیردانی تۆ، ... بۆ ئاوده‌ستیش که ئاسان بوو، کاسه‌یه‌کمان ژیرئه‌دای، یان دلّ و په‌رۆمان رائه‌خست و خاوینمان ئەکردنه‌وه!

چ بۆگه‌نستانیک بووه!

ئیس‌تا ده‌زانم بۆچی جاره‌جاره ئەوه‌نده بۆنی دایکم ده‌دم. دایکیشم به‌سته‌زمان بۆنی شیریی وشک و مانگای گرتبوو. هه‌تا ژیا، ئەم بۆنه‌ی لیوه ده‌هات. باوکم که قیزی ده‌کرد بچیته‌ لای دایکم، هاواری کردبوو که "ئهمه‌ چ وه‌زعیکه، ده‌ی منداڵیکی تر دروست ئەکه‌ین!" بوورم گوتبووی "گوبخۆا باشتره!" دایکم ده‌گریا و نه‌یده‌زانی خه‌می من بخوا، یان مێرده نه‌گبه‌ته‌که‌ی.

ئهو رۆژه له دووای ئەوه‌ی شهب ئاو‌یز منی گرتبوو و له‌گه‌لّ خۆی بردبوو، که‌سیکی خیرخواز دووچه‌رخه‌که له ناو بنجۆکه هه‌لده‌گریته‌وه و ده‌بیاته‌وه بۆ ماله‌وه (به‌بۆنه‌ی پاسکیله‌که‌وه، مستیله زیوه‌که‌یشی بینیبوووه و به‌و په‌ری خۆشحالییه‌وه به‌ دزییه‌وه خستبوویه گیرفانییه‌وه). دووچه‌رخه‌که، گلگیره‌که‌ی و چه‌رخ‌ی دوو‌وه‌ی خوار ببوو، فه‌رمانه‌که‌ی گه‌رابوو و چه‌ند ته‌لیشی شکابوو، هه‌روه‌ها له‌ چه‌ند شوینیشه‌وه برینداربوو. دایکم چه‌ند رۆژ به‌سه‌ریدا گریابوو و گوتبووی

هه مووی خه تای ئەم پاسکیله یه، ئەگەر ئەمه نه بیته کوری من ئەوهنده
ناچیتته دهره وه!

باوكم كاتیک گوئی له م قسانه ی دایکم ده بیته، ده گاته ئەو ئەنجامه ی که
کپینی ئەم پاسکیله هەر له سه ره تا وه هه له یه کی گه وره بووه. دیتته وه
بیری به شوین کپینی دووچه رخه که، شوپرش ده کړی و پاشا دهر به دهری
ولاتان ده بی، ئیتر له به لاکه ی من گه پړی. بۆیه به یانییه ک زوو سواری
ده بی و هه تا ده توانی له شار دوور ده که ویتته وه و له قوولکه یه کی
ته نیشته شاخیکی رۆژه لاتی شار فرپی ده دا. تا ده گاته وه مال ده بی به
نیوه رۆ و له چه وشه داده نیشی و به دم خوار دنه وه ی ناوه وه دوو
جگه ره ی مزی بۆ ده کیشی. گریا بووش،... جا نازانم بۆ من، بۆ
پاسکیه له که یان بۆ پاشا.

من له و رۆژه وه به ربوو مه، زۆربه ی شه وه کان خه و به نینۆکه کانمه وه و
به پشتم و به و هه ناسانه وه ده بینم و له کاتی زیندان و ئیعدامه کاند
جیان هیشتم. له خه و داده چله کیم، له شوینی جارانی باوه گه وره
ده روانم و هه ولده دم و هه نه قیژینم که خیزان له خه و راجله کینم. به
خۆشیی وه هەر له هه وه لیشه وه و هه نه بووه. به په رۆیه ک که له
ته نیشتمدایه ئاره قه ی ده و رووبه ری مل و ناوچاوانم ده سپرم و هه ولده دم
له م کاتانه دا به بیر کردنه وه له جاده که ی سالان و له کتیبخانه که و له
غه ربیی مه رگی دووچه رخه کم، خۆم له بیر به رمه وه. ژیان ئەوهنده
ناهینن به دم خه م و ئازاره کانییه وه و هه دوور بکه ویتته وه که نه گه یته وه
ئەو شوینه ی و تییدای. جاری وایه شه ب ئاوین دیتته خه ومه وه و به و
سه روقژه بژه وه ی داوای لیبور دنم لیده کا و، ده لی "مه عزه ره ت، ئینشاللا

خودا ببه خشی!" نازانم مهبهستی له خودا کییه، منه یان خودی خودا که ههتا ئیستا که خوی له کهس ئاشکرا نه کردوه. گهر مهبهستی من بیت، ئەوا دوتوانم بیبه خشم. لای من ئەگەر بهرادر شهب ئاویش هه مان ریگای سالان و هه مان کتیبخانهی ئەزموون بگردایه، ئەوا بیگومان نه ده گه یشته ئیره. له جیاتی جه لاد ده بووه قوربانی. راستی بۆچی ئەوانه ی کتیب ده خویننه وه هه میسه نه قشی قوربانی ده گێرن! باو کم له گه ل ئەم بۆچوونه ی من نیه و لای وایه زۆربه ی جه لاده کان کتیب خوینن. لانیکه م کتیب له سه ر چۆنیه تی ئەشکه نجه دان ده خویننه وه،... ئەو کتیبانه ی ته نیا له کتیبخانه تایبه تیه کانی ئەواندا هه ن و شاراوه ن و که سی تایبه ت ده یان خویننه وه. جاری وایه به خۆم ده لیم زۆر باشه بهرادر، نینۆکه کانم و پیست و هاواره کانم بۆ بگه رینه وه، ده تبه خشم! به لام نایلیم. ئەمه یس رازیکه. هه ندی شت قه ت ناگه رپه ته وه. ریگای ژیان زیاتر ریگایه کی هیل ئاسایه نه ک دایره یی. باشتریش دایره یی نیه. گهر وا بووایه ده کرا جیگای من و بهرادر شهب ئاویش بگۆردری،... من ئەو و ئەو من! نا،... نا، ئەمه کاره ساته. ره نگه تاوانی زمانیش بیت که وشه ی 'قوربانی' تیا به. مه گهر وه ها نیه هه موو وشه کان ده ربری شتیکن له ده ره وه ی خۆیان؟ تازه، ئەه ی که لیمه یس نه بوو جیهان و بوونی خولقاند؟

یه کیک له ده سته وه ته کانی ئەوه ی به سه ر مندا هات ئەوه بوو که پوورم و ژنه که ی بهرادر شهب ئاویش دیسان وه ک سالان یه کیان گرته وه و بوونه وه به هاوڕی گیانی به گیانی. ژنی بهرادر که ته واو موحه جه به بوو، هه فته ی یه ک دوو جاریک ده هات و سهردانی پوورمی ده کرد و له

ژووره که ی باوه گه وره ههتا ئیواره دادههات پیکه وه به گه رموگوری قسه یان ده کرد. گوله به پوژه به چایی دهگوت جیم بکه وه و، چایی به گوله به پوژه. من ته نیا روخساریم بینبوو، سپی سپی و قه له ویچکه و هیشتا لووس. له چکه که ی وهها توند ده به ست که ئه وهنده ی تر کولمه کانی ده رده په راند و من ههزی ماچیکی به تام دایده گرتم. ئه ویش وهک بلایی له نیگا کانه وه له مه گه یشتب، زیاتر له کاتی پیویست لیم راده ما. وهک بلایی ده لئ مه خابن گه نج نه ماوم! من سه رم داده خه م و ده پووم. رقم له خو مه. من نابئ ئه وهنده زوو ئه وهی روویدا له بیری بکه م و خه یالی نابه جئ بمگریته خو ی.

ئه وهنده ی بزانه داده نیشن و باسی رابردوو و زور شتی تریش ده که ن. جارئ گویم لیبوو به پوورمی گوت خوژگه م به خو ت شووت نه کرد. ئه وسه زانیم ئه وه شئوه ژیانی پوورمه ئه وهی سه ره له نوئ کیشا وه ته وه ماله که ی ئیمه. ژنی به راده ر ههزی به ئارامی و بیده نگیی ژیانی پوورم بوو. ده یگوت پیاو هه موویان فشه ن، سماته یه ک هه لگره و بیانسوو، دلنیا به له هه ر هه موویاندا سه ره ئه نجام ده گه ییه شتیک به ناوی گونیا ن (لیره دا بزیه کی ده هاتئ)، ده یگوت هه رچی ده لئین و هه رچی ده که ن بو ئه مه یه. خواجه چه ند هه زم ده کرد له پشت درگاکه وه لئی بپرسم "به راده ر شه ب ئاو یزیش؟" نا، من باوه پناکه م لانیکه م گون له پشت ئیعدامی قولابییه وه بیئت. نا، ... نا، ئیتر ئه مه درۆیه کی گه وره یه.

شه ویک باوکم، له کاتی که دا وشه کان له ده میا ده شکانه وه و زور به نابه دلنیا بییه وه ده دوا، به ئه سپایی گوتی "لات وانیه هاتوچۆی ئه م سه لئته یه باش نیه و له ناو و ناوبانگمان ئه دا؟" پوورم به لاجاو

سهیریکی کرد و، گوتی "ناو و ناوبانگ!؛ ئەم سه‌لیته‌یه نه‌بووایه، ئیستا ئەبوایه هه‌موو رۆژیکی جومعه خۆت و ژنت بچوونایه سه‌ر قه‌بری کورپه‌که‌تان و هۆپه‌هۆپ بگریانایه!" باوکم ئیتر مه‌قی لیوه‌نه‌هات. ئەوسا گۆری خۆم هاته‌به‌رچاو که غه‌ریبانه له سووچیکی قه‌برستان له‌ناو گۆره‌کانی تردا که‌وتوو به‌ کێلیکه‌وه به‌ ناو و به‌ وینه‌ی منه‌وه. کتوپر زۆر دلم بۆ خۆم سووتا،... گریانم هات. کۆتریک که له‌سه‌ر بانێژیکه نیشتبوو و ملی خوارده‌کرده‌وه و له‌ منی ده‌روانی، فری و له‌ به‌رده‌مدا به‌ته‌مای خواردن نیشته‌وه. له‌گه‌ڵ فرمیسه‌که‌کانم لیمان رووانی. راوه‌ستا، قاچیکی به‌رزکرده‌وه، وه‌ک بلیی ده‌لی ئەها منیش ده‌توانم له‌سه‌ر یه‌ک قاچ بیستم. راستی کچی تر ده‌توانی له‌سه‌ر یه‌ک قاچ راوه‌ستی؟ بیرده‌که‌مه‌وه. هیچ شتیگ ناگاته زه‌ینم. به‌ خۆم ده‌لیم زۆر شت،... ئا زۆر شت! کۆتره‌که ده‌فریته‌وه و له‌ ئاسمانی نیوان خانووکانی گه‌ره‌ک له‌چاو ونده‌بی. په‌له‌هه‌وریک خۆی کردوو به‌ ده‌نووک.

هه‌ستیکی خۆش نیه هه‌ست بکه‌ی له‌ لایه‌ن هه‌مان که‌س یان لایه‌نه‌وه هه‌م زولمت لی‌کراوه و هه‌م پیاوه‌تی. تاوانی منه یان ئەوان(ان)؟ نا، تاوانی من نیه، به‌لام من نابیی به‌یلم وه‌زعه‌که بگاته ئیره، نا،... نه‌ده‌بووایه به‌یشتایه. جا با بئ تاوانیش بم. رقم له‌ خۆم ده‌بیته‌وه که پوورم رووی کردووته مالی به‌راده‌ر و، ئەوه‌نده‌ی تر رقیشم له‌ خۆم ده‌بیته‌وه که قبولم کرد و رۆژیک له‌ رۆژان نیشانه‌ی پرسیاریکم نه‌خسته سه‌ری. به‌ ئیزنی کئ منیان رزگار کرد؟

نازانم عه به بیقول ئەمه له کوپوه دهبیستی. روژیک نامهیهک دهگاته دهستم. تیايا نووسراوه "بۆ ئامۆزای خوڤشهویست و ساده و گهوجم،... به کورتی به خوا کهری!"

ههر ئەوهنده. رهنگه ته نیا که رهکانن گیان دهرده بن.

به نامه که می عه به تیده گم که دنیا له وه بجووکتره و بوی دهچین. ئەوهیش و دنیا بجووک دهکاته وه، ههوایه. دهجوولی و ئیتر هه موو شتیک له گه ل خووی بۆ هه موو شوینیک دهبا. به بی ئیزی خۆت. تازه به گویره می که سهکانیش دهسته به ندییان دهکا: له ئامۆزاه بۆ ئامۆزا، جا با زۆر جیاوازیش بن و ههر کامه می له شاریک بژین.

ژنی به رادهر وه های لیدی، کاتیک نایهت هه موومان به نیگای پر له پرسیاره وه له پووری دهروانین. ئەوهیش روو وهرده گپری و چاومان لیتا کا. حه یف له هه لقرچاندن، دهنگی نیه.

من نازانم خانووه که می ئیمه که رووبه رووی ئەو بنه که یه و به گلۆپی به هیز، شهوانه دهورووبه ری خووی رووناک دهکاته وه، ئیستا که ئەمنتره یان نا، به لام به رده وام هه سستیکی خوڤشم نیه. گهر کتیبه کان نه بن، به راستی ژیان تامی تیا ماوه؟

باو کم ده لئ کوپرم ئەو سه لالی شا هات بۆ شاره که مان، نه خوڤش بوو! ئا، نه خوڤش بوو و کهس نه یه ده زانی. ده لئ ههر خووی و دکتوره که می ده یان زانی سه ره تانیه تی. بگره به 'فه ره ح'ی ژنی شی نه گو تیبوو. دکتوره که پی و ابوو چه ند سه لایک ده خایه نی تا ده یکوژی. شا دلی به مه خوڤش بوو

و لای خۆی وای لیکدا بووه هەر کاتیگ وهزعی خراپتر بوو و له ناو جینگادا کهوت، ئهوجا باسی بکا. باوکم دهلی ئهوهیه پیاوا! ئه لای وایه پیاوه مهزنهکان هه میسه خۆیان فهرامۆش دهکن و به سهرومالهوه خۆیان فیدای گهل و نیشتمان دهکن. ههلبهت خیرا ئه مهیشی پی زیاد دهکا "په له گه لهی ئیمه!"

باوکم لیژدها چیرۆکه کهی رادهگری و منیش بۆ ئه وهی بزانه شا دوواتر چی به سه رهاتوه، دهچم و کتیبه میژوو ییهکان دهخوینمه وه. ئه گهرچی به زهحمهت دهسته دهکن و دهبی زیرهکانه و ناراسته وخۆ له ناو کتیبهکانی تردا بیدۆزیته وه. ئا، شا نزیکه ی سال و نیویک دووای ئاواره بوونی به هۆی سه رهتانه که یه وه، که باوکم لای وایه به هۆی شۆرش و دهربه ده ر بوونی یه وه زۆر خیرا په ره ی سه ندبوو، له ولاتی میسر مردبوو و له یه کیک له مزگه وتهکانی ئه و ولاته به خاک سپێردرابوو. باوکم دیسان دهلی کویریم جهوان بوو مرد جوان، ته نیا شهست سالی ته مه ن بوو.

من که رقم له خۆمه، له بهر ئه وهی ریک له کاتی هه ندی رووداوی یه کجار گرینگی میژوو ییدا خه وم لیکه وتبوو، زیاتر و زیاتر به ناو کتیبه میژوو ییهکاندا رۆده چم. باسی ته خته جه مشید که پینچ سه د سال پینش له دایکبوونی مه سیح دروستکراو له دووای دوو سه د سال ئه سه کندهر مه قدوونی به سوپا زه به لاهه که یه وه هات و ولاتی داگیرکرد و سووتاندى. سه یری وینهکان ده کم. چه ند عه زه مهت دیته بهرچاو. کۆشکه یه ک له دووای یه کهکان که به ته نیشته یه کتره وهن، سه ربازه ریشهکان به نیژهکانی ده ستیانه وه، ستوونه دریژهکان، نووسراوه

سهیرو سهمه رهکان، ئەو خه لکهی وا دیاری دینن، په یکه ری بهردینی ئەسپ و بالندهکان که هیژ له روخساریان دهباری. له هه مان کاتیشدا چهند خه ماویشه که هه موو ئەمانه له دهشتیکدا له تهنیشت بهرزاییهکانی دهوووبه ریدا له پاش ههزاران سال به هه یکه لی ویرانیانه وه ماون و بهردهوام چاوشارکیی ژیان دهکن. ئەوسا وینهکانی شا له کاتی سهردانی بو تهخته جهمشید، ته نیا، یان له گه ل میوانهکانی له ولاتانی دیکه وه، ... مه له که ی بریتانیا. دلّم دهگوشری. نهک له بهر شا یاخود کۆشکهکان، ... نا له بهر ئەوهی کتوپر هه موو شتییک زۆر بی مانا دهبیته وه له بهر چاومدا. له ناکاو زهمه ن وه ها بچووک دهبیته وه که ده بی به هیچ. شا و تهخته جهمشیدم وهک یهک دینه بهرچاو. ههزاران سال ده بن به یهک چرکه. بیر له خۆم دهکه مه وه، داخۆ ئەو ده ساله ی وا من خه وتووم خاوه ن هیچ مانایه که؟ به خه بهر بوومایه که چی! چیم ده کرد؟ جیژنهکانی دووهزار و پینج سه د ساله ی شاهه نشاهی، ... ریک پیش شوړش. تا نه که وین، باوه ر به مردن ناهینین. باوکم ده لی به چاوه وه بوو، ... به چاوه وه، ... ئاخو پیاوی ئاقل جیژنی وه ها له بهر چاوی دونیادا ریکه خا؟ ئا، بو خۆی دلّی پاک بوو و نهیده زانی چهنده چاوی خه لکی پیسه.

من جاری وایه رقم له باوکم دهبیته وه. ههسته دهکم ریک وهک شا ئەویش گه مژهیه. کاکه وازبینه، کچ به شوین مردودا رادهکا، کچ؟ مامه ته نه که ده لی ئاوا بیره دکاته وه بویه قهت سه ره خۆ ناب، ... نه بووه و ناب! دلنیام باوکم پاره ی هه بی و بویر، یه که م ولات بو ی ده چی بو سه فەر ولاتی میسه ره. ریک به ره و مزگه وتی رفاعی، ئەو مزگه وته ی شای

تیا نیژراوه. بهو لیوانه وه تامه زرۆی ماچکردنی کیله کانن. عومره کۆسه رۆژیک نامهیه کم بۆ ده نیرئ و ده لئ پی پی بلی ئاگای له خۆی بی، شهب ئاويز قسه کانی ببیستیته وه به گون هه لیده واسی و گیرفانه کانی جوان جوان داده ته کینی. ده لئ پیاوی جاسووسی زۆره و وا لئی مه روانن. بیر ده که مه وه مه گهر ئیمه (لانیکه م من) چۆن له به راده ر شهب ئاويز ده روانین. رۆژئ که زۆر له بیردام و هه زده که م به جوریک په یامه که ی عومه ر بگه یه نمه باوکم، له جیاتی ئه وه ی بلیم ئاگات له خۆت بیت، ده لیم ئاگات له گونت بیت! دایکم گۆشه ی له چکه که ی به ده مییه وه ده گری و مۆره که یه کم لیده کا. چاوه کانی به پیچه وانه ی مۆره کانی پیده که نن. باوکم به خۆشییه وه ئه وه نده له دالغه دایه ئاگای لی نیه. سه ری به رزکرده وه و گوتی چی!

باوکم ده بی واز له م شاپه ره سستییه ی بیئی. ئه و ده بی ئه وه نده له رابردودا نه بی. شه ویک پیش خه وتن پیی ده لیم بجی بۆ راوه ماسی. بجی بۆ ئه و چه مه ی وا ئه وه نده دوور نیه، قولاپیک له گه ل خۆی هه لگری و به دیار ماسییه وه هه تا ئیواره دانیشی. به لکو جووله ی ماسی و ئاو بیری بیئنه وه که گۆران و جووله سه ره کیتترین روودای دونیان. جگه له وه دهنگی ئاو ئارامی ده به خشی. دهنگه کانی رابردوو له بیر گوئکان ده باته وه. که پیی ده لیم، سه ر به رزده کاته وه و لیم ده روانی. بۆ به یانی قولاپیک دروستده کا، بوخچه یه ک شتومه ک ده پیچیته وه و ده روا. که ئیوارئ دیته وه یه ک تاقه ماسی چیه راوی نه کردوه، به لام روخساری کراوه تره. پیش ئه وه ی بۆ خه و بجیته ناو جیگا که یه وه، به گویم دا ده چرینی که پیشناری چاک بوو و به ته مایه سه بی بجیته وه.

بهم شیوهیه باوکم بووه به ماسیگر و ماسیهکان یارمه‌تیاندا شا له بیر خوی بباته‌وه و ئەمجاره باسی ئەوه‌مان بۆ بکا که جوانترین دیمه‌نی دونیا، شوقی تیشکی هه‌تاوه له سه‌ر خپه به‌رده‌کانی بن ئاویکی ته‌نکدا. ئەوه‌یکه گه‌ر سه‌روشت سه‌ر له نوێ تیکه‌ل به ژیا‌نی مرۆف بیته‌وه ئەوا هیچ رووداوێک ئەوه‌نده کاره‌ساتبار نیه که مرۆف له ژیریا نوqm و هه‌لاهه‌لا بیته‌. به‌لام خراپی راوه‌م‌اسی ئەوه بوو که باوکم وه‌ها گیرۆده‌ی ببوو ده‌ستی لی به‌رنه‌ده‌دا. رۆژیک ماریک پیوه‌ی ده‌دا و ده‌بوریته‌وه. شانسی ده‌بی و پیاویک له‌و ده‌رووبه‌ره ده‌یدۆزیته‌وه و فریای دکتۆری ده‌خا، به‌لام ژاره‌که قاچی ره‌ش و شین ده‌کاته‌وه و وه‌ها تیکه‌ل به‌ ده‌مار و گوشتی خوار ئەژنۆی ده‌بی، که ناچار ده‌بن بۆی بیرنه‌وه. بهم شیوهیه باوکم نیوه‌ی قاچی راستی له‌ ده‌ست دا. سه‌ره‌تا به‌ دوو گوچان ده‌رپوشت و ئەوجا کردی به‌ یه‌ک دانه. که ده‌رپوشت که‌می‌ک خوی بۆ ده‌گه‌ران و کاتی‌ک ده‌یه‌ویست دانیشی خوی فریده‌دایه سه‌ر نیمکه‌تی قاوه‌خانه. دیسان نامه‌یه‌کی ترم له‌ عومه‌ره‌وه بۆ هات و گوتی ئەمه‌یش عاقیبه‌تی ئەوانه‌یه‌ وا له‌ کاتی به‌ ریگا رۆیشتندا زیاتر سه‌یری دوواوه‌ی خۆیان ده‌کن تا پیتشه‌وه. عومه‌ر ئەمه‌ی نووسیوو له‌به‌ر ئەوه‌ی د‌ل‌نیا بوو ماره‌که له‌ دوواوه به‌ باوکه‌یه‌وه دابوو نه‌ک له‌ پیتشه‌وه. عومه‌ر ئەمه‌ی له‌ کوپه‌ ده‌زانی، ئیتر خوی و خوای خوی. ده‌بی سوپاسی ماره‌که بکه‌م که دووابیره‌وه‌رییه‌کانی شای له‌ کۆلی مالی ئیمه‌ کرده‌وه و باوکم ئیتر نه‌ک ته‌نیا قه‌ت باسی نه‌کرده‌وه، بگره‌ ئەو وینه‌یه‌یش وا له‌ یه‌غانه‌ قه‌یمیه‌که هه‌یبوو و هی کاتی سه‌ردانی پاشا بۆ شاره‌که‌مان بوو ده‌ریه‌تینا، سووتاندی و خۆله‌میتشه‌که‌یشی له‌ سه‌ر

بانیزهکه دایه دم با. بهم شیوهیه میژوو له مالی ئیمه بارگه وبنه ی پچایهوه و بو ههمیشه مالئاوایی لیکردین، ههرچهند من له کتبخانه بهردهوام سهرقالی بووم و ههر جارهی کتیبیکم له سهر بهشیکی میژووی جیهان دهخسته سهر میزهکهی بهردهم. کتبهکان پییان دهگوتم میژوو ئهوهندهی بو خویندنهوهیه بو لایهنگری کردن نیه.

سالهکان خیراخیرا تیدهپهپن و ئهوانیش وهک ئهوانهی پیش خویان دهین به میژوو. بهلام راوهسته! بو به میژوو بوون تهنیا تپهپرین پیویست نیه، میژوو به رووداویشهوهیه که دهبیته میژوو. میژوو بریتیه له کوی کات و رووداوی تپهپرین. چ سهیره، ئهه شارهی ئیمه بهو کهسهوه ناوی چوو میژوووه که نیشتمان روژیک له روژان به سهرشوری و به توپزی دهریهپهپاندبووا! دهلین بنهمالهکهی ماون و بهتهمان روژیک له روژهکان بگهپینهوه. دهلین ئهوان باس له ههلهیهکی میژوویی دهکن. ئههه ئیتر زور جیاوازه. دلنیاام گهر باوکم ئههه بییستی، سهرلهنوی دهچیتهوه سهر حال و ههوا ی جارانی. نا، نابی بییستی. بهخوشیهوه زهوقی گوگرتنی رادیو خارجیهکانیشی نهماوه. ماسیهکان خویان به ههموو کهلین و قوژبنی ژیا نی ئهوا کردوو. منیش بو دلنیا یی زیاتر جاری وایه لهگهلی دهچم. پیکهوه تا درهنگان دادهنیشین و له ئاو و له ئاسمان و له شاخه دوردهستهکان دهپوانین. باوکم له میژه فیری گرتیان بووه. که دهیانگری، به شوولیکانهوه دهکا و دوو سهری شوولهکه گریدهدا و ئهوسا بهرهو مالوه بهری دهکهویتهوه. شوولهکه له پهتی سیداره دهکا. ماسیهکان بهپیز و له تهنیشت یهکتردا پیاا شوپوونهتهوه. تهواوی ریگا ههلهدهنهوه.

قەراخ چەمەکه پره له دارەبی. بە دەم باوە دەشەکینەووە و بە درێژایی چۆم، دادەگەرین. من چەند شانازی بە باوکمەووە دەکەم. بەو قاچەووە وازناھینئ. ئەو لای وایە لە راستیدا چەمەکه قاچەکە ی برد و جا رەنگە روژیک لە روژانیش بۆی بینیتەووە. بۆیە ھەمیشە چاوی لە لاسەرەووی ئاوەکە یە.

روژیک لێی دەپرسم داخۆ بیرى دایک و باوکی دەکا. دەلێ ئە ی توۆ چی، لات وایە توۆیش بیرمان بکە ی؟ دەلێم پیت وایە پوورم ھەست بە بەختەووە ی بکا؟ دەلێ ژیانکردن ئەسلە و ئەوانە ی تری ھەمووی شتی لابەلان، زۆر گرینگ نین. راستەکا ئیمە زۆربە ی کاتەکانی ژیانمان تەنیا دەژین بە بی ئەوە ی بیر لە چۆنیەتیەکە ی بکەینەووە.

مروّفەکان زۆر جار دەبی شکستەکانیان قبول بکەن. یەک لەوانیش باوکم. کە قبولیشی کرد. زۆر کەسی دیکەیش قبولی ناکەن تەنیا لەبەر ئەوە ی نازانن چی بکەن. جیگرەووەیان نیە بۆی. پیتنیاری من بۆ باوکم ماسیگری بوو. ئیوہ؟... نازانم.

ھیچ شتیک وەک ھەوآل نیە. لە ئاو و تەنانت لە ھەوایش زالمترە. بە بی ئەوە ی ببینرئ و ھەستی پی بکری خۆی دەگە یەنئ. بۆ ھەر شوپینیک لات وایە ناگا، ئەو دەگا! کەس نازانئ چۆن دزە دەکا، کەس تیناگا کئ ھەلگریەتی وچۆن چۆنی دەتوانئ ھەموو مەوداکان بە بی ھیچ کیشە یەک ببرئ. "کاکە تکایە با لە ناو خۆماندا بیت!" بەلام ئەمە ئەو شوپینیە وا لەوێو سەفەرە پر لە راز و رەمزەکە ی دەست پیدەکا. گەر لە من بپرسن دەلێم ھۆکاری ئەمە ئەوہ یە ھەموو کەس حەزی بە بیستنی ھەوآلە،

کاتیک مروّقه‌کان ئەوەندە تامەزرۆبن ئیتر هەر له خۆوه هەوآل روویان تێدەکا. ئەوانەیشی وا به روالەت خۆ گێل دەکەن به لای منەوه له‌وانی تر خراپترن، تەنیا ئەوەندەى نايدركينن.

عەبە بيقول له‌گەل ئەوهى دەستی مال و مندالی گرتبوو و بۆ هەمیشە نیشتمانی جیهیشتبوو، رویشتبوو و کەس هەوالی نەدەزانی، کتوپر حال و وەزعی بوو به بنیشتی ناو دەمی خەلکی، بگره له‌و کاتەى وا لیتره بوو زیاتر باسیان دەکرد. دایکم به بیستنی هەوالەکه به روومه‌تى خۆیدا دەکیشا، به پەنجەکانی دەیگرتن، شیتانە رایده‌کیشان و دهیگوت "ئەیه‌پۆۆۆ!"

راستیەکه‌ى ئەوه‌یه له‌گەل ئەوهى عەبە له سییه‌کان لایداوه، به‌لام حکومه‌ت ته‌نگی پێ هەل‌دەچنی و دەلی دەبی بچی بۆ سەربازی. وه‌ک ده‌لین له‌ شانان له‌م باره‌یه‌وه حکومه‌ت ده‌سه‌لاتی زۆرتره. عەبە خۆی لی گێل دەکا و وه‌لامیان ناداته‌وه، به‌لام له‌بەر ئەوهى له‌ شارەکه‌دا غەریبه‌یه و وه‌ک مانگای ناوچاو قەشان وایه، زیاتر له‌ خەلکی تر له‌ لیسته‌که‌دا خۆی ده‌نوینی و بۆیه یه‌که‌م که‌سه که هەل‌دەکوته‌ سه‌ری. به‌م شیوه‌یه ته‌نگی پێ هەل‌دەچنن و عەبە ژيانى نامینى. هەر پێی ده‌کرێ خۆی بدزیته‌وه و ئەوەندە ده‌رنه‌که‌وێ، به‌لام خۆ نه‌ده‌کرا هەتا ئەبه‌د ئەمه‌بکا. ئەو ده‌بووایه کار و کاسبی بکا و ژن و منداله‌که‌ى بژیه‌نى. مال‌ه‌ خەزوو‌ران سه‌ره‌تا زۆر تووره‌ بوون. ئەوان لایان وابوو عەبە به‌ ته‌مه‌نى بیست و پینچ سال‌ه‌یه‌وه سەربازی کردبوو و بۆیه لییان نه‌پرسیبوو. ئیستا که به‌مه‌یان ده‌زانی تووره له‌ وه‌زه‌که نه‌یانده‌زانی چی بکەن. خەزوو‌ری که ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی، ماوه‌یه‌ک به‌ به‌رتیل و شتی وا

وهزعهکه دووا دهخا؛ بهلام سهر له نوڤ ههئیده دایه وه و دیسان عه به ئاواره ی نیشتمان ده بو وه. سهرئه نجام له دووای کۆبوونه وه به یه که به رینی بنه ماله ناچار یان کرد بچی بو سهر بازی و گوتیان دوو سال ه یچ نیه و تا لاده کاته وه ئه ویش ته واوده بی! گوتیان ئاگیان له مال و مندالی دبی.

نو روژ له پاییزی لایدابوو که عه به بئقؤل جاننا ده پیچیته وه له مال و مندال به چاوه خه مباره کانیه وه خواحافیزی دهکا، له گه ل چه ند که سی تر سواری مینی بووسیکی دهکن و به ره و 'عه جه ب شیر' به رپی دهکن. عه به که لیمه چیه له دمی نایه ته دهره وه. وهک بلئی لال بووبی. یان له به رده می خۆی دهروانی، یان له دوور له دهشت و دهر و شاخ و کپوه رووته نه کان که هه تا چاو کارده کا له گه ل ئاسمان پی شبر کتیانه. پاشان که له وانی تر وردده بیته وه، ده بینی زۆر له خۆی گه نجترن و به مه داده چله کی. عه به توورپه له دۆخه که جگه ره یه ک داده گیر سین و مژیکی وه ها قوولی لیده دا و وه ها چره دووکه ئیک سازده کا که ئه و پیاوه ی به جلی ئه رته شییه وه له پیشه وه دانیشتبوو و له وه ده جوو به رپرسیان بیته، زۆر به توورپییه وه دهنگی دا. ئه م توورپییه، ئه وی جوولاندبوو و کتوپر عه به که ی جارن له دووای سالانی سال له دایکه ده بیته وه. بۆیه لی راسته ده بیته وه و ههر له وی له ناو ماشینه که دا ده چی و چینیکی باشی ده کوتی. کابرای جوندی که چاوه پروانی ئه مه نه بوو و شۆینه که یشی وه ها نه بوو بتوانی خۆی دهر باز بکا و گهر بی شیتوانیایه ده ست بکاته وه، له دووای ئه وه ی ئه وانی تر فریای ده که ون و شۆیره که یش مینی بووسه که راده گری، له چنگی عه به دهر باز ده بی، دۆخه که به

یارمەتی ھەمووان ئارام دەبیتەووە و ئیتر عەبە بە کەیفی خۆی ھەتا دەگەنە شوینی مەبەست جگەرە دەکیشی. وەک ھەوالبەکان دەلی گویا لە داخا سیگاری بە سیگار روژن کردوووە، کەس لە ترسانا مەقی لیوہ نەھاتووہ.

لە ماوەی سەربازییە کەیدا عەبە بێقۆل دەبی بە "عەبدولا کۆردە" و ئەوئەندە خەریکی شەڕ و نەگبەتی دەبی کە بەردەوام بۆ تەمبج کردنی، بە کاتی خزمەتە کەمی زیاددەکەن؛ وەھا کە لە دوو سالەووە دەبی بە سێ سال! وەک ھەوالبەکان دەیانگوت عەبە کە لە ناو کەلەرەقی و درێژبوونەووەی ترسناکی کاتی سەربازییە کەیدا مابوووە، ھەتا دەھات خراپتر دەبوو و ھیچ نەسیحەت و قسە و گفتوگۆیەک فریای نەدەکەوت. ھەر ئەوئەندە دەرجەداریک کەمیک بە جوړیکەووە بیدوانایە، ئیتر وەک کەلەشیر ئاوقای دەبوو. سەرئەنجام گویا خەزووری فریای کەوتبوو و بە خاتری کچەکەمی و مندالبەکانی بڕیکی لە زیاسەربازییەکانی کڕیبوووە. وەعدیشیان لی سەندبوو کە کەمیک دیان بەخۆیا بگرن و ئەوہ قیول بکا کە سەربازی سەربازییە و، ... تەواو.

ھەلبەت کارەکە بەمە راوہستایە ھیچ عەیبی نەبوو. بەدبەختییەکە لەوہدا بوو کە ژنە سوور و سپییەکەمی عەبە وەک ھەوالبەکان دەلین خیانەتی بی دەکا و ریک ئەو روژەمی عەبە گوروبانیکی کوتابوو و سەروچاوی شین و مۆر کردبوووە، مریەمی ژنی کە لە گەل کۆنە ئەشقەکەمی دەستی تیکەل کردبوووە، بۆ شەوہکەمی لە دوای خەوتنی مندالبەکانی، دەبیاتە ژوورەووە و ئیتر بە یاد و ھەسرەتی جاری جارن جوان جوان یەکتریان شیلابوو.

ئەم ھەوالەیش، دیسان کەس نازانی چۆن، وەک ھەموو ھەوالەکانی تر ئەو ریگایەیی وا عەبە بە مینی بووسەکە بریبوو، دەبرێ و لە تیلدروو و پۆستی نیگابانییەکان تێدەپەرێ و دەگاتە گوی قوت و تیژەکانی عەبدۆلا کۆردە کە ئیستا بۆ خۆی لە پانتۆلی خۆیدا فەرماندەیی سەرەکیی سەربازخانە گەور و گرانبە بە بوو! عەبە بە ھیچ شتیک راناگیرێ. وەک شیت داروبەرد بە یەکترا دەدا. سەرئەنجام دەیگرن و دەیخەنە زیندانەو. فەرماندە لەگەڵ ئەووی دەزانی چی بەسەر سەربازەکیدە ھاتوو، بەلام بە ھۆی ئەو بێ نەزمییە ھەیبوو، مەرەخەسی ناداتی و عەبە ھەروا دەمینتەو. سەرئەنجام عەبە شەویک یان رۆژیک رادەکا. ھەندێ دەلێن فەرماندە بۆ خۆی ئەم دەرفەتەیی بۆ رەخساندوو و ھەندیکی تر دەلێن نیگابانەکان ئەوئەندەیی لێ دەترسان کە ریگیان بۆ ئاوەلا کردبوو و، ھینشتبوویان نایاسایی پروات. عەبە، ئیوارەیک درەنگانی رۆژیک کورتی زستانی دەگاتەو مال. ئەو کە لە لای خۆی بریاری دابوو ھەر بگاتەو مال بە یەکیک لە چەقۆ گەورە و تیژەکانی ئاشپەزخانە دەستبەجی سەری مریەمی ژنی بپرێ و خوینی پیس و گلاوی برژینتە سەر زەوی، ھەر بە بینینی ژنەکەیی لە پشت شووشەیی پەنجەرەکەو ئەژنۆی شل دەبێ و لە ناو ئەو ھەوا سارد و سپەیی دەروەدا کە چوار دەرجە لە خوار سفرەو دەبێ، وەک مندال دەستدەکا بە گریان. گریانیکی بێدەنگ. عەبە قەت لە ژیانیدا ئەوئەندە ھەستی بە دلئەنگی و دامای خۆی نەکردبوو. بە سەرە تاشراوئەکەپەو لە خۆی پرسیبوو باشە بۆ ژیانەیی بەم ئاقاردا رۆیشتبوو؟ لەچی کەم بوو؟ چ زولمیکەیی لە مال و مندالی کردبوو؟ ھەرچی بیرێ دەکردەو ھیچ

شتیکى وەها نەدەگەییە خەيالى. ئەوسا کتوپر بە یەک بۆچوون دەگا، ئا ژنەكەى جوان بوو و ئەم دونیایەش پڕە لە ئینسانی نامەرد. ھەر وەھا بەو نەتیجەییەش گەیشتبوو کە چوون بۆ سەربازییەكەى خەتایەكی یەكجار گەورە بوو. عەبە بە ئارامی فرمیسكە گەرمەكانی لە سەر روومەتى ساردوسپرى دەسپیتەو و، دەچیتە ژوورەو. ژنەكەى بە بینینی وشك دەبێ! منداڵەكانی بەرەو باوەشى رادەكەن و لە قاچەكانی دەئالین. عەبە واق و پرمای لە نیوان ژنەكەى و منداڵەكانی دادەنەوێ و دەستیک بە سەرى ھەردووکیاندا دینى و وەھا لە نیگا دەریاییەكانی ژنەكەیدا نوقم دەبێ کە لەناکاو ھەموو شتیكى لەبیر دەچیتەو.

عەبە چەند شەویك لە مالەو دەبێ و دوواتر سوار مینی بووس دەبیتەو و دەچیتەو بۆ سەربازخانەكەى. گویا كاكی فەرماندەیان بینیبوو لە ژوورەكەى خۆیدا دەستی بە سەر شانی عەبدۆلا كۆردەدا ھینابوو و دلنەوایی دابوو. سەربازەكانی دیکە دەلین فەرماندە وەك عەبە كاتى خۆى ھەمان بەلای بەسەردا ھاتبوو. جا ئەوەى چى بە گویى عەبەدا چرپاندبوو، ئەلاھوئەلەم!

من بۆ خۆم نازانم چۆن چۆنى ئەم کردەییە عەبەى ئامۆزام لیکبەمەو. بە رای من بە چەند جۆر دەكرێ بۆی بچین:

- عەبە ئەوێندە عاشقى ژنەكەییەتى كە دەتوانى ھەر جۆرە تاوانیكى

ببەخشی، بەس بەو مەرجەى ھى خۆى بیئت و لى جیا نەبیتەو،

- عەبە ئەو شەو گەیشتبوو ئەو ئەنجامە كە ناکرێ لەم جوانییە تەنیا

خۆى بەھرمەند بێ!

- عه به کتوپر له وه گه یبوو که تاوان تاوانی خو به تی، ئاخر کی ده توانی به چه ندین مانگ خو ی رابگری؟

- لای خو ی لیکی دابوو وه (به هو ی ئارامی ئنه که یه وه)، که باب به هه موو ئه مانه قسه ن و فریان به سه ر راستیه وه نیه،

- یاخود نه یده زانی چۆن له ئنه که ی ئه مه بیرسی و، له مه قۆرتیش ئه وه ی چۆن چۆنی بیسه لمی ئی،

- عه به بیر ی ژیا نی جا رانی خو ی که وتوو ده وه و وه های لی کدا وه ده وه که ئه مه ی به هه رحا ل با شتره،

- بیر ی له و خیر و بیری ما لی خه زووری وه ک میرا ت کرد بی ته وه. ره نگه به خو ی گو تو وه رو ژیک له رو ژان لی ره ی ش ده رۆم و خه لکی ش چیرۆ که که م وه ک هه موو چیرۆ کی تری ناو ئه م دو نیا یه له بیر ده که ن،

- یا ن روا له تی بی تا وانی من دا له کا نی ئه ویا ن سا رد کرد بو وه وه.

که س نا زانی له راستی دا ئه و شه وه چی له ده روونی عه به بی قۆ لی ئامۆ زای من دا گو زه را وه، به لām چه ند مانگ دو وای ئه وه بو و یا ن چه ند سا ل، نا زانم؛ به لām رو ژیک نا مه یه ک گه ی ش ته ده ستم که له لایه ن ئه وه وه بو و! عه به که قه ت من ی ئا وه ها نه دو واند بو و و لای شم وایه ئه م نا مه یه ی له شا ری کی دو ور به عه ری زه نو و سی ک نو و سی بو و، تییدا وه های گو تبو و:

"ئامۆزا نازدار و له گول پاکتره که م، ئامۆزای زانا و زیره که م! ده زانم کاتی خو ی به قسه کانم ئازارم داوی و قه ت ئه و ئامۆزایه ی نه بووم که ده بو وایه بجم، به لām ده بی بلیم هه می شه به خلی م پی بردووی، ته نا نه ت ئه و سا لانه ی ش. من هه می شه مو عجی بی ئا رامی و شه خسیه ت و ریک و پیکی تو بووم. ئه مه ی ش زور جار تو وره ی ده کردم. چونکه نه مه ده توانی

وهك تۆ بىم، هه‌لدەچووم. لام وابوو ئەگەر به‌مه نه‌توانم خۆم وهك تۆ لىبكه‌م، لانىكه‌م تۆ وهك خۆم لىده‌كه‌م. چ خه‌يالئىكى خاوا! من ئەو كاتانه‌يش دەمزانى جاده‌كه و كتېبخانه‌كه بۆ تۆ چىن. من زۆر جار به‌و جاده‌يه‌دا رۆيشتووم و بىرم له تۆ كر دووه‌ته‌وه. له‌به‌ر دەمى كتېبخانه‌كه‌دا راوه‌ستاوم و هه‌ولمداوه بزانم تۆ چۆن ده‌روانىته دونيا، شتىك كه لىي نزيك كه‌وته‌مه‌وه (به گومانى خۆم)، به‌لام قه‌ت نه‌يگه‌يشتمى؛ ئەمه‌يش ئاساييه. ده‌بى ديان به‌وه‌دا بنىم كه تۆ چ وهك خۆت و چ وهك بىروه‌رييه‌كان و چ ئىستاكه وهك ئامۆزايه‌ك كه بىرى لىده‌كه‌مه‌وه، ئارامىم پىده‌به‌خشى. سوپاس! دلنيام تۆ ته‌نيا كه‌سىكى كه ده‌توانى تىبگه‌ى، به‌تايبه‌ت له دۆخى من (ئەمه‌يش به‌و نه‌يه‌ته‌وه ده‌لىم كه ده‌زانم ئاگات له هه‌واله‌كانى منه، ده‌زانم هىچ شتىك وهك هه‌وال ئيه‌!"

عه‌بدو‌لا كۆرده، نامه‌كه‌ى، پىم وابى له‌به‌ر عه‌يبه، واژۆنه‌كر دبوو. كاغه‌زه‌كه له چه‌ند شوپينه‌وه چرچ ببوو، وهك بلئى چه‌ند جارئك له ناردنى په‌شىمان بووبىته‌وه.

كه له خويندنه‌وه‌ى ده‌بمه‌وه، سه‌ره‌لدەبېرم و چاو له‌و چلورانه ده‌كه‌م وا به گۆيسبانه‌كه‌وه شوپىوونه‌ته‌وه و به ته‌نىشت يه‌كتره‌وه وهك ريزه سه‌رباز راوه‌ستاون. پىم وايه عه‌به كورپكى باشه. ئەوه‌نده باش كه رىزى ژيانى له‌لا له نامووس زۆرتره. منيش خراپم. باشه بۆچى ئەو سالانه جارئك له جاران پىم نه‌گوت وهره با پىكه‌وه بچىن بۆ كتېبخانه‌كه!... ئا وهره با پىكه‌وه بچىن!

شەوی وایه له ژوردهکەى باوهگەوره پر به خۆم هاواردهکەم و دەقیژینم. جەستەم سەر شەلالی ئارەق دەکەوێتەوه. دایکم و باوکم و پوورم بەپەله دەگەنەوه سەرم. پەرداخیک ئاوم دەدەنەوه و ئەوسا بە پەرۆیهک دەموچاو و دەوری ملم دەسپرنەوه. هیچ شتیک وەک ئێعدامی درۆینه نیه. دەگەرپێتەوه و دەگەرپێتەوه و هەر جارەیش بە خوویەکی تازەوه. له بیرناچیتەوه. دایکم دەگری و دەلی دەبی ببەینه لای شیخ، باوکم بیر له تەوریز له دکتۆریکی دەروونناس دەکاتەوه و بەلام باسی ناکا، پووریشم دەلی لێی گەرین کتیبەکان سەرئەنجام ریگاچارەیهکی بۆ دەدۆزنەوه.

شەوی وایه به نۆره له لام دەخەون. ماوهیهک باش دەبمەوه و هەموو شتیک وەک جارانی لیدیتهوه،... بەلام کاتییه. ژێ سێ بەدەستەکه لهگەڵ هاوڕیکانی نیوہشەو دەگەرپێنەوه. بە جل و بەرگە بەلەکهکانیانەوه و بەو سەرۆقژ و ریشە زۆرانەوه که بۆنی ژیر خاک و قەبر و دەنگی دووری مەلایکه چاوهپوانەکان دەدەن. ژیان دەبی بە تالیکی کهکرەئاسا. کونی تەنگەکه لهبەر چاومدا ئەوەندە گەوره دەبیتەوه که دەبی بە دەمی هەژدیهایهک. کونیک که دەتوانی هەموو شتیک قووت بدا. حووتیکی ئاسنین. دایکم جاری وایه وەک سەردەمی مندالی لایەلایەم بۆ دەکا، دەست بە سەرۆقژمدا دینی و چیرۆکهکانی سەردەمی مندالیم سەرلەنوێ بۆ دەگیریتەوه. ئەو چیرۆکانەى دیسان سەرنجم رادەکێشنەوه. وەک بلێی سەرلەنوێ گەرابیتەوه سەرەتاکانی ژیانم. ئەو سالانەى وا دەمتوانی هەتا بیکەران له تاریکی رابمێنم، وینەکانی تیا بکێشمەوه و خەونی جۆراوجۆری تیا ببینم. یهکیک له

مامەکانم، نازانم کامیانە، دەلی ژنی بۆ بیئن، هیچ شتیکی وەک ژن نیە. من کە دلنیام ئەمە قسەمی مامە رحمانە، بە خۆم دەلیم هەندی کەس هەتا ئەبەد ئەوەن کە هەن. ناگۆرین، بەلام خۆ ژنهیئان گالتە نیە. یەكەم دەبی کارت هەبی، دووھەم دەبی سەربازیت کردبی و سێھەم دەبی بۆ خۆت حەزیکەمی و چوارەم لانیکەم گەر کارت نەبی دەبی ماوەیەک دایک و باوکت بتژیەنن. وادیارە کەس گوئی لەم پێشنیارە نیە. کەس. وادیارە ئەم سەردەمە لە سەردەمی ژنهیئان ناچی. یەکیک لە مامەکان، کە دیسان نازانم کامیانە، بەگالتەو دەپرمیئنی و دەلی لەو کاتەو گواستوتانەو بۆ خانوو تازەکە دەلی میشتکتان لە کۆنەکە جی هیشتوو. کەس وەلامی ناداتەو. لەبەر خۆمەو بە خۆم دەلیم دەبی کەمیکی تر تەمەنت هەلکشی. دیارە ئەمەم لە کتیبیکدا خویندبوووە کە لەگەڵ سالیەکان مرووف بەهێزتر دەبی و بەهۆی ئەزموونکردنی رووداوی زۆرتر ئەوانەمی جارانی زیاتر لەبیردەچیتەو، لانیکەم لاوازتر دەبن. بە تاییبەت کاتیک لە پەنجاکان لایدەمی، ئیتر ئەقل ئەوەندە گەشەدەکا کە خۆت ئەدەیتە دەست هەستەکان. دیارە بە یەک مەرج گەر ئیرادەپشت هەبی. کەواتە من تەنیا دەبی چاوەروانی سالیەکان بۆم. سالیەکان لە داھاتوودا و ئیرادەییەک لە ئیستاو. خۆشحالم ریگاچارەییەک هەییە.

بەرادر شەب ئاویز لە مەجلیسیکی خۆمانەدا کە دەعوەتیییەکی دەولەمەندیکی شار دەبی، لەگەڵ ھاوڕیکی قاقا پیدەکەنی و دەلی لەو کاتەدا زۆریان میزدەکەن بە خۆیان. دەلی هەرە بەغیرەتەکەیشیان وان، بەدەست خۆیان نیە. ئەگەرچی من لەبیرم نایەت، بەلام بەم پێیە دەبی دوو جار لەبەر چاوی ئەواندا میزۆم بە خۆمدا کردبی. لە نافەکەو بۆ

دەرهلینگ و لهویوه بۆ ناو گۆرهوهی و کهوشهکانم. نا،... له بیرم نایهت. ئەوسا دلنیا دەبم که بهرادەر تهنیا دەیهوی رابویرئ و مهجلیسهکهیان به قسهی خوش زیاتر گهرم بکا. بۆنی ویسکی و ههشیش و سیگار دونیا دادهگرئ. له پهنجهرهی نیوهکراوهی مهجلیسهکهوه دهنگی وهپینی سهگیکی دور دهگاتهگوئ. من بۆ ئەوهی ئەوهنده خهجالهتی له خۆم نهکنیشم ههولدهدم بهرادەر بخهمه جیی خۆم و ئەوجا بیهینمه بهرچاوم که داخۆ ئەگهر ئەو بووايه چی دهکرد. کاتیکی دهبینم ئەویش میز به خۆیدا دهکا، سوکنایم دیت، بهلام،... بهلام نارام نابمهوه. له ههموو ئەم دیمهن و خهیاڵانهدا شتیکی تا ئەویهری خۆی ناراسته. ههولدهدم بیدۆزمهوه. ههرچی دهکهم ناتوانم. شهویکی کاتیکی دایکم لایهلايهم بۆ دهکا، دهیدۆزمهوه. ئا، من و بهرادەر شهب ئاویز شتیکیان ونکردوو. ههردووکیان نامانهوی بۆ ساتیکیش بیت بجینه ناو دونیای ئەوی ترهوه بۆ ئەوهی بزانی که بهراستی چ خهبهره. ئەگهرچی ئەمه لای ئەو ههلبژاردنیکه و لای منیش شتیکه وهک تۆله که ناهیلئ. ئەو شهوه بریاردهدم خۆم له ههستی تۆله بۆ ههمیشه دهربازبکهم، ههولدهدم رابردو به ههموو شتهکانی خۆیهوه بکهم به رابردوویهکی تۆخ و ئیتر نیگا و سهرنجم تهنیا لای داهاتوو بیت.

جگهرهفرۆشیکی شاعیر دهناسم که ههچ نالی و روژ تا ئیواره به جگهرهکانیهوه له ناو جاده و کۆلان دهگهرئ و که شهویشی لیدی تهنیا له زمانی قهلهمهکهیهوه به سهر کاغهزهکانیهوه دهوی. ئەوسا بیرم دهکەویتتهوهکه ههموو ئەم سالانه لهگهڵ ئەوهی یهکجار زۆر هۆگری

خویندنه وه بووم که چی ئاویتتهی نووسین له هیچ شیوازیکیدا نه بووم. له خۆم توورهم. حه زده کهم وهک ئەو دەست بکهه به شیعر نووسین. بۆ ئەم مه بهسته بۆ یه کهم جار کتیبیکی شیعر ده خوینمه وه. سه رنجم زۆر راده کیشی. شیعر لای من شتیکه وهک قوولاییه کانی رۆح که هه لده قولی به بی ئەوهی بگاته رووبهر. ده گاو ناگا. دەست ده بهم و قه له مه کهم هه لده گرم و له لاسایکردنه وه یه کی خۆبه خۆدا ده نووسم "ئهو شه وه - ته نیا خۆم بووم له گه ل خۆم". دەست راده گرم و لئی راده مینم و چه ند جار له بهر خۆمه وه ده یخوینمه وه. درێژهی ده ده می "وهک خۆمی سالان - به درێژایی جاده که - بارانکی داغ دهنگی دام - داچله کام!" چه ند جاری تر ده یخوینمه وه. له گه ل ئەوهی دزانم شیعر شتیکه وهک "ده گا و ناگا"، به لام چه ند حه زده کهن بگا. رقم له خۆم ده بیتته وه. به لام نایدپرینم. ده یخمه مه گیرانمه وه و هه ولده دم پیشانی جگه ره فرۆشه شاعیره که ی بدهم. بۆ سه بهی شوینی ده که وم. ده ستم له ناو گیرانمدا یه و به سه ره په نه جکانم به شیعره که کایه ده کهم. چاوهروانی ده رفه تیکم. چه ندین رۆژ ئەمه دووپات ده که مه وه به بی ئەوهی بتوانم سه ره که وتوویم. ناتوانم. به لام لانیکه م شیوه ژبانی ئەوم دیتته ده ست. ته واوی رۆژ ده پوا، راده وه ستی و داده نیشی. سه یری خه لکی ده کا، له بهر دوو کانه کان له شمه که کان راده مین، پال به دره خته کانه وه دها، قاچیکیان پیوه ده نی و وهک هه میشه چاوهروانی مشتته ریبه که، له قاوه خانه کان لاده دا و چاییه ک ده خواته وه. له وی مشتته ری باشی هه یه. به دنک زیاتر ده فرۆشی هه تا پاکه ت. پاکه ته کان به چه ندین جار ریک و پیکه کاته وه، جاری وایه ئەوه نده یان لی راده مینێ که هه سته ده کهم له ناویاندا

وندهبی. بۇ خۆی سیگار ناکیشی. سەیر ئەوویە لە ھەموو ئەو
ساعاتاندا و بە درێژایی روژ، یەک وشە چییە نانوووسی یا
ناخوینیتەو، بەلام ئاگام لیبە لەبەر خۆیەو ورتەورتیەتی.

رەنگە شیعەر شتیک بیت وەک راکردن لە دە سەعات گەپانی بێھوودە
ناو کۆلان و ناو جادەکان. شتیک کە من نیمە. پوورم دەلی پەلمەکە بۆ
خۆی دیت، ... دەلی دیارە مەرچ نیە شیعەر بیت. ئەو لای وایە ژیان
وہایە کە سەرئەنجام دەبی کەسیک بینوووسیتەو. جا بە کەم و زۆریش
کەوتوو. لای ئەو ھەموو کەسیکیش دەتوانی بینوووسیتەو، ھەر لە
جگەرەفرۆشەکەو بەیگرە ھەتا کەسیکی وەک من کە ھیشتا ناتوانی خۆی
لەو دوو رووداو دەوینەتی ژیان دەریاز بکات.

کتیبە میژووویەکان پیم دەلین تەنیا ئەوانەتی دەتوانن لە رووداو
قورسەکانی ژیانان قوتاربن کە ئەوئەندە رووداوی قورس ببینن چیت
بەلایانەو گرینگ نەبی. ریک وەک ئەو سەربازانەتی وا بە ناو دەیان
شەردا تیدەپەرن و بە سەدان کوژراو و بریندار دەبینن. دەلین ئەوانەتی وا
تەنیا یەک یان دوو رووداوی لەم چەشنە دەبینن بۆ ھەمیشە ترسەنۆک
و لاواز دەمیننەو. لەم کاتاندا بیروی کەسی وەک عومەرە کۆسە
دەکەومەو و بە خۆم دەلیم بانگت لیدەکەن! بەلام نا، ھیچ شتیک وەک
مرۆقیکی تەنیا و بیدەسەلاتی بەر تەنگیک نیە کە بی خەیاڵە لەوہی تو
ھەبی یان نەبی. نا، ئەم رووداوانە نە دەتوانن زۆر دوویات ببەو و نە
بۆ دوویاتبوونەو خولقاون.

ھەتا روژیک ھەوایی خۆکوژیی شاعیرە جگەرەفرۆشەکە لەناو شار
بلاودەبیتەو. لە پەنجەرەتی بەرزی ئەو خانووہو و بە سەر کۆلانیک

کورددا ده‌یروانی خۆی فری‌ده‌داته دەر‌ه‌وه و کۆتایی به ژیانى خۆی دیتى. ده‌فته‌ره شیع‌ره‌که‌یشی له‌و دیو په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ناو ژووره‌که‌ جیده‌میتى. گویا گه‌ره‌کی بووه له‌گه‌ل خۆی هه‌لیداوئ... جا یان ده‌فته‌ره‌که نه‌یویستوو، یان بۆ خۆی له‌ دووا چرکه‌دا په‌شیمان بووبیته‌وه. که‌س نازانى. به‌لام من ده‌زانم. من پیم وایه‌ شاعیر ده‌توانی خۆکوژی بکا، بلام شیع‌ر نا. ره‌نگه‌ ته‌نانه‌ت شیع‌ره‌کان هه‌ولیانداپی په‌شیمانیشی بکه‌نه‌وه، هه‌تا قه‌راخ خۆه‌لدانه‌که له‌گه‌لی رۆیشتون، به‌لام بیسوود بووه.

ته‌رمه‌که‌ی چه‌ندین رۆژ له‌ ساردخانه‌ی بیمارستان ده‌مینیته‌وه و گویا له‌ دووای ئه‌وه‌ی حکومه‌ت لی‌کۆلینه‌وه‌ی لیده‌کا و دکتۆره‌کانیش راپۆرتیکی پزیشکی له‌سه‌ر ده‌نووسن، ئیزنی ناشتنی ده‌دن. هه‌موو ده‌گه‌نه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که‌ به‌راستی خۆی کوشتوووه‌ تاوانی که‌س نه‌بووه.

من ناچم بۆ قه‌بران. بگره‌ جگه‌ له‌ که‌س و کارى خۆی و هه‌ندى که‌سى تریش که‌ یه‌کجار به‌ ژماره‌ که‌م ده‌بن، له‌ خه‌لکی شار که‌س ناچى. ده‌لین خۆکوژی گوناهه‌ و به‌ قسه‌ی خۆی نه‌کردوو و بۆیه‌ خۆی لی‌ ده‌بویرن. ریک وه‌ک ئه‌و رۆژانه‌ی جگه‌ره‌ی ده‌فرۆشت. منیش جارى وایه‌ پیم وایه‌ خۆکوژی تاوانه‌، هه‌رچه‌ند ره‌نگه‌ گه‌ر رۆژیک بتوانم شیع‌ره‌کانی بخوینمه‌وه، بگه‌مه‌ بۆچوونیکى تر.

به‌لام راوه‌ستن. که‌ بیر له‌ جگه‌ره‌فرۆشه‌که‌ ده‌که‌مه‌وه، دوو شه‌وه‌ ترسناکه‌که‌ی ژیانم چه‌ند وه‌ک رووداویکی ساده‌ و ساکار دیته‌به‌رچاو. نیوه‌شه‌ویک له‌ناو جیگا‌که‌م دیمه‌ دهره‌وه‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ دیمه‌نى

چۆل و تاریکی کۆلآن دەرپوانم. نازانم خۆشحال بم یا خه مگین که هه میشه ده کرئ کاره ساتیکی ترسناکتر له وهی لامان وایه یه کجار ترسناکه، هه یه.

زۆر شت له ژياندا هه یه که یان به سه ریا تیده په پری، یان چاره نووس به سه ریا تیده په پرینی! حاله تی سیته م بوونی نیه. به رای من مرۆف بوونه وه ریکه یان هه لده بژیرئ، یان بۆی هه لده بژیرن. ریگای سیته م بوونی نیه. ئەبه دا!

ئوه ندهی من له خۆم و له چاره نووسم گه یشتیم ئەو چه ند ساله ی له خه ودا بووم، زیاتر له هه ر شتیکی تر له چه مکیک دوور که وتیوومه وه به ناوی نیشتمان که خه لکی ئەو سالانه هه م زۆریان له سه ر دم بوو و، هه م زۆریشیان له سه ر هه لدا بوو. راستیه که ی ئەوه بوو هه موو رووداوی شۆرش له م که لیمه یه دا جیی ده بوو وه. به لام ئەوه چ وشه یه ک بوو هه م شا باسی لیکردبوو و هه م ئەوانه ی لئی راپه ریبوون و به زۆر ده ریانپه راندبوو! لام وایه یان له یه کتر نه گه یشتبوون، یان هه ر کامه و بیرو پای خۆی له سه ری هه بووه. به لام کامه یان راستن؟ داخۆ ده کرئ هه موو بیرو پراکان به یه ک ئەندازه راست بن؟ یان نیشتمان له بنه رته دا فری به سه ر راستی و دروستیه وه نیه؟

ئوه ندهی من له ده ورووبه ری خۆم دەرپوانم و له دۆخه که گه یشتیم، ده بینم نیشتمان ئەو خا که یه وا هه موو جۆره بنیاده میک به سه ریا دەرپوا، هه ر کامه ییش به جۆریک لئی دەرپوانی و داواکاری تایبه تی خۆی لی

ههیه. به کورتی من لام وایه نیشتمان ئەو شوینەیه هه موو خهونی
تیادهیین.

له یه کیک له کتیبه میژوو ییه کاندای خویندوو مه ته وه ناوچه یه کی
سه رسه وز له ده ور و بهری پاریس ههیه که سالانیک شوینی پیاسه ی
قاره مانه کانی شه ری یه که می جیهان له گه ل دلداره کانیان بو وه،
ئیس تا که شوینی ئەو سۆزانیانیه، وا به جهسته نیوه پووته کانیان وه
به ته مای مشتەری ئەم سەر تا ئەو سەر تیایا راده وستن بۆ ئەوه ی گری
جهسته ی پیاوه هه وه سبازه کان یا خود ئەو پیاوانه ی وا له میژو گه رمای
جهسته ی ژنیان هه ست پینه کردوو، دامر کینه وه. له کتیبه که دا
وینه کانیس هه ن. وینه رهش و سپیه کانی سه رده می شه ر و، وینه
له وه نه تازه کان. ئەو دلدارانە ی قۆلیان به قۆلی یه کتر دا کردوو و دم
به یزه تیده پەرن و، ئەو وینه رهنگیانه ی وا سۆزانییه که به دامه نه
کورتە که یه وه به سه ر ماشینی کدا نه ویوه ته وه و خه ریکی مامله کردنه له
گه ل مشتەرییه ک. راستی مرۆقه کان له پیناوی چیدا ده جهنگن؟ داخۆ
ئه وانه تا چه نده قاره مان بوون که له دوای خۆیان ناوچه یه کیان بۆ
قه حبه کان جیهیشت؟ یان له راستیدا قه حبه کان به شیکی جیانه کراوه و
هه میشه یی له ژیان و له سروشتی کۆمه لگان و به سووک سه یرکردنیان
هه ر له بنه رته وه تاوانه و ناراست؟ ئیمه تا چه نده له وه دا راستین که
قاره مانیکی شه ر له سۆزانییه که به رزتر بنه رخینین؟ داخۆ قاره مانه کان
ئه وانه نین که بۆ به رگری له نیشتمان، له و نیشتمانە ی ناتوانی بیریک
له حالی سۆزانییه کان بکاته وه، مرۆقه کانی تر ده کوژن؟ داخۆ
قاره مانه کان ئه وانه نین که روژیک له روژان وه ک هه موو ئەو پیاوانه ی

وا ئیستا که بهم شه قامه دا تیده پهرن، سهرده مانیک له شوینیکی تر به شه قامی تر دا تیپه پربین به ته مای سۆزانییه چاوه پروانه کانی ئەو سهرده مه؟

بۆنی نانی تازه به لووتما دیت. له گه رهک، مالیک خه ریکی نانکردنه. بۆنه که له زه تبه خشه و ئارام ده کاته وه. هه تا ده توانم به هه لکیشانی نه فه سی قول هه لیده کیشمه ناو سییه کانمه وه. ده بم به نان. نازانم خو شحال بم له وهی لهو سهرده مهیدا وا باس باسی نیشتمان بوو، من له خه ودا بووم یان نا؛ به لام هه سته که م به پیچه وانهی هه موو ئەوانه ی وا ئەو سهرده مه یان بینوه، من ده رفه تی ئەوهم بۆ ره خساوه له گو شه نیگایه کی تره وه بر وانمه نیشتمان. لانیکه م له وهیدا که په له نه که م و ورد و، به کاوه خو به شوینی هه وه بم.

ره نگه نیشتمان ئەو دایک و باوکه جووتیاره بیت که هه موو کویره وه ریه ک ده کیشن بۆ ئەوهی تاقه کوره که یان بنیرن بۆ شار بخوینی، بۆ ئەوهی دوواتر بیت هه وه و یارمه تیان بدات، به لام چاره نووس کوره که یان به ره و ریگایه کی تر ده بات. وه ها که ته نیا له دووای ئەوهی دایک و باوکی ده مرن ده گه ریت هه وه و مه زرا و خانوو و هه موو ئەو که ره سانه ی تیدایه ده فرۆشی و له ئیواره یه کی خه مگینی پاییزیدا له دووای ئەوهی بۆ دووچار سه یری زه رده په ره که ی ئاشنای سهرده می مندالی ده کا، بۆ هه میشه ده روا. کورسییه کی کۆن که بۆ هه میشه جیده مینی.

نازانم.

بۇ ئەۋەدى بتوانم بە شوئینیک بگەم، ھەۋلەدەم لە خەيالدا بېھیتنمە بەرچاوم كە ئەوانەى دەورووبەرم، ئەوانەى وا دەیانناسم چۆن بیر لە نیشتمان دەكەنەۋە. لای باۋەگەورە بیگومان نیشتمان ئەو ژنەى بوو قەت پىئى نەنايە دونیاۋە. لای باوكم خائىنىكى سپلەى لە قەحبە كەمتر بوو. لای پوورم ئەو پیاۋە خەيالئیە بوو قەت لە ناو چیرۆكەكانەۋە پىئى نەنايە ناو دونیای راستەقىنەۋە و بۇ ھەمیشە ۋەك چیرۆك ماىەۋە. لای مامە جوئنفروۆش ئەو خانوانەى بوو وا يەك لە دوۋای يەك سازى دەكردن. لای ئاغای ئەسەدى ئەو زیندانەى بوو وا دەبوۋە دوۋامەنزلگەى خائىنان بە شا. لای مامە تەنەكە، تەنەكەيەك بوو كە دەيكوتا و دەیتوانى ھەموو شتىكى پى سازىكا. لای ھەمە عوممانە تىكە زەۋىيەك بوو كە دەیتوانى لە دوۋای ھىرشبردنە سەر ۋلاتىكى تر بەرى بكەۋى. لای مامە چایى، چەند پيالە چایى لەسەرىەك دانراۋ بوو بەۋ جووت قەندانەۋە وا لە ژىرپيالەى ھەر كامياندا خۆى دەنۋاند. لای عەبە بىقۆل ژنىكى جوان بوو كە دەیتوانى بەشى زۆر كەس بكا، بەمەرچىك لای خۆى بمایەۋە. لای ھەمەسوور دەمانچەيەكى ئەو دىو سنوور بوو. لای خازولەيخا و بەكرەكوئىر دوو ژوور بوو لە ھەۋشەدا كە دەیانتوانى بەكرىي بەدن. لای مامە ۋردەۋالە، ئەو مت و مووروانە بوون وا ژنە دىھاتىي پى ھەلدەخەلەتاندن. لای ئاغای فەرەجى، ئەو كوۋچە و كوۆلانانە بوون وا ئەو دەیتوانى كىشكىان تىابىبىنى. لای ئەھەى ئارەقخۆر، بىلىكى ئارەقى سەگى بوو بە پيالۆكەيەك ماستەۋە لە تەنىشت كانیاۋىك لە بنارى شاخىكى بەرز كە تەنیا دەپروانىە ئاسمان. لای كاك بەختىار مروۆقىكى دىل بوو كە پارەى لى ھەلدەۋەرى. لای

عومره کۆسه شتیکی بیدهسه لات بوو که چاوه پروانی هیممه تی ئەو بوو. لای دایکم تەشتیک جل بوو که دەبووایه هەموو رۆژیک بیانشوا و لای ئاغای شەب ئاویزیش نیشتمان شتیک بوو که بە هەلە ناویان لای نابوو نیشتمان و ئەگینا دەبووایه ناوی حەوشەکە ی مائی باوکم بووایه.

باوکم که له من وهک زۆل دەروانی و، لای وایه ئەوهی هیچ هەستیکی بەرانبەر بە نیشتمان نەبی تەنیا شیاوی کوشتن و تیا بردنە، بە گویمدا دەچرپینی و دەلی "گەر له گوشت و ئیسک و خوینی خۆم نەبوویتایه، دەمیک بوو کوشتبوومی!"، ئەوسا دەستدەکا بە گیرفانیدا، کەلایه کی بەردی زل دەردینی (ئەو کەلایه ی له کاتی ماسی گرتن له قەراخ چەم دروستی کردوو) و، دەلی "پیشنیاارت پی ئەکەم بۆ ئەوهی له وه زیاتر حەيامان نەبه ی رۆژ تا ئیوارە له گەل هەتیوومەتیوان خەریکی میشین بە!" ئەو پیشنیا رە ی زیاتر له هەپەشە دەچی تا پیشنیا ر. من ئارام کەللاکە دەخەمە گیرفانمە وه و دەپۆم. بە خۆشییه وه باوکم ئەوه ندە زەین و بیری مەشغولە که زۆر خیرا هەموو شتیک لەبیردەکا و سەر له نوێ دەچیتە وه سەر چیرۆکە کۆنەکە ی خۆی. پاشا، له لای ئەو، له و دیو کەنارەکانی نیشتمانە وه هیشتا وهک ئەو سألە دەست رادەوشینی و ئەمیش لای وایه ئەوه ندە ی نەماوه سەماوهره رووسییه که وهک سالی سالان له تاقچه که دابگریته وه و بیخاته وه بەر دەست.

چەند حەزەدەکەم بە باوکم بلیم که تاوانی من نیه و له راستیدا من یهکیک له و کەسانەم وا بۆم هەلدەبژیرن. ئەویش تەنیا بە هۆی رووداویکی سادە و چاوه پرواننەکراوه وه، ... رووداوی خەوتنی دە سألە ی من. هەرچەند شتیک له دەروونمە وه پیم دەلی که دەبی خۆشحال بچ.

خۆشحال بىم له بهر ئه وهى نيشتمان، وهك ههزى خۆى، وهك شتىكى ناديار و ناروون بۆ هه مېشه بمىنئته وه. من كه دهزانم باوكم له مه ناگا، پشتى تىده كه م و دهروم. ئه و به خه يالى خۆى و من به خه يالى خۆم. وهك هه مېشه.

روژىك پىي ده لىم بابه دهزاني گهر كتيبه ميژووييه كان بخوينئته وه تا رادهيه كي زور له سهردم و له كاته ئاساييه كانى ژيان رزگارت ده بى و دونيا ده بى به و شته و به و كاتهى وا بۆ خۆت ههزت لئيه تى؟ باوكم به م قسه يه، تيشكىك له چاوه كانيدا ده گه رى و بۆ روژى دوواتر پيكه وه سهردانى كتيبخانه كه ده كين. من لئده خورم و ئه و يش له دوواوه به سهر ته ركه كه وه. پاسكيه كه كۆن بووه و جيره ي دى. پىي ده لىم بۆ ئه وهى شاگه شكه نه بى، واباشه سه رته تا به كتيبي 'سيندره لا' وه ده ست پىبكا. به رپرسى كتيبخانه كه كه له ميژه بووينه ته ئاشنا و جىي متمانەى يه كترين، ده چى و كتيبه كه له ژوورى كتيبه قه ده خه كراوه كان دىنئته ده ره وه، چاويك به ده ورى خۆيدا ده گىرئى و ده يداته ده ستمان:

- به وه دى جار انمان؟

- به وه دى جار انمان!

باوكم له كتيبي سيندره لا تىرنا بى، جارى وايه به دهنگى به رزىش چه ندين و چه ندين جار ده بخوينئته وه؛ به لام هاوكات ده يخاته بيرىكى قووليشه وه. ئه و لاي وايه هه موو هه له ي پاشاكان له ويوه ده ست پئده كا كه وهك شازاده ي ناو كتيبي سيندره لا ده يانه وئى له گه ل خه لكى ئاسايى تىكه ل بن و ئاشقيان ده بن و ئاماده ن بۆ ئه وهى بيانگه نى هه موو شتىك بكه ن.

بهلام ئه‌مه بهر به‌وه ناگرئ، له خویندننه‌وه‌ی کتیبه تاریخیه‌کان به‌رده‌وام نه‌بئ. هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک یه‌ک یان دووانیان لیده‌خویننیه‌وه. وه‌ها که ئیتر له کتیبخانه بو ئه‌و کتیب نامینئ. ته‌نانه‌ت هی ژووره قه‌ده‌غه‌که‌یشی هه‌موو خویندوونه‌وه. چه‌ند کتیبیکیش له کتیبفرۆشییه‌که‌ی شار ده‌کرئ و ماوه‌یه‌کیش به‌وانه‌وه سه‌رقال ده‌بئ. رۆژیک پئی ده‌لیم "باوکه کتیبه میژووییه‌کانیش وه‌ک هه‌موو شتیکی تر کۆتایان پیدئ، بۆیه وا باشتره له بیرئ خویندننه‌وه‌ی شتی ترا بئ، یان سه‌رله‌نوئ پیا‌یا‌نا بچیته‌وه."

هه‌لبه‌ت باوکم له‌وه زیره‌کتره من بیرم لیده‌کرده‌وه. ئه‌و هه‌موو ئه‌و به‌شانه‌ی وا له‌سه‌ر پاشاکه‌نه له‌و ده‌فته‌رانه‌ی وا کپیونی، به‌ده‌ستوخه‌تی خۆی ده‌نووسیته‌وه. به‌ده‌یان ده‌فته‌ری شه‌ست به‌رگی. ژووره‌کان بۆنی جه‌وه‌ه‌ری خودکاری بیگ ده‌گرن. ئه‌و پئی وایه‌ دنیا یه‌ک کتیبی که‌مه: کتیبیک که‌هه‌لگری ژیا‌نی هه‌موو پاشانی نیشتمان به‌تیکرایی بیت.

خۆش‌حالم باوکم بۆ پاشماوه‌ی ژیا‌نی، سه‌رگه‌رمیی خۆی دۆزیوه‌ته‌وه. ئه‌وه سه‌رگه‌رمیی‌ه‌وه ده‌توانئ مانا به‌ ژیا‌نی بدات و چیتر هه‌ر له‌ کونجی مال دانه‌نیشئ و خۆی بخواته‌وه.

ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی، ده‌بئ ناگامان له‌وه بیت شه‌ویک له‌ شه‌وان ئاغای شه‌ب ئاويز به‌ زه‌وق، به‌حه‌ز یان به‌هۆی راپۆرت‌ه‌وه خۆی نه‌کا به‌ ژووره‌وه‌دا.

پوورم ده‌لئ تازه‌که‌س له‌مالئ ئیمه‌مه‌شکوک نابئ!... که‌س که‌س.

ماوهیه که ههستیکی سهیرم ههیه. ههستیگ که ئەگەرچی ئازارم نادات، بهلام خۆشیش نیه. من ههست دهکهم ترسنۆکم. دیاره لهوه پیش ئەم رستهیه لهسهه خۆم بیستبوو. یهکهم جار سالانی سال لهوه پیش عهبه بیقۆلی ئامۆزام پپی گوتبووم. کاتیک جاریکیان لهسهه ریگای کتیبخانه بهتوشییهوه ببووم، دهستی راستی له ناو قۆلی درێژی کۆتهکهیهوه هیتابوووه دهرهوه و له کاتیکا بهردی له چۆلهکهکان دهگرت، گوتبووی "ئیسنا ئەزانم، تۆ ترسنۆکی و لهو کتیبخانهیه خۆت ئەشارییهوه. وهک چۆن چۆلهکه له دهست پشیله ههلدیت!" ئەوسا بزهییهکی شهیتانی شهقامهکهی تاساندبوو.

چهند رۆژیکه فکر و زکرم چوووهتهوه سهه ئەم قسهیه و ناتوانم له خۆمی دووربکهمهوه. باشه بهراستی من ترسنۆکم؟ ئاوریکی سههپپی له ژبانی رابردووم دهدهمهوه. هیچ شتیکی وا نایهته بهرچاوم که بیسه لمینێ من ترسنۆکم. تهنیا ئەوهیکه من زۆر تیکهلی خهلی نهبووم. ئەمههیش جیاوازه و فری بهسهه ترسنۆکییهوه نیه. تازه، من لام وانیه عهبهی ئامۆزام کهسیکی ئازا بیت. شتیگ لهودا ههیه قیزهونه، ئازارم دهوات، نهک من، بهلکو زۆر کهسی تریش. لای من له ئازایهتیدا شتیکی جوانیش ههیه، تایبهتمهندییهکی سههرنجراکیش که به خۆیهوه سههراقت دهکا، لهو تایبهتمهندییانهی بۆ ههموو کهس دهستنادا و، بۆیه دهبیتته دالغه. عهبه دالغهی کهس نیه، ههموو کهس خۆی لی دهبوارد، بگره رقیشیان لی بوو. ههلبهت ئەمه سالانی سال لهوه پیش بوو.

ئهم بیرانه خۆشحالم دهکا، بهلام هاوکات خهیاالی ترسنۆکییهکه لێ دوورناکهنهوه. تا رۆژیک بهریکهوت بهلای چهند کهسیکدا که لهبهه

مزگهوت راوهستان و پیکهوه دهوین، رادهبوورم؛ گویم لیده بی یهکیان به گومانی خوی به ئهسپایی دهلی "ئهمهیش ئه و پیاوهی له ترسانا ده سالی ره بهق خوی لیکهوت!" دهپه شوکیم. ئیتر ئه مه تهواو تازهیه. بهپهله دهپۆمهوه بۆ مالهوه. دهچمهوه ژووره کهی باوهگهوره و دهرگا که لهسه ر خۆم قوفلهدهم و ههتا شه و نایه مه دهروه. دایکم و تهواوی خیزان یهک له دووای یهک دینه پشت دهرگا که،... دهپارینه وه و ههولدهدن بمهیننه دهروه. ئه ری رۆله چی بووه، بۆ وا زیزی، چی قهوماوه؟ بیسووده. من لام وایه ئه و چهند کهسهی بهر مزگهوت درؤناکهن. من ریک له سهردهمی گهورهترین رووداوی نیشتمان خوم لیکهوتبوو و، کاره ساتبارتر له هه ر هه موویشی ئه وه یکه هه تا سالانی دوواتریشی خه بهرم نه ببوووه. هه ولدهدم بیته وه بیرم که دووارپۆژی من کهی بووه و چیم کردوو. به لام جگه له چهند رووداوی سه ره کی وهک ریگی کتیبخانه، هاتنی شا، ئاغای فره جی، مالی ئاغای ئه سه دی و هه مه سوور و شتی له م بابه ته هیچی ترم نایه ته وه بیر. رابردوو ته نیا چهند وینه ی گه وره ن له ته نیشته یه کتردا و، ئیتر هیچی دیکه. قۆله کانم له سه ر ئه ژنۆکانمه و سه رم له سه ریانه، به و هه موو وینه ناروون و خۆله میشیانه وه که جاروباره سه رتاتکیانه و به دهوری وینه سه ره کییه کانه وه دین و دهچن. شتیک له رابردوو وه وهک سیبه ری ناو تاریکی که به ره به ره خۆی ده هاوینته بهر هه تاو، ده رده که وئ. جه سته م ده له رزی. ئیواره به کم دیته وه خه یال دایکم به چاوه پ له فرمیسه کانه یه وه له سه ر بهر ماله که له دووای نوپۆی ئیواره ده سته کانی به نیشانه ی دؤعا بۆ ئاسمان بهر زکردبووه وه و، به دهنگی

نەوی و کز و داماوانەووە داوای لە خوا دەکرد کۆرەکەیی، یەعنی من، بۆ ماوەیەکی باش بەدوور لە دونیایە و لەم ژيانە رابگرێ بۆ ئەووی لە هوروژمی بی ئەمانی ئەو رووداوانەیی وا بەلێن بوو لە داھاتوویەکی نزیکدا بێن و نیشتمان لە خۆیاندا غەرق کەن، بە سەلامەتی دەربازبم. دایکم جاری وایە لەگەڵ بەرمالەکە دەبنە یەک. جیاناکرینەووە. سەرم بە ئارامی بەرز دەکەمەووە و، لە ژوورە تاریکە دەروانم. شەو لە دەرهووە روونترە لێرە. ئا، ئیستاکە جوان جوان دیتەووە بیرم. ئەو ئیوارەییە باوكم درەنگ ھاتەووە، باوگەوورە لە ھەوشە لەسەر بەردە نوێژەکە خەریکی نوێژکردن بوو، پوورم دیسان خەیاڵی شتیکی نادیار بردبوویەووە،... ئا،... ئیستا تەواو دیتەووە بیرم. رادەبم و دەچمە بەر پەنجەرەکە. لە کۆلان چەند سیبەر تێدەپەرن. دنیا بە شیوہیەکی سەیر بێدەنگە. باشە دایکم کە ھەمیشە لە مائەووە بوو و سەری بە منداڵداری و چیشت لێنان و شۆردنی جلەووە سەرقال بوو چۆن چۆنی توانیبووێ پیش بینی داھاتوو بکات؟ دایکیک کە خویندەواری نەبوو، رۆژنامەیی نەدەخویندەووە و ھەمیشە بە سەرسورمانەووە لەو کتیبانەیی دەروانی وا من لە کتیبخانە دەمھێنانەووە!

وەرەز لەو غەدرە گەورەییە لە من و لە ژيانم کرابوو، سەرئەنجام شەو درەنگان لە ژوورەکە دیمە دەرووە. دایکم ئاویزانم دەبی و بە گریانەووە تیرتیر سەروچاوم ماچدەکا. چاوەکانمان یەکتەر دەخویننەووە. ھەر دوو کمان دەزانین چ خەبەرە. من قەت لێی ناپرسمەووە کە داخۆ بۆ وای کرد. ئەویش بێدەنگە. تا سالانی دوواتر تێدەگەم، یاخود کەسیک کە ئیستاکە لە بیرم نەماوە بۆم دەگێریتەووە کە ریک چەند رۆژ پیش نوێژی

ئەو ئیوارەییە دایکم، ئیوارەییەک درەنگان کاتیک خەلکی لە مالهەون، پۆلیک بالندەدی کۆچەری لە ئاسمانی شارەو تێدەپەرن و لە حەوش و دەرک و بانەکەیی ئیمە دەنیشنەو. تەنیا دایکم ئاگای لەمە دەبێ. بە ئارامی هەلەدەستی و دەچیتە حەوشە. گویا بالندەکان دەوریان دابوو و بۆ ماوەییەکی باش قەسەیان لەگەڵ کردبوو. کەسەکە دەیگوت بالندەکان پێیان گوتبوو لە قەرەغانی زەوییهو، ریک لەو شوینەووە بیکۆتایی دەست پێدەکا و ئاسمان و زەوی بە گۆیی یەکترا دەچرپینن، هەوآل هاتوو کە دنیا تا ماوەییەکی چاک سەرەوقون دەبیتەو، گوتبوویان هەوآلەکە دەلی دنیا بە تەمای چاکە دەیهوێ وەر سووێ، بەلام لێی تیکدەچی و تا ماوەییەک کە نادیارە و کەس نازانی چەندەییە پشێوییەکی سەیر دایدەگری. بالندەکان بە دایکمیان گوتبوو ئاگات لە کورەکەت بیت. دایکی بەستەزمان کە تەواو هەراسان دەبێ و نازانی چی بکا، پرسیری ئەو دەکا دەی چار، داخۆ چی بکا بۆ ئەوێ بتوانی من لەوہا دۆخیک بپەرنیتەو. یەکیک لە بالندەکان گوتبووی بیخەوینە! ئەوسا لە بن بالە سپی و بە هیز و ماندوو کانییەو گەلایەکی بچوکی وەک گەلای گۆزروانی دەرھیتابوو، کە گویا لە تەنیشت کانییەکی سحرایی بە دەندووک چنیبووی و هیتابوو، گوتبووی ئەمە بکە ئاوەو و بیدەری با بیخواتەو، ... بۆ سالانی سال خەوی لێ دەکەوێ. دایکم ترسی لیدەنیشی و دەپرسی چەند سال؟ وەلام وەردەگریتەو هەر چەند سال تۆ خۆت پێ خۆش بیت. سەرئەنجام لەسەر دە سال ریک کەوتبوون، هەرچەند بالندەکان کاتیک هەلفریبوونەو بە لاچاو لە دایکمیان رووانیبوو.

من نازانم دایکم چهنده لهوهدا تاوانبار یاخود خاوهن مافه که به بی ئیزنی من بهم شیوهیه لهسهر ژیانی من بریاربدا، بهلام چیرۆکی بالندهکان لام یهکجار سهرنجراکیشن. ئەم چیرۆکه دهبیته هۆی ئەوهی من به ئاسانی بیبهخشم و لهسهر ده سال تهمنم پرکیشی لینهکهم. گرینگتر له ههموشیان ئەوهیه که من سهرنهجام بۆم دهسهلمی پیاویکی ترسنۆک نیم و تهنیا به هۆی ترسی کهسیکی ترهوه و به گویرهی بریاری پۆلیک بالندهوه بهشیکی گرینگی ژیانم له رووداوهکان دوورخرابوومهوه.

بهلام داخۆ ههندی رووداو ئەوه دههینی وها ژیانتی بۆ له دست بدهی؟ ئایا مهرگ یان کارهساتهکان ئەوهنده ترسانکن بهم شیوهیه زهمهنبان به قورگدا بکهی؟ دهلین تهواوی ئەو ده ساله کاتیک له دهرهوه دهنکه سهیرهوسهمهرهکان دههاتن و ههر رۆژهی له شوینیکهوه ههوالیکی ناخۆش دههات، دایکم که له پشت پهردهکانهوه له دهرهوهی دهروانی، خهنی لهوهی کورکهی له خهویکی قولدا ئەو رۆژانه تیدهپهپینی، بهردهوام دوعای بهخیری بۆ بالندهکان دهکرد. لای ئەو مهلائیکهکان له قهوارهی ئەواندا هاتبوون بۆ ئەوهی بهزهیی خوا بۆ خانووهکی ئیمه بگوینهوه که گواستبووشیانهوه.

رۆژیک لپی دهپرسم بۆ لای وابوو من شتیکم بهسهر دیت. له جوابا دهلی مهگر کارهسات دهپرسی! ئەم وهلامم بهدل نیه و کهمیک لهو کۆشکهی له خۆم دروست کردبوو، دهرمینی. له تهمنی بهرهوسهتردایه تیدهگم که ژیان شتیکه وهک ههیکهلیکی ناروون و به قهدر ههموو بوون که زۆر جار تهنیا به گویرهی حهزی خۆی دهجوولیتهوه.

دایکانیش چەند سەیرن و چەند دونیا تەنیا بە گوێرەى منداڵەکانیان لیکدەدەنەو. ئەوان تا مۆخى ئیسقانیان خۆپەرەست و کۆنسیرقاتیقن. خۆشەویستی ئەوان بۆ منداڵەکانیان، ھەموو یاسا و ریساکانى دونیا لەبابەت ھەولێ مەرۆف بۆ دەستەبەرکردنى ژیان و دونیایەکی باشتر بەسەر یەکترا دەرمێنن. ھیشتەوہى منداڵ لە ناو مال، گەرەترین غەدرى دایک و باوکە لە منداڵ.

نازانم دایکم خۆش دەوی یان نا، نازانم رقم لێتەتى یان نا؛ بەلام گەر بە من بێت بېگومان بە جوریکى تر دایکان دروست دەکەمەو. جوریکى وەھا کە لە جیاتى ئەوہى منداڵەکانیان بشارنەو، بیانکەن بە گژ جیھاندا. ئەو دایک و باوکانەى زیاتر لەوہى لە چارەنووسى منداڵیان بترسن، پەرۆشى چۆنیەتى پەرودەبوونى کەسایەتى ئەوانن لە ژیاناندا.

رۆژیک دایکم دەستم دەگرێ و دەمبا لە یەکیک لە چەمەدانەکانیدا پەریک دەردەھینى و پیشانم دەدا. دەلى ئەمە تەنیا پەریکە لە بالندەکانى ئەو ساللە بەجى ماوہ و ئەمە یەکەم جاریشە پیشانى کەسیکی دەدا. لى دەروانم. دەلى گەر دەتەوی دەتوانى ھەلیگری. من تەنانەت دەستیشى لێنا دەم، چ بگا بەوہى لای خۆم راییگرم. بە راي من خراپترین شت ھەلگرتنى ئەو سیمبۆلەى و ھەموو جاریک بە بینینى دیتەوہ بىرت کە تەنیا لەبەر مانەوہ، وازت لە ژیانکردن ھیناوە. دایکیشم کە لەمە تیدەگا، چیتر ھەلیناگریتەوہ و رۆژیک کاتیک کەس ناگای لى نى، لە سەر بانى دەیداتەوہ دەست ئەو رەشەبایە و دەلى تەنیا بۆ ھەلگرتنى پەرى بالندەکە ھەلیکردبوو.

بهلام به خویشییه وه دایکم له یهک شتدا ههلهی کردبوو. ئه ویش ده سالهکه بوو. گهر دایکم دهیویست دهبارهت به من دلنیا بووایه، نهک ده سال، بهلکو له وه دهچوو به دهیان سالی تریش من دبا بخهوتایم، ... بگره ههتا دووای مه رگیشم! نیشتمان له وه دهچوو زور خراب تیوه گلابوو.

باوه گه وه کاتی خوئی که نوێژی ده کرد، ته نیا ده می ده جوو لا. یهک تاقه وشه چیه لیت نه ده بیست. سه ری داده خست و ههتا ته واوده بوو چاوی له بهرماله که یاخود بهرده که ده بری. یه کیک له ئارامترین ساته وه خته کانی ژیا نی ئه و، کاتی نوێژه کانی بوو. ده بوو به که سه یکی تر. ئه مه ئاسایی بوو، له بهر ئه وهی خوا پیی گوتبوو له م کاتانه دا ده بی هوش و زهینی ته نیا لای ئه و بیت و بهس. من نازانم باوه گه وه تا چهنده له کاتی نوێژکردندا ئاگای لای خوا بوو، داخو سه ردا خستنه کانی هی ئه وه نه بوو که زور به ئاسانی خه یالی ده رپویشت و دونیای فانی سه رله نوێ سه رنجی ده قوسته وه؟ به لام من وای داده نیج لانیکه م له و کاتانه دا له ژیا نی ده ورووبه ر داده برا و ئه مه یه کیک له و کاتانه بوو که من چه زم نه ده کرد قهت ته واو بیت. جاری وابوو چه زم ده کرد له جیا تی پینج جار له شه و و روژدا، بیست جار نوێژ بکا. هه ر جاره یشی زیاتر له وهی پیویست بوو له سه ر بهرماله که بمایه ته وه. ئه وهنده که به ره به ره خانووه که توو په ییه کانی له بیرباته وه. باوه گه وه وهک بلای به مه بزانی، له بیرم دیت کاتیک لی ده بووه وه، موره که یه کی لی ده کردم و منیش نیگام له سه ری هه لده گرت و خو م به شتیکی تره وه سه رقال ده کرد.

سهیره له گه‌ل ئه‌وه‌ی من قه‌ت نو‌یژم نه‌کرد و قه‌ت یه‌ک تاقه رۆژوو جییه نه‌مگرت، که‌چی ده‌نگی بانگ و نو‌یژ ئارامی ده‌کردمه‌وه و، ببوو به به‌شیک له ژیانم. وه‌ک هه‌موو شته‌کانی ده‌ورووبه‌رم که به در‌یژایی سالانی ته‌مه‌نم پێیان راهاتبووم. ئه‌مه زۆر جار ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی بیر له خوا بکه‌مه‌وه. لای من ئه‌و سالانه خوا بوونه‌وه‌ریکی میهره‌بان بوو که باوه‌گه‌وره‌ی پێنج جار له رۆژدا له ئی‌مه دوورده‌خسته‌وه و ده‌بووه هۆی ئارامی. لانیکه‌م لای من. کاتیک باوه‌گه‌وره مرد و من هه‌لکشام و ته‌مه‌نم گه‌وره‌تر بوو، ئه‌م وینایه لام هه‌ر مایه‌وه.

مامه‌کانم به‌پێچه‌وانه‌ی باوکیان، هه‌میشه به ده‌نگی به‌رز نو‌یژیان ده‌کرد. وشه به وشه‌یان ده‌گوته‌وه و وه‌ک بۆخۆیان ده‌یانگوت، به ده‌نگی به‌رز نو‌یژخویندن خیری زۆرتر بوو. ده‌یانگوت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌م باشتر شه‌یتانی راوه‌ده‌نی و هه‌م وشه موقه‌ده‌سه‌کان هه‌وایان خاوین ده‌کرده‌وه. لای ئه‌وان، ده‌نگی که‌لیمه قه‌ت نه‌ده‌مرد و بۆ هه‌میشه له هه‌وادا ده‌مایه‌وه، هه‌تا گۆی تری په‌یداده‌کرد و به‌م شیوه‌یه هه‌تا ئه‌به‌د به‌رده‌وام ده‌بوو. لای من ئه‌مه چه‌ند خه‌یالیکی جوان بوو. به‌راستی سه‌یریش بوو مامه‌کانم به‌م شیوه‌یه خاوه‌ن خه‌یالی وها بن. به ئیستایشه‌وه پێم وایه هه‌ر چواریان ئه‌مه‌یان بیستبوو و له راستیدا هی خۆیان نه‌بوو. پوورم به‌ گالته‌وه پێیان ده‌لی "ئه‌ری، هه‌ر ئه‌م که‌لیمانه بوون له هه‌وادا مانه‌وه و که‌سی تر هه‌لیگرتنه‌وه و وه‌زعه‌که وای لیهات!" به‌لام ئه‌وان وه‌لامی ناده‌نه‌وه. لای ئه‌وان چونکه پوورم ده‌رسی شه‌یتانیی خویندوو، تازه ده‌رکردنی له می‌شکی مه‌حاله و به‌س له رۆژی قیامه‌ت مه‌گه‌ر خودای گه‌وره فکریک به‌ حالیان بکا. تازه ئه‌وه‌ی

که شووی نه کردبوو، وهک تۆله و سزای خوا لهم دونیایه دا لییان
دهروانی. مامه ته نه که چاوه کانی بچووک ده کردنه وه و دهیگوت "جا ئیتر
تیبگه لهو دونیا چ خه بهر ده بی!"

له ناو براکاندا ته نیا باو کم نو یژ ناکا. یه عنی دهیکا، به لام ته نیا به
کاتی رهمه زاندا. جگه له مه هه موو رهمه زانیش به رزووه و تاقی لینا خوا.
مامه رحمان لای وایه باو کم له قنه وه له غاوی کردووه! به دهنگی به رز
ده لی "تر حیو، جا ئه مه که ی موسولمانه تییه!" باو کیشم گو ی ناداتی و
پی وایه خۆه لقورتانندن له م سه رده مه دا له و کاته وه له شا راپه رین
بووه به کاری هه موو عه بدیک و ئه مه وهک گونا هیکی گه وره
لیکده داته وه. منیش لام وایه خۆتییه لقورتانندن، گه ر له سنووریک لابدای،
جی خوا و بنیاده م ده گو پری و ئه مه بو خلقه ت شتیکی باش نیه.
ته نانه ت بیستوومه مامه چاییچی جاری وایه له مزگه وت بانگ ده دا و
ئه مه کاریکی کردووه که به ته واوی له چوونه به هه شت دلیا بیته و له
ئیستاوه به به رچا وروونییه وه له داها تووی خۆی له دووای مردن
بروانی. هه لبه ت باو کم قه دیم نو یژی ده کرد و وهک هه موو براکانی تری
قسووری نه ده کرد، به لام له و کاته وه دۆخ گو رابوو و شا رویشتبوو،
که میک ئیمانی له ق ببوو. باوه ری به عه داله تی خوایی له ق ببوو. ئه و
ئه م کاره ی خوای پی قووت نه ده درا و به دایکمی ده گوت "پیم وایه جاری
وایه ته نانه ت له لای ئه ویش دنیا له سه ر سه ر ده گه ری!"...
ئه سه ته غفور و لالا... ئه سه ته غفور و لالا! دایکم ئه مه له ته نیایی خۆیدا ده لی و
به لام هاوکاتیش لای وایه خوا له وه گه وره تره که به م جو ره کفرانه له
عه بدی خۆی وه رگه ریته وه و فه رامۆشی بکا،... به تاییه ت له روژی

قیامت که روژیکی یه کجار ههستیاره و خوا به هوئی ئەو ئەشقیه
 مروقهکان بو ژیان هه یانه، رحمیک له دلایا دهگه پڕی و ئەوهی نابی و
 به که پرات له کتیبه ئاسمانیه کهیدا به لینی دابوو.

راستی ئیمه تا چهنده مافی ئەوه مان ههیه خودا وهک حهقیقه تیکی
 ئەزەلی و ئەبه دی بینینه بهرچاومان؟ چاوهکانم دهقونجینم و ههول
 دهدهم ئەزەلی و ئەبه دی بینمه بهر چاوهکانم. زهمه نیک ویناده کهم که له
 رابردوو یه کی نادیاره وه دهکش، دهگاته ئیره و پاشان لیره وه ههتا
 داهاتوو یه کی نادیار. پاش که میک هینان و بردن، لئی تییده گهم، به لام
 بۆم کو ناکریته وه. گهر خوا ئەمه بیت، ئەوا ههچ فری به سهه ئیمه وه
 نیه و ئیمه یش به هه مان شیوه. ئەو له جیهانی خویدایه و ئیمه یش له
 خو ماندا. ئەوهی ده میتیته وه ته نیا خو پیا هه لواسینیکی روودارانه یه که
 ته نیا له داماو یی مروقه کانه وه دیت. نا، ئەو کاری به ئیمه نیه، ئەوه
 ئیمه ین خو مان یی هه لده واسین ته نیا له بهر ئەوهی له دهست کورتیی
 ته مه ن ده ربا زبین. باوه ر به خوابوون، هه ولدان یکی بیسووده بو
 درێژ کردنه وهی خو مان له زهمه ندا. ئەو زهمه نه ی و ناتوانین تیی بگه ین
 و که چی بو خوی جی دیلین تا به و رحمه ی وای دیسان ده یخه ینه پالی،
 بو مان بگه رینیته وه.

من پاشماوهی ته مه نم، هه ر به م هوکاره، خو م له نوێژ و له روژوو و له
 باوه ر به دوور راده گرم و لام وایه ژیان به م شیوه یه دهسته مؤتره.
 چه زده کهم به قه ده ر ئەو کاته ی وایه ده ژیم، خه یالم پروات. پرواناکه م خوا
 پیویستی به من بیت. پرواناکه م چۆنیه تیی ژیانم له سه ری کاریگه ری
 هه بی. چرکه ساته کان له وه بچوو کترن له بیکۆتاییه کاندایه بیترین.

رۆژیکیان ریک له دوای نانخواردنی نیوهرۆ کاتیک هه موو خیزان راکشاوان و خهریکی پشوودانی دووانیوهرۆیانن، له کاتیکدا دهنگی ویزهویزی میش و میشوولهکان تهنگیان پچ هه لچنیوین، له هه وشه دهی به هه شر و هه له لایهک نه بیتهوه! پۆلیکی زۆری چۆلهکه، به جریوه جریویان ده رک و بان هه راسان دهکن. رادهبم و دهچمه بهر په نجه رهکه. دایکم دهلی داخۆ له سه ر چی شه پانه. لییان ورد ده بمه وه. دهلی به شوین یه کیاندا ویلن. له م شوین بۆ ئه و شوین، به خیراییه کی سهیره وه ده فرن. وهک لاسیقی خر، له سه ریهک له سه ریهک ده کشین و دیسان کۆده بنه وه. هه رچی زیاتر لییان ورد ده بمه وه، بی فایده یه. هه چ شتیکی وه ها سه رنجم راناکیشی. دیسان گویم له دهنگی دایکم ده بیته وه "ئه لین چۆله که کان ئه توانن له گه ل خوا قسه بکه ن!" ئه وسا وینه ی ئه و چۆله که یه م دینه وه بیر که له ته نیشت سه ر و دهن دووک و سینگی دا ئایه تیکی قورئان نووسرابوو. وینه یهک که له وه پیش له شوینیک بینیبوو. وهک بلی رسته کان له دهن دووکی ئه وه وه ده هاتنه دهره وه. سالانی دوواتر له ده قیکدا ده خوینمه وه سلیمانی په یامبه ر رۆژیک له رۆژان توانیویه تی له گه ل دوو چۆله که قسه ی بکا که تیا یا مینه که گله یی له ئه شقی درۆینه ی نیرینه که کردوو و نیرینه که یش بۆ ئه وه ی سه رنجی مینه که راکیشی خۆی فش کردوو ته وه و باسی له فریدانی تاج و ته ختی سوله یمان به دهن دووکی خۆی کردوو بۆ ناو ده ریا!

چۆله که کان هه میشه هه ن. ئه وان، زستانه هه ره دژواره کانیش تیده په رینن. هی بچوکیان، زۆربوونیان، زیره کیان یان توانای قسه کردنیان له گه ل خوا، نازانم. هه ر ئه وه ونده ی،... ئه وان هه ن. وهک

هەموو ئەو شتانەى وا هەن. جارى وایە بوون خۆى دەبیتە ھۆکار. ھۆکارى خۆى.

لە پەنجەرەكە دەكشیمەو و دەچمەو و رادەكشیمەو. مێشكوژەكە ھەلدەگرم و ئەوھى لە تەنیشتمدا بنیشى، پانى دەكەمەو. چۆلەكەكان مېشخۆرن. چەند ھەزدەكەم ھەر ئەو پۆلە خۆيان بە ژوورەو دا بکەن و تاقبريان بکەن.

بە دەنگى بانگى عەسر خەبەرم دەبیتەو. خەویكى قورس، بە پێچەوانەى خواستى خۆم، داىگرتبووم. سەرم قورسە و دونیا جۆرەيەكى تر دیتە بەرچاوم. خۆم درەنگ دەبینمەو. دەنگى مەلا، بەو ھەوا گەرم و بیدەنگە حوزن بلاو دەكاتەو. بازار، ئەو ھەندەى نەماو قەرەباڵغ ھەلگەپیتەو. جاران ئەم کاتانە باو ھەگەرە داواى چایى دەکرد. رێك لە ھەوشە لەسەر بەردە نوێژەكە. چۆلەكەكان لەمێژە رۆیشتون. دەنگى سەیر، دەنگىك ھەك تەپل و زورنا، سەرنجم دەقۆزیتەو. بیگومان دراوسێیەك گۆئ لە گۆرانى دەگرئ. پوورم خۆ بە ژوورەو دا دەكا و دەلئ كۆلانێك ئەولاتر زەماو ھەندە. دەلئ ھەك سالى سالان لۆتیان بانگ كردووە!

ھەلدەستم و بە پەلە خۆم دەگەيەنم. خەلكى زۆر كۆبوونەتەو و رەش بەلەكە. سەرچۆپى كێشەكە، ھەموو ئازاى ئەندامى شەلالى ئارەقە. لەسەر بانەكان ھەك جارى جاران خەلك راو ھەستاون كە زۆر بەیان ژن و مندالن. كاكى شایەر لە نێوان دوو شاباشدا پشوو یەكى بۆ ھەردەگرئ و دەنگ ھەلدەبڕئ "بووك زینى عەمرم زینى، ئەمنم خەلكى گەرمینى،

شیخی... خواجه له منت نهستینی!" وشهکانی دووای 'خوا' ناگه نه گویم. به خۆم ده لیم دوواتر له چۆله که کان ده پرسمه وه.

که ده گه پریتمه وه بۆ ماله وه، ههنگاوه کانم سووک سووکن، خۆشییه کی یه کجار زۆر له دهروونمدا یه. به خۆم ده لیم "کهواته لۆتییه کان له دووای سالانی سال گه پراونه ته وه!" به خۆم ده لیم وادیاره به راده ر شه ب ئاو یزیش که یفی به شایی و زهماوند دیت! بیگومان باوکیشم زۆری پی خۆش ده بی، هه رچه ند ته مه نی هه لگه پراوه ته وه.

به لام هیشتا نه گه یشتو مه ته وه ماله وه که دوو له ندکړۆزیری پر له چه کدار به به رده می ماله که ماندا تیده په پرن. نه ژنۆم شل ده بی. به دنیاییه وه به ره و ئه وئ ده چن.

دوواتر ده بیستم شاییه که یان تیک نه دابوو. ته نیا ئه وهی ماوه یه کی باش له و ده ورووبه ره وه مابوونه وه و له خه لکیان رووانیبوو و... دوواتر رویشتبوون.

باوکم ده لئ نه جلوبه رگی کوردی به و فش و هۆلییه وه خۆی له خۆیا بۆیان کیشیه و نه ئه و ته پل و زورنایه ی له هه زاران سال له وه پیشه وه خه لکی پیی سه ما ئه که ن.

من شه و پیش خه وتن، له ژووره که به ته نیا سووکه هه لپه رکییه کی بۆ ده که م. هه مان شه و له خه ویشمدا پۆله چۆله که که ده بینمه وه که ده ستیان گرتوو و له حه وشه که ی ئیمه هه لده په پرن. لۆتییه کان هه ر ئه وانه ن وا دوینی بینوو من. روژی دوواتر بۆ دایکی ده گپرمه وه. بۆ ئیواریکه ی بی ئه وهی من بزانه دایکم چارشپو له سه ر ده کا و روو له 'خاهاجر' ده کا که به ناوبانگه بۆ لیکدانه وهی خه و.

دایکم که دهگه ریتهوه زور خوشحاله. هه موو گیانی پئیده کهنی و دهجریوینی. چارشپوه کهی له سه ر ناکاتهوه که ئاو یزانم دهبی، ماچم دهکا و دهلی ئینشائهللا ژیانته پر دهبی له خوشه ویستی و له ئارامی. له دهرهوه ئاسمان به هوی مانگی چواردهوه هیشتا رووناکه و، مل ناداته تاریکی.

بیژهن ئهسغه رنژاد که کورپی ئاغای بورهانی ئهسغه رنژاده و کارمهندی سازمانی ئاوه، که سه رخوش دهبی ههتا دهتوانی کول و کفی دهرهونی ههله دهریژئی و شه رمی له کهس نیه، به لام ته نیا له کورپی هه قاله نزیکه که نیدا. ئه گینا ههتا بلئی له لای خه لکی خوی دهگرئی و ملی ده ماسینی. بورهانی باوکی سه رهتا شوره تیان چیودار بووه و دوواتر کراوه به چاودار و سه ره ئه نجام به هه ولی خوی کرابوو به ئهسغه رنژاد. بورهان زور چهزی به وهیه ناوه کهی حال و هه وای فارسانهی هه بیته و له پاش گه رانیکی زور سه ره ئه نجام له سه ر ئهسغه رنژاد ساخ ببوووه. دیاره ئه و کات نه یده زانی ئهسغه ر له بنه رته دا عه ره بییه، هه رچه ند دوواتر کاتیک زانیشی، هیچی له دۆخه که نه گورپی. لای ئه و وشه کان به رهگ و ریشه یان نانسریینه وه، به لکو به شپوه و رادهی به کاره یانیانه دهناسرینه وه. بویه لای ئه و، ئه م شوره ته ته و او له جیی خوی بوو، به تایبه ته که 'نژاد'یشی پیوه لکابوو. بورهانیش کۆنه مامۆستایه و ئه ویش وهک پوورم هه موو شانازییه کهی ئه وهیه که ئه گه رچی یه که م مامۆستای شار نیه، به لام له نه وهی یه که مه و، جگه له مه له شاران دهرسی خویندوووه. ئه م پیاوه به پیچه وانه ی کوره کهی نه ده خوانته وه و نه

ئەھلی قسەى قۆرە و نە فرەوئۆشە. لای ئەو، ژيانى دەرەكى و دەرۋونى
 ۋەك ئاۋىنە يەكتر دەنۆيننەۋە و بۆيە يەكجار ئاگای لە خۆيەتى. من
 كاتىك لە بىژەنى كۆرپى دەروانم كە بە جۆرىك ھاوړى سەردەمى
 مندالیمە و ئىستاكە ديسان بە گۆرىكى زياترەۋە بووینەتەۋە بە رفیق،
 دەگەمە ئەو ئەنجامەى كە بىژەن لە داخى باوكى ۋادەكا، ياخود لەبەر
 ئەۋمى ھەموو تەمەنى ھەسرەتى ئەۋمى بوو كەمىك ژيانىكى كراۋەتر و
 خۆشترى ھەبى. بىژەن لە دلەۋە رقى لە باوكیەتى، بەلام بە گۆيرەى
 ئەو نەرىتەى ۋا لە كۆمەلگادا ھەيە و كۆر دەبى ریزی باوك بگړئ،
 ئەۋیش لەگەلى رايدەكیشى.

بەھەرھال.

بىژەن مشت دەكیشى بە مێزە نزمەكەى بەردەمیدا و دەلى ئاخ چەندە
 بیری ئەو سەردەمە دەكەم!... ئاخ چەندە تاسەى بۆنى قنە خړ و
 سپیپەكانى سەر سەندەلىی دووچەرخەكان دەكەم. كچە ناسكۆلە فارس و
 توركەكان دەلیم. پوولى دۆمىنەكان يەك بە خۆيان ھەلدەخەنەۋە و
 ریزیان دەشپۆئ. سیانەكەى تر دەنگیان بەرز دەبیتەۋە و دەنگى دەدەن.
 يەكیان ديسان پوولەكان يەكدەخاتەۋە. ھەر ۋەك جارانیان. لە شوپینىكا
 ھەپى بەيازەكەى خراب داناۋە، دەنگى دەدەن. ئەۋیش راستەكاتەۋە.
 من كە لە كەنارەۋە دانیشتووم و سەیریان دەكەم، لە بۆنى تىكەلى
 سیگار و ئارەقى سەگى سەرم لە گىژەۋە دیت و، بۆ ساتىك بە خۆم
 دەلیم ئەرى تۆ لێرە لەناو ئەمانەدا چیدەكەى. ھەمووى خەتای بىژەنە
 كە بە زۆر من بەم لاۋادا رادەكیشى، دەلیم نا، نایەم و، كەچى
 ۋازناھىنى. چەن قیرسیچمەيە. ۋەك گەنە پیتەۋە دەلكى. ئاخز منىك كە

نه دهخومه وه و نه جگه ره دهکیشم و نه دوو قسه ی قوریشم پئده کرئ،
 چی دهکهم له ناو ئەمانه دا؛ تازه باشیش پیناکه نم. ته نیا بزیه کم لئوه
 دیت. له راستیدا ته نیا شتیک که هه مه ئەوه یه ده توانم به چه ندین روژ
 دابنیشم و گوئ بگرم. ته نانه ت گهر بی مانترین شته کانیشم بۆ
 بگپرنه وه. بئده نگم. هیچ کهس هیچ شتیک له من نابیسیتته وه. ئیستا
 ده زانم بیژهنی ئەسغه رنژاد بۆ ئەوه نده هزی له هاوریه تی منه. له
 سه رده میکی وهک ئەمپوڤدا، کهسی وهک من زیڤه، ... لانیکه م بۆ ئەوانه ی
 وا وهک بیژهن وان. ئەوه ی پینان خو ش بیت له بهر ده میدا ده یکه ن و جگه
 له مه هه میشه گوئگرئیکی وه فاداریشیان هه یه که قهت هه یچ نادرکئینی.

- وهی وهی وهی، ... خو له بیرتان دیت! ... من که دووچه رخه که م
 ده برده وه، هه تا یهک هه فته له ژیرزه مینیکه نه مده جوولاند، پیاوی
 ئەویست به ره ولای بچیت و دهستی لئیدات. روژی چه ند جار بوئم
 پیوه ده کرد. هه تا کونی روحم هه لمده مژی، ... جوان جوان. که پیم ئەدان
 سواری بن، ئیتر بۆ خو م هه تا ماله وه ئەوه دووچه رخه که بوو سواری
 ده بوو! ئاخ چ زوو ئەو روژانه رویشتن، ... چیمان به خو مان کرد. پیاو
 دلئ ده ردئ تا قنئیکی خری وهک جارن ده بینیتته وه و بگه ره هه ر
 نایشیبینی. مه گه ر ده کرئ به م مانئۆ و چارشئو و جلوه بگه فشۆلانه وه!
 من دیسان ده چمه وه ئەو سالانه. هه موو شتیک چه نده له خه ونئیکی
 کتوپر ده چی. هه لبه ت هه یچ هه ستیکم نیه بوئ. ساته کان، هه رچه ند به
 درئزایی هه زاران سالیش بن؛ که چی کاتیک یادیان ده که ی له چه ند چرکه
 زیاتر نین. میتشکی مرو ف چه ند بیڤه حمانه هه موو کاته کانی رابردوو

دهکا بهو چرکانه‌ی وا ئیمه سەرله نوو، کورت کورت، وینایان دهکینه‌وه.

بیژن پولیک به تووندی دهکیشی به میژه‌که‌یدا و، ده‌لی ئه‌وه چیه دیسان دا‌لغه لی‌ی دایته‌وه؟!

من سه‌یری بیجامه‌که‌ی ده‌کم. چوارمیلکه دانیشتوو و هه‌تا ئه‌ژنوکانی هه‌لیکی‌شاوه. تووکی سه‌ر سینگى له جه‌نگه‌لیکی چر ده‌چی. گه‌ر جوان بپیشکنی، تیا‌یا شیر و پلینگ ده‌بینیته‌وه. ئیتر ئه‌وه مار و دوو‌پشک گاران‌تییه. به‌لام ده‌بی وه‌ک پاله‌وانه‌که‌ی چیرۆکی ئالیس له سه‌رزهمینی عه‌جایه‌ب، ئه‌وه‌نده بچووک بیته‌وه که تۆیش له ناو سینگیدا ون بیت. یه‌ک له سیانه‌که ده‌پرسی ده‌ی عاقیبه‌ت چیت له دووچه‌رخه‌که‌ت کرد... نه‌کا قووت دابی؟

ئه‌وانی تر قاقا ده‌سته‌که‌ن به پیکه‌نین. یه‌کی تریان ده‌لی به‌شه‌ره‌فم له‌وه‌یش که‌رت‌ره! سیهه‌مینان ده‌لی که‌ر نا، بلێ بارگیر!

دووکه‌ل چرت‌ده‌بیته‌وه. من هه‌سته‌که‌م له ده‌روه که‌ریک یاخود چه‌ندین که‌ر پیکه‌وه خه‌ریکن ده‌زه‌رینن. لاده‌که‌مه‌وه، له په‌نجه‌ره‌که ده‌روانم و زیاتر گوئ هه‌لده‌خه‌م. بیژن ده‌لی خیره، ده‌ساله‌که بانگت لی ئه‌که‌نه‌وه؟! ده‌نگی زه‌رینی که‌ره‌کان هه‌تا دیت به‌رز و به‌رزتر ده‌بیته‌وه. بیژن ده‌لی به‌خوا له‌م پیاوه به‌خته‌وه‌رت‌ر له دونیا‌یا ده‌ست ناکه‌وو، ئه‌وه‌ی نه‌بینی وا ئیمه بینیمان. ده‌ بلین خۆزگه‌م به‌ خۆی! کتوپر یه‌کیان دوو‌اپوول به‌ میژه‌که‌دا ده‌کیشی و، ده‌لی دۆمینه! بیژن تیکه‌چی، ... به‌لام بیسووده. شه‌ریکه‌که‌ی لای وایه گه‌ر بیژن ئه‌وه‌نده نه‌لی و ئاگای له‌ کایه‌که بیت باشته‌ره. بیژه‌نیش له وه‌لامدا ده‌لی له

هه ره کۆنه وه توانیووویه تی چه ندین کار پیکه وه ئه نجام بدا و ئه مه تایبه تمه ندیی تایفه ی ئه سغه رنژاده. ئه م دۆرانه یش ته نیا بۆ خراپی دهسته که ی ده گه پیتته وه.

من هه لدهستم و به ره و په نجه ره که ده چم. نا، هه له م نه کردوووه. ده یکه مه وه و ده لیم گویتان لئی؟ یه کیان ده لی یه که م جاره ده نگی که ره ده بیستی؟! هه موو ده یده نه قاقای پیکه نین. بیژهن ده لی به شه ره فم ئه مه یان پیکیکی تری ئه وئ، ئاده ی یاللا. من جاری وایه ده لی ی نایناسمه وه. ئه وسا دریژده ی بیده دا:

- له گه ره کی لاده ییه خۆشه ویست و به پیزه کانه وه دیت، گویدریژه کانیشیان له گه ل خۆیان هیئاوه. که سیان له عایله جی نه هینشتوووه، گویدریژیش وه هایه، یه کیان بزه پئ، ئه وی تریشیان ده ست بیده کا، وه ک که له شیر ی گه ره که جۆراوجۆره کانن که گویتان له یه کتره، تازه خوا بگا چاوییان به ماکه ریک نه که وئ، ئیتر ئه بی به حه شروه له لا!... وهره کاک ی خۆم، وهره دانیشه، دونیا هه ره ئه مه ی که م بوو، با ئه م زه ره زه ره یشی بیته سه ره.

به لام من هه سته ده که م که ره کان ته نیا به م هۆکارانه نیه ده زه رن. ئه وان کاتیک به له جا ده که ون و رق هه لده گرن؛ یان کاتیک تووره یشن، ده زه رن. په نجه ره که به نیوه کراوه یی جیدیلیم و دیم له لایان داده نیشمه وه. هیشتا هه فتاوشه ش به چل و نۆن. واته بیست و شه شی بالآ به چل و نۆی پایین! بیژهن لای وایه ئه وان بچه سه دیش، هه ره ده یدۆرپین. ئه و سووره له سه ره ئه وه ی بۆ برده نه وه خولقاوه.

- ئەرئ نەتگو عاقیبەت دووچەر خەکه چی لیھات مال کاول، ... فرۆشتت، فریئتا، بەخشیت یان ھەر ماوہ؟

- کورہ کاکہ، فریئانی چی و فرۆشتنی چی و بەخشینی چی، ... ھەتا سالانی سال ھەروا لە ژیرزەمینییە کەدا مایەوہ، من سالانی دوواتریش، بگرہ کە ژنیشم ھینا، ھەر دەجووم و بۆنم پیوہ ئەکرد، بەلام بەرہبەرہ ژنگەکەئە و ھا زیادتی کرد کە تەنیا بۆنی ژەنگم ئەکرد و ئیتر نەجوومەوہ بەلایەوہ. ھەتا رۆژیک بینیم لەوئ نەمابوو، باوکم دابوو بە دووچەر خە فرۆشیکی شار و وەسسەلام... نامە تەمام! منیش لیم نەوت، ئەگەرچی سەرەتا زۆر دلەم تەنگ بوو.

ژووورە کە گەرمە و، بۆنی ئارەقی لە شیش دیت. من لە کتیبەکاندا وەسفی ئارەقخۆرەکانم بینیوہ. بەو ئاکامە گەیشتووم ئارەق ھەرچی بیت ھەرچیترت دەکا! گەر ئازابیت، ئازاتر دەبی، گەر ئاقل بی ئاقلتر، گەر ترسنۆک بیت ترسنۆکتر، گەر روودار بیت روودارتر، گەر خەمین بیت خەمینتر، گەر بیدەنگ بیت بیدەنگتر. ئەگەرچی کەمیک لە بەشی ترسنۆکییە کەئە دلنیانیم و، دەبی زیاتر بیری لئ بکەمەوہ. یەکیان روودەکاتە بیژەن و، دەلی:

- ھەتیو لەبەر ئەوہی کۆنە چۆدارن، چاک لە کەر و شتی وا ئەزانی، بەم گۆرینی شوورەتە خۆتانان لیمان گۆریوہ! بەلام ھەر ئەوہن کە بوون. باشە ئیستا چۆدار شتیک، ئەئە ئەم چاودارە چی بوو، ... کەرە!؟
- ھەتیوہ، باوکم سەرەتا چاودار بە عەینەک تیگەیشتیوو، ھەتا پیی چوو وانیه، بەرە کە ئاوبردبووی، بۆیە ئەمجارە تەواو ناویکی تازەئە دانا.

جه ماعت پئده کهنن. نازانم به چی پئده کهنن. پیم وابی زۆرتتر جه وه که یه جوولاندوونی.

شهو که دهرۆمه وه بیر له وه ده که مه وه که ئه وه چیه من به بیژنه وه گریده دا و، بۆچی من به بی هیچ مقاومتیک به قسه ی ده که م و له گه لی دهرۆم. له پیر تیده گه م من وه هام. من له گه ل ئه وه ی حه زم به ته نیایه خۆمه، که چی ده توانم له گه ل هه موو که س هاوړی بم. هه ر ئه وه نده ی پیم بلین. وه ک بلئی تاقیکردنه وه، ته نیا هاندەر و ته نیا ئامانجی من له ژیاندا بیټ. نه کا هی کتیبه کان بیټ. به پوورم ده لیم عاده تیکی خراپت فیرکردم. پوورم له وه لاما ده لی کتیبخوینه کان یان ده بی ببن به مامۆستای زانکو، یان نووسه ر، یان له حیزبکی سیاسیدا ببنه ئه ندام؛ ئه گینا سنووری نیوان خو یان و خه لکی تریان لی تیکده چی و هاوړییه تی هه موو که س ده که ن. من که تازه به هو ی ده سالی خه وه که مه وه ناتوانم بجم به ئه ندامی حیزبی سیاسی یا خود مامۆستای زانکو، بیر له نووسه ری ده که مه وه. ئا، من ده توانم بجم به نووسه ر. ده توانم، ... ته نیا به و مه رجه ی ده ساله کانی ته مه نم، له دهروونی خۆمدا زیاتر و زیاتر بکم. وه ها نه خۆم خۆم له نووسینه کانمدا بناسمه وه و نه ئه وانی تر. وه ک غه رببیک که چیرۆکیکی ئاشنا ده گپریته وه.

دوو مانگ دوواتر بیژن به سه ر ئاره قخۆرییه وه ده گپریخ. له ناو بازار، له بهر ده می خه لکی په نجا زه ربه شه للاق لیده دن و جه ریمه یه کی باشیشی ده که ن. به ختی ده بی دهرینا که ن، به لام وه ره قیکی پئده نووسن که گه ر جاریکی تر دوویاتی بکاته وه، ئه وا له دایره که دهریده که ن.

بیژن ئیستا تهنیا له گه‌ل من ده‌خواته‌وه. هەر خۆی. دیسان نازانم چ تامیکی هه‌یه. من وهک هه‌میشه گویم له چیرۆکه کۆنه‌کانیه‌تی. رۆژیک ده‌لی ده‌بی راوه‌ستی تا ته‌مه‌نی هه‌ل‌ده‌کش بۆ ئه‌وه‌ی بیره‌وه‌ری تری به‌سه‌ردا بی‌ت. هەر له درێژه‌ی قسه‌کانیدا ده‌لی داخۆ ئه‌م رۆژانه هی ئه‌وه‌ن بین به‌ بیره‌وه‌ری!

بورهان ئه‌گه‌رچی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی به‌د‌ل نیه و بگره به‌د‌لیش رقی لێیه‌تی، به‌لام هه‌ولده‌دا وهک خۆی ده‌لی واقع بین بی‌ت و شته‌کان وهک خۆی ببینی. چاکه چاکه‌یه و خراپه خراپه. هەر که‌سیکیش، به‌تایبه‌ت گه‌ر موسولمان بی‌ت، به‌چاکه بلێ خراپه و به‌خراپه چاکه، ئه‌وا لای ئه‌و له ریگای خوا لایداوه و بیگومان له پاش مردن نسیبی جه‌ه‌ننهم ده‌بی. هه‌رچه‌ند لایشی وایه له دووای مردن، بگره لای خودی خوایش یاسای تر زیاتر له‌وه‌ی وا له ده‌قه ئایینییه‌کاندا هاتووه، حاکمه و بگره له دووامانادا که‌س نازانی کێ به‌هه‌شتیه و کێ نا. لای بورهان پردی سپرات زۆر لقی تریشی لێده‌بی‌ته‌وه و، ئه‌م رازه تهنیا لای خوا خۆیه‌تی و له کن عه‌بدی نه‌درکاندوو. جاریکیان بیژن گوتی باوکم لای وایه دیوی شاراووه و ناوه‌وه‌ی مرۆقه‌کان زۆر گرینگه و ئه‌مه ئه‌و به‌شه‌یه که‌س لێی نازانی و بۆیه وچاکه له ئاست یه‌کترا بێده‌نگ بین. به‌ شوێن ئه‌مه‌یشدا به‌ باوکی راده‌بوێرێ که ئه‌وه‌نده بێده‌نگه جاری وایه له موجه‌سه‌مه جیانا‌کرێته‌وه.

تا ماوه‌یه‌کی باش ئه‌م قسه‌یه به‌ خۆیه‌وه مه‌شغولم ده‌کا. هه‌تا ئیستا من به‌م شیوه‌یه له‌م پرسه‌م نه‌روانیبوو. راسته، ئه‌وه‌ی ئێمه له‌سه‌ر

کهسانی تر دهیزانین رووالهت و کردهیانه، قسهکانیانه، ئیتر کاتیک بیدهنگ دهن، یاخود هیچ شتیک ناکهن، تهواو دادهخرین. بهلام مروّف لیهدا راناوهستی، ههولدههین بهوهی له رابردودا کردوویانه، دیسان بیانخوینینهوه. تهنانهت بیدهنگکیهکهیشیان. ئیمه بیدهنگی مروّفهکان قبول ناکهین. لای ئیمه ههموومان ههمیسه خهریکی شتیکین. بهردهوام. راوهستان مانای نیه. تا روژیک تیدهگم که من بهبی ئهوهی به خوم زانیی، له راستیدا له تهواوی ئهم سالانهی وا ژیاوم، توانایهکی سهیرم له خویندنهوهی بیدهنگییهکانی ئهوانی دیکه ههبووه. ئهمهیش بو کتبهکان دهگهپرتهوه. کاتیک ئینسان له بیدهنگی خویدا به سهعات دادهنیش و له لاپههکان، یهک له دووای یهک رادهمین، به بی ئهوهی به خوی بزانی، فیریش دهبی ههر بهو شیوهیه له مروّفهکانیش پروانی و وهک رسته بیدهنگهکان بیانخوینیتتهوه. لهخووه نهبوو منیش ئهوهنده مروّفیکی بیدهنگ و گوشهگیر بووم. نانا، ... گوشهگیر نا! حهزم لهم وشهیه نیه. گوشهگیر دهکری گئژۆکهیهکیش بیت.

بهم خویندنهوهیهی خوم، ههستیکی لهخوبایی بوون دامدهگری. سینگم راستهکهمهوه و ملم دهکیشم. له دوورهکان دهپروانم. خوایش رهنکه لهم کاتانهدا لهسهر ئهستیرهیهکی دوورهدهستی ناو کاکهشانهکان ههر ئهم کاره بکات. له خویشیا تهسبیحیک له جوانترین ئهستیرهکان به پهتی تیشک سازدهکا و، حهمد و سهنای تواناکانی خوی، لهگهّل خوی بو میلیۆنان سال دهیبا. ئهو سالانهی وا لای ئهو چرکهیهکن.

بورهان لای وایه لابردنی 'کارخانهی بهرق' و وهسلکردنی شار به کارهبای سهرتاسهیری ولاتهوه، یهکیک لهو کاره باشانهیه وا دهسهلاتی

نوی کردوو یه تی. کاتیک بیژن ئەم قسه یه ی باوکی بۆ ئیمه دهگیریتتهوه، دیتتهوه بیرم پیش ئه وهی خهوی ده ساله له خۆیدا نوقم بکا، شار به هۆی مه کینه یه کی یه کجار گه وه وه که به قه در خانوویه ک ده بوو و ریک له ناو گه ره که کانی شاردا، له ناو حه وشه یه ک به دوو حه وزی گه وه ی ئاوه وه که بینایه کی شیروانی گه وه یان له تهنیشته دا بوو، جیگیر کرابوو، به رقی بۆ دابینه دکرا. خه لکی ناویان لیتنا بوو کارخانه ی به رقی! دهنگی کارخانه که هه ر زۆر زل بوو و، له هه موو شوینیکی شاره وه جگه له گه ره کی پشت ته پۆلکه ی قه برستانه که که به سه ر هه موو شاردا ده پروانی، ده بیسترا. ئەم مه کینه گه وه یه هه میشه بۆ ریبواران جیگای سه رنج بوو. نه دکرا له کۆلانه که ی تهنیشته یه وه تییه پی و بۆ ماوه یه کی باش لیتی نه پروانی و بیرى لینه که یته وه. دهنگه که یشی به راستی ترسناک بوو، گوپی کپ ده کرد، به لام خه لکی شار عاده تیان پیکردبوو و وهک بلپی هه ر دهنگی لیوه نایه ت! من که نازانم که ی و چۆن ئەم کارخانه یه گواسترا بووه وه، به بیژن ده لیم راستی که ی لیتره بردیان؟ بیژن ده لئ ئه ویش به جوانی له بیرى نیه و لای وایه که یه کیک له رۆژه کانی ناوه راستی وه رزی هاوین بووه. دیتته وه بیرم بیره وه ریبی خۆش و ناخۆشم له م کارخانه یه هه بووه. کاتی خۆی که مندال بووم، بۆ ئاوهینان له گه ل دایکم ده چووین بۆ ئه وئ، بۆ حه وزه کان. له گه ل ژنان و مندالانی تریش. سه یری حه وزه قووله کان و مه کینه ترسناکه که چ دونیایه ک بوو! دهستم به کراسه که ی دایکه مه وه ده گرت و هه تا ده هاتمه وه ده ره وه، به رم نه ده دا. دایکم که هه لگرتنی پووته ئاوه کان به م شیویه بۆی زه حمهت ده بوو، دهنگی ده دام؛ به لام من

ههتا دههاتینه دهرهوه وازم نهدهینا. ههر جارهو شوینیکی کراسهکهی. دایکم به هوی قورسایی بووتهکانهوه شین و رهش دهبوووه. کولمه لانی سوورسوور هه لدهگه پان. بهم شیوهیه دلته زینرتین و جوانترین دیمه نی دونه له بهر چاوه کاندا له دایک دهبوو.

بیژهنی ئەسغهرنژاد راسته کا. ئیستا له میژه ئەو دهنگه له م شاره ونبوووه. ئەو دهنگه ی من چهنده غه رییبی دهکم. دیته وه بیرم جاری وابوو با له گه ل خوی به شه وانهدا دهیپینا و دهیبرد، گا بهرز و گا نهوی. چند به تامه زرویییه وه گویم بو ئەم گه مه سروشتیه هه لده خست.

بیژهن قاقا پیده که نی و، ده لی له بیرت دی ئەو بنه ماله یه ی ریگ له ته نیشته کارخانه که دا ده ژیان و، باوکیان به رپرسی مه کینه که بوو؟ ده لییم ئەیچون له بیرم نایهت. ده ی مه گهر ههر ئیستایش له وی ناژین؟ ده لی با... با، ههر له وین، مه به ستم ئەو سه رده مه یه. ده لییم ئی!؟

ده لی له بیرت دی کاتیک له کورپه که یمان ئەپرسی ئاخو ئەو دهنگه دهنگه ئازاریان نادا و ژیانکردن له ته نیشته وه ها دیوه زمه یه کا زه حمهت نیه، ئەیگوت عاده تمان پیگرتوووه و ههر ئاگایشمان لی نیه! من سهیری ده که مه وه و ده لییم ده ی راسته، باوه پناکه م دروی کردی. بیژهن وه ک بلایی رقی هه ستایی، ده لی کورپه ئە ی له بیرت نه بوو چه ند گه مژه ئەینواند، نه ک خوی به لکوو هه موویان! له بیرت نایهت کاتیک قسه مان له گه ل ئەکرد چون گوئی رائه گرت و چه ننه دره نگیش جوابی ئەدایه وه؟! ئەوسا قاقا پیده که نی. بیژهن راسته کا. ئەمه م به جوانی له بیره، به لام ئەوه ی هۆکاری ئەمه کارخانه که بووبی یان نه خوشی، تیا ماوم.

بیژن دریژه‌ی دعاتی و ده‌لی له کاتی شوڤرشدا تهنیا بنه‌ماله‌یه‌ک بوو
 پیم وایی گوییان له هه‌راهه‌رای ته‌زاهوراته‌کان نه‌بوو و بی خه‌یال لی
 دانیشتن. ده‌لی تهنیا بنه‌ماله‌یه‌کیش بوون که‌سیان هیچیان لی
 به‌سه‌رنه‌هات. ده‌پرسم باشه له دووای گواستنه‌وه‌ی مه‌کینه‌که باوکیان
 چکاره‌بوو؟ ده‌لی کوره‌ ئه‌وه گرینگ نیه، خوا تیکه‌که نانئ هه‌ر
 ئه‌گه‌یه‌نی.

بیر له کووره‌که ده‌که‌مه‌وه. چهند مرۆفیکی ئارام و مه‌زلووم بوو. ئه‌وه‌ی
 ده‌نگه‌ده‌نگی مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره، ریگی ژیانی کۆمه‌لیک خه‌لکی به
 پیچه‌وانه‌ی زۆرینه‌ گۆپی بی و به‌ باریکی تریدا خستی بی، لام وه‌ک
 ریکه‌وتیکی سه‌یر و عه‌جایه‌ب دیته‌به‌رچاو. هه‌رچه‌ند هه‌ر ئه‌وان نه‌بوو
 ئه‌مه‌ چاره‌نووسیان بوو. سه‌رده‌مه‌ گه‌وره‌کان مرۆفه‌ لاکه‌وته‌کان
 له‌بیرده‌کا و له‌ به‌رچاوانیان دوورده‌خاته‌وه. ده‌زانم بیژن وه‌ک هه‌میشه
 خه‌ریکی گالته و جه‌فه‌نگه، به‌لام گه‌ر شوڤرش ده‌نگی ناو شه‌قامه‌کان
 بیته، ئه‌وا نه‌بیستنی به‌هۆی ده‌نگیکی تره‌وه که به‌ریکه‌وت ریک له‌به‌ر
 ده‌می ماله‌که‌تدایه، ده‌کرئ کردنه‌وه‌ی ریگا یاخود په‌نجه‌ره‌ی رووانینی
 تر به‌ سه‌ر رووداوه‌ میژووپییه‌کاندا بیته.

ماسییه‌ زه‌ردو سووره‌کانی بن‌حه‌وزه‌کانم دینه‌وه‌یاد. ماسییه‌کانی بن
 قه‌وزه‌کان که به‌ سه‌رتاسه‌ری ئاوه‌که‌دا په‌خش و بلاو بوون و ئه‌وه‌نده‌ی
 دیکه‌ حه‌وزه‌کانیان ترسناک ده‌نواند. دایکی من که زیاتر له‌ هه‌موو
 ژنه‌کانی تر له‌ ئاو ده‌ترسا و له‌ کاتی پرکردنی تهنه‌که‌کانیشدا ده‌ستیکی
 هه‌ر به‌ منه‌وه بوو، وه‌ک من چاوی له‌ بنی حه‌وزه‌که هه‌لنه‌ده‌گرت. من و
 دایکم پیکه‌وه ده‌ترساین. من هه‌میشه به‌خه‌لیم به‌و مندالانه‌ی تردا

دههاتهوه که به بی خهیاڵ و به بی ئهوهی که سوکارهکانیان بهریان پی بگرن، به دوری حهوزهکاندا ههلههاتن، دهچهمینهوه، دهستیان به ئاوهکهدا دهکرد و بهدنگی بهرز پیدهکهنین. ئهه پیکهینیهی که به هوی مهکینهکهوه نهدهبیسترا. لههوی له حهوشهکه گهورهکان پیکهوه نهدهوان، یان که دهوان وهک بلیی بهسهه یهکترا دهیانقیژاند. جاری وابوو ههستم دهکردن پیکهوه قسهیان دهکرد بهس لهبهه ئهوهی لهناو ئهه ههراههرایهدا بهپرکردنی وشهکان، دونیایهکی تر بوو. که دهگهپامهوه بۆ مالهوه ههتا ماوهیهکی باش گویکانم جوړهیهک بوون. کپ دهبوون و ههولمهدها به لهپی دهستهکانم، له گهमेیهکی دریژخایهندا، رزگاریان کهم. جاری وابوو دهگهییمه ئامانج و جاری وابوو نا.

بیژن دهلی مهکینهکهیان بهسهه تریلییهکی یهکجار گهورهوه راگواست. ههموو خهلی شار چوووونه سهیری. دهلین ئههجاره بردهوویان بۆ شاروچکهیهکی دوورهدهستی تر لهه سههه نیشتمان. ئهه مهکینهیهی کهس قهت قهت هههوالیکی لی نهبیستهوه.

سالانی دوواتره دهبیستمهوه کاتیک شا هاتبوو بۆ ئهه شارهه ئیمه، کارخانهی بهرقیان لهبهه ئهوهی ریک له تهنیشته شهقامه سهههکییهکهی شار بووه، ئهه خیابانهی وا شا لییهوه گوزههه کردبوو و دهستی بۆ خهلی راوهشاندهوو، کوژاندهبووهوه. ئیستا دیتهوه بیرم ئهه روژه یهک تاقه گلۆپ چیهه روژن نهبوو. تهنیا دروشمی سههه کاغهز و سههه پهروکان و گول و ههراههرا و ئیتر هیچی تر.

گەر بە حسییی سالان بیّت، گەر بیژەن ئیستا کارمەندی سازمانی ئاوە، منیش دەبی کارمەندی ئیدارەیی بەرق بم! من چیم لەو کەمترە. تازە گەر بزانی ئارەقخۆرە دەریشی دەکن و وەک ئەحەیی ئارەقخۆری لی دئ کە تەنانت بیرکردنەووە لەوێ دەبی بە کارمەندی حکومەتیش بۆی خەونە. حەتال و بەتالی ناو جادەکان، مەجبوری کاسییی سەرپیی، وەک دەلین. ئەحە دەلیم.

رۆژانی داھاتوو ھەول دەدەم بیرەو دەری کارخانەیی بەرق لەبیر خۆم بیمەووە. یەک دوو جارێک بە یادی سالان بە ناو کۆلانەکەیی تەنیشیدا دەپۆمەووە. دلم تەنگ دەبی. رقم لە خۆمە کە لەو کاتەوێی لە خەوی دە سالە ھەستاومەتەووە، بۆ یەک جاریش بیّت، خەیاڵم نەچوو بوووەو بۆ سەر ئەو مەکینە جادوووییەیی وا سالانی سال ئەم شارەیی رووناک کردبوووەو. سەپلەم؟ نا نیم. تەنیا ئەوێندەیی کە خەوێ دەریخایەنەکان دەتوانن زۆر بیرەو دەری بکوژن و بۆ ھەمیشە لە مەیدان بەدەریان بکەن. بەلام بە خۆشییەووە ئارەقخۆرەکان ھەن! ئەوان بیرمان دیننەووە. تەنیا ئەوێندەیی دەبی جورئەتی ئەوێمان ھەبی لە مەجلیسیاندا دابنیشین و لامان وانەبی کە سەرخۆش دەبن بەتەمای کاری خراپە لەگەلماندان. ریک وەک من.

لە رۆژیکیی خۆشی ھاوینی کۆتایی خەرمانان، ھەستدەکەم بیژەن و ئەحە، سەرەرای جیاوازیی زۆری دۆخیان، کەچی یەکجار لەیەک دەچن و، وەک ئەم شارە ئیمە پێویستیەکی زۆرمان پێیانە. ئەو مروقانیەیی میژووونوسەکان، گەر بەراستی بەتەمان میژوووی راستەقینە بنووسنەووە، دەبی ئاوریان لی بدەنەووە!

ساله‌کان که سه‌ره‌تا هه‌میشه به کاوه‌خۆ و ئارام له‌به‌ر چاومدا تیده‌په‌رین، هه‌نوکه ده‌فپن. هه‌داناده‌ن. گهر سالان له جۆباریکی ئارامی بن شاخیکی به‌رز و گهردنگه‌شیان ده‌کرد که به ناو می‌رگ و گولزار و گیاجاره‌کاندا تیده‌په‌ری، ئیستا که له رووباریکی خرۆشانیان ده‌کرد که به‌ناو دۆلیکی به‌ستین یه‌کجار لیژی پر له گابه‌رد و گره‌به‌ردا رییان ده‌کرد که ته‌واو به په‌له بوون له‌وه‌ی بگه‌نه کۆتایی خۆیان. رووباریک که جاری وایه له ده‌نگی به‌سامی خۆی هه‌راسان ده‌بێ. زه‌مه‌ن به هه‌موو بوونی خۆیه‌وه له‌به‌ر ده‌ممدایه. له‌هه‌ر چرکه‌یه‌کیدا هه‌ستده‌که‌م ره‌نگه بيم به‌و دۆپانه‌ی که له بیچیکی کتوپریدا له رووباره‌که داده‌پرین و بۆ هه‌میشه له‌ناو زه‌وی زبر و وشکی که‌نار بۆ هه‌میشه ونده‌بن. بگره ره‌نگه بۆ من ئەم خیراییه یه‌کجار زیاتر بیت. ئەویش ته‌نیا له‌به‌ر ئەو ده‌ ساله‌ی وا له‌و ژووره‌ی تیا یا له‌دایک ببووم، خه‌وم لیکه‌وتبوو. خه‌ویکی بی مانا که به هه‌یچ شتی‌ک پاسا و نادرینه‌وه. به‌پاستی ژیا‌نی من چه‌نده بوو؟ ئەم رۆژانه هه‌ستده‌که‌م غه‌دریکی گه‌وره‌م لیکراوه، غه‌دریک که له‌وه پیتش زۆرم هه‌ست پینه‌ده‌کرد. نا، ده‌بی ئەو ده‌ ساله وه‌ربگره‌مه‌وه. به‌لام له‌ کێ؟... روو له‌ چ که‌سی بکه‌م؟ من ساله جۆبارییه‌کانم له‌کیس چووبوون. ئەو سالانه‌ی وا ته‌نانه‌ت شو‌ریش نه‌یده‌توانی بیانکا به رووباره پر له‌ هاژه‌کان. له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌ ده‌روه ده‌روانم. ژیا‌ن و ده‌روه وه‌ک هه‌میشه‌ن. له‌ دیمه‌نه‌که‌ی به‌ر ده‌ممدایه‌ی هه‌یچ شتی‌ک نه‌گۆراوه. گهر چاو بقونجینم و هه‌موو ئەو سالانه‌ی وا تیه‌پرین له‌ ده‌روونی خۆم بسپرمه‌وه، ده‌توانم سویندبخۆم ته‌نیا دوو رۆژ له‌و رۆژه‌ی گۆزه‌راوه‌ و

بۆ ئیره گواستمانهوه. تهنانهت دهتوانم سویندبخۆم هیشتا نهیشمانگواستووتهوه. چاو به دهورووبهری خۆمدا دهگیرم. لهم خانووهدا به شیوهیهکی چاوهرواننهکراو تهنیا من و پوورم ماوینهتهوه. ههموو ئهوانی تر رۆیشتن. جایان بهرهو ئهوشوینهی و ناویان لیناوه دونیایهکی تر، یاخود شوویانکرد و ژنیان هیئا و ئیستاکه بۆ خۆیان خاوهن مال و حالی خۆیانن. خوشک و براکانم دهلیم که قهت من به دریزایی ژیانم نهمتوانی پیوهندی خوشک و براییان لهگهڵ دروستبکهم. ئەمهیش تاوانی کتیبهکانه. تاوانی ئهوانهی و لهیهکهم چرکهکانهوه منیان فییرکرد ئهوهندهی سههرنجم دهبی له سههر دهرهوه بی، نابی لهسههر ناوهوهی ئهو چواردیواریانهی بیته و تیاپانا دهژیام. نا، لهمهیشدا ههلهم. ئهی ئهوه نیه بهشیکی بهرچاوی چیرۆکهکهم باسی باوهگهوره و پوورم و باوکم و دایکه؟! من وردیلهکانم نهبینی. جایان هی ئهوه بوو خۆیشم وردیله بووم، یان رهنکه هی ئهوه بوو من زۆر زوو ههولمدا بگههوه ژیانی گهورهکان، یهکجار زووتر، پێش ئهوهی ههلبدهمی و بگهمی. نهکا هۆکاری خهولیکهوتنی ده سالهه ئهمه بیته؟ زهمهن لیم ترسا. ئهوانهی زووتر له تهمهنی خۆیان، خۆیان ههلاوینه ناو رووباره گهورهکهوه، خودی زهمهن تۆلهیان لیدهکاتهوه.

پوورم که پیر بووه و لهمیژه وازی له خهونی شووکردن هیئاوه، دهپرسی داخۆ من وازم له بیرکردنهوه نووسراوئامیزهکانم هیئاوه، یاخود بهردهوام لهسههر ههمان پلانی جارنم. رووی تیدهکهم و دهلیم "جادهکته لهبیره؟ وازم لیناهیننی. ئیستایش ههر لهویم." وه بۆنی چناره بالابهرزهکان له جهستهه دهئالی. کتیبخانهکه وهک ههمیشه

چاوه پروانمه. بالندهكان بهردهوام دهفرن. پوورم دهلی "ببوره دهستم گرتی و بردمی بۆ ئهوی، گهر بمزانیايه دونیا وههای لیدی، لی ئهگهپرام تۆیش وهک هه موو ئهوانی تر بی." دهلیم "ئهزانی له ترسا پیاوانی شار روویان تینه کردی و بۆیه وا ته نیا مایته وه!" بزیه کی چرچی دیتی و دهلی که من هه له ترین پیاوی دونیام و ئه مه ییش دیسان تاوانی خۆیه تی. چاوه کانی پرده بن له فرمیسک. دهلی "ئهزانی من تۆم ریک وهک خۆم لیکرد، پیاویکی ته نیا وهک ژنیکی ته نیا، ... ببوره... لیم ببوره، به لام ئه مه له نیه تما نه بووه. بمبه خشه!" من که سه ره پای هه موو رووداوه کان خۆش حالم له وهی که هه م، بزیه کم دیتی و دهلیم من زۆر هه ست به به خته وه ری ده که م. پوورم چاوم لی هه لده گری و نیگا وه رده گپری. له ده ره وه دهنگی بانگی عه سر دیت. دووانیوه پۆیه کی یه کجار گهرمی هاوینه. که له شیره کان باله کانیان به یه کتردا ده کوتن به بی ئه وهی بخوینن. شار هه ناسه ی قورسه و، تامه زرۆی بایه کی فینکه که له شاخه کانه وه داگه پری و هه موو کۆلان و جاده کان له ئامیزی خۆی گری. فینک فینک بیانلیسیته وه. دهلیم راستی له هه موو ئه و شتانه ی وا رابردن تۆ چ شتیکی زیاتر له هه مووی سه رنجی راکیشای؟ پوورم هه روا له خه یالی خۆیايه تی. چاوه پروانم. رووم تیده کا و دهلی خۆم. دهلی "لام و ابوو خۆشبه ختترین ژنی ئه م شاره ئه بم که چی به دبه ختترینیان بووم. زانست فریام نه که وت!" پاش که میک بیده نگیی تر، هه لده داته وه و دهلی "هه روه ها تۆیش، ... ته نیا جیاوازیی من و تۆ ئه وه یه من مینهم و تۆ نه رینه." له بهر خۆمه وه به بیده نگیی به خۆم دهلیم "رهنگه ئه وه نده ی نه مابی له گه ل ته رمه که ی ئه میش بچم بۆ گۆرستان!" ئه وسا خانوویه کی

تەنیا، تەژی له خۆمی تەنیا دیتە بەرچاوم. بەلاچاو سەیری قەفەسەیی کتیبەکان دەکەم. خۆشبەختانە وەک هەمیشە لەوین. من و ئەوان پیکەو دەمییننەو. دانیام ئەو رۆژی دەرم، ئەوانیش لەگەڵ من دەمرن،... دەرۆن. ئەوسا خانوووەکەیش وەک میرات بۆ هەمیشە بەسەرھاتەکەیی لەم چیرۆکەدا تەواودەبێ. بزهیهکی تالم دیتێ. ترسناک نیە. نا،... نیە. لەبەر ئەوەی شتەکان هەر هەموویان رۆژیک لە رۆژان دەگەنە کۆتایی خۆیان. ئەوەی ترسناکە ئەوەیە کە ئێمە لە ژيانمان نەگەیهنە کۆتاییمان و هەست بەکەین هیشتا زۆر شت ماوە دەبێ ئەنجامی بدەین. دەلیم چۆنە وەک سالان دەستم بگریت و لە جادە بەناوبانگەکەو پیکەو جارێکی تر تێپەڕینەو؟ بێدەکەنی. سەرم لێ بادهدا. دەزانم یەعنی نا. دەلیم ئەو سالانە نەمانزانی عەکسیک بگرین. بەلام کوا کامیتر. ئەو سالانە، یان وینە لە خودی وینەگریبەکاندا دەگیرا، یان لە سەیران. لە ناو شار کەم کەس رووی ئەوەی هەبوو عەکس بگرێ. ئەو وینانەیی هەموو کەس وەک سەرباز، رەق و تەق، تیااندا رادەوستان. وەک بلیی سەرگروبان یان مامۆستا بە شوولەکەیهو دەردەکەوت کە "بۆچی خوار دەستاوی!" تەنیا ژنەکان بە منداڵەکانی باوەشیانەو راحت بوون. ئەویش بەناچاری. بە مەلافەیهکی رەش، یان سپی دیواری ناشیرینی حەوشەکانیان دادەپۆشی بۆ ئەوەی عەکسەکان شارستانیانەتر بێن. عەکسە رەش و سپیە ئەبەدییەکان کە بۆ رۆژی دوواتر، گەر لیت برونایایە، دەلێی هی سەد سال لەو پێش بوون. بە پورم دەلیم زەمانی قەدیم هەر ئەو کاتیش زۆر قەدیم بوو،... لانیکەم ئەوەیکە قەدیم دەینواند. ئەو لە گەڵ ئەمە نیە و لای وایە من

دیسان وهک ههمیشه خهریکه له چاویلهکی ئیستاوه سهیری ئهوسا دهکهم. دهلی لای وابوو کتیبهکان فیژی ئهوهیان کردووم که بتوانم له کاتدا جیگۆرکی بکه و وهک جهستهیهک هاوکات له چهندین شوین هههم. بیدهنگ دههم. دهلیم لات وانیه ئهم قسهیهی من جۆریکه لهو جیگۆرکهیهی وا باسی لیدهکی؟ پوورم لای وایه من سههرهپای ههموو شتیکی بهراستی زیرهکم. له لای ئهو، تهنیا مانهوه، باشترین دهرکهوتهی زیرهکییه. مروقه زیرهکهکان لهگهله کس ناسازین، له بهر ئهوهی بیرکردنهوهیان له ههموو شتیکی لا گرینگتره. له بهر ئهوهی هر خویان بی راسته.

دیسان له بهر خومهوه لهگهله خوم خهریکی دروشمدانم. پوورم دهلی عهیبی نیه، ههموو کس له م ژیانهدا به جۆریکی له جۆرهکان دهبی دلی خوی رازی بکا.

شهو درهنگانه. ههستهکهم کهسیک له پشت دهرگای ژووری خهوهکهمه. دهنگ ههلهدهبرم کئییه. شیتانهتر دهنگ ههلهدهبرم. وهلام نیه. دلم لهسهه ههزار لیدهدا. دهمم وشک دهبی. له کاتیکیدا جهستهم سهه ئارهق نیشتوو، دهچم و بهپهله دهیکهمهوه. کئییه؟ کهسیک به لاتهنیشتی درگاکهوه خوی هشارداوه. لهگهله ئهوهی ههموو ئازای ئهندامم دهلهرزئی و دهنگم له قورگمدا پهنگهخواتهوه، به هر دوو دهست یهخهی دهگرم و بهرمو خوم رایدهکیشم. دهیناسم. سیمای وهک ههمیشه چهند ناشیرینه. هاواردهکم بهم نیوهشهوه چی دهوی. دهلی هیچی ناوی و بههله ریی کهوتووته ئیره! بونی گرتن و زیندان و ساله پر له تهنیاییهکانی ژووره تاکهکهسییهکانی لیه دیت. چاودهگپرم. له

تاریکیایه کاندایه کهسی تری له گه ل نیه. به لام هاوکات ههسته کهم به رادهر شهب ئاووین لهوئ له شوینیکه و هه موو رووداوه که ده بینئ. بهس من توورم، وازناهیتم. رایده کیشم و توند دهیده مه وه به دیواره که ی پشت سه ریدا. ده لیم ئاخر جاره لیره ده تبینم... ئاخر جار،... تیده گه ی! ده لی به رادهر شهب ئاووین داوای ده ستنووسه کانم ده کا. ده لی نه ک له بهر ئه وه ی لای وایه شتیکی خراپم نووسیوه و له یاسا لامداوه، نا، له بهر ئه وه ی ئه ویش هه زده کا بیانخوینیتته وه. ده لی به رادهر شهب ئاووینیش وه ره زه و زور کات نازانی چی بکات. گو تووویه تی له م شاره بچوکه ی سه ر سنوور، وه ره زی گه وه ره ترین دوژمنی مرؤقه. ئه وسا پیش ئه وه ی فری بدمه ده ره وه، له نا کاو خوئی له ناو ده سته کانمدا ونده بی! من ده مینمه وه و ده سته پر له هیچه کانم.

خه بهرم ده بیته وه. هه ناسه م سواره له وه ی خه یال ده توانئ ویتای بکا،... شه لالی ئاره قم. به په له ده چمه ئه و دیو. بزانه داخو پوورم چونه. له ناو تاریکیه وه وه ک هه میشه گویم له ده نگه هه ناسه یه تی. هه ناسه ی پیری. کاتیک دلنیا یی ئه م ساته خو شانیه خه و، خوئی له خو یاندا نیعمه تیکی گه وره ن. دلنیا م قیژاندوویشمه. له و قیژانه ی کهس به خه بهر ناهینن. له و قیژانه ی ته نیا هی خو ته. چونه ده ستنووسه کانم بیه م و پیشانی به رادهر شهب ئاووین بدم؟ جا گه ره رار بیت من نووسه ر بم و کتیب بنووسم، ئه ویش مافی خو یه تی بیخوینیتته وه. کتیبه کان هی هه موانن. ئه وه بکه چوئی لیکه داده وه له جی خوئی. ئه مه فری به نووسه ره وه نیه. ره نگه بتوانئ به شه که ی خویشی ته دقیق بکا. مه سه له ن بلئ گه ره ئه و نه بایه نیشتمان له میژ بوو هه لوه شابوو و هه ر

به شهی گورگیکی ناوچه که قرتاندبووی و بردبووی،... بۆ هه میسه. وه من دیته وه بیرم که خراپترین ئەشکه نهجه کانیسه هه میسه جوانترین بیره کانی له پشت بووه. بکوژه کان خۆیان خۆیان قانع نه کهن، قهت ناتوانن ئەوهی بکهن وا دهیکه ن. من لام وایه له پشت هه موو شتیکه وه بریاریکی تاکه که سیانه ههیه. کهس له راستیدا ناتوانی کهسی تر مه جووربکا، ئەگهر مه یلیک له کهسه کهدا نه بی. په شیمانیه کان له وه لیمان نزیکترن وا بیرى لیده کهینه وه.

بۆ سبهی به هه موو وه ره قه کانه وه ده چم بۆ لای برادر شهب ئاویز. ده لئى باش بوو هاتی، ئەگینا کهسی ترم ده نارد. ئەوجا ده زانم دوئى شهو خه وم نه بینیبوو! ده لئى جئیان بیله، ده یانخوینمه وه و جوابت لئى ده گێرمه وه. ئەوسا ده پرسى داخۆ ده توانى سه رنج و تیبینیه کانی خۆی له سه ر بنووسى. ده لئیم بۆ نا.

هه فته و مانگ ده گوزهرى و وه لام نیه. نایشویرم بچمه وه بهر ده رگای. ده زانم ئەم رۆژانه سه رقاله. ئاورى شوړش لیزه و له و دیو سنوور کلپه ده ستینى. هه واله کان سات به سات ده گه نه گوئى. هه نارده کردنى شوړش وهک هه نارده کردنى سیو و هه نگوین و فه رشى کاشان و نه وت و گاز نیه. منیش وهک نوو سه ریکی باش، زیاتر، چاودیرى هه واله کانم. چاوه پروانم. دلنیام رۆژیک له رۆژان به رادر وه لامم ده داته وه.

سه ره نه نجام ئەو رۆژه ده گا. ده سننووسه کان وه ره ده گرمه وه و ده چمه وه ماله وه. ته نانه ت به پووریشم نالئیم. ده یانکه مه وه. له سه ر یه کهم لاپه ره، له سه رى سه ره وه، سه ره تا نوو سیویه تى:

"خویندمه وه. سوور به مانای لایرینه."

په په به په په هه لئانده ده مه وه. ده لئی سوریتزه لئیداون. سوورده کان
وهان که رسته کانی ژیره وه یان ناخوینرینه وه!

له خوارتره وه (وشه و رسته کان ته واو نین و هم له باری ئیملاوه و
هم له باری ریزمانه وه کیشه یان هه یه. ساخیان ده که مه وه)،
نووسیویه تی:

"سه رنجه کان:

- پوورت به ناردنی تو بو کتیبخانه وه که به مه علیم بوونه که ی خوی
هه له یه کی کوشنده ی تری کرد،

- مامه کانتم خویش ئه وی. له شاره که ی منیش وه ستا کاره کان وهان.
به دم هه لچینی دیواره وه ئه وه ننه سه یری مالان ئه که ن و ئه وه ننه ژنی
جوړاوجوری به بی حجاب ئه بینن که وه که مامه جوینفروشیان لئیدیت.
له خووه نیه ئیمه باوه پی قوولمان به حجاب و به وه هه یه که ژنان
ئهی له ماله وه بن،

- باوه گه ورهت زور له خوړازی یاخود به خو که م باوه پی بووه
(توره ییه کانی بو داپوشینیان بووه)، یه که توژ ناوچاوی کراوه تر
بووایه و له جیاتی خوگرتن قسه ی دلئ خوی بگردایه، هه به حه واوه
ژنی تری ئه سته که وت،

- له خووه دلته خانه سازمانییه کانی گرتووه. ده ولته تی پیشوو ئه مانه ی
له زور شوین سازکردبوو. ئه مانه گه په کی تاییه ت به تاغوتییه کان
بوون و به هه لاتنی شا، سه رده میان کو تایی پیهات،

- ئاگام له باوکت بوو و ئه مزانی چی له دهررونیئا ئه گوزهری، باش بوو
ئاقل بوو و ته نیا له خه یالاتی خویا ژیا،

- حەزم له کەسایەتی عەبە بێقۆلە، نموونە ی زۆر بیت، بەلام بە شەرتیک رووی لەم لاوه بیت،
- حەمە عوممانە تاوانی نیە، سەرباز ئەبێ گوێرایەل بیت. نیشتمان بۆ هەر شوێنیکی ناردی، دەبێ لەوێ بیت،
- ئاغای ئەسەدی خائینی بە تەواو مانابوو، دانیام بە سزای خۆی گەیشتوو. جەمشیدی کورپیشی بە کەیفی خۆی! گەر بچیتەووە سەر ریبازی باوکی، ئەوا ئەویش چارەنووسی باشتر نابێ،
- فەرەجیی پاسەبان، ئیستا حەتمەن ئارەقخۆریکی پیرە. ئەگەرچی ئەمە خۆی لە خۆیا زەرەرە، بەلام گرینگ ئەوەیە بۆ سەر نیزام هیچ مەترسییەکی ناتوانی ببێ، لەبەندەر عەبباسیش چی زۆرە، تریاک!
- خازولە یخا و بەکرە کوێر لە مروۆقە ونەکانی ناو میژوون، ئەوانە هەن بۆ ئەوەی کەسانی تر هەبن. خوای گەورە نموونەیان زیادکا،
- حەمە سوور لە میژە پیاوی خۆمانە، شۆرش بە بێ ئەوان سادەنارکی،
- کاک بەختیار لای وایە زۆر زیرەکە، ... لێی گەرێ با ببێ!
- چارەنووسی عومەری کۆسە، چارەنووسی هەموو ئەوانەییە وا لەگەڵ ئێمە تێدەکەون، ئافەرین بۆ وەسفت!
- مینە ی بنجۆگەر، شیخ عەودال، ئەحە ی ئارەقخۆر، حاجی براییمی قۆزاخ، مامۆستا سینا و ماشینەکە ی، مریەمی ژنی عەبدوللا کوردە، خا هاجەر، بورهانی ئەسغەرزادە و بیژەنی کورپی و هەموو ئەوانە ی تر وا ناویانم لە بیر نەماوە، لێیان ئەگەر پێم ژیان بە هەموو رەنگەکانییەووە جوانە بەتایبەت گەر زەرەریان نەبێ بۆ پەزەکە!

له کۆتاییدا هه زئه کهم پیت بلیم پیم وابی ئه توانی ئه مه وهک کتیب چاپی بکهی، من وهک خۆم کیشهم له گه لیا نیه. بگره ئه توانم یارمه تیشته بدهم. به شیکی میژووت گپراوه ته وه، به لام گهر له جیاتی تو بم، مادام ده سال له گرینگترین سالهکانی ژیانته که هاوکات بووه له گه ل گرینگترین رووداوی نیشتمان، له خهوا بوویت، وا باشتر بوو دهست بو قه له م نه بهی. کورپی باش، ههر کهس ناتوانی بیی به نووسهر. خۆ به وه نیه پوورت دهستت بگری و به جادهیهکی چۆلدا بتبات بو کتیبخانه. گهر وا بووايه دونیا له بهر نووسهر جمه ی ئه هات! به قه ولی هاوالاتیانی خۆت شهقت له پووت هه لدايه نووسهر دهرده پهری!

"

له زیره کیی به رادهر شه ب ئاويز سه رم سوورده مینئ. مالی به رادهر ئاوا! ئیستا ده زانم من بو قوناغهکانی ته مه نی خۆم قهت بو لیک جیانه ده کرانه وه.